

UNDANG-UNDANG MALAYSIA

VERSI ATAS TALIAN TEKS
CETAKAN SEMULA YANG KEMAS KINI

Akta 333

AKTA PENGANGKUTAN JALAN 1987

Sebagaimana pada 1 Februari 2013

AKTA PENGANGKUTAN JALAN 1987

Tarikh Perkenan Diraja ... … … … 30 Ogos 1987

Tarikh penyiaran dalam *Warta* … … … 24 September1987

Kali terakhir dipinda melalui Akta A1440 yang mula berkuat kuasa pada ... … … … 15 September 2012

CETAKAN SEMULA YANG TERDAHULU

Cetakan Semula Yang Pertama 2006

UNDANG-UNDANG MALAYSIA

Akta 333

AKTA PENGANGKUTAN 1987

SUSUNAN SEKSYEN

BAHAGIAN I

PERMULAAN

Seksyen

1. Tajuk ringkas, pemakaian dan permulaan kuat kuasa
2. Tafsiran
3. Pelantikan

3A. Pemberikuasaan kepada Datuk Bandar dan pegawai Majlis Bandaraya

4. Kuasa Dato Bandar dan warden lalu lintas

4A. Kuasa pegawai polis dan pegawai pengangkutan jalan

4B. Kuasa Menteri untuk melantik pegawai lain

BAHAGIAN II

PENGELASAN, PENDAFTARAN DAN PELESENAN KENDERAAN-KENDERAAN MOTOR DAN PEMANDU

Pengelasan Kenderaan-Kenderaan Motor

5. Pengelasan kenderaan-kenderaan motor
6. Larangan bagi kenderaan motor yang tidak mematuhi kaedah-kaedah

Pendaftaran Kenderaan-kenderaan Motor

7. Pendaftaran kenderaan motor dan pemunya

Seksyen

8. Penyimpanan daftar

9. Penyimpanan akaun oleh pendaftar berlesen

10. Permohonan untuk pendaftaran

11. Nombor pendaftaran

12. Pemeriksaan kenderaan motor dan pemberian maklumat kepada Ketua Pengarah

13. Tatacara mengenai pertukaran milikan kenderaan motor

14. Memperagakan nombor pendaftaran

Pelesenan Kenderaan Motor

15. Lesen kenderaan motor

16. Kehendak bagi permohonan

17. Pengarah boleh enggan mengeluarkan lesen kenderaan motor dalam hal tertentu

18. Efek mengubah kenderaan ke atas lesen

19. Penyerahan balik lesen kenderaan motor

20. Memperagakan lesen kenderaan motor

21. Lesen pelawat

22. Lesen perdagangan kenderaan motor

23. Kesalahan lain berkaitan dengan pendaftaran dan pelesenan kenderaan motor

Pelbagai

24. Mendapat kembali fi

25. Perakuan antarabangsa

Pelesenan Pemandu Motor

26. Lesen memandu

27. Permohonan bagi lesen memandu

27A. Daftar pemegang lesen memandu

Seksyen

28. Pengiktirafan lesen memandu negara lain

29. Ujian kekompetenan memandu

30. Peruntukan mengenai kesihatan jasmani pemohon bagi lesen memandu dan pemegangnya

31. Hilang kelayakan kerana kesalahan

32. Penggantungan lesen memandu apabila hilang kelayakan

33. Permohonan untuk menghapuskan hilang kelayakan

34. Pengendorsan pada lesen memandu

34A. Pengendorsan jika lesen memandu terkandung dalam kad atau peranti elektronik pelbagai guna

35. Kuasa Ketua Pengarah menggantung atau membatalkan lesen memandu

35A. Kuasa Ketua Pengarah untuk membatalkan lesen memandu percubaan

36. Kuasa untuk menggantung lesen memandu penagih dadah

37. Pemegang lesen boleh menunjukkan sebab mengapa lesen memandu tidak patut digantung atau dibatalkan

38. Pengendorsan penggantungan, pembatalan atau hilang kelayakan

Memandu dan Kesalahan yang Berkaitan Dengannya

39. Sekatan ke atas pemanduan oleh orang muda

40. Melebihi had laju

41. Menyebabkan kematian kerana memandu dengan melulu atau membahayakan

42. Memandu secara melulu dan membahayakan

43. Memandu dengan tidak cermat dan tidak bertimbang rasa

44. Memandu semasa berada di bawah pengaruh minuman yang memabukkan atau dadah

45. Keadaan menjaga kenderaan motor semasa berada di bawah pengaruh minuman yang memabukkan atau dadah

45A. Memandu atau menjaga kenderaan motor dengan kepekatan alkohol melebihi had yang ditetapkan

45B. Ujian nafas

45C. Pengadaan spesimen bagi analisis

Seksyen

45D. Perlindungan pesakit hospital

45E. Penahanan

45F. Keterangan dalam prosiding bagi kesalahan di bawah seksyen 44 atau 45 melibatkan minuman yang memabukkan dan seksyen 45A

45G. Tafsiran seksyen 44 dan 45B hingga 45F

46. Memandu semasa menghidap penyakit atau ketidakdayaan

47. Menunggang di atas injak-injak dan menghalang pemandu

48. Galangan disebabkan kenderaan di jalan

49. Menunggang di belakang pemandu

50. Gangguan dan desakan yang menyalahi undang-undang

51. Mengambil kenderaan motor tanpa izin pemunya berdaftar

52. Kewajipan berhenti jika berlaku kemalangan

53. Kuasa memerintahkan kehadiran di mahkamah

53A. Notis kesalahan yang dirakamkan melalui kamera

53B. Kewajipan untuk mengemukakan nama dan alamat pemandu

53C. Kewajipan untuk tidak memberikan, menyiarkan atau mendedahkan maklumat mengenai kesalahan yang dirakamkan melalui kamera

54. Pemakaian kepada penunggang sikal kayuh dan basikal elektrik akan peruntukan berhubungan dengan kesalahan memandu yang tertentu

55. Kewajipan memberhentikan kenderaan apabila diminta

Pelesenan Pemandu dan Konduktor Kenderaan Perkhidmatan Awam, Kenderaan Pekerja dan Kenderaan Barangan

56. Lesen vokasional

57. Lesen vokasional bagi kenderaan barangan dan kenderaan pekerja

Pelbagai

58. Kewajipan mengemukakan lesen memandu dan perakuan insurans

58A. Pertukaran alamat

59. Kuasa menguji dan melarang penggunaan kenderaan

60. Kuasa menahan kenderaan untuk pemeriksaan

61. Kuasa memerintahkan pengemukaan kenderaan motor dan lesen

Seksyen

62. Kuasa memasuki dan menggeledah premis
63. Penimbangan kenderaan
64. Kuasa menyita kenderaan motor
65. Memindahkan kenderaan yang rosak dan yang ditinggalkan
66. Kaedah-kaedah

BAHAGIAN IIA
PEMERIKSAAN BERKALA KENDERAAN MOTOR

66A. Perakuan Pemeriksaan dikehendaki bagi kenderaan motor tertentu
66B. Kenderaan yang dikehendaki menjalani pemeriksaan berkala
66C. Pengeluaran dan penolakan perakuan pemeriksaan
66D. Mempamerkan perakuan pemeriksaan
66DA. Pengiktirafan perakuan pemeriksaan negara lain
66E. Hanya orang yang dilesenkan boleh memeriksa
66F. Pengambilan kerja pemeriksa
66G. Kaedah-kaedah

BAHAGIAN IIB
KENDERAAN MOTOR ASING

66H. Permit masuk kenderaan motor asing
66I. Pengecualian
66J. Perkara yang belum selesai berhubung dengan motor kenderaan asing
66K. Tafsiran seksyen 66H, 66I dan 66J

BAHAGIAN III
JALAN

67. Tafsiran
68. Kod lebuh raya
69. Had laju
70. Kuasa menyekat penggunaan kenderaan pada jalan tertentu

Seksyen

71. Kuasa untuk mengehadkan kenderaan

72. Mengadakan tempat letak kereta dan tempat perhentian

73. Perizaban tempat letak kereta bagi Perutusan Diplomatik

74. Tempat letak kereta bagi orang tidak upaya

75. Lintasan pejalan kaki

76. Kewajipan pejalan kaki mematuhi arahan lalu lintas

76A. Belok kiri dibenarkan

77. Mendirikan isyarat lalu lintas

78. Kuasa mengadakan sekatan jalan

79. Penalti kerana mengabaikan arahan dan isyarat lalu lintas

80. Tali, dsb., melintangi jalan

81. Sekatan ke atas pertandingan dan ujian kelajuan

82. Pelucuthakan kenderaan yang digunakan dalam pertandingan atau ujian kelajuan

83. Kuasa mendirikan perlindungan, jalan bawah tanah dan titian

84. Kuasa mengalihkan struktur daripada jalan

85. Pembinaan akses dan parit dan penyusunan pemasangan utiliti awam ke jalan yang ada

85A. Pembinaan struktur bagi iklan, dsb.

86. Sekatan bagi kenderaan di atas jambatan

87. Peruntukan mengenai lalu lintas luar biasa

88. Kaedah-kaedah

BAHAGIAN IV

PERUNTUKAN TERHADAP RISIKO PIHAK KETIGA YANG TIMBUL DARIPADA PENGGUNAAN KENDERAAN MOTOR

89. Tafsiran

90. Pembawa kenderaan motor hendaklah diinsuranskan terhadap risiko pihak ketiga

91. Kehendak berkenaan dengan polisi

92. Pemberian penyata dan maklumat oleh penanggung insurans

93. Kehendak berkenaan dengan jaminan

94. Syarat tertentu dalam polisi atau jaminan tidak mempunyai apa-apa kuat kuasa

Seksyen

95. Pengelakan pengehadan ke atas bidang polisi risiko pihak ketiga

96. Kewajipan penanggung insurans untuk menunaikan hukuman terhadap orang yang mengambil insurans berkenaan dengan risiko pihak ketiga

97. Hak pihak ketiga terhadap penanggung insurans

98. Kewajipan untuk memberi maklumat yang perlu kepada pihak ketiga

99. Penyelesaian di antara penanggung insurans dan orang yang mengambil insurans

100. Kebankrapan, dll., tidak menjejaskan tuntutan pihak ketiga

101. Hak lanjut pihak ketiga terhadap penanggung insurans

102. Penyerahan balik perakuan disebabkan pembatalan polisi

103. Pengemukaan perakuan

104. Penanggung insurans hendaklah diberitahu mengenai apa-apa kejadian

105. Deposit

106. Pemakaian Bahagian ini kepada jaminan

107. Kaedah-kaedah

BAHAGIAN V

KESALAHAN DAN PELBAGAI PERUNTUKAN

108. Pernyataan palsu

109. Liabiliti pemunya berdaftar dan lain-lain

110. Penalti kerana galangan dan gangguan

110A. (*Dipotong*)

111. Bersubahat melakukan kesalahan

112. Kuasa bagi penangkapan, pemberhentian dan penahanan

113. Kuasa polis dalam penyiasatan

114. Kuasa pegawai pengangkutan jalan dalam penyiasatan

115. Kewajipan memberi maklumat dan penggunaan pernyataan sebagai keterangan

115A. Kewajipan untuk memberikan maklumat dan kuasa memerintahkan kehadiran di mahkamah

116. (*Dipotong*)

116A. Bidang kuasa mahkamah Majistret Kelas Satu

Seksyen

117. Peruntukan mengenai keterangan

117A. Keterangan dan rekod sabitan dahulu

118. Penyampaian notis

119. Kesalahan am dan penalti

119A. Kesalahan dilakukan oleh pertubuhan perbadanan

119B. Kuasa Pengarah untuk menolak atau menggantung urusan atau transaksi

120. Kuasa untuk mengkompaun

121. Akuan bersalah melalui surat dan kompaun tidak menjejaskan peruntukan polisi insurans

122. Ketua Pengarah hendaklah diberitahu mengenai sabitan dan kompaun

123. Pegawai tidak berpakaian seragam hendaklah mengemukakan kad pengenalan

124. Pembayaran fi lesen

124A. Perisytiharan badan awam

125. Menteri boleh memberi kuasa kepada mana-mana orang untuk menjalankan fungsi Pengarah

126. Kuasa Menteri untuk memberi kuasa atau memberi lesen

126A. Pembatalan

127. Kaedah-kaedah

127A. Kuasa Menteri untuk meminda jadual

128. Pemansuhan, peralihan dan kecualian

129. Kuasa Menteri untuk membuat peruntukan peralihan tambahan, dsb.

JADUAL PERTAMA

JADUAL KEDUA

JADUAL KETIGA

UNDANG-UNDANG MALAYSIA

Akta 333

AKTA PENGANGKUTAN 1987

Suatu Akta bagi membuat peruntukan mengenai pengawalseliaan kenderaan-kenderaan motor dan lalu lintas di jalan-jalan dan perkara lain yang berkenaan dengan jalan-jalan dan kenderaan-kenderaan di atasnya; bagi membuat peruntukan mengenai perlindungan pihak ketiga terhadap risiko yang berbangkit daripada penggunaan kenderaan-kenderaan motor; bagi membuat peruntukan mengenai penyelarasan dan pengawalan cara-cara dan kemudahan bagi pengangkutan; bagi membuat peruntukan mengenai penyelarasan dan pengawalan cara-cara dan kemudahan bagi pembinaan dan penyesuaian kenderaan-kenderaan motor; dan bagi membuat peruntukan mengenai maksud yang berkaitan.

[*1 Januari 1988, P.U. (B) 694/1987*]

MAKA INILAH DIPERBUAT UNDANG-UNDANG oleh Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dengan nasihat dan persetujuan Dewan Negara dan Dewan Rakyat yang bersidang dalam Parlimen, dan dengan kuasa daripadanya, seperti yang berikut:

BAHAGIAN I

PERMULAAN

Tajuk ringkas, pemakaian dan permulaan kuat kuasa

1. (1) Akta ini bolehlah dinamakan Akta Pengangkutan Jalan 1987 dan hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh yang ditetapkan oleh Menteri melalui pemberitahuan dalam *Warta*.

(2) Menteri boleh menetapkan tarikh yang berlainan bagi mula berkuat kuasanya Bahagian dan peruntukan yang berlainan dalam Akta ini.

(3) Akta ini terpakai di seluruh Malaysia.

Tafsiran

2. Dalam Akta ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain—

"Akta ini" termasuklah apa-apa perundangan subsidiari yang dibuat di bawah Akta ini;

"alat tanah" ertinya apa-apa alat atau jentera yang digunakan bersama dengan traktor tanah berkaitan dengan maksud di mana traktor tanah boleh digunakan di bawah Akta ini;

"anggota Angkatan" ertinya—

(a) seorang anggota Angkatan Tentera;

(b) seorang pegawai polis;

(c) seorang anggota angkatan pelawat dalam erti mana-mana undang-undang yang sedang berkuat kuasa bagi mengawal selia angkatan pelawat yang berada dengan sah di sisi undang-undang di Malaysia;

"badan awam" ertinya suatu badan yang diisytiharkan oleh Menteri sebagai suatu badan awam;

"barangan" ertinya apa-apa benda, termasuk ternakan, yang dibawa atas atau di dalam suatu kenderaan motor bagi maksud apa-apa perdagangan atau perniagaan tetapi tidak termasuk—

(a) kelengkapan yang biasanya digunakan dengan kenderaan itu;

(b) barang-barang dagangan yang dibawa oleh seseorang di atas atau di dalam kenderaan itu semata-mata bagi maksud dipertunjukkan sebagai sampel;

(c) barang-barang yang dibawa oleh seseorang di atas atau di dalam kenderaan itu untuk digunakan dalam menjalankan

perdagangan, perniagaan atau profesionnya dan bukan untuk jualan;

"basikal elektrik" ertinya sikal dengan bantuan kayuh yang dilengkapi dengan motor elektrik sokongan yang mempunyai kuasa berkadar berterusan yang maksimum 0.25 kW, dengan outputnya berkurangan secara beransur-ansur dan akhirnya terhenti apabila kenderaan mencapai kelajuan 25 km/j atau sebelumnya jika penunggang sikal berhenti mengayuh;

"berat tanpa muatan" ertinya berat sesuatu kenderaan termasuk badan dan semua bahagian (yang lebih berat diambil kira jika badan atau bahagian alternatif digunakan) yang perlu bagi, atau biasanya digunakan dengan, kenderaan itu apabila digunakan di atas suatu jalan tetapi tidak termasuk perkakas curai;

"beroda", berhubungan dengan sesuatu kenderaan motor atau treler, ertinya keseluruhan berat kenderaan itu dipindahkan ke jalan dengan menggunakan roda;

"berunut", berhubungan dengan sesuatu kenderaan, ertinya kenderaan itu direka bentuk dan dibina sedemikian supaya beratnya dipindahkan ke permukaan jalan sama ada dengan cara runut berterusan atau dengan gabungan roda dan runut berterusan;

"binatang" ertinya mana-mana kuda, kuda kecil, baghal, keldai, kerbau, lembu, kambing biri-biri, babi, kambing atau anjing;

"Dato Bandar" ertinya Dato Bandar Kuala Lumpur yang dilantik di bawah seksyen 3 Akta Ibu Kota Persekutuan 1960 [*Akta 190*] dibaca bersama seksyen 4 Akta Bandaraya Kuala Lumpur 1971 [*Akta 59*] dan termasuklah mana-mana pegawai dalam perkhidmatan Bandaraya Kuala Lumpur yang diberi kuasa secara bertulis oleh Dato Bandar untuk menjalankan kuasa yang diberi, atau untuk melaksanakan tugas yang dikenakan kepada Dato Bandar oleh Akta ini;

"had berat maksimum dengan muatan yang dibenarkan" ertinya berat seperti yang ditetapkan oleh Ketua Pengarah sebagai berat dengan muatan yang sesuai bagi sesuatu kenderaan tertentu yang menggunakan jalan;

"hari ditetapkan" ertinya hari yang ditetapkan oleh Menteri di bawah seksyen 1 bagi mula berkuat kuasanya mana-mana Bahagian atau peruntukan Akta ini;

"imej yang dirakamkan" ertinya mana-mana tampak (sama ada pegun atau bergerak) yang dirakamkan, diungkapkan, digambarkan atau tidak kira bagaimana jua sekali pun dilambangkan, termasuk apa-apa maklumat yang dinyatakan di dalamnya;

"isyarat lalu lintas" termasuklah segala isyarat, tiang isyarat amaran, tiang arahan, isyarat, tanda atau alat yang didirikan atau disediakan pada atau berhampiran dengan jalan untuk pengetahuan, panduan atau menunjukkan arahan kepada orang yang menggunakan jalan;

"Jabatan Pengangkutan Jalan" ertinya Jabatan yang ditadbirkan oleh Ketua Pengarah;

"jalan" ertinya—

(a) mana-mana jalan awam dan mana-mana jalan lain yang mana orang awam mempunyai akses dan termasuklah jambatan, terowong, hentian sebelah, kemudahan feri, jalan bertingkat, bulatan jalan, pulau lalu lintas, pembahagi jalan, segala lorong lalu lintas, lorong laju, lorong perlahan, bahu jalan, garis tengah, jejambat, jalan tembok, jalan tuju, landasan masuk dan keluar, plaza tol, kawasan khidmat dan struktur dan lekapan lain bagi memberi kesan sepenuh kepada penggunaannya;

(b) bagi maksud seksyen 70 dan 85, adalah juga termasuk sesuatu jalan yang sedang dalam pembinaan; dan

(c) bagi maksud seksyen 41, 42, 43, 44, 45 dan 45A, termasuk juga tempat letak kereta;

"kebankrapan" termasuklah ketidaksolvenan yang akibatnya suatu perintah mentadbirkan pemakan gaji telah dibuat di bawah undang-undang yang berhubungan dengan kebankrapan;

"kegunaan" ertinya kegunaan di atas mana-mana jalan;

"kemalangan" ertinya suatu kemalangan atau kejadian di mana kerosakan atau kecederaan dilakukan terhadap mana-mana orang, harta, kenderaan, struktur atau binatang;

"kenderaan" ertinya suatu struktur yang boleh bergerak atau digerakkan atau digunakan bagi membawa mana-mana orang atau benda dan yang bersentuhan dengan permukaan bumi apabila bergerak;

"kenderaan barangan" hendaklah mempunyai erti yang sama seperti yang diberi kepada ungkapan tersebut dalam Akta Lembaga Pelesenan Kenderaan Perdagangan 1987 [*Akta 334*] dan Akta Pengangkutan Awam Darat 2010 [*Akta 715*];

"kenderaan motor elektrik" ertinya kenderaan motor yang dipacu oleh sumber elektrik dan tidak termasuk basikal elektrik;

"kenderaan motor" ertinya kenderaan daripada apa-apa perihalan, yang didorongi oleh jentera mekanisme yang terkandung di dalam badan kenderaan itu dan dibina atau disesuaikan supaya dapat digunakan di atas jalan, dan termasuklah treler;

"kenderaan perdagangan" hendaklah mempunyai erti yang sama seperti yang diberi kepada ungkapan tersebut dalam Akta Lembaga Pelesenan Kenderaan Perdagangan 1987;

"kenderaan perkhidmatan awam" hendaklah mempunyai pengertian yang sama seperti yang diberikan kepada ungkapan tersebut dalam Akta Lembaga Pelesenan Kenderaan Perdagangan 1987 dan Akta Pengangkutan Awam Darat 2010;

"Kerajaan" ertinya Kerajaan Persekutuan atau mana-mana Kerajaan Negeri;

"kesalahan berjadual" ertinya suatu kesalahan yang ditetapkan di bawah Jadual Pertama;

"kesalahan yang dirakamkan melalui kamera" ertinya suatu kesalahan yang ditetapkan di bawah Jadual Kedua;

"Ketua Pegawai Polis" ertinya mana-mana pegawai polis yang diberi kuasa oleh Ketua Polis Negara untuk mengawal Polis Di Raja Malaysia berkenaan dengan mana-mana kawasan atau negeri di

bawah seksyen 6 Akta Polis 1967 [*Akta 344*] dan dinamakan sedemikian oleh Ketua Polis Negara;

"Ketua Pengarah" ertinya Ketua Pengarah bagi Pengangkutan Jalan yang dilantik di bawah seksyen 3;

"konduktor" ertinya seseorang yang dilesenkan di bawah seksyen 56 untuk bertindak sebagai konduktor bagi sesuatu kenderaan perkhidmatan awam;

"lalu lintas" termasuklah basikal, basikal elektrik, trisikal, kenderaan motor, kereta trem, kenderaan daripada setiap jenis, pejalan kaki, perarakan, kumpulan polis atau tentera dan segala binatang yang ditunggang, digembala atau diheret;

"lapangan terbang" mempunyai erti yang sama yang diberikan kepadanya oleh Akta Penerbangan Awam 1969 [*Akta 3*];

"Lembaga Lebuhraya" ertinya pertubuhan yang diperbadankan di bawah seksyen 3 Akta Lembaga Lebuhraya Malaysia (Perbadanan) 1980 [*Akta 231*];

"lesen belajar memandu" ertinya lesen memandu yang diberikan kepada mana-mana orang untuk belajar memandu dari segi teori dan amali dan kemudiannya diuji mengikut ujian kekompetenan yang ditetapkan;

"lesen memandu" ertinya lesen untuk memandu kenderaan-kenderaan motor yang diberi atau disifatkan sebagai diberi di bawah Bahagian II dan termasuklah lesen belajar memandu dan lesen memandu percubaan yang diberi di bawah seksyen 29;

"lesen memandu percubaan" ertinya lesen bagi suatu tempoh percubaan selama dua tahun yang diberikan kepada mana-mana orang yang telah lulus ujian kekompetenan yang ditetapkan;

"lesen vokasional" ertinya lesen untuk memandu atau bertindak sebagai konduktor bagi kenderaan perkhidmatan awam atau kenderaan barangan;

"meletak kereta" ertinya membawa suatu kenderaan motor ke keadaan yang tidak bergerak dan menyebabkannya menunggu bagi apa-apa maksud selain mengambil atau menurunkan dengan serta-merta orang, barangan atau bagasi;

"Menteri" ertinya Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi pengangkutan;

"mesin penimbang" termasuklah mesin penimbang mudah alih, mesin penimbang statik dan sistem penimbang semasa bergerak elektronik atau berkomputer;

"pegawai pengangkutan jalan" ertinya mana-mana pegawai yang dilantik menjadi pegawai pengangkutan jalan di bawah seksyen 3;

"pegawai polis" termasuklah seorang pegawai polis tambahan, pegawai polis simpanan sukarela atau pegawai polis pembantu yang dilantik di bawah Akta Polis 1967;

"pemandu" ertinya orang yang pada masa itu sedang memandu sesuatu kenderaan motor dan, dalam hal sesuatu kenderaan motor yang tidak bergerak, termasuklah orang yang pada masa itu bertanggungjawab bagi memandu kenderaan motor itu;

"pembawaan barangan" termasuklah penghelaan barangan;

"pemunya"—

(a) berhubungan dengan sesuatu kenderaan motor yang didaftarkan atau disifatkan sebagai didaftarkan di bawah Akta ini, ertinya pemunya berdaftar kenderaan tersebut; dan

(b) berhubungan dengan apa-apa kenderaan motor yang lain, ertinya orang yang memiliki atau sedang mengguna atau yang berhak mengguna kenderaan motor itu;

"pemunya berdaftar" ertinya orang yang didaftarkan sebagai pemunya kenderaan motor di bawah perenggan 11(1)*(b)*;

"pengamal perubatan berdaftar" ertinya pengamal perubatan yang didaftarkan di bawah Akta Perubatan 1971 [*Akta 50*];

"Pengarah" ertinya Pengarah bagi Pengangkutan Jalan yang dilantik di bawah seksyen 3;

"penumpang"—

(a) berhubungan dengan seseorang yang dibawa dengan sesuatu kenderaan perkhidmatan awam, tidak termasuk pemandu atau konduktor atau mana-mana pemeriksa tiket yang berada di atas kenderaan itu dalam menjalankan tugasnya;

(b) berhubungan dengan orang yang dibawa dengan kenderaan barangan tidak termasuk pemandu atau mana-mana kelindan yang dikehendaki oleh undang-undang supaya dibawa dengan kenderaan tersebut; dan

(c) berhubungan dengan sesuatu kereta persendirian, tidak termasuk pemandu;

"perakuan insurans" termasuklah nota perlindungan;

"perakuan pendaftaran" termasuklah buku pendaftaran;

"Perbadanan Putrajaya" ertinya Perbadanan Putrajaya yang ditubuhkan di bawah seksyen 3 Akta Perbadanan Putrajaya 1995;

"Pesuruhjaya Polis" ertinya Pesuruhjaya yang dilantik di bawah seksyen 5 Akta Polis 1967;

"Suruhanjaya Pengangkutan Awam Darat" ertinya Suruhanjaya Pengangkutan Awam Darat yang ditubuhkan di bawah seksyen 2 Akta Suruhanjaya Pengangkutan Awam Darat 2010 [*Akta 714*];

"Presiden" ertinya Presiden Perbadanan Putrajaya yang dilantik di bawah seksyen 5 Akta Perbadanan Putrajaya 1995 [*Akta 536*];

"syarikat" termasuklah mana-mana syarikat sebagaimana ditakrifkan dalam Akta Syarikat 1965 [*Akta 125*], mana-mana syarikat yang ditubuhkan di bawah mana-mana undang-undang, mana-mana perbadanan yang diperbadankan menurut undang-undang, dan mana-mana firma atau perkongsian;

"tempat letak kereta" ertinya suatu tempat yang diasingkan sebagai tempat di mana kenderaan motor atau mana-mana kelas atau perihalan kenderaan motor yang dinyatakan diletak;

"Timbalan Ketua Pengarah" ertinya Timbalan Ketua Pengarah bagi Pengangkutan Jalan yang dilantik di bawah seksyen 3;

"Timbalan Pengarah" ertinya Timbalan Pengarah bagi Pengangkutan Jalan yang dilantik di bawah seksyen 3;

"treler" hendaklah mempunyai erti yang sama seperti yang diberi kepadanya dalam subseksyen 5(1);

"traktor tanah" ertinya suatu traktor motor yang direka bentuk dan digunakan terutamanya bagi mengusahakan tanah berkaitan dengan pertanian, penanaman atau perhutanan, meratakan tanah, pengaliran, mengorek atau kerja-kerja yang seumpamanya, yang dipandu di atas jalan hanya apabila berulang-alik dari dan ke tempat kerja dan apabila dipandu sedemikian tidak menarik apa-apa selain alat tanah;

"warden lalu lintas" ertinya mana-mana orang yang dilantik sebagai warden lalu lintas oleh Dato Bandar atau Perbadanan Putrajaya di bawah seksyen 3.

Pelantikan

3. (1) Seorang Ketua Pengarah bagi Pengangkutan Jalan dan beberapa orang sebagai Timbalan Ketua Pengarah bagi Pengangkutan Jalan, Pengarah bagi Pengangkutan Jalan, Timbalan Pengarah bagi Pengangkutan Jalan dan pegawai pengangkutan jalan yang lain hendaklah dilantik sebagaimana yang difikirkan perlu atau suai manfaat bagi maksud Akta ini.

(2) Ketua Pengarah hendaklah mempunyai pengawasan dan arahan am bagi segala perkara berhubungan dengan pengangkutan jalan di seluruh Malaysia.

(3) Ketua Pengarah boleh menetapkan pakaian seragam bagi pegawai pengangkutan jalan.

(4) Dato Bandar boleh melantik beberapa orang dalam perkhidmatan Bandaraya Kuala Lumpur sebagaimana difikirkannya perlu atau suai manfaat bagi maksud Akta ini untuk menjadi warden lalu lintas dan boleh, setelah berunding dengan Ketua Polis Negara, menetapkan pakaian seragam bagi pegawai tersebut.

(4A) Perbadanan Putrajaya boleh melantik apa-apa bilangan orang dalam perkhidmatan Perbadanan Putrajaya sebagaimana difikirkannya perlu atau suai manfaat bagi maksud Akta ini untuk menjadi warden lalu lintas dan boleh, setelah berunding dengan Ketua Polis Negara, menetapkan pakaian seragam bagi pegawai tersebut.

(5) Ketua Pengarah hendaklah melaksanakan tugas dan menjalankan hak dan kuasa yang dipertanggungkan dan diberikan kepadanya oleh Akta ini.

(6) Ketua Pengarah, semua pegawai pengangkutan jalan, dan semua warden lalu lintas yang dilantik di bawah seksyen ini hendaklah disifatkan sebagai pekhidmat awam bagi maksud Bab X Kanun Keseksaan [*Akta 574*].

(7) Ketua Pengarah hendaklah mempertugaskan seorang Pengarah bagi tiap-tiap kawasan pendaftaran atau tiap-tiap bahagian Jabatan Pengangkutan Jalan.

(8) Suatu pemberitahuan dalam *Warta* mengenai pelantikan seseorang pegawai pengangkutan jalan atau warden lalu lintas hendaklah menjadi keterangan muktamad bahawa orang tersebut telah dilantik sedemikian.

(9) Mana-mana pegawai yang dilantik di bawah mana-mana Ordinan yang dimansuhkan oleh Akta ini dan memegang jawatan pada tarikh sebelum hari ditetapkan, hendaklah terus memegang jawatan itu dan hendaklah disifatkan sebagai pegawai pengangkutan jalan atau warden lalu lintas, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang dilantik di bawah seksyen ini.

Pemberikuasaan kepada Datuk Bandar dan pegawai Majlis Bandaraya

3A. (1) Menteri boleh, melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta*, apabila dibuat permohonan oleh Datuk Bandar sesuatu Majlis Bandaraya, memberi kuasa Datuk Bandar dan pegawai atau orang dalam perkhidmatan Majlis Bandaraya itu untuk menjalankan kuasa yang diberikan dan melaksanakan tugas yang dikenakan oleh Akta ini

ke atas Dato Bandar atau warden lalu lintas, mengikut mana-mana yang berkenaan.

(2) Perintah yang dibuat di bawah subseksyen (1) boleh mengehadkan kuasa yang akan diberikan kepada dan tugas yang akan dilaksanakan oleh Datuk Bandar dan pegawai atau orang dalam perkhidmatan Majlis Bandaraya itu.

(3) Apabila dibuat pemberikuasaan di bawah subseksyen (1), Datuk Bandar dan pegawai atau orang dalam perkhidmatan Majlis Bandaraya itu boleh menjalankan kuasa yang diberikan dan melaksanakan tugas yang dikenakan oleh Akta ini ke atas Dato Bandar atau warden lalu lintas, mengikut mana-mana yang berkenaan, seolah-olah—

(a) sebutan mengenai "Dato Bandar" ialah sebutan mengenai Datuk Bandar Majlis Bandaraya itu;

(b) sebutan mengenai "pegawai dalam perkhidmatan Bandaraya Kuala Lumpur" dan "orang dalam perkhidmatan Bandaraya Kuala Lumpur" ialah sebutan mengenai pegawai atau orang dalam perkhidmatan Majlis Bandaraya itu masing-masingnya;

(c) sebutan mengenai "Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur" ialah sebutan mengenai Bandaraya itu.

(4) Bagi maksud seksyen ini—

"Datuk Bandar sesuatu Majlis Bandaraya" termasuklah Datuk Bandar sesuatu Bandaraya dan "Datuk Bandar" hendaklah ditafsirkan dengan sewajarnya;

"Majlis Bandaraya" termasuk Majlis sesuatu Bandaraya dan sesuatu Bandaraya.

Kuasa Dato Bandar dan warden lalu lintas

4. Kuasa Dato Bandar atau Perbadanan Putrajaya dan warden lalu lintas di bawah Akta ini tidak boleh dijalankan di luar, atau

berkenaan dengan kesalahan yang dilakukan di luar Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur atau Wilayah Persekutuan Putrajaya.

Kuasa pegawai polis dan pegawai pengangkutan jalan

4A. Walau apa pun yang terkandung dalam mana-mana undang-undang bertulis, mana-mana pegawai polis atau pegawai pengangkutan jalan hendaklah menjalankan kuasa yang diberikan oleh Akta ini berkenaan dengan kesalahan yang dilakukan di bawah Akta ini di atas mana-mana jalan.

Kuasa Menteri untuk melantik pegawai lain

4B. Menteri boleh melantik mana-mana pegawai Suruhanjaya Pengangkutan Awam Darat sebagaimana yang difikirkannya perlu atau suai manfaat bagi maksud Akta ini untuk menjalankan kuasa pegawai pengangkutan jalan.

BAHAGIAN II

PENGELASAN, PENDAFTARAN DAN PELESENAN KENDERAAN-KENDERAAN MOTOR DAN PEMANDU

Pengelasan Kenderaan-Kenderaan Motor

Pengelasan kenderaan-kenderaan motor

5. (1) Bagi maksud Akta ini, kenderaan-kenderaan motor hendaklah dibahagikan kepada kelas yang berikut:

(a) kenderaan-kenderaan orang cacat; iaitu, kenderaan-kenderaan motor yang berat tanpa muatannya tidak melebihi tiga ribu lima ratus kilogram, yang direka bentuk dan dibina khas atau disuaikan, bagi kegunaan seseorang yang mengalami kecacatan atau ketidakdayaan jasmani dan semata-mata digunakan oleh orang itu;

(b) motosikal; iaitu, kenderaan-kenderaan motor yang mempunyai kurang daripada empat roda, dan yang berat

tanpa muatannya tidak melebihi empat ratus lima puluh kilogram;

(c) traktor berat; iaitu, kenderaan-kenderaan motor yang tidak dibina untuk membawa apa-apa muatan (selain air, bahan api, akumulator dan kelengkapan dan bahan lain yang digunakan bagi maksud rejanan, perkakas curai dan kelengkapan curai), yang berat tanpa muatannya melebihi lima ribu kilogram;

(d) traktor ringan; iaitu, kenderaan-kenderaan motor, yang berat tanpa muatannya tidak melebihi lima ribu kilogram dan jika sebaliknya, tergolong di dalam takrif "traktor berat";

(e) motokar berat; iaitu, kenderaan-kenderaan motor yang dibina untuk membawa muatan atau penumpang dan yang berat tanpa muatannya tidak melebihi tiga ribu lima ratus kilogram;

(f) motokar; iaitu, kenderaan-kenderaan motor (tidak tergolong di dalam takrif "motosikal"), yang dibina untuk membawa muatan atau penumpang dan yang berat tanpa muatannya tidak melebihi tiga ribu lima ratus kilogram;

(g) jentera bergerak berat; iaitu, kenderaan-kenderaan motor yang direka bentuk sebagai mesin lengkap terkandung sendiri, didorongkan dengan cara mekanisme yang terkandung di dalam badannya sendiri dan yang berat tanpa muatannya melebihi lima ribu kilogram dan boleh digunakan di atas jalan;

(h) jentera bergerak ringan; iaitu, kenderaan-kenderaan motor, yang berat tanpa muatannya tidak melebihi lima ribu kilogram dan jika sebaliknya, tergolong di dalam takrif, "jentera bergerak berat";

(i) kenderaan-kenderaan yang dikawal oleh pejalan kaki; iaitu, kenderaan-kenderaan motor yang dibina bagi maksud membawa muatan atau penumpang dan dikawal oleh seseorang yang tidak duduk atau naik di atas kenderaan tersebut;

(j) kenderaan-kenderaan troli; iaitu, kenderaan-kenderaan yang mendapat kuasanya daripada kabel atau rel atas dan mempunyai sambungan dengan sumber kuasa tersebut secara takal atau peranti yang lain;

(k) treler; iaitu, kenderaan-kenderaan selain alat-alat tanah yang ditarik oleh sesuatu kenderaan motor, sama ada atau tidak sebahagian daripada treler itu diletakkan di atas kenderaan yang menariknya.

(2) Menteri boleh membuat kaedah-kaedah bagi memecah bahagikan mana-mana kelas yang dinyatakan dalam subseksyen (1), sama ada mengikut berat, pembinaan, jenis tayar, kegunaan atau selainnya dan membuat peruntukan yang berlainan berkenaan dengan tiap-tiap satu pecah bahagian dan mengubah berkenaan dengan mana-mana kelas berat maksimum atau minimum yang ditentukan oleh seksyen ini.

(3) Apa-apa rujukan di dalam Bahagian ini kepada sesuatu kelas kenderaan motor hendaklah termasuk rujukan kepada mana-mana pecah bahagian kelas itu.

(4) Bagi maksud Bahagian ini, sesuatu kereta samping yang dipasangkan kepada motosikal hendaklah, jika ia mematuhi syarat-syarat yang ditetapkan, dianggap menjadi sebahagian daripada kenderaan di mana ia dipasang dan bukan sebagai suatu treler.

Larangan bagi kenderaan motor yang tidak mematuhi kaedah-kaedah

6. (1) Adalah tidak sah di sisi undang-undang untuk mengguna sesuatu kenderaan motor yang tidak mematuhi kaedah-kaedah mengenai pembinaan, berat, kelengkapan, kegunaan dan usia yang terpakai kepada kelas atau perihalan kenderaan motor dalam mana kenderaan motor tersebut tergolong:

Dengan syarat bahawa Menteri boleh, melalui pemberitahuan di dalam *Warta*, membenarkan (tertakluk kepada apa-apa sekatan dan syarat sebagaimana yang dinyatakan dalam pemberitahuan itu) penggunaan kenderaan motor khas, atau kenderaan motor jenis khas, yang dibina sama ada bagi maksud khas atau bagi maksud dugaan

atau percubaan dan kenderaan motor jenis baru atau jenis yang diperbaiki, sama ada beroda atau tidak beroda.

(2) Menteri boleh membatal, mengubah atau meminda apa-apa pemberitahuan yang dibuat di bawah seksyen ini.

(3) Tertakluk kepada seksyen ini, tidak sah di sisi undang-undang untuk menjual atau membekalkan, atau menawarkan untuk menjual atau membekalkan, sesuatu kenderaan motor untuk dihantar dalam apa-apa keadaan yang menyebabkan penggunaannya dalam keadaan sedemikian menjadi tidak sah di sisi undang-undang menurut seksyen ini.

(4) Tertakluk kepada seksyen ini, adalah tidak sah di sisi undang-undang untuk mengubah sesuatu kenderaan motor hingga menjadikan sebegitu keadaannya yang mana penggunaannya dalam keadaan tersebut menjadi tidak sah di sisi undang-undang menurut seksyen ini.

(5) Jika sesuatu kenderaan motor telah digunakan, dijualkan atau dibekalkan atau ditawarkan untuk jualan atau diubahkan dengan melanggar seksyen ini, mana-mana orang yang menggunakan kenderaan motor itu atau menyebabkan atau membenarkannya digunakan sedemikian dan mana-mana orang yang menjualkan atau membekalkan atau menawarkan untuk jualan sedemikian atau mengubah kenderaan motor tersebut atau menyebabkan atau membenarkannya dijualkan, dibekalkan untuk jualan atau diubahkan, melakukan suatu kesalahan:

Dengan syarat bahawa seseorang tidak boleh disabitkan dengan sesuatu kesalahan di bawah subseksyen ini berkenaan dengan penjualan, pembekalan, penawaran untuk jualan atau pengubahan sesuatu kenderaan motor jika dibuktikannya bahawa kenderaan motor itu telah dijualkan, dibekalkan, ditawarkan untuk jualan atau diubahkan, mengikut mana-mana yang berkenaan, untuk dieksport dari Malaysia atau bahawa dia mempunyai sebab yang munasabah untuk mempercayai bahawa kenderaan motor itu tidak akan digunakan di Malaysia atau tidak akan digunakan sedemikian sehingga kenderaan itu telah dibaiki keadaannya di mana ia boleh digunakan sedemikian dengan tidak menyalahi undang-undang dan bahawa menjadi satu syarat bagi penjualan, pembekalan, penawaran untuk jualan atau pengubahan itu bahawa kenderaan motor itu tidak

akan digunakan sedemikian sehingga ia telah dibaiki keadaannya sehingga boleh digunakan sedemikian dengan tidak menyalahi undang-undang di bawah seksyen ini.

Pendaftaran kenderaan motor

Pendaftaran kenderaan motor dan pemunya

7. (1) Tiada seorang pun boleh memiliki atau mengguna sesuatu kenderaan motor melainkan kenderaan itu telah didaftarkan mengikut Bahagian ini.

(2) Subseksyen (1) tidak terpakai dalam hal—

(a) sesuatu kenderaan motor yang tidak berdaftar yang dipunyai oleh dan di dalam milikan seseorang peniaga bagi maksud jualan;

(b) sesuatu kenderaan motor yang digunakan dengan sah di sisi undang-undang menurut kuasa sesuatu lesen perdagangan kenderaan motor yang diberi kepada pembuat atau pembaiki atau peniaga kenderaan motor di bawah seksyen 22;

(c) sesuatu kenderaan motor yang dipandu ke suatu tempat atau dari sesuatu tempat yang dinyatakan oleh pegawai pengangkutan jalan bagi maksud pemeriksaan atau ujian, atau semasa diuji oleh seorang pegawai pengangkutan jalan, atau semasa dipandu ke suatu tempat atau dari sesuatu tempat yang dinyatakan oleh pegawai pengangkutan jalan bagi maksud pendaftaran, dan semasa dipandu atau diuji sedemikian membawa suatu tanda pengenalan mengikut Akta ini;

(d) sesuatu kenderaan motor yang dengan sah di sisi undang-undang dibawa masuk ke dalam Malaysia mengikut seksyen 21 atau dengan kaedah-kaedah yang dibuat di bawah seksyen 25;

(e) sesuatu kenderaan motor yang didaftarkan di mana-mana negara asing, yang menurut kuasa mana-mana perjanjian antarabangsa dibenarkan untuk dikendalikan di Malaysia

di bawah suatu lesen yang dikeluarkan di bawah Akta Lembaga Pelesenan Kenderaan Perdagangan 1987 dan Akta Pengangkutan Awam Darat 2010.

(3) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (1) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan, boleh didenda tidak kurang daripada dua ribu ringgit dan tidak lebih daripada sepuluh ribu ringgit.

Penyimpanan daftar

8. Tiap-tiap Pengarah hendaklah menyimpan dan menyenggara suatu daftar bagi segala kenderaan motor yang didaftarkan di bawah Akta ini dalam kawasan pendaftaran yang mana dia menjadi Pengarah. Daftar itu hendaklah dalam apa-apa bentuk dan mengandungi apa-apa maklumat, perincian dan butir-butir sebagaimana diarahkan dari semasa ke semasa oleh Ketua Pengarah.

Penyimpanan akaun oleh pendaftar berlesen

9. Tiap-tiap Pengarah yang ditugaskan bagi sesuatu kawasan pendaftaran hendaklah menyimpan apa-apa akaun dan membuat apa-apa penyata berhubungan dengan jumlah wang yang kena dibayar kepadanya di bawah Akta ini, dan apa-apa penyata kewangan dan perangkaan mengikut apa-apa bentuk dan pada bila-bila masa sebagaimana diarahkan oleh Ketua Pengarah.

Permohonan untuk pendaftaran

10. (1) Tiap-tiap permohonan untuk mendaftarkan sesuatu kenderaan motor hendaklah dibuat dalam borang yang ditetapkan kepada Pengarah sesuatu kawasan pendaftaran, dan hendaklah ditandatangani oleh orang yang pada masa itu berhak memiliki kenderaan motor itu.

(2) Walau apa pun yang terkandung dalam subseksyen (1), mana-mana orang yang memuaskan hati Pengarah bahawa dia telah benarkan secara bertulis bagi maksud itu oleh seseorang yang tidak berada dalam Malaysia, boleh membuat permohonan bagi pihak orang itu untuk mendaftarkan sesuatu kenderaan motor, dan dalam

mana-mana hal sedemikian permohonan tersebut hendaklah disifatkan sebagai telah ditandatangani dan dibuat oleh orang itu.

(3) Tiada suatu pun kenderaan motor boleh didaftarkan kecuali—

(a) kenderaan itu mempunyai nombor enjin dan casis yang terang, jelas dan tidak terusik; dan

(b) fi yang ditetapkan telah dibayar:

Dengan syarat bahawa perenggan *(a)* tidak terpakai bagi kenderaan motor elektrik yang tidak ada nombor enjin.

(4) Tiada kenderaan motor boleh didaftarkan jika ia tidak mematuhi Akta ini mengenai pembinaan, berat, kelengkapan, kegunaan dan usia melainkan kenderaan motor itu telah dikecualikan daripada pematuhan sedemikian di bawah kuasa yang diberi oleh Akta ini.

(5) Suatu permohonan bagi pendaftaran sesuatu kenderaan motor yang menjadi harta Kerajaan atau suatu badan awam hendaklah menetapkan, dengan rujukan kepada jawatannya, seorang pegawai dalam perkhidmatan Kerajaan atau badan awam, mengikut mana-mana yang berkenaan, dalam jagaan siapa kenderaan motor itu berada dan orang yang pada masa itu memegang jawatan itu hendaklah, bagi maksud apa-apa kesalahan, disifatkan sebagai pemunya berdaftar kenderaan motor itu.

(6) Tiada seorang pun pegawai boleh disifatkan, semata-mata oleh sebab subseksyen (5), sebagai melakukan suatu kesalahan yang dilakukan sebelum tarikh dia memegang jawatan itu.

Nombor pendaftaran

11. (1) Apabila sesuatu kenderaan motor didaftarkan, seseorang Pengarah hendaklah—

(a) menguntukkan bagi kenderaan motor itu tanda indeks yang ditetapkan bagi menunjukkan kawasan pendaftaran di mana kenderaan itu didaftarkan atau status pemunya kenderaan motor itu dan suatu nombor berasingan (di dalam Akta ini tanda dan nombor itu disebut sekali

sebagai nombor "pendaftaran"), dan nombor pendaftaran itu hendaklah terus menjadi nombor pendaftaran bagi kenderaan motor itu sehingga kenderaan itu dicuraikan, dibinasakan atau dihantar keluar dari Malaysia untuk selama-lamanya dan nombor pendaftaran itu tidak boleh diuntukkan kepada mana-mana kenderaan motor yang lain:

Dengan syarat selalunya bahawa seseorang yang telah didaftar sebagai pemunya sesuatu kenderaan boleh, tertakluk kepada apa-apa terma dan syarat sebagaimana ditetapkan, dan dengan membayar fi yang ditetapkan, mendapatkan nombor yang diuntukkan kepada kenderaan motor tersebut diuntukkan kepada kenderaan motor yang lain yang dia memohon untuk menjadi pemunya berdaftar dan yang sebelum itu belum pernah didaftarkan, dan Pengarah hendaklah sesudah itu menguntukkan suatu nombor pendaftaran yang baru kepada kenderaan motor yang pertama disebut tadi dan membuat segala pindaan yang perlu dan berbangkit kepada daftar dan perakuan pendaftaran;

(b) mendaftarkan orang yang membuat permohonan untuk pendaftaran itu sebagai pemunya kenderaan motor itu; dan

(c) mengeluarkan kepada orang itu suatu perakuan pendaftaran mengikut bentuk yang ditetapkan.

(1A) Walau apa pun perenggan (1)*(a)*, Pengarah boleh, tertakluk kepada apa-apa terma dan syarat sebagaimana yang ditetapkan oleh Ketua Pengarah, dan selepas pembayaran fi yang ditetapkan, menguntukkan semula kepada pemunya berdaftar nombor pendaftaran mana-mana kenderaan motor yang telah dilaporkan hilang, dicuri, rosak, binasa, atau dihantar keluar dari Malaysia untuk selama-lamanya:

Dengan syarat bahawa nombor pendaftaran itu hendaklah diuntukkan semula kepada kenderaan yang belum pernah didaftarkan.

(2) Walau apa pun peruntukan perenggan (1)*(a)*, Pengarah boleh menukar nombor pendaftaran mana-mana kenderaan motor berdaftar yang berkenaan dengannya fi di bawah Akta ini tidak kena dibayar

(tidak termasuk kenderaan motor yang dipunyai oleh Kerajaan) dan boleh menguntukkan nombor pendaftaran kenderaan motor itu kepada mana-mana kenderaan motor yang lain.

(3) Jika dua atau lebih orang mempunyai atau menuntut milikan dan kegunaan sesuatu kenderaan motor, Pengarah hendaklah mendaftarkan sebagai pemunya kenderaan motor—

(a) salah seorang daripada mereka sebagaimana dinamakan oleh mereka mengikut cara yang ditetapkan bagi maksud pendaftaran tersebut; atau

(b) jika berlaku apa-apa pertikaian di antara mereka, salah seorang daripada mereka yang dipilih oleh Pengarah bagi maksud itu, selepas apa-apa siasatan yang difikirkannya perlu.

(4) Dalam mana-mana hal yang disebut dalam perenggan (3)*(a)*, Pengarah boleh juga mencatatkan dalam daftar dan perakuan pendaftaran nama-nama pihak menuntut yang lain tentang pemunyaan kenderaan motor itu, tetapi tiada apa-apa catatan nama mana-mana pihak menuntut itu boleh disifatkan sebagai menjejaskan apa-apa liabiliti yang ditanggung oleh orang yang didaftarkan sebagai pemunya di bawah Akta ini, atau meletakhakkan pada pihak menuntut apa-apa hak atau kuasa yang diberi oleh Akta ini kepada pemunya berdaftar sesuatu kenderaan motor.

(5) Keputusan Pengarah di bawah perenggan (3)*(b)* adalah muktamad dan konklusif bagi maksud Akta ini, tetapi tidak boleh disifatkan sebagai menjejaskan atau menyentuh dengan apa-apa cara hak mana-mana pihak menuntut yang lain terhadap pemunyaan kenderaan motor itu untuk menyebabkan haknya ditentukan oleh Mahkamah, dan Pengarah hendaklah meminda daftar itu mengikut apa-apa perintah terakhir yang dibuat oleh mahkamah itu.

Pemeriksaan kenderaan motor dan pemberian maklumat kepada Ketua Pengarah

12. (1) Ketua Pengarah atau seseorang Pengarah boleh pada bila-bila masa sebelum pendaftaran sesuatu kenderaan motor menghendaki supaya kenderaan motor itu dibawa ke mana-mana tempat yang

sesuai yang dinyatakan olehnya dan diperiksa dan, jika perlu, ditimbang dan diukur dan selepas didaftarkan boleh pada bila-bila masa menghendaki supaya kenderaan motor itu dibawa seperti yang tersebut dahulu jika dia mempunyai sebab bagi mempercayai—

(a) bahawa kenderaan motor itu tidak mematuhi kehendak Akta ini;

(b) bahawa apa-apa maklumat yang diberi kepadanya berkenaan dengan kenderaan motor itu palsu, tidak betul atau mengelirukan;

(c) bahawa kenderaan motor itu tidak berada dalam keadaan boleh guna; atau

(d) bahawa berat, dimensi, ciri-ciri, pembinaan, warna, butir-butir pengenalan atau tempat duduk telah diubah selepas pendaftarannya.

(2) Pemunya berdaftar sesuatu kenderaan motor hendaklah dengan serta-merta memberitahu Pengarah sesuatu kawasan pendaftaran secara bertulis akan apa-apa hal keadaan atau kejadian yang menyentuh ketepatan apa-apa catatan dalam daftar berhubungan dengan kenderaan motor, dan hendaklah pada masa yang sama menyampaikan atau menyerahkan kepada Pengarah akan perakuan pendaftaran yang berhubungan dengan kenderaan motor itu.

(2A) Pemunya berdaftar hendaklah, dalam hal pertukaran casis sesuatu kenderaan motor, mendapatkan kelulusan terdahulu Ketua Pengarah sebelum pertukaran itu.

(3) Pemunya berdaftar sesuatu kenderaan motor hendaklah, apabila dikehendaki oleh Pengarah berbuat demikian—

(a) dengan serta-merta memberikan kepada Pengarah segala maklumat yang diperlukan bagi maksud menentusahkan catatan berhubungan dengan kenderaan motor itu di dalam daftar; dan

(b) dengan serta-merta mengemukakan atau menyerahkan kepada Pengarah akan perakuan pendaftaran berhubungan dengan kenderaan motor itu.

(4) Selepas sesuatu kenderaan motor diperiksa, ditimbang atau diukur di bawah subseksyen (1), atau setelah menerima apa-apa maklumat atau bukti yang diberi berkenaan dengan sesuatu kenderaan motor di bawah subseksyen (2) atau (3), Pengarah boleh membuat apa-apa pindaan di dalam daftar dan perakuan pendaftaran berhubungan dengan kenderaan motor itu sebagaimana yang difikirkannya perlu, dan hendaklah mengembalikan perakuan pendaftaran itu kepada pemunya berdaftar.

(5) Mana-mana orang yang tanpa sebab munasabah gagal mematuhi apa-apa kehendak Ketua Pengarah atau seseorang Pengarah di bawah subseksyen (1) atau di bawah subseksyen (2) atau (3) melakukan suatu kesalahan.

Tatacara mengenai pertukaran milikan kenderaan motor

13. (1) Apabila sesuatu kenderaan motor ditukar milikan secara pindah milik secara sukarela yang dibuat oleh pemunya berdaftar—

(a) pemunya berdaftar hendaklah, dalam masa tujuh hari selepas pertukaran milikan itu, mengemukakan kepada Pengarah sesuatu kawasan pendaftaran, suatu penyata dalam borang yang ditetapkan, dan hendaklah menyerahkan kepada pemilik baru atau pemunya baru perakuan pendaftaran berhubungan dengan kenderaan motor itu dan, melainkan jika dia menyerahkan balik lesen di bawah seksyen 19, lesen tersebut;

(b) pemilik baru atau pemunya baru hendaklah, dalam masa tujuh hari selepas pertukaran milikan itu, mengemukakan kepada Pengarah itu suatu penyata dalam borang yang ditetapkan bersama dengan perakuan pendaftaran dan fi yang ditetapkan; dan

(c) kenderaan motor itu tidak boleh digunakan selama lebih dari tujuh hari selepas pertukaran milikan itu melainkan pemilik baru atau pemunya baru itu didaftarkan sebagai pemunyanya dan, jika lesen telah diserahkan balik oleh pemunya berdaftar, kenderaan itu tidak boleh digunakan sehingga pemilik baru atau pemunya baru itu telah mengambil suatu lesen yang baru:

Dengan syarat bahawa subseksyen ini tidak terpakai dalam hal di mana pertukaran milikan itu adalah berikutan daripada suatu kontrak penyewaan dan tempoh penyewaan itu tidak melebihi sebulan.

(2) Apabila sesuatu kenderaan motor ditukar milikan selain pindah milik secara sukarela yang dibuat oleh pemunya berdaftar—

(a) pemunya berdaftar kenderaan motor itu hendaklah, dalam masa tujuh hari selepas pertukaran milikan itu, menyerahkan perakuan pendaftaran yang berhubungan dengan kenderaan motor itu kepada orang dalam milikan siapa kenderaan itu telah berpindah, dan hendaklah secara bertulis memberitahu Pengarah bagi sesuatu kawasan pendaftaran akan pertukaran milikan itu;

(b) jika perakuan pendaftaran itu diserahkan demikian, orang yang dalam milikannya kenderaan motor itu telah berpindah hendaklah, dalam masa tujuh hari selepas pertukaran milikan itu, mengemukakan kepada Pengarah akan perakuan pendaftaran yang berhubungan dengan kenderaan motor itu dan hendaklah memohon kepada Pengarah tersebut untuk didaftarkan sebagai pemunya baru yang menggantikan pemunya berdaftar itu;

(c) jika seseorang Pengarah berpuas hati bahawa perakuan pendaftaran berhubungan dengan kenderaan motor itu belum diserahkan di bawah perenggan *(a)* kepada orang yang dalam milikannya kenderaan motor itu telah berpindah, dan orang tersebut adalah berhak memiliki kenderaan motor itu, Pengarah boleh, apabila permohonan dibuat oleh orang tersebut dan setelah dibayar fi yang ditetapkan, mengeluarkan kepada orang itu suatu salinan pendua perakuan pendaftaran itu; dan

(d) orang yang dalam milikannya sesuatu kenderaan motor itu telah berpindah hendaklah, setelah membuat permohonan yang ditetapkan dan setelah dibayar fi yang ditetapkan dan juga setelah mengemukakan kepada Pengarah akan perakuan pendaftaran atau salinan penduanya, berhak supaya didaftarkan sebagai pemunya baru bagi kenderaan motor itu.

(3) Apabila seseorang pemunya baru bagi sesuatu kenderaan motor didaftarkan, Pengarah hendaklah membuat perubahan yang perlu dalam daftar dan perakuan pendaftaran berhubungan dengan kenderaan motor itu, dan hendaklah menyerahkan perakuan pendaftaran yang telah diubah itu kepada pemunya barunya:

Dengan syarat bahawa Pengarah boleh, jika difikirkannya suai manfaat untuk berbuat demikian, mengeluarkan suatu perakuan pendaftaran baru sebagai ganti perakuan pendaftaran yang telah diubah itu.

Memperagakan nombor pendaftaran

14. (1) Nombor pendaftaran yang diuntukkan bagi sesuatu kenderaan motor apabila didaftarkan atau sesuatu nombor pendaftaran baru yang diuntukkan di bawah seksyen 11 hendaklah diperagakan dan disuarkan pada plat nombor mengikut cara yang ditetapkan oleh kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Akta ini.

(2) (*Dipotong oleh Akta A1391*).

(3) Jika sesuatu treler sedang ditarik di atas suatu jalan oleh sesuatu kenderaan motor, selain nombor pendaftaran yang diuntukkan bagi treler itu apabila didaftarkan maka hendaklah diperagakan mengikut cara yang disebutkan dalam subseksyen (1), nombor pendaftaran bagi kenderaan motor yang menarik treler itu, dan seksyen ini hendaklah terpakai berhubungan dengan memperagakan nombor pendaftaran itu pada sesuatu treler sebagaimana peruntukan itu dipakai berhubungan dengan memperagakannya pada kenderaan motor itu.

(4) Jika sesuatu nombor pendaftaran tidak diperagakan mengikut seksyen ini, pemandu atau orang yang menjaga kenderaan itu semasa kenderaan itu digunakan melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada tiga ratus ringgit dan tidak lebih daripada tiga ribu ringgit.

Pelesenan Kenderaan Motor

Lesen kenderaan motor

15. (1) Tiada seorang pun boleh menggunakan atau menyebabkan atau membenarkan digunakan sesuatu kenderaan motor yang berkenaan dengannya tiada sesuatu lesen kenderaan motor yang berkuat kuasa diberi di bawah Akta ini:

Dengan syarat bahawa sesuatu kenderaan motor yang dibawa masuk ke dalam Malaysia secara sah di sisi undang-undang mengikut seksyen 21 atau 25 atau mengikut mana-mana kaedah yang dibuat di bawahnya, hendaklah disifatkan sebagai suatu kenderaan motor yang berkenaan dengannya ada berkuat kuasa suatu lesen yang diberi di bawah Akta ini.

(2) Subseksyen (1) tidak terpakai kepada sesuatu kenderaan motor yang telah tidak digunakan:

Dengan syarat bahawa suatu pengisytiharan telah dibuat kepada Pengarah, dalam borang ditetapkan, bahawa kenderaan itu telah tidak digunakan.

(3) Jika sesuatu kenderaan motor yang disebut dalam subseksyen (2) kemudiannya didapati digunakan atau disebabkan atau dibenarkan digunakan, maka kenderaan itu tidak boleh, bagi maksud seksyen ini, disifatkan sebagai telah tidak digunakan.

(4) Seseorang yang menggunakan atau menyebabkan atau membenarkan untuk digunakan suatu kenderaan motor setelah mengisytiharkan bahawa ia telah tidak digunakan melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada tiga ratus ringgit dan tidak lebih daripada lima ribu ringgit.

(5) Bagi maksud seksyen ini, “telah tidak digunakan” ertinya untuk menyimpan dan untuk memberhentikan daripada digunakan di atas jalan.

Kehendak bagi permohonan

16. (1) Suatu lesen kenderaan motor hendaklah diberi, bagi suatu tempoh sebagaimana ditetapkan, apabila permohonan dibuat kepada pendaftar berlesen mana-mana kawasan pendaftaran.

(2) Tiap-tiap pemohon bagi lesen kenderaan motor hendaklah memberi apa-apa butir dan mengemukakan apa-apa keterangan yang ditetapkan dan khususnya bahawa sama ada—

(a) semasa tempoh kesahan lesen yang dipohon itu akan ada berkuat kuasa apa-apa polisi insurans atau apa-apa jaminan, yang berhubungan dengan kenderaan motor yang baginya lesen itu dikehendaki, yang mematuhi kehendak Bahagian IV; atau

(b) kenderaan motor itu adalah suatu kenderaan yang, oleh sebab subseksyen 90(5), seksyen 90 tidak terpakai baginya.

(3) Walau apa pun peruntukan yang berlawanan dengan seksyen ini, mana-mana orang yang memuaskan hati pendaftar berlesen bahawa dia telah diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh pemunya berdaftar sesuatu kenderaan motor yang tidak berada di dalam Malaysia boleh membuat permohonan bagi pihak pemunya berdaftar tersebut untuk suatu lesen bagi kenderaan motor itu, dan dalam mana-mana hal sedemikian permohonan itu hendaklah disifatkan sebagai telah dibuat dan ditandatangani oleh pemunya berdaftar itu.

Pendaftar berlesen boleh enggan mengeluarkan lesen kenderaan motor dalam hal tertentu

17. (1) Seseorang pendaftar berlesen adalah tidak dikehendaki memberi sesuatu lesen kenderaan motor bagi permohonan yang dibuat melainkan jika—

(a) perakuan pendaftaran berhubungan dengan kenderaan motor yang dinyatakan dalam permohonan itu dikemukakan dan butir-butir yang terkandung di dalam permohonan itu adalah serupa dengan butir-butir

bersamaan yang terkandung dalam perakuan pendaftaran itu;

(b) butir-butir pengenal kenderaan motor itu, termasuk nombor enjin dan casis, kekal terang, jelas dan tidak diusik dan adalah serupa dengan butir-butir bersamaan yang terkandung dalam perakuan pendaftaran itu;

(bb) dalam hal permohonan melalui cara elektronik, perincian yang berkenaan dengan perakuan pendaftaran kenderaan motor itu dikemukakan dengan sewajarnya atas talian;

(bc) berhubung dengan suatu kelas atau kategori kenderaan motor yang dikehendaki menjalani pemeriksaan berkala di bawah Bahagian IIA, perakuan pemeriksaan yang dikeluarkan di bawah seksyen 66C dikemukakan;

(c) fi yang ditetapkan telah dibayar; dan

(d) dia berpuas hati bahawa pemohon tidak mempunyai perkara atau hal yang belum selesai dengan Jabatan Pengangkutan Jalan atau Polis berhubungan dengan apa-apa perlanggaran atau kesalahan yang bertentangan dengan Akta ini atau Akta Lembaga Pelesenan Kenderaan Perdagangan 1987:

Dengan syarat bahawa perenggan *(b)* tidak terpakai bagi kenderaan motor elektrik yang tidak ada nombor enjin.

(e) (*Dipotong oleh Akta A891*).

(1A) (*Dipotong oleh Akta A891*).

(2) Seseorang Pengarah boleh enggan memberi suatu lesen kenderaan motor atau suatu lesen perdagangan motor atau boleh membatalkan atau menggantung bagi suatu tempoh tidak melebihi enam bulan suatu lesen kenderaan motor atau suatu lesen perdagangan motor yang telah diberi jika, selepas memberi pemunya peluang membuat apa-apa representasi yang dia mungkin hendak membuat, Pengarah itu mempunyai sebab bagi mempercayai bahawa kenderaan motor yang tersebut dalam lesen itu atau yang berkenaan dengannya permohonan itu dibuat telah digunakan atau dicadang hendak digunakan bagi sesuatu maksud yang menyalahi undang-

undang atau dengan cara yang menyalahi undang-undang, dan apabila berbuat demikian hendaklah mengendorskan perakuan pendaftaran bagi kenderaan motor itu dengan sewajarnya.

(3) Bagi maksud subseksyen (2), penggunaan mana-mana kenderaan motor yang mengakibatkan perlanggaran mana-mana syarat yang dikenakan pada sesuatu lesen di bawah Akta Lembaga Pelesenan Kenderaan Perdagangan 1987, Akta Pengangkutan Awam Darat 2010 atau mana-mana syarat berkanun yang dinyatakan di dalamnya hendaklah disifatkan sebagai menggunakan kenderaan itu dengan cara yang menyalahi undang-undang.

(4) Kecuali jika tempoh penggantungan lesen itu tidak melebihi satu bulan, mana-mana orang yang menjadi pemegang sesuatu lesen kenderaan motor atau lesen perdagangan motor yang terkilan dengan penggantungan lesen itu oleh Pengarah di bawah subseksyen (2) boleh, dalam masa empat belas hari dari penggantungan itu oleh Pengarah, merayu kepada Ketua Pengarah dan atas rayuan itu Ketua Pengarah, selepas apa-apa siasatan, jika ada, yang difikirkannya patut, boleh membuat apa-apa perintah sebagaimana yang difikirkannya adil dan mana-mana perintah yang dibuat sedemikian hendaklah mengikat Pengarah dan perayu.

(5) Jika Pengarah enggan memberi sesuatu lesen atau membatalkan sesuatu lesen di bawah subseksyen (2), dia hendaklah dengan serta-merta memberitahu Ketua Pengarah tentang keengganan atau pembatalan itu dan menyatakan alasan mengenainya; dan Ketua Pengarah hendaklah, dalam masa empat belas hari dari tarikh pembatalan atau keengganan itu, memberitahu pemunya berdaftar kenderaan motor itu bahawa dia mengesahkan atau membatalkan, mengikut mana-mana yang berkenaan, pembatalan atau keengganan itu.

(6) Mana-mana orang yang menjadi pemohon atau pemegang suatu lesen kenderaan motor yang terkilan dengan keputusan Ketua Pengarah kerana enggan memberi atau membatalkan lesen itu, boleh, dalam masa dua puluh satu hari dari tarikh pengesahan oleh Ketua Pengarah di bawah subseksyen (5), merayu kepada Menteri, dan atas rayuan itu Menteri, selepas menjalankan apa-apa siasatan, jika ada, yang difikirkan perlu, boleh membuat apa-apa perintah sebagaimana yang difikirkannya patut, dan apa-apa perintah yang dibuat sedemikian hendaklah mengikat Ketua Pengarah dan perayu.

(7) Subseksyen (6) tidak terpakai bagi mana-mana orang yang memperoleh sesuatu kenderaan motor selepas perakuan pendaftaran kenderaan itu telah diendorskan mengikut subseksyen (2).

(8) Jika lesen berkenaan dengan sesuatu kenderaan motor telah ditolak atau dibatalkan di bawah subseksyen (2), Pengarah boleh enggan memberi suatu lesen lagi bagi kenderaan itu selama tempoh tidak melebihi enam bulan dari tarikh pembatalan itu, dan subseksyen (5) dan (6) tidak terpakai dalam keadaan keengganan itu.

Efek mengubah kenderaan ke atas lesen

18. Apabila sesuatu kenderaan motor yang berkenaan dengannya suatu lesen kenderaan motor telah diberikan diubah, selepas lesen itu diberikan, dengan apa-apa cara yang menyebabkan kenderaan motor itu menjadi suatu kenderaan motor yang berkenaan dengannya suatu lesen dengan fi yang lebih tinggi atau suatu lesen daripada kelas yang lain dikehendaki, lesen itu, sebelum kenderaan yang diubah itu digunakan, adalah tidak sah tetapi pemegang lesen, apabila menyerahkan balik lesen dan memberi butir-butir yang ditetapkan, adalah berhak menerima suatu lesen baru bagi kenderaan motor itu, dan lesen itu hendaklah berkuat kuasa selama tempoh lesen yang diserahkan itu sepatutnya berkuat kuasa jika lesen itu tidak diserahkan, apabila dibayar apa-apa amaun, jika ada, yang merupakan perbezaan antara amaun yang kena dibayar bagi lesen yang baru dengan amaun yang dibayar balik, jika ada, yang kena dibayar di bawah seksyen 19 bagi lesen yang diserahkan balik itu.

Penyerahan balik lesen kenderaan motor

19. (1) Pemegang sesuatu lesen kenderaan motor boleh pada bila-bila masa menyerahkan balik lesen itu kepada Pengarah sesuatu kawasan pendaftaran dan adalah, melainkan jika diperuntukkan selainnya, berhak dibayar oleh Pengarah dengan cara rebet apa-apa amaun sebagaimana yang ditetapkan:

Dengan syarat bahawa tiada apa-apa pembayaran balik kena dibayar bagi sesuatu lesen yang dibatalkan atau digantung oleh Pengarah di bawah seksyen 17.

(2) Tiada seorang pun boleh membawa prosiding dengan tujuan mendapatkan suatu rebet di bawah seksyen ini atau pembayaran balik berkenaan dengan apa-apa bayaran lebih bagi apa-apa fi yang kena dibayar bagi sesuatu lesen kenderaan motor yang diberi di bawah seksyen 16, melainkan jika prosiding dibawa sebelum habis tempoh satu tahun dari tarikh habisnya tempoh lesen itu.

Memperagakan lesen kenderaan motor

20. (1) Tiap-tiap lesen kenderaan motor yang diberikan di bawah seksyen 16 selain lesen kenderaan motor yang diberikan berkenaan dengan sesuatu motosikal atau kenderaan orang cacat, hendaklah dilekatkan dan dipamerkan pada kenderaan yang berkenaan dengannya lesen itu dikeluarkan mengikut cara dan tertakluk kepada apa-apa syarat yang ditetapkan.

(2) Tiada seorang pun boleh (sama ada dengan tulisan, lukisan atau dengan apa-apa cara lain) mengubahkan, mencacatkan, merosakkan atau menambahkan apa-apa jua kepada sesuatu lesen kenderaan motor, dan juga tiada seorang pun boleh mempamerkan pada sesuatu kenderaan motor apa-apa lesen kenderaan yang telah diubahkan, dicacatkan, dirosakkan atau ditambahkan seperti tersebut di atas, atau yang angka atau butir-butir di atasnya telah menjadi sukar dibaca atau yang warnanya telah berubah kerana pudar atau selainnya dan juga tiada seorang pun boleh mempamerkan apa-apa tiruan serupa bagi sesuatu lesen itu.

(3) Mana-mana orang yang melanggar seksyen ini melakukan suatu kesalahan.

Lesen pelawat

21. (1) Tertakluk kepada apa-apa kaedah yang boleh dibuat oleh Menteri di bawah seksyen 66, seseorang Pengarah boleh memberi suatu lesen pelawat berkenaan dengan sesuatu kenderaan motor yang dibawa masuk ke dalam Malaysia dari suatu tempat di luar Malaysia, jika Pengarah berpuas hati bahawa kenderaan motor itu akan dieksportkan dari Malaysia dalam tempoh sembilan puluh hari dari tarikh kenderaan motor itu tiba di Malaysia.

(2) Sesuatu lesen pelawat—

(a) hendaklah dinyatakan sebagai habis tempohnya tidak lewat dari sembilan puluh hari dari tarikh kenderaan itu tiba di Malaysia dan tidak boleh diperbaharui;

(b) tidak boleh diberi bagi sesuatu traktor berat, kenderaan barangan atau kenderaan perkhidmatan awam;

(c) tidak boleh diberi melainkan Pengarah berpuas hati bahawa perhubungan dengan penggunaan kenderaan motor itu terdapat suatu perakuan, polisi insurans atau perakuan jaminan yang mematuhi kehendak Bahagian IV;

(d) tidak boleh diberi bagi sesuatu kenderaan motor yang baginya seksyen 25 terpakai.

(3) Sesuatu lesen pelawat yang diberi di bawah peruntukan bersamaan mana-mana undang-undang yang berkuat kuasa di Republik Singapura hendaklah, selagi lesen itu masih berkuat kuasa di negara itu, disifatkan sebagai suatu lesen pelawat yang diberi di bawah seksyen ini.

(4) Fi bagi suatu lesen yang diberi di bawah seksyen ini hendaklah sebagaimana yang ditetapkan.

(5) Mana-mana orang yang memandu kenderaan motor masuk ke Malaysia tanpa lesen pelawat yang sah melakukan suatu kesalahan.

Lesen perdagangan kenderaan motor

22. (1) Jika mana-mana orang yang menjadi pembuat atau pembaiki atau peniaga kenderaan motor, membuat suatu permohonan mengikut cara yang ditetapkan kepada Pengarah bagi kawasan pendaftaran dalam mana premis perniagaannya itu terletak menyatakan bahawa dia mungkin, sebagai ganti daripada mengambil suatu lesen di bawah Bahagian ini bagi tiap-tiap kenderaan motor yang digunakan olehnya, berhak mengambil suatu lesen am bagi semua kenderaan motor yang digunakan olehnya, maka Pengarah boleh, tertakluk kepada apa-apa syarat yang ditetapkan, memberi kepada orang itu suatu lesen (di

dalam Akta ini disebut "lesen perdagangan motor") setelah dibayar fi yang ditetapkan.

(2) Pemegang sesuatu lesen perdagangan motor yang diberi di bawah seksyen ini tidak berhak menurut lesen itu—

(a) menggunakan lebih daripada satu kenderaan motor pada sesuatu masa, kecuali bagi sesuatu kenderaan motor yang menarik treler dan digunakan bagi maksud yang ditetapkan; atau

(b) menggunakan mana-mana kenderaan motor bagi apa-apa maksud selain apa-apa maksud yang ditetapkan.

(3) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh berkuat kuasa untuk mengelakkan seseorang yang berhak mengambil suatu lesen perdagangan motor daripada memegang dua atau lebih lesen sedemikian.

(4) Sesuatu lesen perdagangan motor tidak boleh diberi sehingga pemohon telah mengemukakan keterangan, hingga memuaskan hati Pengarah, bahawa dalam tempoh kesahan lesen itu ada berkuat kuasa sesuatu polisi insurans atau sesuatu jaminan yang mematuhi kehendak Bahagian IV berkenaan dengan penggunaan kenderaan motor mengikut lesen itu.

(5) Sesuatu lesen perdagangan motor tidak boleh diserah hak atau dipindah milik.

(6) Subseksyen 17(2) dan (5) terpakai bagi sesuatu lesen perdagangan motor sebagaimana peruntukan itu dipakai bagi sesuatu lesen kenderaan motor.

(7) Pemegang sesuatu lesen perdagangan motor boleh pada bila-bila masa menyerahkan balik lesen itu kepada Pengarah sesuatu kawasan pendaftaran dan setelah lesen itu diserahkan balik adalah berhak dibayar balik dengan cara rebet apa-apa amaun yang ditetapkan:

Dengan syarat bahawa prosiding bagi mendapatkan rebet itu atau pembayaran balik apa-apa bayaran lebihan bagi sesuatu lesen

hendaklah dibawa sebelum habisnya tempoh satu tahun dari tarikh habisnya tempoh lesen itu.

(8) Mana-mana orang yang melanggar seksyen ini melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada tiga ribu ringgit dan tidak lebih daripada sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Kesalahan lain berkaitan dengan pendaftaran dan pelesenan kenderaan motor

23. (1) Jika mana-mana orang menggunakan sesuatu kenderaan motor semasa tiada berkuat kuasa berkenaan dengannya sesuatu lesen kenderaan motor yang diberi di bawah Akta ini, atau menyebabkan atau membenarkan sesuatu kenderaan motor digunakan sedemikian atau, sebagai pemegang sesuatu lesen perdagangan motor yang diberi di bawah seksyen 22, menggunakan pada bila-bila masa, kenderaan motor yang lebih daripada bilangan yang dibenarkannya menggunakan menurut lesen itu, maka dia melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit.

(2) Jika sesuatu lesen telah diberi berkenaan dengan sesuatu kenderaan motor untuk digunakan bagi sesuatu maksud tertentu, dan kenderaan motor itu pada bila-bila masa dalam tempoh lesen itu berkuat kuasa digunakan bagi suatu maksud yang lain, orang yang menggunakan kenderaan motor itu atau yang menyebabkan atau membenarkan penggunaannya melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada satu ribu ringgit dan tidak lebih daripada sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun atau kedua-duanya.

(3) Mana-mana mahkamah, yang di hadapannya pemegang sesuatu lesen kenderaan motor atau sesuatu lesen perdagangan motor yang dikeluarkan di bawah Bahagian ini telah disabitkan dengan suatu kesalahan di bawah Bahagian ini, boleh menggantung lesen itu bagi tempoh kesahannya atau bagi suatu tempoh yang lebih singkat dan lesen itu, bersama-sama dengan, dalam hal suatu lesen perdagangan motor, plat yang dikeluarkan berhubungan dengannya, hendaklah kemudiannya diserahkan kepada mahkamah oleh

pemegang lesen itu, dan mahkamah hendaklah menghantarkan lesen dan juga plat perdagangan motor itu, jika ada, kepada Pengarah yang mengeluarkan lesen itu, bersama-sama dengan salinan perintah yang dibuat oleh mahkamah itu.

(4) Tiada apa-apa rebet boleh dibayar oleh seseorang Pengarah berkenaan dengan apa-apa tempoh yang mana sesuatu lesen kenderaan motor atau sesuatu lesen perdagangan motor telah digantung sedemikian.

(5) Tiada mahkamah yang boleh ambil tahu mengenai apa-apa prosiding di bawah seksyen ini melainkan jika prosiding itu bermula dalam tempoh dua belas bulan dari tarikh berlakunya kesalahan itu.

Pelbagai

Mendapat kembali fi

24. (1) Jika apa-apa fi yang kena dibayar di bawah Bahagian ini masih belum dibayar selepas satu bulan dari tarikh fi itu patut dibayar, atau jika fi yang telah dibayar kurang daripada amaun yang sepatutnya, maka Pengarah hendaklah mengeluarkan suatu notis menghendaki orang yang ingkar itu supaya membayar amaun yang kena dibayar itu dalam tempoh empat belas hari dari tarikh notis itu.

(2) Mana-mana orang yang gagal mematuhi kehendak notis itu melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit, dan mahkamah yang di hadapannya orang itu disabitkan, selain denda itu, boleh memerintahkan orang itu supaya membayar amaun apa-apa fi yang kena dibayar dan yang masih belum dibayar pada masa sabitan itu, dan apa-apa amaun yang diperintahkan supaya dibayar sedemikian boleh didapatkan kembali menurut undang-undang yang berhubungan dengan mendapat kembali denda; dan apa-apa amaun yang didapatkan kembali sedemikian hendaklah diremitkan oleh mahkamah kepada Pengarah berlesen yang sesuai.

(3) Dalam apa-apa pendakwaan di bawah seksyen ini, suatu perakuan yang berupa sebagai ditandatangani oleh seseorang Pengarah yang menyatakan bahawa—

(a) pada tarikh yang dinyatakan dalam perakuan suatu notis yang menghendaki tertuduh membayar apa-apa amaun fi yang kena dibayar olehnya sebagaimana dinyatakan dalam perakuan itu telah dikeluarkan dengan sewajarnya menurut subseksyen (1); dan

(b) tertuduh telah gagal mematuhi kehendak itu,

hendaklah menjadi keterangan yang mencukupi mengenai fakta-fakta yang dinyatakan dalamnya.

Perakuan antarabangsa

25. Apabila mana-mana perjanjian antarabangsa bagi memudahkan peredaran antarabangsa kenderaan motor atau bagi melepaskannya daripada cukai telah dipakai di Malaysia, Menteri, bagi maksud menguatkuasakan sesuatu perjanjian sedemikian, boleh membuat kaedah-kaedah—

(a) bagi pemberian dan pengesahan apa-apa pas perjalanan, perakuan, lesen memandu atau apa-apa kuasa lain yang mungkin berguna kepada orang yang bermastautin di Malaysia apabila membawa sementara kenderaan motor ke luar negeri, atau kepada pemandu yang ke luar negeri dan berhasrat memandu kenderaan motor;

(b) bagi mengubah suai peruntukan Akta ini yang berhubungan dengan pendaftaran dan pelesenan kenderaan motor bagi kenderaan motor yang dibawa sementara ke dalam Malaysia oleh orang yang bermastautin di luar negeri dan bercadang untuk tinggal sementara sahaja di Malaysia, dan berhubungan dengan pelesenan pemandu yang memasuki Malaysia bagi maksud memandu mana-mana kenderaan itu;

(c) bagi membuat peruntukan bahawa mana-mana peruntukan Akta ini, berhubungan dengan kenderaan motor yang dibawa ke dalam Malaysia oleh orang yang tinggal sementara sahaja di Malaysia, hendaklah berkuat kuasa

tertakluk kepada apa-apa pengubahsuaian dan penyesuaian sebagaimana ditetapkan;

(d) bagi membuat peruntukan untuk pengecualian sepenuh atau sebahagiannya, bagi suatu tempoh yang terhad, daripada apa-apa duti import yang kena dibayar mengenai pengimportan sesuatu kenderaan motor, atau daripada apa-apa fi pendaftaran atau apa-apa fi lain yang dikenakan bagi apa-apa kelas atau perihalan kenderaan motor tertentu yang dibawa masuk ke dalam Malaysia oleh orang yang tinggal sementara sahaja di Malaysia; dan

(e) pada amnya bagi menguatkuasakan apa-apa perjanjian itu.

Pelesenan Pemandu Motor

Lesen memandu

26. (1) Kecuali sebagaimana diperuntukkan selainnya dalam Akta ini, tiada seorang pun boleh memandu sesuatu kenderaan motor daripada apa-apa kelas atau perihalan, di sesuatu jalan melainkan jika dia adalah pemegang sesuatu lesen memandu yang membenarkannya memandu sesuatu kenderaan motor daripada kelas atau perihalan itu, dan tiada seorang pun boleh mengambil kerja atau membenarkan seseorang lain memandu sesuatu kenderaan motor di jalan melainkan jika orang yang diambil kerja atau dibenarkan memandu itu adalah pemegang sesuatu lesen memandu sedemikian.

(2) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (1) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada tiga ratus ringgit dan tidak lebih daripada dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi tiga bulan atau kedua-duanya.

(3) Bagi maksud seksyen ini, ungkapan "pemegang sesuatu lesen memandu" termasuklah seseorang yang memiliki dan memandu suatu kenderaan motor mengikut suatu lesen yang dikeluarkan dengan sewajarnya oleh atau bagi pihak suatu pihak berkuasa yang sepatutnya yang membenarkan orang itu pada masa menjalankan tugasnya sebagai seorang anggota Angkatan memandu suatu kenderaan motor daripada kelas atau perihalan yang dinyatakan dalam lesen itu dan kenderaan itu adalah suatu kenderaan yang

menjadi harta Kerajaan atau harta mana-mana Kerajaan yang Angkatannya berada dengan sah di sisi undang-undang di Malaysia di bawah peruntukan mana-mana undang-undang yang sedang berkuat kuasa mengawal selia Angkatan pelawat yang berada dengan sah di sisi undang-undang di Malaysia.

Permohonan bagi lesen memandu

27. (1) Suatu permohonan bagi sesuatu lesen memandu hendaklah dibuat dalam borang dan mengikut cara yang ditetapkan kepada Pengarah sesuatu kawasan pendaftaran.

(2) Tertakluk kepada Bahagian ini mengenai ujian-ujian kekompetenan memandu dan juga mengenai kesihatan jasmani pemohon-pemohon bagi lesen memandu, Pengarah hendaklah, kecuali dalam hal seseorang pemohon yang hilang kelayakan oleh sebab umur atau selainnya sebagaimana disebutkan kemudian daripada ini, apabila dibayar fi yang ditetapkan, memberi suatu lesen memandu kepada mana-mana orang yang memohon mendapatkannya mengikut Akta ini.

(3) Sesuatu lesen memandu boleh membenarkan pemegangnya memandu apa-apa kelas atau kelas-kelas atau apa-apa jenis atau jenis-jenis dalam apa-apa kelas kenderaan motor, sebagaimana dinyatakan di dalam lesen itu oleh Ketua Pengarah atau Pengarah.

(4) Jika di bawah Bahagian ini, pemohon tertakluk kepada apa-apa sekatan berkenaan dengan hal memandu sesuatu kelas kenderaan motor, maka had sekatan itu hendaklah dinyatakan mengikut cara yang ditetapkan pada lesen memandu itu.

(5) Tertakluk kepada Akta ini berkenaan dengan lesen belajar memandu, sesuatu lesen memandu hendaklah, melainkan jika terdahulunya telah dibatalkan atau diserahkan balik, terus berkuat kuasa bagi sesuatu tempoh yang tidak kurang dari dua belas bulan dari tarikh lesen itu diberikan.

(6) Tertakluk kepada mana-mana kaedah di bawah Akta ini, seseorang hendaklah dihilangkan kelayakannya daripada mendapatkan suatu lesen memandu—

(a) semasa suatu lesen memandu lain yang diberikan kepadanya di Malaysia atau di Republik Singapura masih berkuat kuasa, sama ada atau tidak lesen itu digantung;

(b) jika dengan sabitan di bawah Bahagian ini atau dengan suatu, perintah mahkamah di Malaysia atau di Republik Singapura, dia telah dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu;

(c) selama tempoh dua belas bulan dari tarikh pembatalan lesen memandu di bawah seksyen 35, 35A, 41, 42, 43, 44, 45, 45A, 45B atau 45C.

(7) Dalam apa-apa prosiding, hakikat bahawa sesuatu lesen memandu telah diberikan kepada seseorang hendaklah menjadi keterangan bahawa orang itu bagi maksud memperoleh lesen memandu tersebut telah membuat suatu akuan bahawa dia tidak dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan lesen memandu itu.

(8) Jika mana-mana orang terkilan dengan keengganan seseorang Pengarah untuk memberi suatu lesen memandu, atau dengan pembatalan sesuatu lesen memandu di bawah subseksyen 30(4), dia boleh, selepas memberi Pengarah empat belas hari notis tentang cadangannya hendak berbuat demikian, merayu kepada Menteri, dan atas apa-apa rayuan sedemikian Menteri boleh membuat apa-apa perintah sebagaimana yang difikirkannya patut dan apa-apa perintah yang dibuat sedemikian hendaklah mengikat Pengarah.

Daftar pemegang lesen memandu

27A. (1) Tiap-tiap Pengarah hendaklah menyimpan dan menyenggarakan suatu daftar bagi pemegang lesen memandu yang diberikan di bawah Akta ini.

(2) Daftar itu hendaklah dalam apa-apa bentuk dan mengandungi apa-apa maklumat, perincian dan butir-butir sebagaimana yang diarahkan oleh Ketua Pengarah.

Pengiktirafan lesen memandu negara lain

28. Sesuatu lesen memandu yang dikeluarkan di bawah peruntukan yang bersamaan dengan mana-mana undang-undang yang berkuat kuasa di mana-mana negara yang menjadi pihak dalam sesuatu triti yang mana Malaysia juga menjadi pihak dan berupa sebagai mengiktiraf lesen memandu domestik yang dikeluarkan oleh negara pejanji hendaklah, selagi lesen tersebut masih berkuat kuasa di negara itu, disifatkan sebagai lesen memandu yang diberikan di bawah Bahagian ini.

Ujian kekompetenan memandu

29. (1) Sesuatu lesen memandu tidak boleh diberikan kepada mana-mana pemohon melainkan jika dia memuaskan hati Pengarah bahawa dia telah—

(a) memegang lesen memandu percubaan selama tempoh dua tahun dan membuat permohonan dalam tempoh satu tahun selepas habis tempoh itu;

(b) dalam tempoh tiga tahun sebelum tarikh dia membuat permohonan itu memegang sesuatu lesen yang dikeluarkan oleh suatu pihak berkuasa kompeten di Malaysia atau di Republik Singapura yang membenarkannya memandu kenderaan motor daripada kelas atau perihalan yang dia dibenarkan memandu, mengikut lesen memandu yang dipohonnya itu untuk memandu; atau

(c) dalam tempoh tiga tahun sebelum tarikh dia membuat permohonan itu memegang suatu lesen yang dikeluarkan oleh suatu pihak berkuasa kompeten di mana-mana negara lain yang membenarkannya memandu kenderaan motor daripada kelas atau perihalan yang dia dibenarkan memandu, mengikut lesen memandu yang dipohonnya itu untuk memandu, dan bahawa ujian kekompetenan memandu yang setanding dengan ujian yang ditetapkan di bawah Akta ini ada berkuat kuasa di negara itu:

Dengan syarat bahawa perenggan *(a)*, *(b)* atau *(c)* tidak terpakai bagi mana-mana anggota Angkatan Malaysia, yang ada memiliki

suatu lesen memandu yang sah yang dikeluarkan dengan sewajarnya oleh atau bagi pihak suatu pihak berkuasa yang sepatutnya yang membenarkan pada masa menjalankan tugasnya memandu kenderaan-kenderaan motor daripada kelas atau perihalan yang dia dibenarkan memandu; dan orang itu berhak mendapat suatu lesen memandu bagi kelas atau perihalan kenderaan itu apabila membuat permohonan dan dengan membayar fi yang ditetapkan.

(1A) Walau apa pun yang diperuntukkan dalam seksyen ini, tiada lesen memandu boleh diberikan kepada mana-mana pemohon melainkan jika dia memuaskan hati Pengarah bahawa pada tarikh dia memohon dia tidak mempunyai perkara atau hal yang belum selesai dengan Jabatan Pengangkutan Jalan atau Polis berhubungan dengan apa-apa pelanggaran atau kesalahan yang bertentangan dengan Akta ini atau Akta Lembaga Pelesenan Kenderaan Perdagangan 1987.

(2) Bagi maksud membolehkan seseorang belajar memandu sesuatu kenderaan motor dengan tujuan hendak lulus sesuatu ujian di bawah seksyen ini, Pengarah boleh, tertakluk kepada seksyen 27, memberikannya suatu lesen belajar memandu.

(3) Sesuatu lesen belajar memandu hendaklah mengikut borang yang ditetapkan, hendaklah diberikan tertakluk kepada syarat yang ditetapkan dan sah selama tempoh yang ditetapkan.

(4) Jika mana-mana orang yang telah diberikan suatu lesen belajar memandu gagal mematuhi mana-mana syarat yang tertakluk kepadanya lesen itu diberikan dia melakukan suatu kesalahan.

(4A) Jika seseorang yang memegang lesen belajar memandu lulus ujian kekompetenan yang ditetapkan, Pengarah hendaklah memberinya lesen memandu percubaan dan lesen itu hendaklah dalam bentuk yang ditetapkan dan tertakluk kepada syarat yang ditetapkan dan hendaklah sah selama dua tahun.

(4B) Subseksyen (4A) tidak terpakai kepada pemohon yang memegang lesen memandu, selain lesen belajar memandu, daripada kelas atau perihalan yang lain.

(4C) Jika mana-mana orang yang kepadanya lesen memandu percubaan diberikan gagal mematuhi mana-mana syarat yang

tertakluk kepadanya lesen itu diberikan, dia melakukan suatu kesalahan.

(5) Mahkamah yang di hadapannya seseorang disabitkan atas sesuatu kesalahan di bawah seksyen 42 atau 43 boleh, sama ada atau tidak dia dahulunya telah lulus ujian kekompetenan yang ditetapkan, dan sama ada atau tidak mahkamah itu membuat suatu perintah menghilangkan kelayakan orang itu daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen untuk memandu suatu kenderaan motor, memerintahkan supaya orang itu dihilangkan kelayakannya daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu, selain suatu lesen belajar memandu, sehingga dia, sejak tarikh perintah itu, lulus suatu ujian kekompetenan memandu.

(6) Peruntukan Akta ini yang berkuat kuasa jika suatu perintah menghilangkan kelayakan seseorang daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu dibuat hendaklah berkuat kuasa berhubungan dengan suatu kehilangan kelayakan menurut suatu perintah di bawah seksyen ini tertakluk kepada pengubahsuaian yang berikut:

(a) walau apa pun terkandung dalam subseksyen 27(6) atau subseksyen 32(3), orang yang dihilangkan kelayakan itu (melainkan jika dia dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu, selain menurut suatu perintah di bawah seksyen ini) adalah berhak mendapat dan memegang suatu lesen belajar memandu yang akan diberikan (jika orang yang dihilangkan kelayakan itu adalah pemegang sesuatu lesen memandu, oleh Pengarah yang memberikan lesen memandu itu) di bawah subseksyen (2), dan memandu sesuatu kenderaan motor mengikut syarat yang tertakluk kepadanya lesen belajar memandu itu diberikan;

(b) kehilangan kelayakan itu hendaklah disifatkan sebagai telah habis tempohnya apabila Pengarah berpuas hati bahawa orang itu, semenjak perintah itu dibuat, telah lulus ujian yang ditetapkan;

(c) apabila seseorang yang dihilangkan kelayakan dikembalikan kepadanya sesuatu lesen memandu yang dipegang olehnya, atau apabila sesuatu lesen diberikan

kepadanya, maka hendaklah ditambahkan kepada butir-butir yang diendorskan suatu pernyataan bahawa orang yang dihilangkan kelayakan itu, sejak perintah itu dibuat, telah lulus ujian yang ditetapkan.

Peruntukan mengenai kesihatan jasmani pemohon bagi lesen memandu dan pemegangnya

30. (1) Dalam sesuatu permohonan untuk pemberian suatu lesen memandu oleh pemohon yang disebut dalam subseksyen 27(1), pemohon hendaklah membuat suatu akuan dalam borang yang ditetapkan sama ada atau tidak dia menghidap apa-apa penyakit atau ketidakdayaan jasmani sebagaimana dinyatakan dalam borang itu atau menghidap apa-apa penyakit atau ketidakdayaan jasmani lain yang mungkin menyebabkan pemanduannya akan suatu kenderaan motor iaitu suatu kenderaan daripada sesuatu kelas atau perihalan yang dia dibenarkan memandu mengikut lesen memandu itu menjadi suatu punca bahaya kepada orang awam.

(2) Jika daripada akuan itu didapati bahawa pemohon menghidap suatu penyakit atau ketidakdayaan seperti yang tersebut dahulu, Pengarah boleh enggan memberikan lesen memandu kepadanya:

Dengan syarat bahawa—

(a) suatu lesen memandu yang terhad kepada pemanduan sesuatu kenderaan orang cacat boleh diberikan kepada pemohon jika Pengarah berpuas hati bahawa dia layak memandu kenderaan itu;

(b) pemohon boleh kecuali dalam hal apa-apa penyakit dan ketidakdayaan yang ditetapkan, setelah dibayar fi yang ditetapkan, menuntut supaya dikenakan suatu ujian oleh seorang pengamal perubatan berdaftar tentang kelayakan atau kebolehannya memandu kenderan motor daripada apa-apa kelas atau perihalan yang dia boleh dibenarkan memandu menurut lesen memandu itu, dan jika dia lulus ujian yang ditetapkan itu dan selainnya tidak hilang kelayakannya, maka lesen memandu itu tidak boleh ditolak semata-mata oleh sebab peruntukan subseksyen ini dengan syarat, bahawa jika ujian itu membuktikan

kelayakannya untuk memandu hanya kenderaan motor daripada pembinaan atau reka bentuk tertentu atau dalam hal keadaan tertentu lesen memandu itu hendaklah terhad kepada pemanduan kenderaan itu atau kepada pemanduan kenderaan motor daripada pembinaan dan reka bentuk itu atau dalam hal keadaan itu.

(3) Jika pemegang sesuatu lesen memandu, berikutan dengan pengeluarannya dan dalam masa tempoh-sah lesen itu, mengetahui yang dia menghidap sesuatu penyakit atau ketidakdayaan sebagaimana ditetapkan atau jika dia mengetahui yang dia akan menghidap sesuatu penyakit atau ketidakdayaan jasmani yang mungkin menyebabkan pemanduannya akan sesuatu kenderaan motor, iaitu sesuatu kenderaan daripada apa-apa kelas atau perihalan yang dia dibenarkan memandu menurut lesen memandu itu, menjadi suatu punca bahaya kepada orang awam, maka pemegang itu hendaklah dengan serta-merta menyerahkan balik lesen memandunya kepada Pengarah untuk pembatalan.

(4) Jika Pengarah mendapati ada sebab bagi mempercayai bahawa mana-mana pemegang lesen memandu menghidap sesuatu penyakit atau ketidakdayaan jasmani yang mungkin menyebabkan pemanduannya akan suatu kenderaan motor, iaitu suatu kenderaan daripada apa-apa kelas atau perihalan yang dia dibenarkan memandu menurut lesen memandu itu, menjadi suatu punca bahaya kepada orang awam dan, selepas menjalankan apa-apa siasatan yang difikirkannya perlu, Pengarah berpuas hati bahawa pemegang lesen itu sebenarnya menghidap sesuatu penyakit atau ketidakdayaan seperti yang tersebut dahulu sama ada atau tidak pemegang lesen yang menghidap penyakit sedemikian seperti tersebut dahulu telah terdahulunya lulus suatu ujian di bawah seksyen ini, Pengarah boleh, selepas memberikan kepada pemegang lesen itu notis tentang cadangannya hendak berbuat demikian, membatalkan lesen memandu itu dan pemegang lesen itu hendaklah, setelah menerima notis tersebut, menyerahkan lesen memandu itu kepada Pengarah untuk pembatalan:

Dengan syarat bahawa pemegang lesen boleh, kecuali dalam hal apa-apa penyakit dan ketidakdayaan sebagaimana ditetapkan, menuntut dikenakan suatu ujian tentang kesihatan atau ketidakdayaannya memandu sesuatu kenderaan motor, dan jika dia lulus ujian itu lesen memandu itu tidak akan dibatalkan atau, jika

lesen itu telah pun dibatalkan, hendaklah dikembalikan kepada pemegang lesen dan pembatalan lesen itu hendaklah dihapuskan.

Hilang kelayakan kerana kesalahan

31. (1) Mana-mana mahkamah yang di hadapannya seseorang disabitkan atas sesuatu kesalahan jenayah berkaitan dengan pemanduan sesuatu kenderaan—

(a) boleh dalam apa-apa hal, kecuali jika diperuntukkan dengan nyata selainnya oleh Bahagian ini, dan hendaklah jika dikehendaki sedemikian oleh Bahagian ini, memerintahkan supaya orang itu dihilangkan kelayakannya daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu bagi seumur hidup atau selama tempoh yang difikirkan patut oleh mahkamah; dan

(b) boleh dalam apa-apa hal, dan hendaklah jika menurut kuasa sesuatu sabitan, seseorang itu hilang kelayakannya daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu atau jika suatu perintah yang menghilangkan kelayakan seseorang sedemikian dibuat, atau jika dikehendaki sedemikian oleh Bahagian ini, memerintahkan supaya butir-butir mengenai sabitan itu dan apa-apa hilang kelayakan yang baginya orang yang disabitkan itu tertakluk hendaklah diendorskan pada mana-mana lesen memandu yang dipegang oleh pesalah itu:

Dengan syarat bahawa, jika difikirkan patut oleh mahkamah, apa-apa hilang kelayakan yang dikenakan di bawah seksyen ini boleh dihadkan kepada pemanduan sesuatu kenderaan motor daripada kelas atau perihalan yang sama seperti kenderaan motor yang mengenainya kesalahan itu dilakukan.

(2) Seseorang yang menurut kuasa suatu perintah mahkamah di bawah Bahagian ini dihilangkan kelayakannya daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu boleh merayu terhadap perintah itu mengikut cara yang sama seperti rayuan terhadap sesuatu sabitan, dan mahkamah boleh, jika difikirkannya patut, sementara

menantikan keputusan rayuan itu, menggantung kuat kuasa perintah itu.

Penggantungan lesen memandu apabila hilang kelayakan

32. (1) Jika seseorang yang dihilangkan kelayakan menurut kuasa suatu sabitan atau perintah ialah pemegang suatu lesen memandu, maka lesen memandu itu hendaklah digantung selagi hilang kelayakan itu terus berkuat kuasa.

(2) Sesuatu lesen memandu yang digantung menurut kuasa Bahagian ini tidak boleh berkuat kuasa dalam tempoh penggantungan itu.

(3) Jika mana-mana orang yang dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu di bawah Bahagian ini memohon atau mendapatkan suatu lesen memandu semasa dia dihilangkan kelayakan sedemikian, atau jika mana-mana orang itu semasa dia dihilangkan kelayakan sedemikian, memandu sesuatu kenderaan motor atau, jika hilang kelayakan itu dihadkan kepada pemanduan sesuatu kenderaan motor daripada kelas atau perihalan tertentu, memandu sesuatu kenderaan motor daripada kelas atau perihalan tersebut, maka orang itu melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh—

(a) dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun; atau

(b) didenda tidak melebihi lima ribu ringgit jika mahkamah, setelah memberikan perhatian tentang hal keadaan khas kes itu, memikirkan bahawa tidak perlu dipenjarakan bagi kesalahan itu.

(4) Sesuatu lesen memandu yang didapatkan oleh orang yang dihilangkan kelayakan seperti tersebut dahulu adalah tidak berkuat kuasa.

(5) Bagi maksud seksyen ini, rujukan kepada sesuatu sabitan atau perintah termasuk rujukan mengenai sabitan atau perintah di bawah Bahagian ini dan mengenai apa-apa sabitan atau perintah di bawah

peruntukan mana-mana undang-undang bertulis yang bersamaan di Republik Singapura.

Permohonan untuk menghapuskan hilang kelayakan

33. (1) Mana-mana orang yang menurut kuasa suatu sabitan atau perintah di bawah Bahagian ini dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan sesuatu lesen boleh, bila-bila masa selepas habis tempoh satu tahun dari tarikh sabitan atau perintah itu atau, jika suatu rayuan dibuat terhadap sabitan atau perintah tersebut, dari tarikh keputusan rayuan itu, dan dari semasa ke semasa (tidak kurang daripada tiga bulan dari tarikh permohonannya yang terakhir yang dibuat di bawah seksyen ini) memohon kepada mahkamah yang di hadapannya dia disabitkan atau yang membuat perintah itu bagi menghapuskan hilang kelayakan itu.

(2) Apabila suatu permohonan seperti tersebut dahulu dibuat, mahkamah boleh setelah memberikan perhatian tentang watak pemohon, kelakuannya berikutan daripada sabitan atau perintah itu, jenis kesalahan dan apa-apa hal keadaan lain, sama ada dengan perintah menghapuskan hilang kelayakan itu dari tarikh sebagaimana dinyatakan oleh mahkamah dalam perintah itu atau menolak permohonan tersebut.

Pengendorsan pada lesen memandu

34. (1) Sesuatu perintah supaya butir-butir mengenai apa-apa sabitan atau mengenai apa-apa hilang kelayakan yang baginya orang yang disabitkan itu tertakluk diendorskan pada mana-mana lesen memandu yang dipegang oleh pesalah, sama ada pesalah itu pada masa itu adalah pemegang suatu lesen memandu atau tidak, hendaklah berkuat kuasa sebagai suatu perintah bahawa mana-mana lesen memandu yang dipegang olehnya pada masa itu atau yang akan didapati kemudian hendaklah diendorskan sedemikian sehingga dia berhak di bawah seksyen ini memiliki suatu lesen memandu yang dikeluarkan kepadanya yang bebas daripada apa-apa pengendorsan.

(2) Jika sesuatu mahkamah memerintahkan supaya butir-butir mengenai apa-apa sabitan atau mengenai apa-apa kehilangan

kelayakan yang kepadanya orang yang disabitkan itu tertakluk diendorskan—

(a) dalam hal orang yang disabitkan itu pada masa itu ialah pemegang sesuatu lesen memandu, pengendorsan itu hendaklah disifatkan telah dibuat jika butir-butir yang dikehendaki supaya diendorskan pada lesen memandu itu telah dimasukkan ke dalam pangkalan data yang disenggarakan oleh atau bagi pihak Ketua Pengarah mengenai lesen memandu yang diberikan di bawah Akta ini dan pemegang lesen memandu itu; dan

(b) dalam hal orang yang disabitkan itu pada masa itu bukan seorang pemegang lesen, Ketua Pengarah hendaklah mengendorskan hilang kelayakan untuk mendapatkan lesen memandu di bawah seksyen 38.

(3) (*Dipotong oleh Akta A1391*).

(4) (*Dipotong oleh Akta A1391*).

(5) Jika suatu perintah telah dibuat berkenaan dengan mana-mana orang di bawah Bahagian ini yang menghendaki pengendorsan mana-mana lesen memandu yang dipegang olehnya, maka orang itu berhak, sama ada apabila memohon pemberian suatu lesen di bawah Bahagian ini atau, tertakluk kepada pembayaran fi yang ditetapkan, apabila memohon pada bila-bila masa, dikeluarkan kepadanya suatu lesen memandu baru yang bebas daripada pengendorsan—

(a) jika dalam tempoh berterusan selama tiga tahun atau lebih semenjak perintah itu dibuat, tiada apa-apa perintah selanjutnya dibuat terhadapnya, atau tiada apa-apa perintah selain suatu perintah yang dibuat lebih dari satu tahun sebelum tarikh permohonannya dan semata-mata oleh sebab sesuatu sabitan atas kesalahan kerana memandu kenderaan motor dengan kelajuan yang lebih daripada had laju; atau

(b) jika perintah itu dibuat semata-mata oleh sebab sabitan seperti yang tersebut dahulu dan, sebelum sahaja perintah itu dibuat dia telah menjadi pemegang, atau berhak dikeluarkan kepadanya, suatu lesen memandu yang bebas

daripada apa-apa pengendorsan kecuali bagi butir-butir berhubungan dengan sesuatu sabitan seperti yang tersebut dahulu, dan jika dia telah, dalam tempoh berterusan selama satu tahun atau lebih sejak perintah itu dibuat, tidak mendapat apa-apa perintah yang menghendaki pengendorsan dibuat terhadapnya:

Dengan syarat bahawa dalam menghitungkan tempoh yang berterusan masing-masingnya selama tiga tahun dan satu tahun yang tersebut itu, sesuatu tempoh yang mana pemohon menurut kuasa perintah itu, telah dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen, hendaklah tidak dimasukkan.

(6) (*Dipotong oleh Akta A1391*).

(7) (*Dipotong oleh Akta A1391*).

(8) Jika atas sesuatu rayuan terhadap mana-mana perintah sedemikian rayuan tersebut dibenarkan atau jika mana-mana sabitan itu dibatalkan, mahkamah yang membenarkan rayuan itu atau yang membatalkan sabitan itu hendaklah menghantarkan notis mengenainya kepada Pengarah yang memberikan lesen itu, dan Pengarah atau pegawai mahkamah yang lain hendaklah, mengikut mana yang perlu, membatalkan atau meminda apa-apa pengendorsan pada lesen memandu yang berkenaan itu.

Pengendorsan jika lesen memandu terkandung dalam kad atau peranti elektronik pelbagai guna

34A. (1) Walau apa pun seksyen 34, jika sesuatu mahkamah memerintahkan butir-butir mengenai apa-apa sabitan atau mengenai apa-apa kehilangan kelayakan yang kepadanya orang yang disabitkan itu tertakluk diendorskan pada mana-mana lesen memandu yang dipegang oleh orang itu dan lesen memandu itu terkandung di dalam kad atau peranti elektronik pelbagai guna, pengendorsan itu hendaklah disifatkan telah dibuat jika butir-butir yang dikehendaki supaya diendorskan pada lesen memandu itu telah dimasukkan ke dalam pangkalan data yang disenggarakan oleh atau bagi pihak Ketua Pengarah mengenai lesen memandu yang diberikan di bawah Akta ini dan pemegang lesen memandu itu.

(2) Walau apa pun subseksyen (1), Pengarah boleh mengarahkan orang yang disabitkan yang disebut dalam subseksyen (1) supaya menyerahkan, dalam tempoh yang ditentukan oleh Pengarah, kad atau peranti elektronik pelbagai guna yang di dalamnya lesen memandu itu terkandung kepada Pengarah itu, atau kepada seorang pegawai pengangkutan jalan yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah, untuk dimasukkan ke dalam data yang tersimpan di dalam kad atau peranti itu butir-butir mengenai sabitan atau kehilangan kelayakan orang itu dan Pengarah atau pegawai yang diberi kuasa itu hendaklah, selepas membuat pemasukan itu, dengan serta-merta mengembalikan kad atau peranti itu kepada orang itu.

Kuasa Ketua Pengarah menggantung atau membatalkan lesen memandu

35. (1) Walau apa pun yang terkandung di dalam Akta ini, Ketua Pengarah hendaklah menggantung tiap-tiap lesen memandu seseorang bagi suatu tempoh tidak melebihi dua belas bulan atau membatalkan lesen memandu seseorang jika rekod orang itu, yang disimpan oleh Ketua Pengarah, sebagai pemandu sesuatu kenderaan motor, atau kelakuan atau kebiasaannya sebagai pemandu, membuktikan bahawa adalah tidak menjadi kepentingan untuk keselamatan awam bagi orang itu memegang suatu lesen memandu yang sah atau bahawa orang itu tidak kompeten untuk memandu sesuatu kenderaan motor.

(2) Bagi maksud membuktikan bahawa adalah tidak menjadi kepentingan untuk keselamatan awam bagi seseorang itu memegang suatu lesen memandu atau bahawa orang itu tidak kompeten untuk memandu sesuatu kenderaan motor, Menteri boleh membuat kaedah-kaedah menetapkan suatu sistem pemberian mata terhadap seseorang kerana melakukan suatu kesalahan di bawah Akta ini:

Dengan syarat bahawa kaedah-kaedah sedemikian boleh membuat peruntukan, jika mata telah diberi terhadap mana-mana orang, bagi suatu skim untuk mata itu dikurangkan atas alasan kelakuan baik dan kebiasaan orang itu sebagai seorang pemandu sesuatu kenderaan motor bagi suatu tempoh tertentu dan bagi menghendaki orang itu menjalankan apa-apa kursus sebagaimana ditetapkan oleh Ketua Pengarah.

(3) Kaedah-kaedah yang dibuat di bawah subseksyen (2) hendaklah menyatakan jumlah mata maksimum yang akan diberikan terhadap seseorang sebelum boleh dibuktikan bahawa tidak menjadi kepentingan untuk keselamatan awam bagi orang itu memegang suatu lesen memandu atau bahawa orang itu tidak kompeten untuk memandu sesuatu kenderaan motor.

(4) Kuasa yang diberikan kepada Ketua Pengarah oleh seksyen ini untuk menggantung lesen memandu seseorang hendaklah dijalankan pada bila-bila masa selepas jumlah mata maksimum yang disebut dalam subseksyen (3), diberikan terhadap orang itu sebagaimana yang difikirkan patut oleh Ketua Pengarah.

(4A) Kuasa yang diberikan kepada Ketua Pengarah untuk membatalkan lesen memandu seseorang di bawah seksyen ini hendaklah dijalankan pada masa selepas lesen memandu orang itu digantung di bawah subseksyen (4) bagi kali ketiga dalam tempoh lima tahun.

(5) (*Dipotong oleh Akta A973*).

(6) Jika seseorang itu dihilangkan kelayakan melalui suatu perintah mahkamah daripada memegang atau mendapatkan lesen memandu bagi apa-apa tempoh masa sebagaimana yang dinyatakan dalam perintah itu, tiap-tiap mata yang diberikan terhadapnya di bawah kaedah-kaedah yang dibuat di bawah subseksyen (2) hendaklah kemudiannya dibatalkan.

(7) (*Dipotong oleh Akta A973*).

(8) Bagi maksud seksyen ini, seseorang hendaklah disifatkan telah melakukan suatu kesalahan di bawah Akta ini jika dia tidak menyelesaikan penalti yang ditetapkan bagi kesalahan itu dalam tempoh tiga bulan dari tarikh notis dikeluarkan di bawah seksyen 53, 53A, 115A atau 119, mengikut mana-mana yang berkenaan, melainkan jika prosiding jenayah telah dimulakan bagi kesalahan itu.

(8A) Tiada apa-apa dalam seksyen ini boleh menjejaskan liabiliti orang yang disifatkan telah melakukan suatu kesalahan jika penalti yang ditetapkan bagi kesalahan diselesaikan dalam tempoh tiga bulan dari tarikh notis yang disebut di bawah subseksyen (8) dikeluarkan.

Kuasa Ketua Pengarah untuk membatalkan lesen memandu percubaan

35A. (1) Walau apa pun yang terkandung di dalam Akta ini, Ketua Pengarah hendaklah membatalkan lesen memandu percubaan seseorang jika dalam tempoh dua puluh empat bulan dari tarikh pemberian lesen memandu percubaan rekod orang itu, yang disimpan oleh Ketua Pengarah, sebagai pemandu sesuatu kenderaan motor, atau kelakuan atau kebiasaannya sebagai pemandu, membuktikan bahawa adalah tidak menjadi kepentingan untuk keselamatan awam bagi orang itu memegang suatu lesen memandu yang sah atau bahawa orang itu tidak kompeten untuk memandu sesuatu kenderaan motor.

(2) Bagi maksud membuktikan bahawa adalah tidak menjadi kepentingan untuk keselamatan awam bagi seseorang itu memegang suatu lesen memandu atau bahawa orang itu tidak kompeten untuk memandu sesuatu kenderaan motor, Menteri boleh membuat kaedah-kaedah menetapkan suatu sistem pemberian mata terhadap seseorang kerana melakukan suatu kesalahan di bawah Akta ini atau apa-apa kaedah yang dibuat di bawahnya:

Dengan syarat bahawa kaedah-kaedah sedemikian boleh membuat peruntukan bagi menghendaki orang itu menjalani apa-apa kursus sebagaimana yang ditetapkan oleh Ketua Pengarah.

(3) Kaedah-kaedah yang dibuat di bawah subseksyen (2) hendaklah menyatakan jumlah mata maksimum yang akan diberikan terhadap seseorang sebelum boleh dibuktikan bahawa adalah tidak menjadi kepentingan untuk keselamatan awam bagi orang itu memegang suatu lesen memandu atau bahawa orang itu tidak kompeten untuk memandu sesuatu kenderaan motor.

(4) Kuasa yang diberikan kepada Ketua Pengarah oleh seksyen ini untuk membatalkan lesen memandu percubaan seseorang hendaklah dijalankan pada masa selepas jumlah mata maksimum yang disebut dalam subseksyen (3) diberikan terhadap orang itu sebagaimana yang difikirkan patut oleh Ketua Pengarah.

(5) Jika seseorang itu yang lesen memandu percubaannya dibatalkan dan dihilangkan kelayakan melalui suatu perintah mahkamah daripada memegang atau mendapatkan lesen memandu

bagi apa-apa tempoh masa sebagaimana yang dinyatakan dalam perintah itu, tiap-tiap mata yang diberikan terhadapnya di bawah kaedah-kaedah yang dibuat di bawah subseksyen (2) hendaklah kemudiannya dibatalkan.

(6) Bagi maksud seksyen ini, seseorang hendaklah disifatkan telah melakukan suatu kesalahan di bawah Akta ini jika dia tidak menyelesaikan penalti yang ditetapkan bagi kesalahan itu dalam tempoh tiga bulan dari tarikh notis dikeluarkan di bawah seksyen 53, 53A, 115A atau 119, mengikut mana-mana yang berkenaan, melainkan jika prosiding jenayah telah dimulakan bagi kesalahan itu.

(7) Tiada apa-apa dalam seksyen ini boleh menjejaskan liabiliti orang yang disifatkan telah melakukan suatu kesalahan jika penalti yang ditetapkan bagi kesalahan itu diselesaikan dalam tempoh tiga bulan dari tarikh notis yang disebut di bawah subseksyen (6) dikeluarkan.

Kuasa untuk menggantung lesen memandu penagih dadah

36. (1) Walau apa pun apa-apa jua yang terkandung dalam Akta ini atau mana-mana undang-undang bertulis yang lain, Ketua Pengarah boleh menggantung lesen memandu seseorang bagi suatu tempoh yang tidak kurang daripada dua tahun jika dia mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa orang itu penagih dadah.

(2) Jika Ketua Pengarah mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa seseorang yang lesennya pada bila-bila masa telah digantung di bawah subseksyen (1) masih menjadi atau tidak berhenti daripada menjadi penagih dadah pada bila-bila masa selepas tempoh penggantungannya itu, maka Ketua Pengarah hendaklah menghilangkan kelayakan orang itu untuk memegang atau mendapatkan lesen memandu.

(3) Bagi maksud seksyen ini, seorang pegawai polis, pegawai pengangkutan jalan atau Pegawai Pemulihan hendaklah, apabila mana-mana orang yang disyaki menjadi penagih dadah ditangkap atau secara sukarela menyerah diri, menahan mana-mana lesen memandu yang dipunyai oleh orang itu sehingga orang itu diperakui sebagai penagih dadah.

(4) Apabila seorang pengamal perubatan kerajaan memperakukan bahawa orang itu adalah penagih dadah, pegawai polis , pegawai pengangkutan jalan atau Pegawai Pemulihan itu hendaklah, dalam tempoh dua minggu selepas pemerakuan itu, memberitahu sedemikian dan menyerahkan lesen memandu itu kepada Ketua Pengarah yang hendaklah dengan serta-merta memberitahu penagih dadah itu secara bertulis mengenai niat untuk menggantung atau menghilangkan kelayakan itu.

(4A) Subseksyen (3) dan (4) yang berhubungan dengan penyerahan sesuatu lesen memandu yang ditahan di bawah subseksyen (3) tidak terpakai bagi lesen memandu yang terkandung di dalam kad atau peranti elektronik pelbagai guna.

(5) Penggantungan atau kehilangan kelayakan itu hendaklah berkuat kuasa pada tarikh yang orang itu diperakukan sebagai penagih dadah.

(6) Jika seseorang memuaskan hati Ketua Pengarah bahawa dia bukan lagi seorang penagih dadah, Ketua Pengarah hendaklah menghapuskan penggantungan atau kehilangan kelayakan itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, dan mengembalikan kepada orang itu mana-mana lesen memandu yang ditahan di bawah seksyen ini.

(7) Dalam seksyen ini, "Pegawai Pemulihan" dan "penagih dadah" hendaklah mempunyai pengertian yang sama seperti dalam Akta Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983 [*Akta 283*].

Pemegang lesen boleh menunjukkan sebab mengapa lesen memandu tidak patut digantung atau dibatalkan

37. (1) Ketua Pengarah hendaklah, sebelum menggantung atau membatalkan suatu lesen memandu seseorang di bawah seksyen 35 atau 35A, memberikan kepada orang yang berkenaan itu notis bertulis mengenai cadangannya untuk berbuat demikian, menyatakan suatu tarikh, tidak kurang dari empat belas hari selepas tarikh notis itu, bila penggantungan atau pembatalan itu boleh dibuat dan memanggil orang itu memberikan sebab kepada Ketua Pengarah kenapa lesen memandu itu tidak patut digantung atau dibatalkan.

(2) Apabila orang itu gagal memberikan sebab dalam tempoh yang disebut dalam subseksyen (1) dan jika Ketua Pengarah memutuskan untuk menggantung atau membatalkan lesen memandu orang itu menurut seksyen 35 atau 35A, Ketua Pengarah hendaklah dengan serta-merta memberitahu orang itu melalui notis bertulis mengenai penggantungan atau pembatalan itu.

(3) (*Dipotong oleh Akta A1391*).

(4) (*Dipotong oleh Akta A1391*).

(5) (*Dipotong oleh Akta A1391*).

Pengendorsan penggantungan, pembatalan atau hilang kelayakan

38. (1) Ketua Pengarah hendaklah, apabila menggantung atau membatalkan lesen memandu atau menghilangkan kelayakan mana-mana orang untuk memegang atau mendapatkan lesen memandu di bawah Akta ini, mengarahkan supaya dimasukkan butir-butir berhubung dengan penggantungan, pembatalan atau kehilangan kelayakan itu dalam pangkalan data yang disenggarakan oleh atau bagi pihak Ketua Pengarah.

(2) Ketua Pengarah hendaklah, apabila tamatnya tempoh penggantungan, pembatalan atau kehilangan kelayakan itu, dengan serta-merta mengeluarkan maklumat mengenai penggantungan, pembatalan atau kehilangan kelayakan itu dari pangkalan data.

(3) Mana-mana orang yang lesen memandunya telah digantung atau dibatalkan atau dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan lesen memandu tidak boleh, semasa tempoh penggantungan, pembatalan atau kehilangan kelayakan itu memandu suatu kenderaan motor di jalan di bawah apa-apa lesen memandu lain yang dikeluarkan oleh mana-mana pihak berkuasa atau mendapatkan lesen memandu.

(4) Mana-mana orang yang memandu kenderaan motor di atas jalan bertentangan dengan subseksyen (3) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada tiga ribu

ringgit dan tidak lebih daripada sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi tiga tahun.

Memandu dan Kesalahan Yang Berkaitan Dengannya

Sekatan ke atas pemanduan oleh orang muda

39. (1) Tiada seorang yang berumur kurang daripada enam belas tahun boleh memandu suatu kenderaan motor di atas jalan.

(2) Tiada seorang yang berumur kurang daripada tujuh belas tahun boleh memandu suatu kenderaan motor selain motosikal atau kenderaan orang cacat di jalan.

(3) Tiada seorang yang berumur kurang daripada dua puluh satu tahun boleh memandu suatu traktor berat, traktor ringan, jentera bergerak berat, jentera bergerak ringan, motokar berat atau kenderaan perkhidmatan awam di jalan:

Dengan syarat bahawa jika sesuatu traktor digunakan semata-mata sebagai penggerak utama bagi jentera atau alat yang digunakan untuk penggemburan tanah, seseorang yang berumur lebih daripada lapan belas tahun, yang dilesenkan memandu motokar, boleh memandu traktor itu di jalan bagi maksud menggerakkannya dari suatu kawasan tanaman ke suatu kawasan tanaman yang lain.

(4) Seseorang yang dilarang oleh seksyen ini dengan sebab umurnya daripada memandu suatu kenderaan motor atau suatu kenderaan motor daripada apa-apa kelas hendaklah bagi maksud Bahagian ini dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan mana-mana lesen memandu selain suatu lesen untuk memandu apa-apa kenderaan motor, jika ada, yang dia tidak ditegah daripada memandu oleh seksyen ini.

(5) Mana-mana orang yang memandu, atau menyebabkan atau membenarkan mana-mana orang memandu, suatu kenderaan motor dengan melanggar seksyen ini melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh dikenakan denda tidak melebihi dua ribu ringgit atau penjara selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

Melebihi had laju

40. (1) Jika mana-mana orang memandu sesuatu kenderaan motor dengan kelajuan yang lebih daripada apa-apa had laju yang dikenakan bagi kenderaan motor itu di bawah kuasa yang diberi oleh Akta ini, dia melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada tiga ratus ringgit dan tidak lebih daripada dua ribu ringgit.

(2) Mahkamah hendaklah, melainkan jika atas apa-apa sebab khas difikirkannya patut untuk memerintahkan selainnya, memerintahkan butir-butir mengenai apa-apa dapatan bersalah di bawah seksyen ini diendorskan pada mana-mana lesen memandu yang dipegang oleh orang yang disabitkan itu.

(3) Suatu sabitan kali pertama atau kali kedua bagi suatu kesalahan di bawah seksyen ini tidak boleh menyebabkan seseorang pesalah itu dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan lesen memandu bagi suatu tempoh yang lebih lama dari, satu bulan bagi sabitan pertama, atau, enam bulan, dalam hal sabitan kali kedua.

Menyebabkan kematian kerana memandu dengan melulu atau membahayakan

41. (1) Mana-mana orang yang memandu suatu kenderaan motor di jalan dengan melulu atau dengan kelajuan atau dengan cara yang, setelah mengambil perhatian tentang segala hal keadaan (termasuk jenis, keadaan dan saiz jalan, dan kesesakan lalu lintas yang dijangkakan yang ada atau mungkin ada di jalan itu) merbahaya kepada orang awam, menyebabkan kematian mana-mana orang, melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan hendaklah dihukum penjara selama tempoh *tidak kurang daripada dua tahun dan tidak lebih daripada sepuluh tahun dan denda tidak kurang daripada lima ribu ringgit dan tidak lebih daripada dua puluh ribu ringgit.

**CATATAN*—*Dahulunya "tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya"–*lihat* Akta A1065.

(2) Mahkamah hendaklah memerintahkan butir-butir mengenai apa-apa sabitan di bawah seksyen ini diendorskan pada mana-mana lesen memandu yang dipegang oleh orang yang disabitkan itu.

(3) Seseorang yang disabitkan di bawah seksyen ini hilang kelayakan daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu selama tempoh *tidak kurang daripada tiga tahun dari tarikh sabitan dan, dalam hal sabitan kali kedua atau kali kemudian, hilang kelayakan selama tempoh sepuluh tahun dari tarikh sabitan.

(3A) Walau apa pun subseksyen (1), jika seseorang yang memegang lesen memandu percubaan disabitkan di bawah seksyen ini, mahkamah hendaklah sesudah itu membatalkan lesen memandunya itu.

(4) Mahkamah boleh apabila membicarakan seseorang kerana suatu kesalahan di bawah seksyen ini, mensabitkan orang itu kerana suatu kesalahan di bawah seksyen 42 atau seksyen 43.

(5) Walau apa pun apa-apa jua dalam mana-mana undang-undang bertulis yang masih berkuat kuasa, mahkamah yang di hadapannya seseorang itu dipertuduh atas suatu kesalahan di bawah seksyen ini hendaklah memerintahkan penarikan balik segera lesen memandu orang itu dan hendaklah memerintahkan penggantungan lesen itu bermula dari tarikh pertuduhan itu dibacakan pertama kalinya kepada orang itu dan penggantungan itu hendaklah mula berkuat kuasa—

(a) sehingga mahkamah membuat keputusan muktamad terhadap pertuduhan itu; dan

(b) seolah-olah penggantungan itu adalah penggantungan yang disebut dalam seksyen 32.

(5A) Jika lesen memandu orang yang disebut dalam subseksyen (5) terkandung di dalam kad atau peranti elektronik pelbagai guna, perintah mahkamah di bawah subseksyen itu hendaklah disifatkan telah dipatuhi jika butir-butir perintah itu telah dimasukkan ke dalam pangkalan data yang disenggarakan oleh atau bagi pihak Ketua Pengarah mengenai lesen memandu yang diberikan di bawah Akta ini dan pemegang lesen memandu itu.

**CATATAN*—Dahulunya "tidak kurang dari dua belas bulan–*lihat* Akta A1065.

(5B) Walau apa pun subseksyen (5A), Pengarah boleh mengarahkan orang yang disebut dalam subseksyen (5) supaya menyerahkan, dalam tempoh yang ditentukan oleh Pengarah, kad atau peranti elektronik pelbagai guna yang di dalamnya lesen memandu itu terkandung kepada Pengarah itu, atau kepada seorang pegawai pengangkutan jalan yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah, untuk dimasukkan ke dalam data yang tersimpan di dalam kad atau peranti itu butir-butir perintah yang dibuat oleh mahkamah di bawah subseksyen (5), dan Pengarah atau pegawai yang diberi kuasa itu hendaklah, selepas membuat pemasukan itu, dengan serta-merta mengembalikan kad atau peranti itu kepada orang itu.

Memandu secara melulu dan membahayakan

42. (1) Mana-mana orang yang memandu suatu kenderaan motor di jalan dengan melulu atau dengan kelajuan atau dengan cara yang, memandang kepada segala hal keadaan (termasuk jenis, keadaan dan luas jalan dan kesesakan lalu lintas yang ada atau mungkin ada di jalan itu) merbahaya kepada orang awam, melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan hendaklah dihukum penjara selama tempoh *tidak melebihi lima tahun dan didenda tidak kurang daripada lima ribu ringgit dan tidak lebih daripada lima belas ribu ringgit dan, dalam hal sabitan kali kedua atau kali kemudian, penjara selama tempoh tidak melebihi sepuluh tahun dan denda tidak kurang daripada sepuluh ribu ringgit dan tidak lebih daripada dua puluh ribu ringgit.

(2) Mahkamah hendaklah memerintahkan butir-butir mengenai apa-apa sabitan di bawah seksyen ini diendorskan pada mana-mana lesen memandu yang dipegang oleh orang yang disabitkan itu.

**CATATAN*—*Dahulunya "tidak melebihi enam ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi, tiga tahun atau kedua-duanya dan, dalam hal sabitan kali kedua atau berikutnya, didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya"–*lihat* Akta A1065.

(3) Seseorang yang disabitkan di bawah seksyen ini hilang kelayakan daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu selama tempoh tidak kurang daripada **dua tahun dari tarikh sabitan dan, dalam hal sabitan kali kedua atau kali kemudian, hilang kelayakan selama tempoh sepuluh tahun dari tarikh sabitan.

(4) Walau apa pun subseksyen (1), jika seseorang yang memegang lesen memandu percubaan disabitkan di bawah seksyen ini, mahkamah hendaklah sesudah itu membatalkan lesen memandunya itu.

Memandu dengan tidak cermat dan tidak bertimbang rasa

43. (1) Seseorang yang memandu suatu kenderaan motor di jalan tanpa kecermatan dan perhatian yang sepatutnya atau tanpa pertimbangan yang munasabah terhadap orang lain yang menggunakan jalan itu melakukan suatukesalahan dan apabila disabitkan ***hendaklah dihukum denda tidak kurang daripada empat ribu ringgit dan tidak lebih daripada sepuluh ribu ringgit dan boleh juga dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua belas bulan.

(2) Mahkamah, (melainkan atas apa-apa sebab khas yang difikirkannya patut untuk memerintah selainnya), hendaklah memerintahkan supaya butir-butir mengenai apa-apa sabitan di bawah seksyen ini diendorskan pada mana-mana lesen memandu yang dipegang oleh orang yang disabitkan itu.

(3) Atas sabitan kali kedua atau kemudiannya di bawah seksyen ini mahkamah hendaklah menjalankan kuasa yang diberikan oleh Bahagian ini dengan memerintahkan supaya pesalah itu hendaklah dihilangkan kelayakannya daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu melainkan jika mahkamah, memandang kepada luputnya masa sejak tarikh sabitan yang dahulu atau sabitan dahulu yang terakhir atau atas apa-apa alasan lain (alasannya hendaklah dinyatakan dalam perintah itu), memikirkan patut untuk memerintahkan selainnya tetapi peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai menjejaskan hak mahkamah menjalankan kuasa yang tersebut dahulu mengenai sabitan kali pertama.

***CATATAN*—Dahulunya "dua belas bulan"–*lihat* Akta A1065**.**

****CATATAN*—Dahulunya "boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan"–*lihat* Akta A1065.

(4) Walau apa pun subseksyen (1), jika seseorang yang memegang lesen memandu percubaan disabitkan di bawah seksyen ini, mahkamah hendaklah sesudah itu membatalkan lesen memandunya itu.

Memandu semasa berada di bawah pengaruh minuman yang memabukkan atau dadah

44. (1) Mana-mana orang yang, semasa memandu sesuatu kenderaan motor di jalan atau tempat awam lain—

(a) berada di bawah pengaruh minuman yang memabukkan atau dadah, setakat yang menyebabkan tidak berdaya mengawal kenderaan itu dengan sepatutnya; atau

(b) mempunyai sebegitu banyak alkohol dalam badannya sehingga kadar alkohol di dalam nafas, darah atau air kencingnya melebihi had yang ditetapkan,

dan menyebabkan kematian atau kecederaan kepada mana-mana orang melakukan suatu kesalahan dan, apabila disabitkan, *hendaklah dihukum penjara selama tempoh tidak kurang daripada tiga tahun dan tidak lebih daripada sepuluh tahun dan didenda tidak kurang daripada lapan ribu ringgit dan tidak lebih daripada dua puluh ribu ringgit.

(2) Mahkamah hendaklah memerintahkan supaya butir-butir mengenai apa-apa sabitan di bawah seksyen ini diendorskan pada mana-mana lesen memandu yang dipegang oleh orang yang disabitkan itu.

(3) Seseorang yang disabitkan di bawah seksyen ini adalah hilang kelayakan daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu selama tempoh **tidak kurang daripada lima tahun dari tarikh sabitan dan, dalam hal sabitan kali kedua atau kali kemudian, hilang kelayakan selama tempoh sepuluh tahun dari tarikh sabitan.

(4) Walau apa pun subseksyen (1), jika seseorang yang memegang lesen memandu percubaan disabitkan di bawah seksyen ini, mahkamah hendaklah sesudah itu membatalkan lesen memandunya itu.

**CATATAN*—Dahulunya "tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan, dan dalam hal sabitan kali kedua atau yang kemudiannya, didenda tidak melebihi empat ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya"– *lihat* Akta A1065.

***CATATAN*—Dahulunya "tidak kurang dua belas bulan"–*lihat* Akta A1065.

(5) Walau apa pun apa-apa jua dalam mana-mana undang-undang bertulis yang masih berkuat kuasa, mahkamah yang di hadapannya seseorang itu dipertuduh atas suatu kesalahan di bawah seksyen ini hendaklah memerintahkan penarikan balik segera lesen memandu orang itu dan hendaklah memerintahkan penggantungan lesen itu bermula dari tarikh pertuduhan itu dibacakan pertama kalinya kepada orang itu dan penggantungan itu hendaklah mula berkuat kuasa—

(a) sehingga mahkamah membuat keputusan muktamad terhadap pertuduhan itu; dan

(b) seolah-olah penggantungan itu adalah penggantungan yang disebut dalam seksyen 32.

(5A) Jika lesen memandu orang yang disebut dalam subseksyen (5) itu terkandung di dalam kad atau peranti elektronik pelbagai guna, perintah mahkamah di bawah subseksyen itu hendaklah disifatkan telah dipatuhi jika butir-butir perintah itu telah dimasukkan ke dalam pangkalan data yang disenggarakan oleh atau bagi pihak Ketua Pengarah mengenai lesen memandu yang diberikan di bawah Akta ini dan pemegang lesen memandu itu.

(5B) Walau apa pun subseksyen (5A), Pengarah boleh mengarahkan orang yang disebut dalam subseksyen (5) supaya menyerahkan, dalam tempoh yang ditentukan oleh Pengarah, kad atau peranti elektronik pelbagai guna yang di dalamnya lesen memandu itu terkandung kepada Pengarah itu, atau kepada seorang pegawai pengangkutan jalan yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah, untuk dimasukkan ke dalam data yang tersimpan di dalam kad atau peranti itu butir-butir perintah yang dibuat oleh mahkamah di bawah subseksyen (5), dan Pengarah atau pegawai yang diberi kuasa itu hendaklah, selepas membuat pemasukan itu, dengan serta-merta mengembalikan kad atau peranti itu kepada orang itu.

Keadaan menjaga kenderaan motor semasa berada di bawah pengaruh minuman yang memabukkan atau dadah

45. (1) Mana-mana orang yang apabila menjaga suatu kenderaan motor yang berada di jalan atau di tempat awam yang lain, tetapi tidak memandu kenderaan itu, tidak layak memandu kerana dia berada di bawah pengaruh minuman yang memabukkan atau dadah

hingga setakat yang menyebabkannya tidak berdaya menjaga sesuatu kenderaan motor dengan sepatutnya, melakukan suatu kesalahan dan hendaklah apabila disabitkan dihukum denda tidak melebihi *satu ribu ringgit dan boleh juga dipenjarakan selama tempoh dipenjarakan tidak melebihi tiga bulan dan, dalam hal sabitan kali kedua atau kali kemudian, denda tidak kurang daripada dua ribu ringgit dan tidak lebih daripada enam ribu ringgit dan boleh juga dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua belas bulan:

Dengan syarat bahawa seseorang hendaklah disifatkan bagi maksud seksyen ini sebagai tidak menjaga sesuatu kenderaan motor jika dia membuktikan—

(a) bahawa pada masa material itu hal keadaannya sedemikian rupa bahawa tidak ada kemungkinan baginya memandu kenderaan itu selagi dia masih tidak layak memandu demikian; dan

(b) bahawa di antara masa dia menjadi tidak layak untuk memandu dan masa material itu dia telah tidak memandu kenderaan itu di jalan atau tempat awam yang lain.

(2) Atas sabitan kali kedua atau kemudiannya bagi suatu kesalahan di bawah seksyen ini, pesalah itu hendaklah, melainkan jika atas sebab khas, mahkamah memikirkan patut untuk memerintahkan selainnya dan tanpa menjejaskan kuasa mahkamah untuk memerintahkan tempoh hilang kelayakan yang lebih lama, dihilangkan kelayakan bagi tempoh dua belas bulan dari tarikh sabitan itu daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu.

(3) Jika seseorang yang disabitkan dengan suatu kesalahan di bawah seksyen ini telah dahulunya disabitkan dengan suatu kesalahan di bawah seksyen 44, dia hendaklah, bagi maksud seksyen ini dikira sebagai telah disabitkan dahulunya di bawah seksyen ini.

**CATATAN*—Dahulunya "boleh apabila disabitkan didenda tidak melebihi lima ratus ringgit atau bagi tempoh tidak melebihi satu bulan, dan dalam hal sabitan kali kedua atau yang kemudiannya, didenda tidak melebihi satu ribu ringgit atau dipenjarakan bagi tempoh tidak melebihi tiga bulan atau kedua-duanya"–*lihat* Akta A1065.

(4) Walau apa pun subseksyen (1), jika seseorang yang memegang lesen memandu percubaan disabitkan di bawah seksyen ini, mahkamah hendaklah sesudah itu membatalkan lesen memandunya itu.

Memandu atau menjaga kenderaan motor dengan kepekatan alkohol melebihi had yang ditetapkan

45A. (1) Mana-mana orang yang, apabila memandu atau cuba memandu sesuatu kenderaan motor atau apabila menjaga sesuatu kenderaan motor di sesuatu jalan atau tempat awam lain, mempunyai sebegitu banyak alkohol di dalam badannya sehingga kadar alkohol di dalam nafas, darah atau air kencingnya melebihi had yang ditetapkan, melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan hendaklah dihukum denda *tidak kurang daripada satu ribu ringgit dan tidak lebih daripada enam ribu ringgit dan boleh juga dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua belas bulan dan, dalam hal sabitan kali kedua atau kali kemudian, denda tidak kurang daripada dua ribu ringgit dan tidak lebih daripada sepuluh ribu ringgit dan boleh juga dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun.

(2) Adalah menjadi pembelaan bagi seseorang yang dipertuduh dengan suatu kesalahan di bawah subseksyen (1) untuk membuktikan bahawa pada masa yang material itu hal keadaan sebegitu rupa sehingga tiada kemungkinan dia memandu kenderaan itu semasa kadar alkohol di dalam nafas, darah atau air kencingnya masih mungkin melebihi had yang ditetapkan.

(3) Apabila disabitkan bagi kali kedua atau kali kemudian bagi sesuatu kesalahan di bawah seksyen ini, pesalah itu hendaklah, melainkan jika mahkamah kerana sebab khas memikirkan patut diperintah selainnya dan tanpa menjejaskan kuasa mahkamah untuk memerintahkan tempoh kehilangan kelayakan yang lebih panjang, dihilangkan kelayakan bagi tempoh yang tidak kurang daripada dua belas bulan dari tarikh sabitan itu daripada memegang atau mendapatkan lesen memandu.

**CATATAN*—Dahulunya "boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya dari dalam hal sabitan kali kedua atau kali kemudian, didenda tidak melebihi empat ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya"–*lihat* Akta A1065.

(4) Walau apa pun subseksyen (1), jika seseorang yang memegang lesen memandu percubaan disabitkan di bawah seksyen ini, mahkamah hendaklah sesudah itu membatalkan lesen memandunya itu.

Ujian nafas

45B. (1) Jika seseorang pegawai polis yang berpakaian seragam mempunyai sebab yang munasabah untuk mengesyaki—

(a) bahawa seseorang telah melakukan sesuatu kesalahan di bawah seksyen 44 atau 45 melibatkan minuman yang memabukkan atau di bawah seksyen 45A; atau

(b) bahawa seseorang menjadi pemandu atau cuba memandu atau menjaga sesuatu kenderaan motor dalam suatu kemalangan yang melibatkan satu kenderaan atau lebih di sesuatu jalan awam atau tempat awam lain,

maka dia boleh, tertakluk kepada seksyen 45D, menghendaki orang itu supaya mengadakan spesimen nafas bagi suatu ujian nafas.

(2) Seseorang boleh dikehendaki di bawah subseksyen (1) supaya mengadakan spesimen sama ada di tempat atau dekat dengan tempat di mana kehendak itu dibuat atau, jika kehendak itu dibuat di bawah perenggan (1)*(b)* dan pegawai polis yang membuat kehendak itu memikirkan patut, di balai polis yang ditentukan oleh pegawai itu.

(3) Ujian nafas yang dikehendaki di bawah subseksyen (1) hendaklah dilakukan oleh pegawai polis yang menghendaki ujian itu dibuat atau mana-mana pegawai polis lain.

(4) Seseorang yang, tanpa alasan yang munasabah, gagal mengadakan spesimen nafas apabila dikehendaki berbuat demikian menurut seksyen ini melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan hendaklah dihukum denda *tidak kurang daripada satu ribu ringgit dan tidak lebih daripada enam ribu ringgit dan boleh juga

**CATATAN*—Dahulunya "boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya dari, dalam hal sabitan kali kedua atau kali kemudian, didenda tidak melebihi empat ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya"–*lihat* Akta A1065.

dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua belas bulan dan, dalam hal sabitan kali kedua atau kali kemudian, denda tidak kurang daripada dua ribu ringgit dan tidak lebih daripada sepuluh ribu ringgit dan boleh juga dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun.

(4A) Apabila disabitkan kali kedua atau kali kemudian bagi sesuatu kesalahan di bawah seksyen ini, pesalah itu hendaklah, melainkan jika mahkamah kerana sebab khas memikirkan patut diperintahkan selainnya dan tanpa menjejaskan kuasa mahkamah untuk memerintahkan tempoh kehilangan kelayakan yang lebih panjang, dihilangkan kelayakan bagi tempoh yang tidak kurang daripada dua belas bulan dari tarikh sabitan itu daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu.

(4B) Walau apa pun subseksyen (4) dan (4A), jika seseorang yang memegang lesen memandu percubaan disabitkan di bawah seksyen ini, mahkamah hendaklah sesudah itu membatalkan lesen memandunya itu.

(5) Seseorang pegawai polis yang berpakaian seragam boleh menangkap tanpa waran seseorang jika—

(a) disebabkan oleh sesuatu ujian nafas dia mempunyai sebab yang munasabah untuk mengesyaki bahawa kadar alkohol di dalam nafas, darah atau air kencing orang itu melebihi had yang ditetapkan; atau

(b) orang itu gagal mengadakan spesimen nafas bagi suatu ujian nafas apabila dikehendaki berbuat demikian menurut seksyen ini dan pegawai polis itu mempunyai sebab yang munasabah untuk mengesyaki bahawa dia mempunyai alkohol di dalam badannya,

tetapi seseorang tidak boleh ditangkap menurut kuasa subseksyen ini apabila dia berada di hospital sebagai seorang pesakit.

Pengadaan spesimen bagi analisis

45C. (1) Dalam menjalankan penyiasatan sama ada seseorang telah melakukan kesalahan di bawah seksyen 44 atau 45 melibatkan minuman yang memabukkan atau di bawah seksyen 45A, seseorang

pegawai polis boleh, tertakluk kepada seksyen ini dan seksyen 45D, menghendakinya—

(a) supaya mengadakan dua spesimen nafas bagi analisis melalui alat penganalisis nafas yang ditetapkan; atau

(b) supaya mengadakan suatu spesimen darah atau air kencing bagi suatu ujian makmal,

walaupun dia telah dikehendaki supaya mengadakan spesimen nafas bagi ujian nafas di bawah subseksyen 45B(1).

(2) Kehendak supaya mengadakan spesimen nafas di bawah seksyen ini hanya boleh dibuat di suatu balai polis.

(3) Ujian nafas di bawah seksyen ini hanya boleh dilakukan oleh seorang pegawai polis yang berpangkat tidak rendah daripada sarjan atau oleh seorang pegawai yang bertanggungjawab bagi sesuatu balai polis dan hanya boleh dilakukan di suatu balai polis.

(4) Kehendak di bawah seksyen ini supaya mengadakan suatu spesimen darah atau air kencing hanya boleh dibuat di balai polis atau di hospital, tetapi ia tidak boleh dibuat di suatu balai polis melainkan jika—

(a) pegawai polis yang menghendakinya mempunyai sebab yang munasabah untuk mempercayai bahawa atas sebab perubatan suatu spesimen nafas tidak dapat diadakan atau tidak patut dikehendaki;

(b) pada masa kehendak itu dibuat, alat penganalisis nafas yang ditetapkan itu tidak ada di balai polis itu atau atas apa-apa sebab lain tidak praktik untuk menggunakan alat penganalisis nafas,

dan boleh dibuat walaupun orang yang dikehendaki mengadakan spesimen itu telah mengadakan atau telah dikehendaki mengadakan dua spesimen nafas.

(5) Jika suatu spesimen selain spesimen nafas dikehendaki, pegawai polis yang menghendakinya hendaklah, tertakluk kepada nasihat perubatan, menentukan sama ada ia spesimen darah atau air kencing.

(6) Seseorang yang, tanpa alasan yang munasabah, gagal mengadakan spesimen apabila dikehendaki berbuat demikian menurut seksyen ini melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan hendaklah dihukum denda *tidak kurang daripada satu ribu ringgit dan tidak lebih daripada enam ribu ringgit dan boleh juga dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua belas bulan dan, dalam hal sabitan kali kedua atau kali kemudian, denda tidak kurang daripada dua ribu ringgit dan tidak lebih daripada sepuluh ribu ringgit dan boleh juga dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun.

(6A) Apabila disabitkan kali kedua atau kali kemudian bagi sesuatu kesalahan di awah seksyen ini, pesalah itu hendaklah, melainkan jika mahkamah kerana sebab khas memikirkan patut diperintahkan selainnya dan tanpa menjejaskan kuasa mahkamah untuk memerintahkan tempoh kehilangan kelayakan yang lebih panjang, dihilangkan kelayakan bagi tempoh yang tidak kurang daripada dua belas bulan dari tarikh sabitan itu daripada memegang atau mendapatkan lesen memandu.

(6B) Walau apa pun subseksyen (6) dan (6A), jika seseorang yang memegang lesen memandu percubaan disabitkan di bawah seksyen ini, mahkamah hendaklah sesudah itu membatalkan lesen memandunya itu.

Perlindungan pesakit hospital

45D. (1) Seseorang yang berada di hospital sebagai pesakit tidak boleh dikehendaki supaya mengadakan suatu spesimen bagi ujian nafas atau mengadakan suatu spesimen darah atau air kencing bagi ujian makmal melainkan jika pengamal perubatan berdaftar yang bertanggungjawab secara langsung bagi kesnya membenarkannya dan spesimen itu dikehendaki diadakan di hospital itu.

(2) Pengamal perubatan berdaftar yang disebut dalam subseksyen (1) tidak boleh membenarkan spesimen diambil jika ia akan memudaratkan penjagaan dan perawatan sempurna pesakit itu.

**CATATAN*—Dahulunya "boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya dari, dalam hal sabitan kali kedua atau kali kemudian, didenda tidak melebihi empat ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya"─*lihat* Akta A1065.

Penahanan

45E. (1) Seseorang yang dikehendaki mengadakan spesimen nafas, darah atau air kencing boleh selepas itu ditahan di balai polis sehingga ternyata kepada seorang pegawai polis bahawa jika orang itu memandu atau cuba memandu kenderaan motor di jalan pada masa itu dia tidak akan melakukan kesalahan di bawah seksyen 44 atau 45 melibatkan minuman yang memabukkan atau di bawah seksyen 45A, tetapi tempoh penahanan itu tidak boleh melebihi dua puluh empat jam.

(2) Seseorang tidak boleh ditahan menurut seksyen ini jika ternyata kepada seorang pegawai polis bahawa oleh sebab keadaannya tidak mungkin dia boleh memandu atau cuba memandu kenderaan motor.

Keterangan dalam prosiding bagi kesalahan di bawah seksyen 44 atau 45 melibatkan minuman yang memabukkan dan seksyen 45A

45F. (1) Dalam prosiding bagi suatu kesalahan di bawah seksyen 44 atau 45 melibatkan minuman yang memabukkan atau prosiding bagi suatu kesalahan di bawah seksyen 45A, keterangan mengenai kadar alkohol di dalam suatu spesimen nafas, darah atau air kencing yang diadakan oleh tertuduh hendaklah diambil kira dan hendaklah diandaikan bahawa kadar alkohol di dalam nafas, darah atau air kencing tertuduh pada masa kesalahan dikatakan itu tidak kurang daripada yang di dalam spesimen itu; tetapi andaian itu tidak boleh dibuat jika tertuduh membuktikan—

(a) bahawa dia mengambil alkohol setelah dia berhenti memandu, cuba memandu atau menjaga sesuatu kenderaan motor di jalan atau tempat awam lain dan sebelum dia mengadakan spesimen itu; dan

(b) bahawa jika dia tidak berbuat demikian, kadar alkohol di dalam nafas, darah atau air kencingnya tidak akan melebihi had yang ditetapkan dan, jika prosiding itu adalah bagi kesalahan di bawah seksyen 44 atau 45 melibatkan minuman yang memabukkan, kadar alkohol itu tidak sebegitu banyak sehingga menjadikannya tidak daya untuk mengawal kenderaan dengan sepatutnya.

(2) Keterangan mengenai kadar alkohol di dalam suatu spesimen nafas, darah atau air kencing boleh, tertakluk kepada subseksyen (4) dan (5), diberikan dengan mengemukakan dokumen atau dokumen-dokumen yang berupa sebagai sama ada—

(a) suatu pernyataan yang dikeluarkan secara automatik oleh suatu alat penganalisis nafas yang ditetapkan dan suatu perakuan yang ditandatangani oleh seorang pegawai polis (yang boleh tetapi tidak semestinya terkandung dalam dokumen yang sama dengan pernyataan itu) bahawa pernyataan itu berhubungan dengan suatu spesimen yang diadakan oleh tertuduh pada tarikh dan masa yang ditunjukkan dalam pernyataan itu; atau

(b) suatu perakuan yang ditandatangani oleh seorang pengamal perubatan kerajaan atau ahli kimia kerajaan tentang kadar alkohol yang terdapat di dalam spesimen darah atau air kencing yang dikenal pasti dalam perakuan itu.

(3) Suatu spesimen darah tidak boleh diambil kira melainkan jika spesimen darah itu telah diambil daripada tertuduh oleh seorang pegawai perubatan kerajaan; dan keterangan bahawa suatu spesimen darah telah diambil sedemikian boleh diberikan dengan mengemukakan suatu dokumen yang berupa sebagai memperakui fakta itu dan ditandatangani oleh seorang pegawai perubatan kerajaan.

(4) Suatu dokumen yang berupa sebagai pernyataan atau perakuan sedemikian, atau kedua-duanya, sebagaimana yang disebut dalam subseksyen (2) boleh diterima dalam keterangan bagi pihak pendakwa menurut seksyen ini hanya jika suatu salinannya sama ada telah diserahkan kepada tertuduh apabila dokumen itu dikemukakan atau telah disampaikan kepadanya tidak lewat daripada tujuh hari sebelum pendengaran itu, dan mana-mana dokumen lain boleh diterima sedemikian hanya jika suatu salinannya telah disampaikan kepada tertuduh tidak lewat daripada tujuh hari sebelum pendengaran itu; tetapi suatu dokumen yang berupa sebagai sesuatu perakuan (atau sekian banyak daripada suatu dokumen yang berupa sebagai suatu perakuan) tidak boleh diterima sedemikian jika tertuduh, tidak lewat daripada tiga hari sebelum pendengaran itu atau dalam apa-apa masa selanjutnya yang dibenarkan oleh mahkamah dalam hal keadaan

khas, telah menyampaikan notis kepada pihak pendakwa menghendaki orang yang olehnya dokumen itu berupa sebagai ditandatangani supaya hadir di pendengaran itu.

(5) Jika, pada masa suatu spesimen darah atau air kencing dikehendaki diadakan oleh tertuduh, dia telah meminta supaya diberikan spesimen itu, keterangan mengenai kadar alkohol di dalam spesimen itu tidak boleh diterima bagi pihak pendakwa melainkan jika—

(a) spesimen yang di dalamnya alkohol itu didapati adalah satu daripada dua bahagian daripada spesimen yang diadakan oleh tertuduh yang dibahagikan pada masa ia diadakan; dan

(b) bahagian yang satu lagi itu diberikan kepada tertuduh.

(6) Suatu salinan perakuan yang dikehendaki oleh seksyen ini supaya disampaikan kepada tertuduh atau notis yang dikehendaki oleh seksyen ini supaya disampaikan kepada pihak pendakwa boleh dihantar sendiri atau dihantar melalui pos berdaftar.

Tafsiran seksyen 44 dan 45B hingga 45F

45G. (1) Bagi maksud seksyen 44 dan 45B hingga 45F—

"balai polis" termasuklah mana-mana tempat atau pengangkutan yang dibenarkan atau ditetapkan oleh Ketua Polis Negara untuk digunakan sebagai balai polis;

"gagal" termasuk enggan;

"had yang ditetapkan" ertinya—

(a) 35 mikrogram alkohol dalam 100 mililiter nafas;

(b) 80 miligram alkohol dalam 100 mililiter darah; atau

(c) 107 miligram alkohol dalam 100 mililiter air kencing;

"ujian nafas" termasuklah suatu ujian permulaan bagi maksud mendapatkan, dengan menggunakan alat penganalisis nafas yang ditetapkan, tanda sama ada kadar alkohol di dalam nafas, darah atau air kencing seseorang sama atau melebihi had yang ditetapkan.

(2) Seseorang tidak mengadakan suatu spesimen nafas bagi ujian nafas atau bagi analisis melainkan jika spesimen itu cukup untuk membolehkan ujian atau analisis itu dijalankan dan diadakan dengan cara yang membolehkan tujuan ujian atau analisis itu dicapai dengan memuaskan.

(3) (*Dipotong oleh Akta A1065*).

Memandu semasa menghidap penyakit atau ketidakdayaan

46. Jika mana-mana orang memandu sesuatu kenderaan motor semasa dia mengetahui dirinya menghidap suatu penyakit atau ketidakdayaan yang dikira akan menyebabkan pemanduannya akan kenderaan motor itu menjadi suatu punca bahaya kepada orang awam, dia melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi satu ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi tiga bulan atau kedua-duanya.

Menunggang di atas injak-injak dan menghalang pemandu

47. Jika mana-mana orang yang memandu atau menjaga sesuatu kenderaan motor menyebabkan atau membenarkan mana-mana orang dibawa di atas injak-injak atau selain dalam kenderaan itu sendiri, atau menyebabkan atau membenarkan mana-mana orang berdiri atau duduk, atau apa-apa benda diletakkan atau dibawa, dalam kenderaan motor dengan apa-apa cara atau dalam apa-apa keadaan sehingga mengganggu pemandu daripada mengawal kenderaan itu, atau hingga menyebabkan bahaya kepada orang lain yang menggunakan jalan, dia melakukan suatu kesalahan.

Galangan disebabkan kenderaan di jalan

48. (1) Jika mana-mana pemandu sesuatu kenderaan motor menyebabkan atau membenarkan kenderaan motor itu dihentikan di

mana-mana jalan dalam apa-apa kedudukan atau apa-apa keadaan atau apa-apa hal keadaan yang mungkin menyebabkan bahaya, galangan atau kesusahan tidak berpatutan kepada pengguna jalan yang lain atau kepada lalu lintas, dia melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada satu ribu ringgit dan tidak lebih daripada lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak kurang daripada satu tahun atau kedua-duanya.

(2) Jika mana-mana pemandu sesuatu kenderaan motor menyebabkan atau membenarkan kenderaan motor itu dihentikan di mana-mana jalan dalam apa-apa kedudukan atau apa-apa keadaan atau apa-apa hal keadaan yang mungkin menyebabkan bahaya, galangan atau kesusahan tidak berpatutan kepada pengguna jalan yang lain atau kepada lalu lintas, seorang pegawai polis, pegawai pengangkutan jalan atau mana-mana pihak berkuasa yang berkenaan boleh mengapit roda kenderaan motor itu atau mengalihkan atau menyebabkan supaya dialih kenderaan motor itu ke mana-mana jalan lain atau mana-mana lokasi atau tempat lain sebagaimana yang dinyatakan dalam suatu notis dan ditinggalkan di situ atas risiko pemunya.

(3) Jika sesuatu kenderaan motor diapit rodanya di bawah subseksyen (2), pegawai yang berkenaan hendaklah dengan segera, memberikan notis secara bertulis kepada pemunya kenderaan motor itu memaklumkannya tentang pengapitan roda itu dan menghendakinya atau mana-mana orang yang mungkin mempunyai tuntutan terhadap kenderaan motor itu, dalam tempoh empat jam dari waktu notis itu, untuk hadir dan meminta supaya kenderaan itu dilepaskan dan jika tidak ada tuntutan diterima dalam tempoh itu, kenderaan motor itu bolehlah dialihkan ke tempat yang sesuai.

(4) Jika mana-mana kenderaan motor ditahan di bawah subseksyen (2) atau (3), pegawai yang berkenaan hendaklah dalam masa dua puluh empat jam, memberikan notis secara bertulis kepada pemunya kenderaan motor itu memaklumkannya mengenai pengalihan itu dan menghendakinya atau mana-mana orang yang mungkin mempunyai tuntutan terhadap kenderaan motor, dalam tempoh satu bulan dari tarikh notis itu, supaya hadir dan menuntut kenderaan itu.

(5) Selepas diterima tuntutan di bawah subseksyen (3) atau (4), kenderaan motor itu bolehlah dilepaskan setelah dibayar fi bagi

pengapitan, pengalihan dan penahanan sebagaimana yang ditetapkan oleh Menteri di bawah Akta ini.

(6) Jika dalam tempoh dua belas bulan dari tarikh pengalihan itu kenderaan motor itu tidak dituntut, kenderaan motor itu hendaklah dilucuthakkan dan keempunyaan kenderaan motor itu terletak hak pada Ketua Pengarah.

(7) Seorang pegawai polis, pegawai pengangkutan jalan, mana-mana pihak berkuasa yang berkenaan atau mana-mana orang lain yang bertindak di bawah arahannya, mengikut mana-mana yang berkenaan, tidak boleh menanggung apa-apa liabiliti berkenaan dengan apa-apa kerugian atau kerosakan yang disebabkan kepada mana-mana kenderaan motor atau kelengkapan atau kandungannya semasa ia diapit atau dialihkan atau semasa ia ditahan, melainkan jika kerosakan itu disebabkan oleh kecuaian atau dengan sengaja.

(8) Bagi maksud seksyen ini, "pihak berkuasa yang berkenaan" mempunyai erti yang diberikan kepadanya dalam seksyen 67.

Menunggang di belakang pemandu

49. (1) Adalah menyalahi undang-undang membawa lebih daripada seorang selain pemandu atas mana-mana motosikal beroda dua dan juga menyalahi undang-undang bagi seseorang itu dibawa dengan cara yang selain duduk menunggang motosikal itu di belakang pemandu di atas tempat duduk yang direka bentuk dengan sempurna dan dipasang dengan kukuh pada motosikal itu.

(2) Jika mana-mana orang menggunakan motosikal dengan melanggar seksyen ini, maka dia dan mana-mana orang yang dibawa sedemikian atas motosikal itu melakukan suatu kesalahan.

Gangguan dan desakan menyalahi undang-undang

50. (1) Jika mana-mana orang, melainkan dengan kuasa yang sah atau sebab yang munasabah, bergantung atau terus bergantung pada, atau masuk ke dalam kenderaan motor semasa kenderaan itu bergerak di mana-mana jalan, bagi maksud ditarik atau dibawa, dia melakukan suatu kesalahan.

(2) Jika, semasa suatu kenderaan motor berada di jalan atau di tempat letak kereta, mana-mana orang, melainkan dengan kuasa yang sah atau sebab yang munasabah, menaiki atau menggerakkan kenderaan motor itu, atau melepaskan atau mengusik mana-mana brek atau bahagian lain mekanismenya, dia melakukan suatu kesalahan.

(3) Jika mana-mana orang melainkan dengan kuasa yang sah, berada di atas mana-mana jalan atau di mana-mana tempat letak kereta bagi maksud mendesak mana-mana orang lain berkenaan dengan penjagaan atau pencucian sesuatu kenderaan motor, atau bagi maksud mengarahkan mana-mana pemandu sesuatu kenderaan motor berkenaan dengan meletakkan kereta di atas jalan atau di tempat itu, dia melakukan suatu kesalahan.

Mengambil kenderaan motor tanpa izin pemunya berdaftar

51. (1) Mana-mana orang yang mengambil dan membawa pergi sesuatu kenderaan motor tanpa izin sama ada pemunya atau kuasa lain yang sah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya:

Dengan syarat bahawa tiada seorang pun boleh disabitkan di bawah seksyen ini jika dia memuaskan hati mahkamah sama ada dia bertindak dengan kepercayaan semunasabahnya bahawa dia mempunyai kuasa yang sah atau bahawa pemunya itu mengikut hal keadaan kedudukan itu akan memberikan izinnya jika dia diminta sedemikian.

(2) Jika, apabila membicarakan mana-mana orang kerana mencuri sesuatu kenderaan motor, mahkamah berpendapat bahawa tertuduh tidak melakukan kesalahan itu tetapi telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen ini, mahkamah boleh mensabitkan tertuduh itu di bawah seksyen ini.

Kewajipan berhenti jika berlaku kemalangan

52. (1) Jika dalam apa-apa hal, disebabkan adanya suatu kenderaan motor di sesuatu jalan, suatu kemalangan berlaku, pemandu

kenderaan motor itu hendaklah berhenti dan, jika dikehendaki berbuat demikian oleh mana-mana orang yang mempunyai alasan yang munasabah bagi menghendaki sedemikian, memberikan nama dan alamatnya dan juga nama dan alamat pemunya dan nombor pendaftaran kenderaan motor itu.

(2) Dalam hal sesuatu kemalangan seperti yang tersebut dahulu pemandu kenderaan motor itu dan, jika terdapat lebih daripada satu kenderaan motor, pemandu tiap-tiap kenderaan motor itu, hendaklah melaporkan kemalangan itu di balai polis yang berhampiran sekali dengan seberapa segera yang semunasabahnya praktik dan dalam mana-mana hal dalam tempoh dua puluh empat jam selepas berlakunya kejadian itu, dan hendaklah mengemukakan kepada pegawai yang menjaga balai polis itu lesen memandunya dan, jika dikehendaki sedemikian, perakuan insurans yang dikeluarkan di bawah seksyen 90 Akta ini.

(3) Dalam hal sesuatu kemalangan seperti yang tersebut dahulu pemandu mana-mana kenderaan motor itu hendaklah memberi apa-apa bantuan sebagaimana yang semunasabahnya dikehendaki oleh mana-mana pegawai polis atau warden lalu lintas atau, semasa ketiadaan seorang pegawai polis atau warden lalu lintas, apa-apa bantuan yang semunasabahnya ada dalam kuasa pemandu itu untuk memberinya.

(4) Jika seseorang pegawai polis atau warden lalu lintas mempunyai sebab yang munasabah bagi mempercayai bahawa seseorang itu—

(a) ialah pemandu sesuatu kenderaan motor pada masa kemalangan itu berlaku oleh sebab adanya kenderaan motor itu di suatu jalan;

(b) telah melakukan suatu kesalahan berhubungan dengan penggunaan kenderaan motor di suatu jalan; atau

(c) menemani pemegang lesen belajar memandu yang diberikan di bawah Akta ini semasa pemegang itu memandu suatu kenderaan motor dan bahawa suatu kemalangan berlaku yang mana menyebabkan kerosakan atau kecederaan kepada mana-mana orang, harta atau

binatang disebabkan adanya kenderaan motor itu di sesuatu jalan,

pegawai polis atau warden lalu lintas itu boleh menghendaki orang itu mengemukakan untuk diperiksa lesen memandunya dan, perakuan insurans yang berhubungan dengan pengguna kenderaan itu pada masa itu.

(5) Jika mana-mana orang gagal mematuhi seksyen ini dia melakukan suatu kesalahan:

Dengan syarat bahawa seseorang tidak boleh disabitkan bagi suatu kesalahan terhadap subseksyen (2) atau (4) semata-mata oleh sebab kegagalan mengemukakan lesen memandunya atau perakuan insurans jika dalam masa lima hari selepas kemalangan itu atau kehendak di bawah subseksyen (4), dia mengemukakan lesen atau perakuan itu dengan sendiri di mana-mana pejabat polis atau balai polis di Malaysia sebagaimana yang dinyatakan olehnya pada masa kemalangan itu dilaporkan atau pada masa kehendak di bawah subseksyen (4) itu dibuat.

Kuasa memerintahkan kehadiran di mahkamah

53. (1) Jika seseorang pegawai polis, warden lalu lintas atau pegawai pengangkutan jalan mempunyai alasan yang munasabah bagi mempercayai bahawa mana-mana orang melakukan suatu kesalahan terhadap Akta ini, dia boleh, sebagai ganti daripada membuat permohonan kepada mahkamah untuk mendapatkan saman, dengan serta-merta menyampaikan kepada orang itu suatu notis dalam borang yang ditetapkan memerintahkan orang itu supaya hadir di hadapan mahkamah Majistret yang berhampiran yang mempunyai bidang kuasa membicarakan kesalahan itu, pada masa dan tarikh yang dinyatakan dalam notis itu.

(1A) Jika orang yang kepadanya disampaikan notis di bawah subseksyen (1) enggan menerima atau menafikan penerimaan notis itu, notis itu hendaklah dianggap telah disampaikan kepada orang itu pada tarikh penyampaian notis itu.

(2) Jika mana-mana orang yang disampaikan suatu notis sebagaimana yang diperuntukkan oleh subseksyen (1) gagal hadir

dengan sendiri atau melalui peguam, maka, melainkan jika didapati adalah tidak mungkin semunasabahnya bagi orang itu untuk hadir sedemikian, mahkamah boleh, jika berpuas hati bahawa notis itu telah disampaikan, mengeluarkan suatu waran bagi penangkapan orang itu melainkan dalam hal suatu kesalahan yang boleh dikompaunkan, orang itu telah dibenarkan mengkompaunkan kesalahan itu dalam masa yang dinyatakan dalam notis tersebut.

Notis kesalahan yang dirakamkan melalui kamera

53A. (1) Walau apa pun yang terkandung dalam Akta ini, jika seseorang pemunya berdaftar kenderaan motor dikatakan atau disyaki bersalah melakukan suatu kesalahan yang dirakamkan melalui kamera, seorang pegawai polis atau pegawai pengangkutan jalan boleh, sebagai ganti membuat permohonan kepada mahkamah untuk mendapatkan saman, dengan seberapa segera yang semunasabahnya praktik menyampaikan kepada pemunya berdaftar kenderaan motor itu suatu notis memerintahkannya supaya hadir di hadapan Majistret yang paling hampir yang mempunyai bidang kuasa untuk membicarakan kesalahan itu, pada masa dan tarikh yang akan dinyatakan dalam notis itu.

(2) Jika seseorang pemunya berdaftar kenderaan motor yang kepadanya disampaikan suatu notis di bawah subseksyen (1) gagal hadir dengan sendiri atau melalui peguam, maka, melainkan jika didapati adalah tidak mungkin semunasabahnya bagi pemunya berdaftar itu untuk hadir sedemikian, mahkamah boleh, jika berpuas hati bahawa notis itu telah disampaikan, mengeluarkan suatu waran bagi penangkapan pemunya berdaftar itu melainkan jika dalam hal suatu kesalahan yang boleh dikompaun, pemunya berdaftar itu telah dibenarkan untuk mengkompaun kesalahan itu dalam masa yang dinyatakan dalam notis itu.

(3) Notis yang dikeluarkan di bawah subseksyen (1) hendaklah—

(a) mengandungi butir-butir yang berikut:

(i) tarikh, masa dan tempat kesalahan dilakukan;

(ii) kesalahan yang dilakukan;

(iii) imej yang dirakamkan mengenai plat nombor pendaftaran kenderaan itu;

(iv) imej yang dirakamkan mengenai kenderaan motor itu; dan

(v) tawaran untuk mengkompaun ataupun permintaan supaya hadir di mahkamah; dan

(b) ditandatangani secara digital oleh pihak yang mengeluarkan notis.

(4) Menteri boleh membuat kaedah-kaedah untuk melaksanakan kesan sepenuhnya seksyen ini dan kaedah-kaedah itu boleh termasuk kaedah-kaedah—

(a) untuk mengawal selia prosedur yang berhubungan dengan pelaksanaan seksyen ini;

(b) untuk menetapkan jenis kelengkapan dan sistem yang akan digunakan, dan pembaikan, penyenggaraan, penentukuran dan pengujian aparatus atau kelengkapan itu; dan

(c) untuk menetapkan jenis papan tanda dan lokasinya.

Kewajipan untuk mengemukakan nama dan alamat pemandu

53B. (1) Seseorang pemunya berdaftar kenderaan motor yang—

(a) disampaikan suatu notis di bawah seksyen 53A kepadanya berkenaan dengan kesalahan yang dirakamkan melalui kamera; dan

(b) bukan pemandu kenderaan yang berkenaan dengannya kesalahan yang dirakamkan melalui kamera pada masa kesalahan itu dilakukan,

hendaklah, dalam tempoh tiga puluh hari dari tarikh penyampaian notis, disokong dengan surat kepada pihak berkuasa yang mengeluarkan notis itu, mengemukakan nama dan alamat orang yang memandu kenderaan motor itu pada masa kesalahan itu dilakukan.

(2) Seseorang pemunya berdaftar kenderaan motor yang disampaikan kepadanya suatu notis yang berkenaan dengan kesalahan yang dirakamkan melalui kamera disifatkan tidak bersalah sekiranya—

(a) pemunya berdaftar itu mematuhi subseksyen (1) berhubung dengan kesalahan itu; dan

(b) pihak berkuasa yang mengeluarkan notis itu berpuas hati bahawa pemunya berdaftar itu tidak tahu dan tidak boleh dengan usaha wajar memastikan nama dan alamat orang yang memandu kenderaan motor itu pada masa kesalahan itu dilakukan.

(3) Mana-mana pemunya berdaftar kenderaan motor yang dengan salah menamakan orang lain sebagai pemandu kenderaan motor itu pada masa kesalahan yang dirakamkan melalui kamera berlaku melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada tiga ribu ringgit dan tidak lebih daripada sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi tiga tahun atau kedua-duanya.

Kewajipan untuk tidak memberikan, menyiarkan atau mendedahkan maklumat mengenai kesalahan yang dirakamkan melalui kamera

53C. (1) Mana-mana orang yang, kerana apa-apa sebab, mempunyai dengan apa-apa cara akses kepada apa-apa maklumat mengenai kesalahan yang dirakamkan melalui kamera tidak boleh memberikan, menyiarkan atau selainnya mendedahkan kepada mana-mana orang lain maklumat itu melainkan jika pendedahan itu adalah dikehendaki atau dibenarkan—

(a) di bawah Akta ini atau kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Akta ini;

(b) di bawah mana-mana undang-undang bertulis;

(c) oleh mana-mana mahkamah; atau

(d) untuk pelaksanaan fungsinya atau penjalanan kuasanya di bawah Akta ini atau kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Akta ini.

(2) Bagi maksud seksyen ini, "maklumat mengenai kesalahan yang dirakamkan melalui kamera" ertinya apa-apa imej yang dirakam, data, rekod, surat-menyurat atau apa-apa dokumen atau

bahan atau maklumat berhubung dengan kesalahan yang dirakamkan melalui kamera.

(3) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (1) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak lebih daripada lima puluh ribu ringgit atau dipenjarakan bagi tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

Pemakaian kepada penunggang sikal kayuh dan basikal elektrik akan peruntukan berhubungan dengan kesalahan memandu yang tertentu

54. (1) Subseksyen 42(1), 43(1), 44(1), 45A(1), 45B(4), 45B(5) dan 45C(6) dengan meninggalkan rujukan mengenai cuba memandu hendaklah, tertakluk kepada seksyen ini, terpakai kepada orang yang menunggang basikal, basikal elektrik dan trisikal yang bukannya kenderaan motor, sebagaimana subseksyen itu terpakai kepada pemandu kenderaan motor, dan rujukan dalam peruntukan itu mengenai kenderaan motor, pemandu dan pemanduan hendaklah ditafsirkan sewajarnya.

(2) Penalti maksimum yang boleh dikenakan ke atas sesuatu sabitan menurut kuasa seksyen ini seperti berikut:

(a) dalam hal sesuatu sabitan di bawah seksyen 42, 44, 45A, 45B atau 45C, denda sebanyak tiga ratus ringgit atau, jika sabitan itu sabitan kali kedua atau kemudiannya, denda sebanyak satu ribu ringgit atau penjara bagi tempoh tiga bulan;

(b) dalam hal sesuatu sabitan di bawah seksyen 43, denda sebanyak tiga ratus ringgit atau, jika sabitan itu sabitan kali kedua atau kemudiannya, denda sebanyak satu ribu ringgit.

(3) Dalam menentukan sama ada suatu sabitan di bawah seksyen 42, 43, 44 atau 45A adalah sabitan kali kedua atau sabitan kemudiannya—

(a) jika ia suatu sabitan berkaitan dengan pemanduan suatu kenderaan motor, mana-mana sabitan dahulu menurut kuasa seksyen ini hendaklah tidak diambil kira;

(b) jika ia suatu sabitan menurut kuasa seksyen ini, mana-mana sabitan dahulu berkaitan dengan pemanduan suatu kenderaan motor hendaklah tidak diambil kira.

Kewajipan memberhentikan kenderaan apabila diminta

55. Mana-mana orang yang memandu suatu kenderaan motor di jalan hendaklah memberhentikan kenderaan motor itu apabila dikehendaki sedemikian oleh seseorang pegawai polis berpakaian seragam, seseorang warden lalu lintas berpakaian seragam atau seseorang pegawai pengangkutan jalan berpakaian seragam, dan jika dia gagal berbuat demikian maka dia melakukan suatu kesalahan.

Pelesenan Pemandu dan Konduktor Kenderaan Perkhidmatan Awam, Kenderaan Pekerja dan Kenderaan Barangan

Lesen vokasional

56. (1) Tiada seorang pun boleh memandu atau bertindak sebagai seorang konduktor kenderaan perkhidmatan awam di jalan melainkan dia mempunyai lesen vokasional yang diberikan di bawah Bahagian ini bagi maksud tersebut, dan tiada seorang pemunya berdaftar sesuatu kenderaan perkhidmatan awam atau orang lain yang boleh menggajikan atau membenarkan mana-mana orang yang tidak berlesen untuk memandu atau bertindak sebagai seorang konduktor kenderaan perkhidmatan awam semasa kenderaan itu sedang digunakan untuk membawa penumpang untuk mendapatkan sewa atau upah di sesuatu jalan.

(2) Pengarah tidak boleh mengeluarkan lesen vokasional melainkan dia berpuas hati bahawa pemohon bagi lesen itu adalah dalam hal lesen untuk memandu, berumur lebih daripada dua puluh satu tahun dan, dalam hal lesen untuk bertindak sebagai seorang konduktor, lebih daripada lapan belas tahun, dan memenuhi syarat yang lain sebagaimana yang ditetapkan.

(2A) Suatu lesen vokasional yang dikeluarkan di bawah Bahagian ini hendaklah berkuat kuasa bagi tempoh yang dinyatakan dalam lesen vokasional itu melainkan jika lesen vokasional itu terlebih dahulu dibatalkan di bawah subseksyen (4) atau (4A).

(3) Suatu lesen untuk memandu kenderaan perkhidmatan awam boleh dihadkan kepada jenis atau jenis-jenis kenderaan sebagaimana dinyatakan dalam lesen itu.

(4) Suatu lesen vokasional boleh, pada bila-bila masa, digantung atau dibatalkan oleh Pengarah jika—

(a) disebabkan oleh apa-apa penyakit, kelakuan yang ditetapkan atau ketidakupayaan jasmani—

(i) pemegang lesen vokasional itu tidak layak memegang; atau

(ii) tidak sesuai bagi pemegang lesen vokasional itu untuk memegang,

lesen itu; atau

(b) pemegang lesen vokasional itu mempunyai perkara atau kes yang belum selesai dengan Jabatan Pengangkutan Jalan atau polis berhubung dengan apa-apa pelanggaran di bawah Akta ini.

(4A) Tanpa menjejaskan subseksyen (4), suatu lesen vokasional yang dikeluarkan di bawah Bahagian ini hendaklah—

(a) digantung jika lesen memandu yang dikeluarkan di bawah seksyen 27 digantung di bawah seksyen 32, 35 atau 36;

(b) dibatalkan jika lesen memandu yang dikeluarkan di bawah seksyen 27 dibatalkan di bawah seksyen 35.

(5) Jika Pengarah menggantung atau membatalkan lesen vokasional di bawah perenggan (4)*(a)*, pemegang lesen vokasional itu boleh merayu kepada Ketua Pengarah dan berdasarkan rayuan itu, Ketua Pengarah boleh, selepas apa-apa siasatan, jika ada, membuat apa-apa perintah yang difikirkannya adil dan mana-mana perintah sedemikian hendaklah mengikat Pengarah dan perayu.

(6) Jika mana-mana orang bertindak dengan melanggar subseksyen (1), dia bersalah atas satu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan bagi tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

(7) Suatu lesen vokasional yang diberikan di bawah mana-mana undang-undang yang dimansuhkan oleh Akta ini dan berkuat kuasa pada hari ditetapkan hendaklah disifatkan sebagai telah diberikan di bawah Akta ini.

(8) Apa-apa rujukan dalam Bahagian ini kepada suatu lesen yang diberikan di bawah Bahagian ini tidak boleh disifatkan sebagai termasuk rujukan kepada lesen vokasional yang dikeluarkan di bawah seksyen ini.

(9) Walau apa pun apa-apa jua yang berlawanan dalam seksyen ini, seorang Pengarah boleh mengehadkan tempoh sah suatu lesen vokasional bagi suatu tempoh tidak melebihi tiga bulan jika dia berpuas hati bahawa pemegang lesen vokasional itu mempunyai perkara atau kes yang belum selesai berhubung dengan apa-apa kesalahan berjadual atau apa-apa pelanggaran lain Akta ini.

Lesen vokasional bagi kenderaan barangan dan kenderaan pekerja

57. Seksyen 56 hendaklah terpakai bagi kenderaan barangan atau kenderaan pekerja yang ditetapkan oleh Menteri, sebagaimana ia terpakai bagi kenderaan perkhidmatan awam; dan bagi maksud itu rujukan dalam seksyen itu kepada "kenderaan perkhidmatan awam" hendaklah ditafsirkan sebagai rujukan kepada kenderaan barangan atau kenderaan pekerja tersebut dan tidaklah juga diambil kira perkataan "untuk membawa penumpang dengan sewa atau upah" yang terdapat dalam subseksyen (1) seksyen itu.

Pelbagai

Kewajipan mengemukakan lesen memandu dan perakuan insurans

58. (1) Mana-mana orang yang menjaga sesuatu kenderaan motor di jalan hendaklah, apabila dikehendaki sedemikian oleh mana-mana pegawai polis, warden lalu lintas atau pegawai pengangkutan jalan, mengemukakan perakuan insurans yang dikeluarkan bagi kenderaan itu di bawah seksyen 90:

Dengan syarat bahawa tiada seorang pun boleh disabitkan dengan suatu kesalahan terhadap seksyen ini semata-mata oleh sebab dia tidak mengemukakan perakuan insurans jika, dalam masa lima hari selepas dikehendaki sedemikian, dia mengemukakan perakuan insurans itu di balai polis sebagaimana yang dinyatakan olehnya pada masa insurans itu dikehendaki.

(2) Mana-mana orang yang menjaga sesuatu kenderaan motor di jalan hendaklah, apabila dikehendaki oleh mana-mana pegawai polis, warden lalu lintas atau pegawai pengangkutan jalan mengemukakan lesen memandunya untuk pemeriksaan oleh pegawai itu:

Dengan syarat bahawa tiada seorang pun boleh disabitkan atas suatu kesalahan terhadap seksyen ini disebabkan oleh kegagalannya untuk mengemukakan lesen memandunya yang terkandung di dalam kad atau peranti elektronik pelbagai guna kerana kad atau peranti itu disimpan oleh mana-mana orang yang diberi kuasa untuk menyimpannya di bawah mana-mana undang-undang bertulis.

(3) Jika mana-mana orang gagal mematuhi seksyen ini dia melakukan suatu kesalahan.

Pertukaran alamat

58A. (1) Tiap-tiap pemunya berdaftar sesuatu kenderaan motor atau pemegang lesen memandu yang bertukar alamat di Malaysia hendaklah, dalam tempoh dua bulan dari pertukaran itu, menyampaikan kepada Pengarah notis bertulis mengenai pertukaran alamat itu.

(2) Jika pemunya berdaftar kenderaan motor atau pemegang lesen memandu tidak menyampaikan notis mengenai pertukaran alamat dalam tempoh yang dikehendaki di bawah subseksyen (1), dia hendaklah disifatkan tidak memberitahu Pengarah tentang pertukaran alamat tersebut.

(3) Suatu notis pertukaran alamat di bawah subseksyen (1) hendaklah disifatkan telah disampaikan kepada dan diterima oleh Pengarah jika—

(a) disampaikan secara kendiri, dengan suatu pengakuterimaan penerimaan notis itu;

(b) dihantar melalui pos berdaftar prabayar, dengan suatu pengakuterimaan bertulis penerimaan yang diberikan di bawah Kaedah-Kaedah Pejabat Pos 1947 [*MUGN 8436/1947*]; dan

(c) dihantar dengan faksimili, dengan suatu pengakuterimaan penerimaan yang menyatakan bahawa notis itu telah dihantar secara keseluruhannya kepada nombor faksimili penerima.

(4) Pengarah hendaklah, setelah diterima notis di bawah subseksyen (1), mengemaskinikan daftar kenderaan motor di bawah seksyen 8 dan daftar pemegang lesen memandu di bawah seksyen 27A.

(5) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (1) atau memberikan alamat yang tidak lengkap atau alamat yang tidak betul melakukan suatu kesalahan.

Kuasa menguji dan melarang penggunaan kenderaan

59. (1) Mana-mana pegawai pengangkutan jalan yang diberikan kuasa oleh Ketua Pengarah secara bertulis bagi maksud itu boleh memasuki dan memeriksa mana-mana kenderaan motor yang digunakan dan bagi maksud itu boleh menghendaki mana-mana kenderaan motor diberhentikan, dan boleh menahan mana-mana kenderaan motor selama tempoh yang dikehendaki bagi maksud pemeriksaan itu, dan boleh menghendaki pemandu kenderaan motor itu supaya memandu kenderaan itu ke suatu tempat yang lain bagi maksud pemeriksaan sedemikian dan boleh menjalankan atau

menyebabkan dijalankan atas perbelanjaan pemunya, segala ujian dan pemeriksaan sebagaimana yang difikirkannya patut atau perlu bagi memastikan bahawa kehendak mengenai pembinaan, kelengkapan dan kegunaan yang ditetapkan oleh Akta ini telah dipatuhi berkenaan dengan kenderaan motor itu:

Dengan syarat bahawa tiada kenderaan motor boleh ditahan di bawah seksyen ini bagi suatu tempoh yang lebih dari empat puluh lapan jam atau suatu tempoh yang lebih lama sebagaimana yang dibenarkan dengan bertulis oleh Ketua Pengarah dalam suatu hal tertentu.

(2) Jika, atas pemeriksaan itu, pegawai pengangkutan jalan itu berpendapat bahawa, oleh sebab apa-apa kecacatan di dalamnya yang adalah kecacatan yang ditetapkan oleh kaedah-kaedah sebagai kecacatan serius, kenderaan motor itu tidak layak atau mungkin menjadi tidak layak untuk digunakan, atau penggunaannya itu adalah merbahaya atau mungkin mendatangkan bahaya melainkan jika kecacatan itu dibaiki, dia boleh melarang penggunaan kenderaan motor itu:

Dengan syarat bahawa jika pada pendapat pegawai pengangkutan jalan itu, kecacatan itu yang boleh dibaiki dalam suatu tempoh yang tidak melebihi sepuluh hari dan bukannya kecacatan yang melibatkan risiko serta-merta kepada orang yang menggunakan kenderaan motor itu atau kepada orang yang menggunakan jalan, maka larangan itu tidak boleh berkuat kuasa sebelum tamat tempoh itu.

(3) Jika, di bawah subseksyen (2), pegawai pengangkutan jalan itu melarang penggunaan kenderaan motor seperti yang tersebut dahulu, dia hendaklah dengan serta-merta memberi notis bertulis mengenai larangan itu kepada pemunya berdaftar kenderaan motor itu, kepada orang yang menjaga kenderaan motor itu dan kepada Pengarah bagi kawasan pendaftaran di mana kenderaan motor itu didaftarkan.

(4) Dalam hal sesuatu larangan atas alasan kecacatan sebagaimana yang dinyatakan dalam proviso kepada subseksyen (2), notis yang diberikan di bawah subseksyen (3) hendaklah menyatakan tempoh dalam mana kecacatan itu boleh pada pendapat pegawai itu dibaiki.

(5) Suatu perintah larangan yang dibuat di bawah subseksyen (2) yang telah berkuat kuasa boleh dihapuskan oleh mana-mana pegawai

pengangkutan jalan yang diberi kuasa oleh Ketua Pengarah secara bertulis bagi maksud itu jika dia berpuas hati bahawa kenderaan motor itu layak untuk digunakan dan bagi maksud ini dia boleh menghendaki supaya suatu pemeriksaan dijalankan.

(6) Jika seorang pegawai menarik balik atau menghapuskan sesuatu larangan, dia hendaklah memberi notis mengenai hal penarikan balik atau penghapusan itu kepada pemunya berdaftar kenderaan motor itu dan kepada Pengarah bagi kawasan pendaftaran di mana kenderaan motor itu didaftarkan.

(7) Jika suatu perintah larangan yang dibuat di bawah subseksyen (2) telah berkuat kuasa, mana-mana pegawai yang membuat perintah itu boleh menyebabkan dipisahkan dan ditanggalkan daripada kenderaan motor yang dimaksudkan oleh perintah larangan itu, plat nombor pendaftaran dan apa-apa plat pengenalan lain atau apa-apa lesen yang dikeluarkan di bawah Akta ini, dan menyimpannya. Apabila larangan itu ditarik balik atau dihapuskan plat nombor dan lesen itu hendaklah dikembalikan kepada pemegang lesen atau kepada orang yang menjaga kenderaan itu.

(8) Mana-mana orang yang terkilan dengan keengganan mana-mana pegawai pengangkutan jalan untuk menarik balik atau menghapuskan sesuatu perintah larangan yang dibuat di bawah subseksyen (2), boleh merayu kepada Ketua Pengarah, yang hendaklah menimbangkan rayuan itu dan, jika dikehendaki sedemikian, mendengar pihak merayu berhubungan dengan rayuan itu, atau, mengikut budi bicara Ketua Pengarah, mana-mana orang lain yang diberi kuasa oleh pihak merayu untuk mewakilinya. Ketua Pengarah boleh membuat apa-apa perintah sebagaimana yang difikirkannya patut mengenai rayuan itu.

(9) Jika mana-mana orang melanggar atau gagal mematuhi subseksyen (1), atau menggunakan atau membenarkan digunakan sesuatu kenderaan motor pada bila-bila masa semasa suatu perintah larangan di bawah subseksyen (2) berkuat kuasa berhubungan dengan kenderaan motor itu, dia melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada tiga ratus ringgit dan tidak lebih daripada dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya, dan bagi sabitan kali kedua atau kemudiannya didenda tidak melebihi lima ribu ringgit

atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Kuasa menahan kenderaan untuk pemeriksaan

60. (1) Jika mana-mana pegawai polis berpakaian seragam mempunyai sebab bagi mempercayai bahawa peruntukan mengenai pembinaan, kelengkapan dan kegunaan yang ditetapkan oleh Akta ini telah tidak dipatuhi bagi mana-mana kenderaan motor, dia boleh menghendaki kenderaan itu diberhentikan dan boleh menghendaki pemandu kenderaan itu memandunya ke suatu tempat lain, dan kenderaan itu boleh, jika perlu, ditahan oleh mana-mana pegawai polis yang berpangkat tidak rendah daripada Sarjan atau mana-mana pegawai polis yang menjaga sesuatu balai polis bagi maksud pemeriksaan oleh seorang pegawai polis atau oleh seorang pegawai pengangkutan jalan atau seseorang yang dilesenkan untuk menjalankan pemeriksaan di bawah Akta ini bagi maksud memastikan bahawa peruntukan itu telah dipatuhi:

Dengan syarat bahawa tiada kenderaan motor boleh ditahan di bawah seksyen ini bagi suatu tempoh yang lebih dari lima hari bekerja.

(2) Jika, atas pemeriksaan itu, seseorang pegawai pengangkutan jalan berpendapat bahawa, oleh sebab apa-apa kecacatan di dalamnya, yang adalah kecacatan yang ditetapkan oleh kaedah-kaedah sebagai kecacatan serius, kenderaan motor itu tidak layak atau mungkin menjadi tidak layak untuk digunakan, atau penggunaannya itu adalah merbahaya atau mungkin mendatangkan bahaya melainkan jika kecacatan itu dibaiki, dia boleh melarang penggunaan kenderaan motor itu:

Dengan syarat bahawa jika pada pendapat pegawai pengangkutan jalan itu, kecacatan itu boleh dibaiki dalam apa-apa tempoh yang tidak melebihi sepuluh hari dan bukannya kecacatan yang melibatkan risiko serta-merta kepada orang yang menggunakan kenderaan motor itu atau kepada orang yang menggunakan jalan, larangan itu tidak boleh berkuat kuasa sebelum tamat tempoh itu.

(3) Subseksyen 59(3) hingga (9) adalah terpakai bagi seksyen ini dalam hal jika suatu perintah larangan telah dikeluarkan di bawah subseksyen (2).

Kuasa memerintahkan pengemukaan kenderaan motor dan lesen

61. (1) Seorang Ketua Pegawai Polis atau seorang pegawai pengangkutan jalan yang diberi kuasa bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah, boleh dengan notis bertulis, menghendaki pemunya berdaftar sesuatu kenderaan motor itu mengemukakan untuk pemeriksaan atas perbelanjaan pemunya berdaftar, pada masa dan tempat yang sesuai sebagaimana dinyatakan dalam notis itu, kenderaan motor itu serta lesen dan perakuan pendaftaran yang berhubungan dengannya, dan pemunya berdaftar itu hendaklah mengemukakan kenderaan, lesen dan perakuan pendaftaran itu mengikut terma notis tersebut.

(2) Notis itu boleh disampaikan kepada pemunya berdaftar atau pekhidmat atau ejennya atau boleh dihantarkan dengan pos berdaftar ke alamat yang terkandung dalam daftar kenderaan motor yang disimpan di bawah Bahagian ini.

(3) Jika mana-mana pemunya berdaftar yang dikehendaki di bawah seksyen ini untuk mengemukakan mana-mana kenderaan motor atau lesen atau perakuan pendaftaran gagal berbuat demikian, dia melakukan suatu kesalahan, melainkan jika dia membuktikan bahawa, oleh sebab kerosakan jentera kenderaan itu atau apa-apa sebab lain yang mencukupi, kenderaan motor atau lesen atau perakuan pendaftaran itu tidak dapat dikemukakan.

Kuasa memasuki dan menggeledah premis

62. (1) Mana-mana pegawai polis yang berpangkat tidak rendah daripada Sarjan atau mana-mana pegawai yang menjaga sesuatu balai polis atau mana-mana pegawai pengangkutan jalan yang diberi kuasa secara bertulis oleh Ketua Pengarah boleh, bagi maksud memeriksa kenderaan motor itu, pada bila-bila masa memasuki mana-mana tempat di mana dia mengesyaki ada sesuatu kenderaan motor disimpan yang berkenaan dengannya dia mempunyai sebab bagi

mempercayai bahawa suatu kesalahan terhadap Akta ini telah dilakukan.

(2) Mana-mana pegawai polis yang berpangkat tidak rendah daripada Sarjan atau mana-mana pegawai yang menjaga sesuatu balai polis boleh, pada menjalankan suatu penyiasatan ke atas apa-apa kemalangan atau kejadian yang menyebabkan kematian atau cedera teruk kepada mana-mana orang, yang berhubungan dengannya suatu kenderaan motor disyaki terlibat, memasuki mana-mana tempat untuk menggeledah dan memeriksa kenderaan motor itu.

(3) Dalam seksyen ini, "cedera parah" hendaklah mempunyai erti yang sama seperti yang diberi kepadanya dalam seksyen 320 Kanun Keseksaan.

Penimbangan kenderaan

63. (1) Maka adalah sah di sisi undang-undang bagi mana-mana pegawai polis yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh seorang Ketua Pegawai Polis atau Pesuruhjaya Polis, mana-mana warden lalu lintas yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Dato Bandar, Perbadanan Putrajaya, mana-mana pegawai pengangkutan jalan yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah, mana-mana pegawai Jabatan Kerja Raya yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah Kerja Raya atau Pengarah Kerja Raya Negeri, atau mana-mana pegawai Lembaga Lebuhraya Malaysia yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia, menghendaki orang yang menjaga mana-mana kenderaan motor membenarkan kenderaan motor itu ditimbang oleh pegawai itu atau mana-mana orang lain yang diberi kuasa untuk menjalankan penimbangan, sama ada dengan muatan atau tanpa muatan, dan berat yang dipindahkan pada jalan oleh mana-mana bahagian kenderaan motor itu yang bersentuh dengan jalan yang akan diuji dan, bagi maksud itu, hendaklah dengan serta-merta membawa kenderaannya ke mesin penimbang, dan jika mana-mana orang yang menjaga mana-mana kenderaan motor enggan atau cuai mematuhi mana-mana kehendak itu, atau memindahkan muatannya atau mana-mana bahagiannya sebelum kenderaan motor itu ditimbang, dia melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada dua ribu ringgit dan tidak lebih daripada sepuluh ribu ringgit

atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

(2) Jika dikehendaki sedemikian oleh orang yang menjaga kenderaan motor itu, pegawai atau orang yang diberi kuasa tersebut hendaklah, apabila kenderaan itu selesai ditimbang, mengeluarkan kepada orang itu suatu pendua atau salinan perakuan berat berkenaan dengan penimbangan itu:

Dengan syarat bahawa adalah tidak sah di sisi undang-undang bagi mana-mana pegawai atau orang itu menghendaki orang yang menjaga kenderaan motor itu menurunkan muatan kenderaan motor itu bagi maksud ditimbang tanpa muatan.

Kuasa menyita kenderaan motor

64. (1) Apabila mana-mana orang didapati atau dengan semunasabahnya dipercayai menggunakan sesuatu kenderaan motor dengan melanggar Akta ini atau apa-apa perintah atau larangan yang dibuat di bawahnya, atau dengan melanggar terma lesen bagi kenderaan motor itu, mana-mana pegawai polis atau pegawai pengangkutan jalan yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah, atau Dato Bandar boleh, pada bila-bila masa didapati bahawa kenderaan motor itu atau pemandunya tidak dapat dikenal pasti dengan secukupnya atau bahawa tindakan itu perlu untuk mengelakkan berlakunya lagi kesalahan itu, membawa atau menyebabkan dibawa atau menghendaki orang yang menjaga suatu kenderaan motor membawa kenderaan motor itu ke suatu tempat yang selamat, dan disimpan di situ sehingga dilepaskan dengan perintah Majistret, Ketua Pegawai Polis, Pengarah atau Dato Bandar, dengan syarat dan tertakluk kepada subseksyen (3), kenderaan motor itu tidak boleh ditahan lebih lama dari yang diperlukan bagi memastikan identiti pemandu itu atau bagi menjamin tidak berlakunya lagi kesalahan itu, dan jika mana-mana orang enggan atau cuai mematuhi mana-mana kehendak itu, dia melakukan suatu kesalahan.

(2) Mana-mana orang yang tidak diberi kuasa yang mengalih atau yang menyebabkan dialih kenderaan motor itu daripada tempat yang selamat melakukan suatu kesalahan.

(3) Mana-mana kenderaan yang telah dialih menurut subseksyen (1), boleh ditahan di suatu tempat yang sesuai dan ditinggal di situ atas risiko pemunyanya sehingga apa-apa fi sebagaimana yang ditetapkan di bawah Akta ini bagi pengalihan dan penahanannya dibayar.

(4) Apabila mana-mana kenderaan motor ditahan di bawah seksyen ini, pegawai polis atau pegawai pengangkutan jalan yang menahan kenderaan itu hendaklah dengan seberapa segera yang semunasabahnya praktik, memberikan notis secara bertulis mengenai penahanan itu kepada pemunya kenderaan motor itu jika nama dan alamat pemunya itu diketahui olehnya dan jika dalam tempoh tiga bulan dari tarikh penahanannya kenderaan motor itu tidak dituntut oleh pemunyanya, pegawai itu hendaklah merujukkan perkara itu kepada Majistret, yang hendaklah membuat apa-apa perintah yang difikirkannya patut berkenaan dengan pelucuthakan atau pelupusan kenderaan motor itu serta muatannya (jika ada).

(5) Jika sesuatu kenderaan motor yang ditahan mempunyai muatan mudah musnah dan penyimpanan muatan itu sementara menunggu pemberesan muktamad pelucuthakan atau perintah pelupusan di bawah subseksyen (4) melibatkan perbelanjaan dan kesulitan yang tidak munasabah, Pengarah boleh mengarahkan supaya muatan itu dijual atau dilupuskan pada bila-bila masa dan hasil jualan itu boleh dipegang untuk mematuhi keputusan apa-apa pendakwaan atau tuntutan di bawah seksyen ini.

Memindahkan kenderaan yang rosak dan yang ditinggalkan

65. (1) Seorang pegawai polis, seorang pegawai pengangkutan jalan, Dato Bandar, Perbadanan Putrajaya atau Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia atau syarikat konsesi yang diberi kuasa sewajarnya secara bertulis oleh Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia boleh menghendaki pemunya, pemandu atau orang lain yang mengawal atau menjaga mana-mana kenderaan motor yang telah, akibat daripada suatu kemalangan atau apa-apa sebab lain, rosak atau telah dibenarkan untuk berhenti di sesuatu jalan dalam apa-apa kedudukan atau apa-apa keadaan yang mungkin menyebabkan galangan, bahaya atau kesusahan kepada orang lain yang menggunakan jalan itu, supaya mengalihkan atau menyebabkan dialih kenderaan motor itu daripada jalan tersebut ke mana-mana

jalan lain atau mana-mana kedudukan atau tempat sebagaimana yang dinyatakan.

(2) Mana-mana orang yang gagal mematuhi apabila dikehendaki mengalihkan sesuatu kenderaan motor di bawah seksyen ini melakukan suatu kesalahan.

(3) Jika mana-mana kenderaan yang telah, akibat daripada suatu kemalangan atau apa-apa sebab lain, rosak atau telah dibenarkan untuk berhenti di sesuatu jalan dalam apa-apa kedudukan atau apa-apa keadaan yang mungkin menyebabkan galangan, bahaya atau kesusahan kepada orang lain yang menggunakan jalan itu, seorang pegawai polis, seorang pegawai pengangkutan jalan, Dato Bandar, Perbadanan Putrajaya atau Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia atau syarikat konsesi yang diberi kuasa sewajarnya secara bertulis oleh Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia boleh menyebabkan kenderaan motor itu dialihkan ke suatu tempat yang sesuai dan ditinggalkan di situ atas risiko pemunyanya dan boleh menahannya sehingga apa-apa fi sebagaimana yang ditetapkan di bawah Akta ini bagi pengalihan dan penahanannya dibayar.

(4) Fi di bawah subseksyen (3) hendaklah dibayar kepada—

(a) Ketua Pegawai Polis, jika yang menyebabkan kenderaan motor itu dialih ialah seorang pegawai polis;

(aa) pegawai pengangkutan jalan, jika yang menyebabkan kenderaan motor itu dialih ialah seorang pegawai pengangkutan jalan;

(b) Dato Bandar, jika yang menyebabkan kenderaan motor itu dialih ialah seorang warden lalu lintas atau mana-mana pegawai dalam perkhidmatan Bandaraya Kuala Lumpur yang diberi kuasa secara bertulis oleh Dato Bandar;

(c) Perbadanan Putrajaya jika yang menyebabkan kenderan motor itu dialih ialah seorang warden lalu lintas atau mana-mana pegawai dalam perkhidmatan Perbadanan Putrajaya;

(d) Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia, jika yang menyebabkan kenderaan motor itu dialih ialah seorang

pegawai Lembaga Lebuhraya Malaysia yang diberi kuasa secara bertulis oleh Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia; atau

(e) syarikat konsesi, jika yang menyebabkan kenderaan motor itu dialih ialah seorang pegawai syarikat konsesi yang diberi kuasa secara bertulis oleh Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia.

(5) Seseorang pegawai polis, seorang pegawai pengangkutan jalan, Dato Bandar, Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia, Perbadanan Putrajaya atau mana-mana orang lain yang bertindak di bawah arahannya, mengikut mana-mana yang berkenaan, tidak boleh menanggung apa-apa liabiliti bagi apa-apa kerugian atau kerosakan yang disebabkan kepada mana-mana kenderaan motor atau lekapan atau kandungannya semasa ia dialihkan atau semasa ia ditahan, melainkan jika kerosakan itu disebabkan cuai atau bersengaja.

(6) Apabila mana-mana kenderaan motor ditahan di bawah seksyen ini, pegawai yang menahan kenderaan motor itu hendaklah dengan seberapa segera yang munasabah memberi notis secara bertulis mengenai penahanan itu kepada pemunya kenderaan motor itu jika nama dan alamat pemunya itu diketahuinya, dan jika kenderaan motor itu tidak dituntut oleh pemunya dalam masa tiga bulan dari tarikh penahanannya, pegawai itu boleh, selepas memberikan satu bulan notis di dalam *Warta* mengenai niatnya hendak berbuat demikian, menjualkan dengan cara lelong awam atau selainnya melupuskan kenderaan motor itu dan muatannya (jika ada); dengan syarat bahawa tiada apa-apa notis sedemikian perlu diberikan dalam hal apa-apa muatan jenis mudah musnah. Hasil, jika ada, daripada jualan atau pelupusan itu hendaklah dipakai untuk pembayaran apa-apa fi yang dikenakan di bawah Akta ini dan lebihnya, jika ada, hendaklah dibayar kepada pemunya kenderaan motor itu atau jika tidak dituntut oleh orang itu dalam masa dua belas bulan selepas tarikh jualan atau pelupusan itu, hendaklah dilucut hak pada Kerajaan Persekutuan, Dato Bandar, atau Perbadanan Putrajaya, atau Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia mengikut mana-mana yang berkenaan.

(7) Tanpa menjejaskan kuasa Menteri di bawah perenggan 66(1)*(f)*, Dato Bandar, atau Perbadanan Putrajaya, atau Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia, boleh, selepas berunding dengan

Menteri, melalui kaedah-kaedah mengenakan fi bagi pengalihan mana-mana kenderaan daripada mana-mana jalan dalam kawasan Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur atau Wilayah Persekutuan Putrajaya dan bagi penahanannya menurut seksyen ini.

(8) Bagi maksud seksyen ini, "syarikat konsesi" ertinya mana-mana syarikat yang diberi kuasa untuk menuntut, mengutip dan mendapatkan bayaran tol di bawah perintah yang dibuat di bawah seksyen 2 Akta Jalan-Jalan Persekutuan (Pengurusan Persendirian) 1984 [*Akta 306*].

Kaedah-kaedah

66. (1) Menteri boleh membuat kaedah-kaedah bagi apa-apa maksud di mana kaedah-kaedah boleh dibuat di bawah Bahagian ini dan bagi menetapkan apa-apa yang boleh ditetapkan di bawah Bahagian ini dan pada amnya mengenai pembinaan, penyenggaraan, penggunaan, usia dan kelengkapan kenderaan-kenderaan motor dan syarat yang menurutnya kenderaan motor itu boleh digunakan, dan selainnya bagi maksud menguatkuasakan Bahagian ini dan khususnya, tetapi dengan tidak menjejaskan keluasan makna peruntukan yang terdahulu, boleh membuat kaedah-kaedah—

(a) bagi mengawal selia lebar, tinggi, tapak roda, panjang, unjuran dan berat gandar kenderaan motor dan muatan yang dibawa olehnya; garis pusat roda dan lebarnya; jenis dan keadaan tayar; dan bagi melarang penggunaan apa-apa roda, runut atau tayar yang mungkin menyebabkan kerosakan pada jalan-jalan;

(b) bagi mengawal, berhubungan dengan penggunaan kenderaan-kenderaan motor, pengeluaran asap, benda berminyak, abu, air, stim, wap boleh nampak, wasap berbahaya, bunga api, bara mati, gas atau kersik;

(c) bagi melarang bunyi yang berlebihan disebabkan oleh reka bentuk atau keadaan kenderaan motor atau disebabkan oleh penggunaan atau muatannya;

(d) bagi mengawal selia berat maksimum tanpa muatan bagi traktor berat dan motokar berat, dan berat maksimum

dengan muatan kenderaan motor dan berat maksimum yang dipindahkan pada jalan atau mana-mana jalan tertentu atau mana-mana kawasan tertentu sesuatu jalan oleh sesuatu kenderaan motor daripada apa-apa kelas atau jenis, atau oleh mana-mana bahagian kenderaan itu yang bersentuhan dengan jalan, dan syarat-syarat yang menurutnya berat kenderaan itu mungkin dikehendaki diuji;

(e) bagi menetapkan butir-butir yang hendak ditandakan pada kenderaan motor;

(f) (*Dipotong oleh Akta A1391*);

(g) bagi menentukan bilangan dan jenis spring dan brek yang hendak dilengkapkan pada kenderaan motor, dan bagi memastikan bahawa spring, brek, penyenyap dan gear stereng adalah cekap dan dijaga dalam keadaan dapat berfungsi dengan sepatutnya;

(h) bagi mengawal selia perkakas yang hendak dipasang untuk memberi isyarat tentang ketibaan kenderaan motor atau untuk membolehkan pemandu kenderaan itu sedar akan kenderaan lain yang datang daripada belakang, atau untuk menunjukkan apa-apa perubahan kelajuan atau arah kenderaan motor itu, bagi mengawal selia atau melarang penggunaan mana-mana perkakas itu dan bagi menjamin bahawa kenderaan itu adalah cekap dan dijaga dalam keadaan dapat berfungsi dengan sepatutnya;

(i) bagi melarang, berhubungan dengan penggunaan kenderaan motor, penggunaan apa-apa perkakas, perkakas tambahan atau jentera, atau perlakuan apa-apa perbuatan, yang mungkin menyebabkan kegusaran atau bahaya;

(j) bagi mengawal selia lampu yang dikehendaki dibawa oleh kenderaan motor sama ada mengenai jenis lampu itu, kedudukan di mana lampu itu hendak dipasangkan, dan waktunya bila lampu itu kena dipasang, atau selainnya;

(k) bagi mengawal selia bilangan treler yang boleh dipasang berderet pada mana-mana kenderaan motor, cara

pemasangan, cara bagaimana treler itu boleh dapat dikawal dan berat maksimumnya;

(l) bagi menetapkan bilangan orang yang diambil kerja bagi memandu atau menjaga kenderaan motor, dan bagi mengawal selia tugas dan kelakuan orang itu;

(m) (*Dipotong oleh Akta A1391*);

(n) bagi menetapkan had laju maksimum bagi kenderaan motor daripada apa-apa kelas atau jenis dan bagi memperuntukkan pengecualian dalam hal khas;

(o) bagi mengawal selia pendaftaran dan pelesenan kenderaan motor, bagi menetapkan kawasan pendaftaran dan bagi menguntukkan tanda pengenalan bagi tiap-tiap satu kawasan itu, bagi menetapkan borang permohonan dan akuan untuk, dan kandungan bagi, lesen kenderaan motor dan lesen perdagangan motor, bagi menetapkan fi yang dikenakan baginya dan cara pembayarannya, dan bagi mengadakan kemudahan khas bagi pelesenan kenderaan motor yang dibawa masuk ke dalam Malaysia;

(p) bagi membuat peruntukan berkenaan dengan pemberian butir-butir pendaftaran dan fi yang akan dibayar bagi butir-butir itu;

(q) bagi membuat peruntukan berkenaan dengan penyerahan balik lesen yang menjadi tidak sah dengan cara lain daripada keluputan masa;

(r) bagi membuat peruntukan berkenaan dengan pengeluaran suatu perakuan pendaftaran bagi pendaftaran mana-mana kenderaan motor dan bagi penyerahan balik, pemindahan milik, pengemukaan dan pemeriksaan mana-mana perakuan pendaftaran yang dikeluarkan sedemikian oleh orang yang ditetapkan, dan bagi pengeluaran perakuan pendaftaran baru dan lesen kenderaan motor baru menggantikan mana-mana perakuan pendaftaran atau lesen yang hilang, cacat atau musnah, dan bagi fi yang akan dibayar apabila perakuan atau lesen itu dikeluarkan;

(s) bagi menetapkan saiz, bentuk dan huruf nombor pendaftaran dan tanda yang hendak diperagakan pada mana-mana kenderaan motor dan cara bagaimana nombor pendaftaran atau tanda itu hendak dipasang, diperagakan, disuar dan dijadikan mudah dicamkan, sama ada pada waktu malam atau pada waktu siang, dan bagi membuat peruntukan berkenaan dengan nombor pendaftaran yang berlainan atau tanda lain yang hendak dibawa oleh kenderaan perkhidmatan awam atau kenderaan barangan, atau oleh kenderaan perkhidmatan awam atau kenderaan barangan yang dilesenkan bagi suatu maksud tertentu;

(t) bagi menghendaki mana-mana orang yang kepadanya mana-mana kenderaan motor dijual atau dilupuskan memberikan butir-butir yang ditetapkan mengikut cara yang ditetapkan;

(u) bagi menetapkan borang permohonan dan butir-butir yang hendak dimasukkan ke dalam permohonan bagi suatu lesen perdagangan motor dan tanda pengenalan yang hendak dibawa oleh mana-mana kenderaan motor yang digunakan di bawah lesen itu dan bagi menentukan maksud yang pemegang lesen perdagangan motor itu boleh menggunakan suatu kenderaan motor di bawah lesen itu;

(v) bagi meluaskan mana-mana peruntukan mengenai pendaftaran, dan peruntukan yang bersampingan dengan mana-mana peruntukan sedemikian, pada mana-mana kenderaan motor yang berkenaan dengannya fi di bawah Akta ini tidak kena dibayar (termasuk kenderaan motor yang dipunyai oleh Kerajaan), dan bagi membuat peruntukan berkenaan dengan pengenalan mana-mana kenderaan motor itu;

(w) bagi menghendaki Pengarah membuat penyata yang ditetapkan berkenaan dengan kenderaan motor yang didaftarkan dengan mereka, dan untuk membolehkan apa-apa butir yang terkandung dalam daftar dapat digunakan oleh orang yang ditetapkan;

(x) bagi mengecualikan dengan atau tanpa syarat mana-mana orang atau kumpulan orang atau mana-mana kenderaan motor atau jenis kenderaan motor daripada kuat kuasa segala atau mana-mana peruntukan Bahagian ini atau daripada fi yang kena dibayar di bawahnya, atau bagi mengurangkan fi itu;

(y) bagi mengawal selia pemberian lesen memandu, bagi menetapkan borang permohonan untuk lesen itu dan bentuk serta kandungan lesen tersebut, bagi menetapkan syarat yang hendak dikenakan terhadapnya, bagi menetapkan fi yang dikenakan baginya dan cara pembayarannya;

(z) berkenaan dengan—

(i) jenis ujian kekompetenan memandu;

(ii) bukti mengenai keputusan ujian itu;

(iii) penyakit dan ketidakdayaan yang mengenainya seseorang pemohon lesen memandu tidak berhak menuntut supaya dikenakan ujian mengenai kelayakan dan kebolehannya untuk memandu;

(iv) fi yang dikenakan bagi ujian itu dan cara pembayarannya;

(aa) bagi menghendaki seseorang yang mengemukakan dirinya untuk ujian kekompetenan memandu menyediakan suatu kenderaan motor bagi maksud ujian itu;

(bb) bagi memastikan bahawa orang yang mengemukakan dirinya untuk ujian kekompetenan memandu dan yang tidak lulus ujian itu tidak boleh mengemukakan dirinya untuk suatu ujian lain sebelum habis sesuatu tempoh sebagaimana yang ditetapkan, kecuali di bawah suatu perintah yang dibuat oleh mahkamah menurut kuasa yang diberikan oleh subseksyen 29(5);

(cc) bagi mengadakan kemudahan khas mengenai pemberian lesen memandu kepada orang yang tidak bermastautin dengan tetap di Malaysia atau di Republik Singapura dan

bagi mengetepikan kehendak seksyen 29 dalam hal mana-mana orang itu;

(dd) bagi mengadakan peruntukan supaya Pengarah berhubung antara satu sama lain, dan dengan Pengarah atau orang yang menjalankan fungsi yang sama di Republik Singapura, mengenai butir-butir lesen memandu; bagi mengadakan peruntukan supaya pada bila-bila masa butir-butir mengenai mana-mana orang yang dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan lesen atau yang lesennya digantung atau diendorskan boleh didapatkan untuk kegunaan polis, bagi menghalang seseorang memegang lebih daripada satu lesen memandu, bagi memudahkan pengenalan pemegang lesen memandu, bagi mengadakan peruntukan mengenai pemberian suatu lesen baru menggantikan lesen yang hilang atau rosak dan bagi mengadakan peruntukan mengenai pembayaran apa-apa fi sebagaimana yang ditetapkan dan pada amnya berkaitan dengan lesen memandu;

(ee) bagi mengadakan peruntukan mengenai pengawalan sekolah atau penetapan bagi pengajaran pemandu kenderaan motor;

(ff) bagi menghendaki tali pinggang keledar dipasangkan pada sesuatu kelas atau jenis kenderaan motor sebagaimana yang dinyatakan, bagi menetapkan standard minimum tentang kualiti bahan dan pembuatan berkenaan dengan tali pinggang keledar dan tempat di mana tali pinggang keledar itu hendak dipasang, bagi menghendaki penggunaan tali pinggang keledar itu dan bagi melarang penjualan atau pembekalan tali pinggang keledar tersebut;

(gg) tanpa menjejaskan Akta ini, bagi memperkenalkan suatu sistem di mana apa-apa kesalahan tertentu di bawah Akta ini, yang dilakukan (termasuk kesalahan yang boleh dikompaun) oleh mana-mana orang yang memegang apa-apa kelas lesen memandu, direkodkan dengan mengendorskan pada lesen memandunya atau selainnya dan bagi mengadakan peruntukan mengenai penggantungan orang itu daripada memandu apa-apa atau

segala kelas kenderaan motor selepasnya bagi sesuatu tempoh;

(hh) bagi mengenakan caj bagi pengalihan suatu kenderaan motor daripada mana-mana jalan dan bagi penahanan kenderaan motor itu;

(ii) bagi menetapkan bilangan orang yang boleh dibawa atas mana-mana kenderaan motor (selain kenderaan komersial);

(jj) bagi menetapkan tatacara berhubungan dengan tender nombor pendaftaran;

(kk) bagi mengawal selia penggunaan apa-apa jenis bahan api yang digunakan bagi maksud menggerakkan kenderaan motor;

(ll) bagi menetapkan tatacara berhubungan dengan penimbangan kenderaan motor dan jenis alat penimbang yang digunakan selepas perundingan dengan Ketua Inspektor Timbang dan Sukat;

(mm) bagi menetapkan tatacara berhubungan dengan penggunaan dan pengujian alat penganalisis nafas dan tatacara berhubungan dengan ujian darah dan air kencing pemandu kenderaan motor dan jenis alat penganalisis nafas yang hendak digunakan;

(nn) bagi mengawal selia penarikan pendaftaran kenderaan motor yang tidak sesuai dibaiki oleh kerana kemalangan dahsyat, usia tua atau sebab lain atau jika nombor casis kenderaan motor itu telah diusik;

(oo) bagi mengawal selia pengubahan dan pengubahsuaian kepada kenderaan motor berdaftar;

(pp) bagi menetapkan jenis kelulusan apa-apa model kenderaan motor yang baru dan bagi mengawal selia kualiti pembuatan dan pemasangan kenderaan motor dan mekanisme pemanggilan kembali;

(qq) bagi mengawal selia penjalanan apa-apa fungsi Pengarah oleh mana-mana orang yang diberi kuasa untuk melakukannya di bawah Akta ini;

(rr) bagi mengadakan peruntukan bagi penggunaan pengapit roda atau kelengkapan lain berkenaan dengan kesalahan meletak kereta tertentu, jenis pengapit roda atau kelengkapan lain yang hendak digunakan, cara penggunaannya dan fi yang akan dikenakan berkenaan dengan penahanan sesuatu kenderaan motor berbangkit daripada penggunaan pengapit roda;

(ss) bagi menetapkan apa-apa bahan sebagai dadah bagi pengertian dan maksud Akta ini.

(2) *(a)* Menteri dalam menetapkan fi yang hendak dikenakan bagi pelesenan kenderaan motor di bawah perenggan (1)*(o)* boleh menetapkan—

(i) kadar fi yang berlainan bagi kelas kenderaan yang berlainan;

(ii) bahawa pembayaran fi yang tersebut dahulu berkenaan dengan kenderaan motor selain bas berhenti-henti, bas ekspres dan bas carter boleh dikaitkan dengan keupayaan enjin kenderaankenderaan itu; dan

(iii) bahawa pembayaran fi yang tersebut dahulu berkenaan dengan bas berhenti-henti, bas ekspres dan bas carter boleh dikaitkan pertamanya dengan keupayaan enjin bas-bas itu, dan keduanya dengan keupayaan muatan tempat duduk bas itu atau penerimaan kutipan kasar semasa suatu tempoh yang ditetapkan berkaitan dengan tambang yang dikenakan ke atas penumpang bas itu.

(b) Fi yang ditetapkan di bawah subperenggan *(a)*(iii) subseksyen ini yang berhubungan dengan penerimaan kutipan kasar hendaklah genap masa dan kena dibayar dalam suatu tempoh yang ditetapkan dan hendaklah bagi maksud perenggan 17(1)*(c)* tidak boleh diambil kira sebagai fi yang ditetapkan.

(3) *(a)* Bagi maksud menentukan fi yang kena dibayar mengikut subperenggan (2)*(a)*(iii), yang berhubungan dengan penerimaan kutipan kasar, Pengarah boleh menerima rekod pemegang suatu lesen yang dikehendaki disenggarakan dan dikemukakan di bawah Akta Lembaga Pelesenan Kenderaan Perdagangan 1987 sebagai bukti yang cukup bagi perkara yang terkandung di dalamnya dan fi yang kena dibayar boleh ditaksirkan oleh Pengarah dengan sewajarnya.

(b) Jika kemudiannya didapati bahawa rekod yang disebut sebelumnya dalam perenggan *(a)* subseksyen ini mengandungi apa-apa maklumat yang tidak benar berhubungan dengan apa-apa perkara yang menyentuh kesemua atau mana-mana bahagian fi yang kena dibayar oleh pemegang lesen mengikut subperenggan (2)*(a)*(iii), maka adalah sah di sisi undang-undang bagi Pengarah jika kesemua atau mana-mana bahagian fi itu telah terkurang dibayar untuk menghendaki supaya pemegang itu hendaklah membayar kekurangan itu tanpa menjejaskan apa-apa remedi lain bagi mendapatkan kembali fi yang kena dibayar.

(c) Maka adalah sah bagi Pengarah jika dibuktikan sehingga memuaskan hatinya bahawa apa-apa fi yang kena dibayar mengikut subperenggan (2)*(a)*(iii) telah terlebih dibayar, untuk membayar balik fi yang lebih dibayar itu:

Dengan syarat bahawa tiada apa-apa bayaran balik sedemikian boleh dibenarkan melainkan jika tuntutan berkenaan dengannya dibuat dalam masa dua tahun selepas bayaran itu dibuat.

(d) Tanpa menjejaskan apa-apa remedi lain, apa-apa fi yang kena dibayar mengikut subperenggan (2)*(a)*(iii) boleh didapatkan kembali oleh Menteri sebagai hutang yang kena dibayar kepada Kerajaan Persekutuan.

BAHAGIAN IIA

PEMERIKSAAN BERKALA KENDERAAN MOTOR

Perakuan Pemeriksaan dikehendaki bagi kenderaan motor tertentu

66A. (1) Tiada seorang pun boleh menggunakan atau menyebabkan atau membenarkan digunakan sesuatu kenderaan motor yang

tergolong dalam kelas atau kategori kenderaan motor yang dikehendaki menjalani pemeriksaan berkala di bawah Bahagian ini melainkan jika ada berkuat kuasa suatu perakuan pemeriksaan yang dikeluarkan di bawah Bahagian ini berkenaan dengan kenderaan motor itu.

(2) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (1) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada tiga ratus ringgit dan tidak lebih daripada lima ribu ringgit atau dipenjarakan bagi tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

Kenderaan yang dikehendaki menjalani pemeriksaan berkala

66B. (1) Menteri boleh melalui kaedah-kaedah menentukan kelas atau kategori kenderaan yang dikehendaki menjalani pemeriksaan berkala di bawah Bahagian ini bagi maksud menentukan bahawa kenderaan itu mematuhi kehendak-kehendak mengenai pembinaan, kelengkapan dan penggunaan dan frekuensi pemeriksaan itu berkenaan dengan kelas atau kategori tertentu kenderaan.

(2) Seksyen ini tidak terpakai bagi sesuatu kenderaan motor yang telah tidak digunakan di bawah seksyen 15.

Pengeluaran dan penolakan perakuan pemeriksaan

66C. (1) Jika, atas pemeriksaan, sesuatu kenderaan motor adalah didapati mematuhi kehendak mengenai pembinaan, kelengkapan dan penggunaan sesuatu kenderaan motor, orang yang dilesenkan untuk menjalankan pemeriksaan di bawah Akta ini hendaklah mengeluarkan suatu perakuan pemeriksaan berkenaan dengan kenderaan motor itu menyatakan bahawa kenderaan motor itu telah lulus pemeriksaan pada tarikh pemeriksaan.

(2) Jika suatu perakuan pemeriksaan ditolak, orang yang dilesenkan untuk menjalankan pemeriksaan di bawah Akta ini hendaklah menyatakan alasan bagi penolakan itu.

(3) Seseorang yang terkilan dengan penolakan itu boleh merayu kepada Ketua Pengarah, dan atas rayuan itu, Ketua Pengarah

hendaklah menyebabkan suatu pemeriksaan semula dijalankan atas perbelanjaan orang yang terkilan itu dan selepas pemeriksaan semula itu boleh menyebabkan dikeluarkan atau menolak untuk mengeluarkan suatu perakuan pemeriksaan.

(4) Keputusan Ketua Pengarah di bawah subseksyen (3) adalah muktamad.

Mempamerkan perakuan pemeriksaan

66D. (1) Tiap-tiap perakuan pemeriksaan yang dikeluarkan di bawah seksyen 66C hendaklah dilekatkan dan dipamerkan pada kenderaan motor yang berkenaan dengannya ia dikeluarkan mengikut apa-apa cara dan tertakluk kepada apa-apa syarat yang ditetapkan.

(2) Tiada seorang pun boleh (sama ada secara bertulis, melukis atau dengan apa-apa cara lain) mengubah, mencacatkan, merosakkan, atau menambah apa-apa kepada mana-mana perakuan pemeriksaan, atau tiada mana-mana orang pun boleh mempamerkan pada mana-mana kenderaan motor apa-apa perakuan pemeriksaan yang telah diubah, dicacatkan, dirosakkan atau ditambah seperti yang tersebut dahulu, atau yang padanya angka atau butir-butir telah tidak boleh dibaca atau yang warnanya telah berubah, kerana pudar atau selainnya, atau tiada mana-mana orang pun boleh mempamerkan apa-apa tiruan serupa mana-mana perakuan itu.

(3) Mana-mana orang yang melanggar seksyen ini melakukan suatu kesalahan.

Pengiktirafan perakuan pemeriksaan negara lain

66DA. Sesuatu perakuan pemeriksaan yang dikeluarkan di bawah peruntukan yang bersamaan dalam mana-mana undang-undang yang berkuat kuasa di mana-mana negara yang menjadi pihak kepada sesuatu triti yang kepadanya Malaysia juga menjadi pihak dan berupa sebagai mengiktiraf perakuan pemeriksaan domestik yang dikeluarkan oleh negara pejanji hendaklah, selagi perakuan sedemikian masih berkuat kuasa di negara itu, disifatkan sebagai perakuan pemeriksaan yang diberikan di bawah Bahagian ini.

Hanya orang yang dilesenkan boleh memeriksa

66E. (1) Tiada seorang pun selain orang yang dilesenkan untuk menjalankan pemeriksaan di bawah Akta ini boleh memeriksa sesuatu kenderaan motor.

(2) Mana-mana orang yang melanggar seksyen ini melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan bagi tempoh tidak melebihi dua tahun atau kedua-duanya.

Pengambilan kerja pemeriksa

66F. (1) Seseorang yang dilesenkan untuk menjalankan pemeriksaan di bawah Akta ini hendaklah mengambil kerja orang yang mempunyai kelayakan dan kekompetenan yang perlu sebagaimana ditetapkan dalam kaedah-kaedah sebagai pemeriksa untuk menjalankan pemeriksaan dan untuk mengeluarkan perakuan pemeriksaan.

(2) Mana-mana orang yang melanggar seksyen ini melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan bagi tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

Kaedah-kaedah

66G. Menteri boleh membuat kaedah-kaedah bagi apa-apa maksud yang baginya kaedah-kaedah boleh dibuat di bawah Bahagian ini dan bagi menetapkan apa-apa yang boleh ditetapkan di bawah Bahagian ini, dan pada amnya bagi maksud menguatkuasakan Bahagian ini, dan khususnya, tetapi tanpa menjejaskan keluasan peruntukan yang terdahulu, boleh membuat kaedah-kaedah berkenaan dengan mana-mana perkara yang berikut:

(a) untuk menetapkan jenis dan tatacara bagi pemeriksaan kenderaan motor;

(b) untuk menetapkan jenis kelengkapan dan sistem yang akan digunakan bagi pemeriksaan, dan pembaikan,

penyenggaraan, penentukuran dan pengujian aparatus-atau kelengkapan bagi pemeriksaan;

(c) untuk menetapkan bentuk perakuan pemeriksaan dan untuk mengawal selia cara ia dikeluarkan;

(d) untuk menetapkan cara yang mengikutnya kenderaan motor hendaklah dikemukakan bagi pemeriksaan;

(e) untuk mengawal selia penggunaan pusat pemeriksaan kenderaan dan aparatus dan kelengkapan di dalamnya oleh seseorang pegawai pengangkutan jalan yang diberi kuasa oleh Ketua Pengarah untuk menjalankan pemeriksaan rambang ke atas pemeriksaan yang dijalankan di pusat itu;

(f) untuk menetapkan jenis papan tanda di pusat pemeriksaan kenderaan; dan

(g) untuk menetapkan cara yang mengikutnya rayuan boleh dibuat oleh mana-mana orang dan tatacara baginya.

BAHAGIAN IIB

KENDERAAN MOTOR ASING

Permit masuk kenderaan motor asing

66H. (1) Mana-mana orang yang memandu kenderaan motor asing ke dalam Malaysia melalui mana-mana laluan, tempat mendarat, tempat pemeriksaan, atau tempat masuk, selain tempat masuk yang dibenarkan, hendaklah memohon kepada Ketua Pengarah bagi suatu permit masuk bagi kenderaan motor asing mengikut apa-apa cara yang ditentukan oleh Ketua Pengarah.

(2) Mana-mana orang yang memandu kenderaan motor asing melalui tempat masuk yang dibenarkan hendaklah mengemukakan, apabila diminta oleh mana-mana pegawai pengangkutan jalan, apa-apa perakuan pendaftaran, lesen, permit atau apa-apa dokumen lain yang serupa yang dikeluarkan berkenaan dengan kenderaan motor itu oleh pihak berkuasa yang sewajarnya di negara di mana kenderaan itu didaftarkan.

(3) Jika pegawai pengangkutan jalan itu berpuas hati bahawa orang yang memandu kenderaan motor asing itu akan tinggal sementara sahaja di Malaysia, pegawai itu boleh, setelah dibayar fi yang ditentukan oleh Ketua Pengarah, mengeluarkan permit masuk bagi kenderaan motor asing berkenaan dengan kenderaan itu bagi apa-apa tempoh yang ditentukan oleh Ketua Pengarah.

(4) Setelah permit masuk kenderaan motor asing itu dikeluarkan, pegawai pengangkutan jalan itu hendaklah menyebabkan supaya direkodkan—

(a) butir-butir pemandu seperti nama dan nombor lesen memandu;

(b) nombor pendaftaran kenderaan motor asing itu;

(c) jenis kenderaan motor asing itu;

(d) tarikh, masa dan tempat ketibaan kenderaan motor asing itu;

(e) tempoh sah dan syarat-syarat lain permit masuk bagi kenderaan motor asing itu; dan

(f) apa-apa maklumat lain sebagaimana yang ditentukan oleh Ketua Pengarah.

(5) Pengarah hendaklah menyimpan dan menyenggarakan rekod kenderaan motor dan pemandu yang berkenaan dengannya permit masuk kenderaan telah dikeluarkan dalam apa-apa bentuk sebagaimana yang diarahkan oleh Ketua Pengarah.

(6) Ketua Pengarah atau pegawai pengangkutan jalan itu boleh enggan untuk mengeluarkan permit masuk bagi kenderaan motor asing atau membatalkan permit masuk bagi kenderaan motor asing yang telah dikeluarkan jika—

(a) kenderaan motor asing itu melanggar atau tidak mematuhi mana-mana peruntukan Akta ini atau kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Akta ini; atau

(b) Ketua Pengarah atau pegawai pengangkutan jalan itu mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa kenderaan motor asing yang berkenaan dengannya permohonan atau permit itu telah atau dicadangkan untuk digunakan bagi apa-apa maksud yang menyalahi undang-undang.

(7) Mana-mana orang yang memandu kenderaan motor asing tanpa permit masuk yang dikeluarkan di bawah seksyen ini melakukan suatu kesalahan.

Pengecualian

66I. Menteri boleh, melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta*, mengecualikan mana-mana kenderaan motor atau jenis atau kelas kenderaan motor daripada mana-mana peruntukan seksyen 66H, tertakluk kepada apa-apa syarat yang difikirkannya sesuai.

Perkara yang belum selesai berhubung dengan kenderaan motor asing

66J. Ketua Pengarah atau mana-mana pegawai pengangkutan jalan boleh melarang mana-mana kenderaan motor asing daripada memasuki atau keluar dari Malaysia, jika berkenaan dengan kenderaan itu terdapat apa-apa perkara yang belum selesai berhubung dengan apa-apa perlanggaran atau kesalahan terhadap Akta ini, Akta Lembaga Pelesenan Kenderaan Perdagangan 1987 atau Akta Pengangkutan Awam Darat 2010.

Tafsiran seksyen 66H, 66I dan 66J

66K. Bagi maksud seksyen 66H, 66I dan 66J—

"tempat masuk yang dibenarkan" ertinya suatu tempat masuk yang diisytiharkan sebagai tempat masuk yang dibenarkan di bawah subseksyen 5(1) Akta Imigresen 1959/63 [*Akta 155*];

"lesen memandu asing" ertinya suatu lesen memandu yang dikeluarkan oleh pihak berkuasa yang sepatutnya di suatu negara asing;

"kenderaan motor asing" ertinya suatu kenderaan motor yang didaftarkan oleh pihak berkuasa yang sepatutnya di suatu negara asing.

BAHAGIAN III

JALAN

Tafsiran

67. Bagi maksud Bahagian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain—

"jalan Persekutuan" ertinya suatu jalan Wilayah Persekutuan yang ditetapkan dan suatu jalan yang diisytiharkan menjadi jalan Persekutuan di bawah undang-undang Persekutuan;

"jalan Wilayah Persekutuan yang ditetapkan" ertinya suatu jalan dalam Wilayah Persekutuan yang diisytiharkan sebagai suatu jalan Wilayah Persekutuan yang ditetapkan oleh Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya setelah berunding dengan Dato Bandar jika jalan itu terletak dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, atau Yang Dipertua Perbandaran mana-mana Wilayah Persekutuan lain jika jalan itu terletak dalam Wilayah Persekutuan lain itu;

"pihak berkuasa yang berkenaan"—

(a) berhubungan dengan mana-mana jalan selain suatu jalan Persekutuan yang terletak dalam kawasan mana-mana pihak berkuasa tempatan, ertinya suatu pihak berkuasa tempatan yang diisytiharkan bagi maksud tersebut sebagai suatu pihak berkuasa yang berkenaan oleh Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab mengenai kerajaan tempatan selepas berunding dengan Kerajaan Negeri yang berkenaan dan Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya;

(b) berhubungan dengan mana-mana jalan, selain suatu jalan Wilayah Persekutuan yang ditetapkan, dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, ertinya Dato Bandar, dan berhubungan dengan mana-mana jalan lain, selain suatu jalan Wilayah Persekutuan yang ditetapkan, yang terletak dalam mana-mana Wilayah Persekutuan lain ertinya Yang Dipertua Perbandaran Wilayah Persekutuan itu;

(c) berhubungan dengan mana-mana jalan selain suatu jalan Persekutuan yang terletak dalam sesuatu Negeri tetapi tidak di dalam mana-mana kawasan yang diperihalkan dalam perenggan *(a)* atau *(b)* ertinya Kerajaan Negeri itu;

(d) berhubungan dengan mana-mana jalan di bawah bidang kuasa Lembaga Lebuhraya Malaysia ertinya Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya;

(e) berkenaan dengan mana-mana jalan yang terletak dalam Wilayah Persekutuan Putrajaya, ertinya Perbadanan Putrajaya.

Kod lebuh raya

68. (1) Menteri hendaklah menyediakan suatu kod (dalam Akta ini disebut sebagai "kod lebuh raya") yang mengandungi apa-apa arahan sebagaimana yang didapatinya patut bagi panduan orang yang menggunakan jalan dan boleh dari semasa ke semasa menyemak kod itu dengan membatalkan, mengubahkan, meminda atau menambahkan kepada peruntukannya sebagaimana yang difikirkannya patut.

(2) Kod lebuh raya dan apa-apa pengubahan yang dicadangkan hendak dibuat dalam peruntukan kod itu atas apa-apa penyemakannya hendaklah, sebaik sahaja disediakan oleh Menteri, disiarkan dalam *Warta*.

(3) Kegagalan di pihak mana-mana orang bagi mematuhi mana-mana peruntukan kod lebuh raya tidak dengan sendirinya menyebabkan orang itu berliabiliti ke atas apa-apa jenis prosiding jenayah, tetapi dalam apa-apa prosiding, sama ada sivil atau jenayah, sesuatu kegagalan sedemikian boleh dijadikan asas oleh mana-mana pihak dalam prosiding itu sebagai membuktikan atau menafikan apa-apa liabiliti yang menjadi soal dalam prosiding itu.

Had laju

69. (1) Menteri boleh, melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta*, menetapkan had laju kebangsaan bagi segala jalan di Malaysia.

(1A) Walau apa pun subseksyen (1), Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya boleh, melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta*, menetapkan bagi mana-mana lebuh raya atau mana-mana bahagian daripadanya suatu had laju yang lebih rendah, atau dengan persetujuan Menteri, yang lebih tinggi daripada had laju kebangsaan.

(1B) Mana-mana orang yang gagal mematuhi had laju kebangsaan yang ditetapkan di bawah subseksyen (1) atau had laju yang ditetapkan dalam subseksyen (1A) melakukan suatu kesalahan.

(2) Walau apa pun yang terkandung dalam subseksyen (1) Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya berhubungan dengan suatu jalan Persekutuan, termasuk lebuh raya dan pihak berkuasa yang berkenaan berhubungan dengan suatu jalan selain jalan Persekutuan dalam kawasan pihak berkuasa itu, boleh melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta* melarang pemanduan kenderaan motor, atau apa-apa kelas atau perihalan tertentu kenderaan motor dengan kelajuan yang lebih daripada kelajuan yang dinyatakan dalam perintah itu, di atas mana-mana jalan atau bahagiannya yang dinyatakan dalam perintah itu, dan sama ada pada amnya atau pada suatu masa atau masa tertentu:

Dengan syarat bahawa had laju yang dinyatakan dalam perintah tersebut tidak melebihi had laju kebangsaan atau yang berhubungan dengan suatu lebuh raya atau sebahagian daripadanya, had laju yang ditetapkan di bawah subseksyen (1A) bagi lebuh raya itu atau sebahagian daripadanya.

(3) Orang yang berikut hendaklah mendirikan dan menyenggarakan dalam apa-apa kedudukan di mana-mana tempat yang dapat memberi notis yang mencukupi mengenai had laju yang ditetapkan di bawah subseksyen (1) dan (1A) dan larangan di bawah subseksyen (2), apa-apa isyarat lalu lintas sebagaimana yang ditetapkan, yang menunjukkan jenis larangan itu:

(a) yang berhubungan dengan jalan Persekutuan yang merupakan lebuh raya, Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia atau mana-mana orang yang diberi kuasa yang sepatutnya oleh Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia, yang merupakan seorang yang diberi kuasa di bawah Akta Jalan-Jalan Persekutuan (Pengurusan Persendirian) 1984 [*Akta 306*];

(b) yang berhubungan dengan jalan Persekutuan yang bukannya lebuh raya, Ketua Pengarah Kerja Raya; dan

(c) yang berhubungan dengan mana-mana jalan lain dalam kawasan mana-mana pihak berkuasa tempatan, pihak berkuasa tempatan yang berkenaan itu.

(4) Dalam seksyen ini, "lebuh raya" ertinya—

(a) jalan Persekutuan yang di atasnya lalu lintas bagi kedua-dua hala dipisahkan oleh median dan yang persimpangannya disambungkan kepada jalan awam melalui persimpangan bertingkat tanpa apa-apa sambungan terus kepada mana-mana jalan persendirian; atau

(b) jalan Persekutuan yang diisytiharkan sebagai lebuh raya oleh Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta*, yang merupakan jalan yang di atasnya lalu lintas bagi kedua-dua hala dipisahkan oleh median dan yang persimpangannya disambungkan kepada jalan awam atau jalan persendirian.

Kuasa menyekat penggunaan kenderaan pada jalan tertentu

70. (1) Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya berhubungan dengan suatu jalan Persekutuan, dan pihak berkuasa yang berkenaan selepas berunding dengan Ketua Pengarah berhubungan dengan suatu jalan selain jalan Persekutuan dalam kawasan pihak berkuasa itu, boleh melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta* melarang atau menyekat, daripada memandu atau menggunakan kenderaan atau apa-apa kelas atau perihalan tertentu kenderaan di mana-mana jalan atau mana-mana bahagian jalan yang dinyatakan dalam perintah itu, dalam apa-apa hal yang didapati oleh Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, bahawa kenderaan itu tidak boleh digunakan atau tidak boleh tanpa apa-apa sekatan digunakan di jalan itu tanpa membahayakan keselamatan kenderaan itu, atau orang di dalamnya atau orang atau kenderaan lain yang menggunakan jalan itu, atau bahawa jalan itu tidak sesuai untuk digunakan, atau untuk digunakan tanpa apa-apa sekatan, oleh mana-mana kenderaan sedemikian, atau bahawa jalan itu adalah suatu jalan di mana larangan atau sekatan itu

perlu atau dikehendaki untuk memudahkan jalan itu dibaiki atau dibina semula.

(1A) Sesuatu perintah yang dibuat di bawah subseksyen (1) boleh memperuntukkan bahawa jenis atau kategori tertentu kenderaan motor yang dikenal pasti dalam perintah itu boleh dikecualikan daripada mematuhi perintah itu oleh mana-mana orang yang dinyatakan dalamnya.

(2) Tertakluk kepada apa-apa kaedah yang dibuat oleh Menteri di bawah seksyen 75, atau selainnya berhubungan dengan pengawalseliaan lalu lintas, suatu perintah boleh dibuat di bawah seksyen ini bagi mana-mana atau segala maksud yang berikut:

(a) penentuan jalan arah yang akan diikuti oleh kenderaan;

(b) larangan atau pengehadan penggunaan jalan tertentu oleh kenderaan-kenderaan daripada apa-apa kelas atau perihalan tertentu sama ada pada amnya atau pada waktu tertentu;

(c) larangan pemanduan kenderaan di atas mana-mana jalan tertentu, selain mengikut sesuatu arah tertentu:

Dengan syarat bahawa—

(aa) tiada apa-apa perintah boleh dibuat di bawah subseksyen ini berkenaan dengan mana-mana jalan, yang akan berkuat kuasa sebagai melarang apa-apa akses yang dengan semunasabahnya dikehendaki bagi kenderaan-kenderaan daripada apa-apa kelas atau perihalan ke mana-mana premis yang terletak di jalan atau bersempadanan dengan jalan itu, atau yang akses baginya didapati daripada jalan itu;

(bb) tiada apa-apa perintah sedemikian boleh dibuat melainkan jika notis, dalam borang yang ditetapkan, mengenai cadangan membuat perintah itu disiarkan dalam *Warta* sekurang-kurangnya empat belas hari sebelum tarikh dicadangkan membuat perintah itu, dan sebelum membuat perintah itu maka hendaklah menimbangkan—

(i) apa-apa bantahan yang mungkin dibuat terhadap perintah yang dibuat itu;
(ii) adanya jalan arah lain yang sesuai bagi lalu lintas yang akan atau mungkin terjejas oleh perintah tersebut.

(3) Suatu pihak berkuasa yang berkenaan atau seorang jurutera Jabatan Kerja Raya berhubungan dengan suatu jalan Persekutuan, apabila berpuas hati bahawa, oleh sebab keadaan suatu jalan atau pelaksanaan apa-apa kerja atau pembaikan di suatu jalan, adalah perlu, bagi mengelakkan bahaya yang serius kepada orang awam, atau kerosakan yang serius pada jalan itu, menyekat atau melarang bagi sementara penggunaan jalan itu oleh kenderaan, atau oleh kenderaan-kenderaan daripada apa-apa kelas atau perihalan tertentu, boleh menyekat atau melarang penggunaan jalan tersebut melalui notis yang diperagakan olehnya di jalan itu:

Dengan syarat bahawa—

(a) sekatan atau larangan itu tidak boleh berkuat kuasa selama lebih dari tiga puluh hari dari tarikh sekatan atau larangan itu dikenakan;

(b) selagi sekatan atau larangan itu masih berkuat kuasa suatu notis yang menyatakan efek sekatan atau larangan itu dan memperihalkan jalan arah lain yang ada bagi lalu lintas, hendaklah terus diletakkan dengan cara yang mudah dilihat di tiap-tiap bahagian hujung jalan yang dimaksudkan oleh notis itu, dan di tempat di mana lalu lintas perlu dilencongkan daripada jalan itu; dan

(c) notis mengenai sekatan atau larangan itu hendaklah diberikan di balai polis yang berhampiran, kepada Ketua Pegawai Polis dan kepada Ketua Pengarah dengan seberapa segera yang semunasabahnya praktik dan dalam apa-apa hal dalam masa dua puluh empat jam selepas sekatan atau larangan itu dikenakan.

(4) Mana-mana orang yang menggunakan suatu kenderaan atau menyebabkan atau membenarkan suatu kenderaan digunakan dengan melanggar mana-mana sekatan atau larangan yang dibuat atau dikenakan di bawah seksyen ini melakukan suatu kesalahan dan

apabila disabitkan boleh dikenakan denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara bagi tempoh tidak melebihi tiga bulan atau kedua-duanya.

Kuasa untuk mengehadkan kenderaan

71. (1) Tanpa menjejaskan seksyen 70, mana-mana pihak berkuasa yang berkenaan yang diluluskan oleh Menteri boleh, melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta*, melarang atau mengehadkan pemanduan atau penggunaan mana-mana kelas atau perihalan kenderaan atau kenderaan dengan sekian bilangan penumpang yang ditentukan di sepanjang mana-mana jalan atau di sepanjang jalan di dalam kawasan pihak berkuasa itu.

(2) Larangan atau had di bawah subseksyen (1) bolehlah tertakluk kepada pembayaran fi dan dalam hal sedemikian perintah itu hendaklah menyatakan fi yang kena dibayar dan cara pemungutannya.

(3) Seksyen ini tidak terpakai bagi apa-apa skim penentuan harga bagi kesesakan atau hal perkara apa-apa perintah yang boleh dibuat di bawah seksyen 13 Akta Pengangkutan Awam Darat 2010.

Mengadakan tempat letak kereta dan tempat perhentian

72. (1) Mana-mana pihak berkuasa yang berkenaan atau badan awam boleh, melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta* mengadakan tempat letak kereta yang sesuai bagi kenderaan atau tempat perhentian bagi kenderaan perkhidmatan awam atau kenderaan barangan mengikut Akta ini, dan bagi maksud itu boleh—

(a) menggunakan mana-mana tanah yang boleh diperoleh atau diuntukkan dengan sah di sisi undang-undang bagi maksud itu; atau

(b) melalui perintah itu membenarkan penggunaan mana-mana bahagian sesuatu jalan sebagai tempat letak kereta atau tempat perhentian bagi kenderaan perkhidmatan awam atau kenderaan barangan:

Dengan syarat bahawa—

(aa) tiada apa-apa perintah sedemikian boleh membenarkan penggunaan mana-mana bahagian suatu jalan hingga dengan tidak semunasabahnya menyekat akses ke mana-mana premis yang bersempadanan dengan jalan itu, atau penggunaan jalan itu oleh mana-mana orang yang berhak menggunakannya, atau hingga menjadikan suatu kacau ganggu;

(bb) suatu perintah di bawah seksyen ini yang berhubungan dengan suatu jalan Persekutuan, atau yang menjejaskan kenderaan perkhidmatan awam atau kenderaan barangan tidak boleh dibuat tanpa persetujuan Menteri.

(2) Pihak berkuasa yang berkenaan atau badan awam boleh mengambil segala langkah yang perlu untuk menyesuaikan bagi kegunaan sebagai tempat letak kereta atau tempat perhentian bagi kenderaan perkhidmatan awam atau kenderaan barangan mana-mana tanah yang tidak menjadi sebahagian daripada sesuatu jalan yang boleh digunakan dengan mudahnya bagi maksud itu.

(3) Suatu perintah di bawah subseksyen (1) boleh menetapkan—

(a) kenderaan atau kelas kenderaan-kenderaan yang boleh menggunakan tempat letak kereta atau perhentian itu dan tempoh selama mana dan syarat yang tertakluk kepadanya tempat letak kereta atau tempat perhentian itu boleh digunakan; dan

(b) caj, jika ada, yang akan dikenakan bagi menggunakan tempat letak kereta itu.

(4) Jika apa-apa caj bagi menggunakan tempat letak kereta itu dikenakan atau dicadang hendak dikenakan menurut mana-mana perintah di bawah seksyen ini, perintah itu hendaklah menyatakan—

(a) tempat letak kereta yang ditetapkan untuk meninggalkan kenderaan; dan

(b) waktunya (sama ada pada tiap-tiap masa atau di antara waktu tertentu) selama mana kenderaan boleh diletakkan di sesuatu tempat letak kereta,

dan boleh selanjutnya membuat peruntukan dalam mana-mana perkara yang berikut bagi tempat letak kereta:

(aa) bilangan dan dimensi ruang yang hendak diadakan;

(bb) kedudukan yang kenderaan itu hendak dipandu masuk atau dibawa keluar;

(cc) cara bagaimana kenderaan itu hendak dipandu masuk atau dibawa keluar;

(dd) larangan atau sekatan kepada kenderaan lain yang menunggu di tempat letak kereta itu, sama ada dalam kedudukan yang tersebut di atas, atau di tempat lain;

(ee) kedudukan dalam mana kenderaan lain yang dibenarkan oleh perintah itu boleh menunggu di tempat letak kereta itu atau bagi apa-apa maksud yang dinyatakan dalam perintah itu boleh menunggu;

(ff) caj yang akan dilevi berkenaan dengan penggunaannya dan cara pemungutannya;

(gg) pengalihan daripada tempat itu dan penyimpanan selamat mana-mana kenderaan yang berkenaan dengannya terdapat pelanggaran terhadap, atau ketidakpatuhan kepada peruntukan perintah itu atau apa-apa kaedah yang dibuat di bawah Akta ini;

(hh) pembinaan dan pemasangan apa-apa radas daripada jenis atau reka bentuk yang diluluskan oleh Menteri sama ada pada amnya atau secara khusus (yang akan diperihalkan sebagai "meter letak kereta");

(ii) larangan atau sekatan bagi menjalankan apa-apa perdagangan atau kegiatan lain atau melakukan apa-apa perkara lain di dalamnya;

(jj) menunjukkan tempat letak kereta itu dengan cara isyarat lalu-lintas mengikut seksyen 77:

Dengan syarat bahawa tiada apa-apa jua dalam subseksyen ini boleh ditafsirkan sebagai menghendaki supaya diadakan di mana-mana tempat letak kereta ruang daripada saiz yang mencukupi bagi meletak mana-mana kenderaan tertentu.

(5) Suatu notis yang menyatakan isi perintah itu dan caj yang ditetapkan olehnya hendaklah didirikan dan disenggarakan oleh pihak berkuasa yang berkenaan itu di tempat letak kereta atau tempat perhentian tersebut, atau berdekatan dengannya.

(6) Tidak sah di sisi undang-undang bagi pemandu mana-mana kenderaan atau mana-mana orang yang diambil kerja berkaitan dengannya untuk berulang-alik mencari sewa atau mengambil penumpang untuk sewa atau upah semasa mana-mana kenderaan berada di tempat letak kereta yang masih tidak diwartakan sebagai suatu tempat perhentian untuk kenderaan perkhidmatan awam dan mana-mana orang yang bertindak dengan melanggar subseksyen ini melakukan suatu kesalahan.

(7) Jika mana-mana orang melanggar atau gagal mematuhi sesuatu perintah yang dibuat di bawah seksyen ini tanpa sebab yang sah maka dia melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi tiga ratus ringgit.

(8) Pihak berkuasa yang berkenaan atau badan awam hendaklah tidak menanggung apa-apa liabiliti berkenaan dengan apa-apa kerugian atau kerosakan terhadap mana-mana kenderaan atau lekapan atau kandungan apa-apa kenderaan yang diletakkan di mana-mana tempat letak kereta yang dibenarkan atau ditetapkan di bawah seksyen ini.

Perizaban tempat letak kereta bagi Perutusan Diplomatik

73. (1) Menteri berhubungan dengan suatu jalan Persekutuan, dan pihak berkuasa yang berkenaan berhubungan dengan suatu jalan selain jalan Persekutuan dalam kawasan pihak berkuasa itu, boleh melalui perintah merizabkan kepada mana-mana Perutusan Diplomatik yang bertauliah mana-mana bahagian daripada mana-

mana jalan sebagai tempat letak kereta bagi kenderaan atau kenderaan-kenderaan kepunyaan Perutusan tersebut.

(2) Subseksyen 72(7) hendaklah terpakai bagi suatu perintah yang dibuat di bawah seksyen ini seperti ia terpakai bagi suatu perintah yang dibuat di bawah subseksyen 72(1).

Tempat letak kereta bagi orang tidak upaya

74. Menteri berhubungan dengan suatu jalan Persekutuan, dan pihak berkuasa yang berkenaan berhubungan dengan suatu jalan selain jalan Persekutuan dalam kawasan pihak berkuasa itu, boleh melalui perintah merizabkan mana-mana bahagian daripada mana-mana jalan sebagai tempat letak kereta bagi kenderaan orang tidak upaya.

Lintasan pejalan kaki

75. (1) Lintasan bagi pejalan kaki (kemudian daripada ini dalam seksyen ini disebut "lintasan") boleh diadakan di atas jalan mengikut seksyen ini dan tidak selainnya.

(2) Menteri, dengan persetujuan Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya, boleh membuat kaedah-kaedah berkenaan dengan keutamaan masing-masingnya kenderaan dan pejalan kaki, dan pada amnya berkenaan dengan pergerakan lalu lintas (termasuk pejalan kaki) di suatu lintasan dan di sekitarnya (termasuk kaedah-kaedah yang melarang pejalan kaki berada atas jalan kenderaan dalam jarak satu ratus meter dari suatu lintasan), dan berkenaan dengan tanda penunjuk bagi had suatu lintasan dengan tanda di jalan atau selainnya, dan berkenaan dengan pembinaan isyarat lalu lintas berkaitan dengannya.

(3) Kaedah-kaedah yang berlainan boleh dibuat di bawah seksyen ini berhubungan dengan syarat lalu lintas yang berlainan dan khususnya, tetapi tanpa menjejaskan keluasan yang terdahulu, kaedah-kaedah yang berlainan boleh dibuat berhubungan dengan lintasan di sekitar, dan yang jauh dari, sesuatu simpang jalan, dan bagi lalu lintas yang dikawal oleh polis, oleh warden lalu lintas dan oleh isyarat lalu lintas dan oleh jenis isyarat lalu lintas yang berlainan dan bagi lalu lintas yang tidak dikawal sedemikian.

(4) Suatu pihak berkuasa yang berkenaan boleh, dengan kelulusan Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya berhubungan dengan suatu jalan Persekutuan, dan dalam mana-mana hal selepas berunding dengan Ketua Pegawai Polis, mengadakan apa-apa lintasan sebagaimana yang difikirkannya patut, dan hendaklah menjalankan apa-apa kerja (termasuk meletakkan, mendirikan dan menyenggara tanda dan isyarat lalu lintas) yang dikehendaki berkaitan dengan lintasan itu, atau berhubungan dengan tanda penunjuknya mengikut kaedah-kaedah yang dibuat di bawah seksyen ini.

(5) Jika mana-mana orang melanggar mana-mana kaedah yang mempunyai kuat kuasa berhubungan dengan suatu lintasan maka dia melakukan suatu kesalahan dan, apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ratus ringgit.

Kewajipan pejalan kaki mematuhi arahan lalu lintas

76. Jika seseorang pegawai polis berpakaian seragam atau seorang warden lalu lintas berpakaian seragam, yang pada masa itu sedang bertugas dalam mengawal selia lalu lintas kenderaan di suatu jalan, mana-mana pejalan kaki yang berjalan menyeberangi atau berjalan di sepanjang jalan kenderaan itu dengan melanggar suatu arahan untuk berhenti yang diberikan oleh pegawai itu dalam menjalankan tugasnya, sama ada kepada pejalan kaki atau kepada pejalan kaki dan lalu lintas lain, melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ratus ringgit.

Belok kiri dibenarkan

76A. (1) Walau apa pun isyarat merah atau isyarat lalu lintas lain yang menunjukkan tempat di mana lalu lintas mesti berhenti di mana-mana simpang lalu lintas, mana-mana orang yang memandu sesuatu kenderaan motor di jalan boleh membelok ke kiri di simpang lalu lintas itu mengikut mana-mana isyarat lalu lintas yang membenarkan belok kiri yang telah diletakkan dengan sah di sisi undang-undang di jalan itu setelah berhenti sebelum garisan berhenti yang ditandakan di atas jalan untuk memastikan bahawa adalah selamat untuk berbuat demikian.

(2) Bagi maksud subseksyen (1), Menteri boleh, selepas berunding dengan Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya, membuat kaedah-kaedah yang berhubungan dengan pergerakan kenderaan motor dan pejalan kaki dan pendirian isyarat lalu lintas di simpang lalu lintas yang belok kiri dibenarkan.

(3) Suatu pihak berkuasa yang berkenaan boleh, dengan kelulusan Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya berhubung dengan suatu jalan Persekutuan dan jalan Wilayah Persekutuan yang ditetapkan, dan dalam mana-mana hal selepas berunding dengan Ketua Pegawai Polis, mengadakan apa-apa isyarat lalu lintas yang didapatinya patut, dan hendaklah menjalankan apa-apa kerja (termasuk meletakkan, mendirikan dan menyenggarakan isyarat lalu lintas) yang dikehendaki berkaitan dengan simpang lalu lintas yang belok kiri dibenarkan.

(4) Mana-mana orang yang melanggar seksyen ini atau mana-mana kaedah-kaedah yang dibuat di bawah seksyen ini berhubung dengan belok kiri dibenarkan melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh dikenakan denda tidak kurang daripada tiga ratus ringgit dan tidak lebih daripada dua ribu ringgit.

Mendirikan isyarat lalu lintas

77. (1) Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerjaraya, (dalam seksyen ini disebut sebagai "Menteri") berhubungan dengan mana-mana jalan Persekutuan, dan pihak berkuasa berhubungan dengan mana-mana jalan lain, dalam kawasan pihak berkuasa itu, boleh menyebabkan atau membenarkan isyarat lalu lintas diletakkan di jalan itu atau berhampiran dengannya dan boleh dari semasa ke semasa membaiki, mengubahkan, menukarkan atau mengalihkannya.

(2) Mana-mana pegawai polis atau pegawai awam lain yang bertindak dalam menjalankan tugasnya boleh menyebabkan atau membenarkan diletakkan dan disenggarakan di mana-mana jalan atau berhampiran dengannya apa-apa isyarat lalu lintas yang perlu atau suai manfaat untuk menguatkuasakan mana-mana peraturan atau perintah yang diberikan atau dibuat dengan sahnya di bawah mana-mana kuasa yang diberikan kepada mana-mana pegawai polis atau orang lain oleh mana-mana undang-undang bertulis yang

berhubungan dengan larangan, sekatan, pengawalseliaan atau kawalan lalu lintas atau penggeledahan kenderaan atau orang di jalan itu atau yang perlu atau suai manfaat untuk mencegah atau mengurangkan kesesakan atau galangan lalu lintas atau bahaya kepada atau daripada lalu lintas disebabkan oleh hal keadaan luar biasa:

Dengan syarat bahawa tiada apa-apa isyarat sedemikian boleh disenggarakan bagi tempoh yang lebih lama daripada yang perlu bagi maksud itu.

(3) Mana-mana orang atau pihak berkuasa awam yang diberi kuasa di bawah mana-mana undang-undang bertulis untuk melakukan atau menyebabkan supaya dilakukan apa-apa kerja di suatu jalan hendaklah meletakkan dan menyenggara atau menyebabkan supaya diletakkan dan disenggarakan di mana-mana jalan atau berhampiran dengannya apa-apa isyarat lalu lintas yang perlu atau suai manfaat untuk mencegah atau mengurangkan bahaya kepada orang yang bekerja di jalan itu atau kepada atau daripada lalu lintas semasa kerja itu sedang dijalankan.

(4) Pemunya atau pekerja mana-mana pengusahaan jalan kereta api, kereta api ringan, atau trem atau apa-apa pengusahaan dok atau pelabuhan boleh meletakkan dan menyenggara atau menyebabkan supaya diletakkan dan disenggarakan di mana-mana jalan atau berhampiran dengannya apa-apa isyarat lalu lintas menurut, atau yang perlu atau suai manfaat untuk menjalankan kuasa tersebut apa-apa kuasa yang diberikan kepada mereka oleh mana-mana undang-undang bertulis.

(5) Selepas hari ditetapkan tiada apa-apa isyarat lalu lintas selain isyarat lalu lintas yang diletakkan dengan sahnya menurut Bahagian ini boleh diletakkan di mana-mana jalan atau berhampiran dengannya.

(6) Bagi maksud Akta ini, apa-apa isyarat lalu lintas yang ada pada hari ditetapkan yang diletakkan dengan sahnya di suatu jalan atau berhampiran dengannya sebelum hari ditetapkan, dan yang mematuhi saiz, warna atau jenis menurut seksyen ini atau menurut peruntukan mana-mana undang-undang bertulis yang dimansuhkan oleh Akta ini, hendaklah disifatkan sebagai diletakkan dengan sahnya menurut Bahagian ini.

(7) Isyarat lalu lintas selain notis berkenaan dengan penggunaan suatu jambatan atau isyarat lalu lintas yang diletakkan di mana-mana jalan atau berhampiran dengannya pada menjalankan kuasa yang diberi oleh subseksyen (2) atau (3) hendaklah daripada saiz, warna dan jenis yang ditetapkan dan jika ditetapkan sedemikian hendaklah disuarkan dengan lampu atau dengan menggunakan reflektor atau bahan pantulan mengikut apa-apa cara yang ditetapkan:

Dengan syarat bahawa suatu isyarat lalulintas tidak boleh disifatkan sebagai diletakkan dengan tidak sah di sisi undang-undang di suatu jalan atau berhampiran dengannya semata-mata oleh sebab gagal mematuhi subseksyen ini jika pada pendapat mahkamah penyimpangan daripada saiz, warna, jenis atau penyuaran itu adalah suatu perkara kecil sahaja.

(8) Menteri berhubungan dengan suatu jalan Persekutuan dan pihak berkuasa yang berkenaan berhubungan dengan mana-mana jalan lain dalam kawasan pihak berkuasa itu, boleh melalui notis secara bertulis menghendaki pemunya atau penghuni mana-mana tanah yang di atasnya terdapat apa-apa isyarat lalu lintas atau apa-apa benda yang hampir-hampir serupa dengan suatu isyarat lalu lintas sehingga ia mungkin dengan semunasabahnya dianggap sebagai isyarat sedemikian atau apa-apa iklan atau struktur lain yang diletakkan sedemikian sehingga melindungkan apa-apa isyarat lalu lintas daripada pandangan atau untuk mengganggu perhatian pemandu, supaya mengalihkannya atau memotong mana-mana pokok atau tumbuhan yang tumbuh di atas tanah itu dengan apa-apa cara sehingga melindungkan apa-apa isyarat tersebut, dan jika mana-mana orang gagal atau cuai mematuhi notis itu, boleh melaksanakan pengalihan atau pemotongan itu dengan menyebabkan seberapa sedikit kerosakan yang boleh dan boleh mendapatkan balik sebagai hutang sivil daripada orang yang ingkar itu akan perbelanjaan yang ditanggung dalam berbuat demikian:

Dengan syarat bahawa subseksyen ini tidak terpakai bagi mana-mana isyarat lalu lintas yang diletakkan di atas tanah itu oleh Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan atau mana-mana pegawai atau pihak berkuasa awam yang bertindak menurut apa-apa kuasa yang diberi oleh mana-mana undang-undang bertulis.

(9) Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan atau mana-mana orang yang bertindak di bawah kuasanya boleh memasuki mana-

mana tanah dan menjalankan apa-apa kuasa lain sebagaimana yang perlu bagi maksud menjalankan dan melaksanakan kuasa dan tugasnya di bawah seksyen ini:

Dengan syarat bahawa melainkan jika dengan persetujuan penghuninya, tiada apa-apa kemasukan sedemikian boleh dibuat ke dalam mana-mana rumah kediaman yang sebenarnya diduduki dengan tidak terlebih dahulu memberi notis dua puluh empat jam kepada penghuni tersebut atau selepas matahari terbenam dan sebelum matahari terbit.

(10) Dalam Akta ini, apa-apa rujukan mengenai perletakan isyarat lalu lintas hendaklah termasuk suatu rujukan mengenai peragaannya dengan apa-apa cara sama ada atau tidak melibatkan pemasangan atau perletakan.

(11) Mana-mana orang yang dengan sengajanya merosakkan, mencacatkan, mengubahkan, mengalihkan atau mengganggu mana-mana isyarat lalu lintas yang diletakkan dengan sahnya menurut Bahagian ini, melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ratus ringgit.

(12) Mana-mana orang selain seorang yang diberi kuasa mengenainya di bawah peruntukan Bahagian ini yang meletakkan di atas mana-mana jalan atau berhampiran dengannya apa-apa isyarat lalu lintas atau benda yang hampir-hampir serupa dengan suatu isyarat lalu lintas sehingga ia mungkin dengan semunasabahnya dianggap sebagai suatu isyarat sedemikian, atau yang meletakkan di atas mana-mana jalan atau berhampiran dengannya apa-apa isyarat atau iklan dengan apa-apa cara sehingga melindungkan daripada pandangan akan mana-mana isyarat lalu lintas yang diletakkan dengan sahnya menurut Bahagian ini melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak lebih daripada lima ratus ringgit.

Kuasa mengadakan sekatan jalan

78. (1) Walau apa pun yang terkandung dalam mana-mana undang-undang lain, mana-mana pegawai polis berpakaian seragam yang diberi kuasa secara bertulis oleh seseorang pegawai polis kanan yang berpangkat Inspektor atau lebih tinggi, termasuk seseorang Inspektor dalam percubaan, atau mana-mana pegawai pengangkutan jalan

berpakaian seragam, yang diberi kuasa secara bertulis oleh Pengarah boleh, jika didapatinya perlu untuk berbuat sedemikian bagi penguatkuasaan Akta ini, mendirikan atau meletakkan atau menyebabkan didirikan atau diletakkan apa-apa galangan sebagaimana yang ditetapkan di atas atau melintang mana-mana jalan mengikut apa-apa cara yang difikirkannya patut; dan mana-mana pegawai sedemikian boleh mengambil segala langkah yang munasabah untuk menghalang mana-mana kenderaan daripada dipandu melalui mana-mana galangan itu, termasuk apa-apa langkah untuk mengejar dan memberhentikan kenderaan itu jika, setelah mengambil perhatian tentang hal keadaan pada masa itu, adalah ternyata bahawa jika langkah itu tidak diambil besar kemungkinannya yang kenderaan itu akan terlepas bagi mengelakkan daripada dikesan atau selainnya.

(2) Mana-mana orang yang gagal mematuhi apa-apa isyarat munasabah yang diberi oleh pegawai polis berpakaian seragam atau pegawai pengangkutan jalan berpakaian seragam yang menghendaki orang atau kenderaan itu berhenti sebelum sampai ke mana-mana galangan itu, atau cuba melintasi atau melanggar mana-mana galangan tersebut, melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

(3) Tiada seorang pun pegawai akan berliabiliti terhadap apa-apa kerugian, kecederaan atau kerosakan ke atas mana-mana orang atau harta berikutan dengan langkah yang diambilnya yang disebut dalam subseksyen (1).

Penalti kerana mengabaikan arahan dan isyarat lalu lintas

79. (1) Jika seseorang pegawai polis berpakaian seragam, seseorang pegawai pengangkutan jalan berpakaian seragam atau seseorang warden lalu lintas berpakaian seragam adalah pada masa itu bertugas mengawal selia lalu lintas di suatu jalan, walau pun sesuatu isyarat lalu lintas telah diletakkan dengan sahnya di atas jalan itu atau berhampiran dengannya, mana-mana orang yang memandu atau mendorongi sesuatu kenderaan yang gagal atau mengabaikan memberhentikan kenderaan itu atau membuat kenderaan itu berjalan melalui atau mengikuti garisan lalu lintas tertentu apabila diarahkan berbuat demikian oleh pegawai polis, pegawai pengangkutan jalan atau warden lalu lintas itu melakukan suatu kesalahan dan apabila

disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada tiga ratus ringgit dan tidak lebih daripada dua ribu ringgit.

(2) Tertakluk kepada subseksyen (1) dan seksyen 76A, jika sesuatu isyarat lalu lintas telah diletakkan dengan sahnya di atas mana-mana jalan atau berhampiran dengannya mana-mana pejalan kaki atau orang yang memandu atau mendorongi sesuatu kenderaan yang gagal atau mengabaikan mematuhi petunjuk yang diberi oleh isyarat itu melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada tiga ratus ringgit dan tidak lebih daripada dua ribu ringgit.

(3) Dalam apa-apa prosiding kerana sesuatu kesalahan terhadap seksyen ini, setakat mana yang perlu bagi membuktikan kesalahan yang dipertuduhkan itu, adalah dianggapkan sehingga dibuktikan sebaliknya bahawa isyarat itu telah diletakkan dengan sahnya di bawah peruntukan-peruntukan seksyen 77.

Tali, dsb., melintang jalan

80. Mana-mana orang yang bagi apa-apa maksud meletakkan atau menyebabkan diletakkan apa-apa bonggol jalan, atau apa-apa tali, wayar, rantai, takal atau radas yang seumpama itu melintang sesuatu jalan atau mana-mana bahagian daripadanya dengan apa-apa cara sehingga mungkin menyebabkan bahaya kepada orang atau kerosakan kepada kenderaan-kenderaan yang menggunakan jalan itu adalah, melainkan jika dia membuktikan bahawa dia mempunyai hak yang sah untuk berbuat demikian dan bahawa dia telah mengambil segala langkah yang perlu untuk memberi amaran yang cukup tentang bahaya itu, melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

Sekatan ke atas pertandingan dan ujian kelajuan

81. (1) Tiada apa-apa pertandingan atau dugaan kelajuan yang melibatkan penggunaan kenderaan boleh diadakan di sesuatu jalan tanpa terlebih dahulu mendapat kebenaran bertulis Menteri berhubungan dengan suatu jalan Persekutuan, atau pihak berkuasa yang berkenaan berhubungan dengan sesuatu jalan selain jalan Persekutuan dalam kawasan pihak berkuasa itu.

(2) Mana-mana orang yang menaja, mengiklankan atau membantu dalam pengurusan atau penyeliaan apa-apa pertandingan atau ujian kelajuan yang tidak diluluskan sedemikian melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh dikenakan denda tidak melebihi dua ribu ringgit atau penjara bagi tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

(3) Mana-mana orang yang mengambil bahagian dalam atau mana-mana pemandu atau orang yang menjaga sesuatu kenderaan yang digunakan dalam apa-apa pertandingan atau ujian kelajuan yang tidak diluluskan sedemikian, melakukan suatu kesalahan, dan boleh—

(a) dalam hal sabitan kali pertama, didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya, dan jika mahkamah fikirkan patut untuk memerintahkan, hendaklah dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu bagi tempoh masa yang tidak melebihi satu tahun;

(b) dalam hal sabitan kali kedua dan kemudiannya boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau keduaduanya, dan jika mahkamah fikirkan patut untuk memerintahkan, hendaklah dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu bagi tempoh masa tidak melebihi tiga tahun.

(4) Mana-mana pegawai polis boleh menangkap tanpa waran mana-mana orang yang melakukan kesalahan di bawah subseksyen (3) dan boleh menyita serta menahan bagi maksud apa-apa prosiding di bawah Akta ini, mana-mana kenderaan yang digunakan dalam apa-apa pertandingan atau ujian kelajuan yang tidak diluluskan sedemikian.

Pelucuthakan kenderaan yang digunakan dalam pertandingan atau ujian kelajuan

82. (1) Jika sesuatu kenderaan motor telah disita oleh polis di bawah subseksyen 81(4), dan dibuktikan sehingga memuaskan hati

mahkamah bahawa kenderaan itu telah digunakan dalam melakukan kesalahan yang kedua atau yang kali kemudian di bawah subseksyen 81(3), mahkamah boleh, atas permohonan bertulis daripada Pendakwa Raya, membuat perintah bagi pelucuthakan kenderaan tersebut, walaupun tiada seorang pun telah disabitkan bagi kesalahan itu:

Dengan syarat bahawa satu salinan permohonan bertulis Pendakwa Raya itu hendaklah disampaikan kepada pemunya berdaftar atau mana-mana penuntut lain yang namanya diendorskan dalam perakuan pendaftaran kenderaan motor itu.

(2) Sesuatu perintah bagi pelucuthakan atau pelepasan sesuatu kenderaan yang boleh dilucuthakkan di bawah seksyen ini, boleh dibuat oleh mahkamah di hadapan mana pendakwaan berkenaan dengan sesuatu kesalahan yang kedua atau yang kali kemudian di bawah subseksyen 81(3), telah atau akan diadakan.

(3) Jika tidak ada apa-apa pendakwaan berkenaan dengan sesuatu kesalahan yang kedua atau yang kali kemudian di bawah subseksyen 81(3), suatu notis secara bertulis hendaklah diberikan kepada pemunya kenderaan yang disita di bawah subseksyen 81(4), jika diketahui bahawa dia atau ejennya yang diberi kuasa secara bertulis boleh, dalam tempoh satu bulan dari tarikh notis itu, membuktikan tuntutannya terhadap kenderaan itu dan jika tiada tuntutan dibuat dalam tempoh itu, kenderaan yang disita hendaklah dilucuthakkan.

(4) Di mana pemunya kenderaan yang disita di bawah subseksyen 81(4) tidak diketahui, notis dalam *Warta* hendaklah diberikan dengan menyatakan bahawa kenderaan itu telah disita dan meminta mana-mana orang yang mungkin mempunyai tuntutan terhadapnya, dalam tempoh satu bulan dari tarikh notis itu, supaya hadir dan membuktikan tuntutannya dan jika kenderaan itu tidak dituntut dalam tempoh yang dinyatakan kenderaan itu hendaklah dilucuthakkan.

(5) Selepas menerima tuntutan di bawah subseksyen (3) atau (4), Ketua Pegawai Polis boleh mengarahkan supaya kenderaan itu dilepaskan.

(6) Mana-mana orang yang terkilan oleh keputusan Ketua Pegawai Polis di bawah subseksyen (5) boleh merayu kepada Menteri yang mana keputusannya adalah muktamad.

(7) Tiada seorang pun dalam sesuatu prosiding di mana-mana mahkamah berkenaan dengan penyitaan mana-mana kenderaan di bawah subseksyen 81(4), boleh mendapatkan kos bagi prosiding itu atau apa-apa ganti rugi atau pelepasan lain, selain perintah bagi pengembalian kenderaan itu, melainkan jika penyitaan itu dibuat tanpa sebab yang munasabah atau mungkin.

Kuasa mendirikan perlindungan, jalan bawah tanah dan titian

83. Pihak berkuasa yang berkenaan, dengan kelulusan Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya berhubungan dengan suatu jalan Persekutuan, boleh—

(a) bagi maksud melindungi lalu lintas di sepanjang sesuatu jalan daripada bahaya, atau menjadikan lintasan mana-mana jalan kurang bahaya kepada pejalan kaki, mendirikan, menerangi, menyenggara, mengubahkan dan mengalihkan tempat perlindungan di jalan atau membina, menyenggara, mengubahkan dan mengalihkan bonggol di atas jalan, atau membina, menerangi, menyenggara, mengubahkan, mengalihkan dan menutup bagi sementara jalan bawah tanah di bawah jalan itu atau tititan bagi kegunaan pejalan kaki;

(b) pada bila-bila masa yang difikirkannya perlu atau mustahak untuk keselamatan atau kemudahan pejalan-pejalan kaki, menyediakan lorong kaki yang sesuai dan mencukupi di sisi jalan di bawah kawalannya; dan

(c) pada bila-bila masa yang difikirkannya perlu atau mustahak untuk keselamatan atau kemudahan kuda yang ditunggang dan ternakan yang digembalakan, menyediakan rumput yang cukup atau ruang lain tepi di sisi jalan di bawah kawalannya.

Kuasa mengalihkan struktur daripada jalan

84. (1) Jika apa-apa struktur telah didirikan atau ditegakkan pada atau di atas sesuatu jalan atau pada atau di atas sesuatu jalan rizab, selain menurut mana-mana undang-undang bertulis, Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya (yang kemudian daripada ini dalam seksyen ini disebut "Menteri") berhubungan dengan suatu jalan Persekutuan atau mana-mana jalan rizab yang bersempadanan dengan jalan Persekutuan dan pihak berkuasa yang berkenaan berhubungan dengan mana-mana jalan atau jalan rizab lain dalam kawasan pihak berkuasa itu boleh melalui notis bertulis menghendaki orang yang berkuasa mengawal atau memiliki struktur itu supaya mengalihkannya dalam sesuatu tempoh sebagaimana yang dinyatakan dalam notis itu atau dalam sesuatu tempoh yang dilanjutkan sebagaimana yang dibenarkan oleh Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang mengeluarkan notis itu.

(2) Jika apa-apa struktur yang berkenaan dengannya suatu notis telah disampaikan di bawah seksyen ini tidak dialihkan dalam tempoh yang dinyatakan dalam notis itu, Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan boleh mengalihkan struktur itu:

Dengan syarat bahawa kuasa Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan di bawah subseksyen ini tidak boleh dijalankan sehingga habis tempoh satu bulan selepas tarikh notis itu disampaikan.

(3) Walau apa pun yang terkandung dalam subseksyen (1) dan (2), jika terdapat kemungkinan mendatangkan bahaya kepada lalu lintas yang berbangkit daripada apa-apa struktur yang disebut dalam subseksyen (1), Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan, mengikut mana-mana yang berkenaan, boleh mengambil apa-apa tindakan yang perlu untuk mengalihkan struktur itu tanpa memberi notis kepada mana-mana orang.

(4) Jika sesuatu struktur telah dialihkan oleh Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan di bawah seksyen ini dan perbelanjaan mengalihkan dan menahan struktur itu masih belum dibayar dalam tempoh satu minggu selepas tarikh pengalihan itu, Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan boleh, selepas memberikan satu bulan notis secara bertulis kepada orang yang berkuasa mengawal atau memiliki struktur itu sebelum sahaja pengalihan itu, menjual dengan cara

lelong awam atau selainnya melupuskan struktur itu; dan apa-apa hasil daripada jualan atau pelupusan itu hendaklah dipakai bagi membayar perbelanjaan mengalihkan dan menahan struktur itu dan lebihannya hendaklah dibayar kepada orang yang berkuasa mengawal atau memiliki struktur itu sebelum sahaja pengalihan itu atau jika lebihan itu tidak dituntut oleh orang itu dalam masa tiga bulan selepas tarikh jualan atau pelupusan itu maka hasil itu hendaklah dilucuthakkan menjadi hasil Kerajaan Persekutuan atau pihak berkuasa yang berkenaan itu, mengikut mana-mana yang berkenaan.

(5) Tiada apa-apa jua dalam subseksyen (4) boleh melarang—

(a) pelupusan sebagaimana yang difikirkan patut oleh Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan apa-apa ikan, daging, buah-buahan, sayur-sayuran atau barangan lain yang mudah musnah, jika ada, yang dialihkan bersama dengan struktur itu, dan apa-apa hasil daripada pelupusan itu hendaklah dipakai mengikut cara yang sama seperti yang diperuntukkan sebelum daripada ini berkenaan dengan hasil daripada jualan atau pelupusan struktur itu; atau

(b) mendapatkan sebagai hutang sivil kesemua atau sebahagian daripada perbelanjaan bagi mengalihkan atau menahan struktur daripada orang yang berkuasa mengawal atau memilikinya sebelum sahaja pengalihan itu.

(6) Notis di bawah subseksyen (1) boleh disampaikan sama ada kepada orang itu dengan sendiri atau melalui pos atau dengan menampalkannya kepada struktur yang dimaksudkan oleh notis itu.

(7) Dalam seksyen ini, ungkapan "struktur" termasuklah apa-apa jentera, pam, tiang, dan apa-apa benda lain yang boleh menyebabkan galangan atau boleh membahayakan lalu lintas.

Pembinaan akses dan parit dan penyusunan pemasangan utiliti awam ke jalan-jalan yang ada

85. (1) Tiada seorang yang boleh—

(a) membina apa-apa jalan akses (termasuk jalan kecil, jalan masuk atau akses cara lain sama ada yang awam atau yang persendirian) untuk menghubungi apa-apa jalan;

(b) membina parit untuk menghubungi parit yang dibina di tepi jalan;

(c) menjalankan apa-apa jenis kerja daripada apa-apa perihalan dalam, pada, di atas atau di bawah apa-apa jalan,

melainkan jika pelan yang mengandungi perincian penyusunan atur berkenaan dengannya (termasuk butir-butir yang boleh ditetapkan) telah diserahkan dan diluluskan oleh Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya berhubungan dengan jalan Persekutuan, atau pihak berkuasa yang berkenaan yang berkaitan dengan jalan selain jalan Persekutuan, dan Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan, mengikut mana-mana yang berkenaan, boleh menolak permohonan tersebut atau membenarkannya di atas syarat yang dikenakan olehnya atau pihak berkuasa itu.

(2) Jika pada pendapat Menteri atau pihak berkuasa berkenaan wujud—

(a) kemungkinan bahaya kepada lalu lintas;

(b) apa-apa pembanjiran, pengganggguan atau penghalangan; atau

(c) apa-apa kegagalan pematuhan apa-apa syarat yang dikenakan di bawah subseksyen (1),

semasa perjalanan, atau yang timbul daripada apa-apa kerja yang disebut di dalam subseksyen (1), Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan boleh, melalui notis secara bertulis menghendaki supaya orang yang padanya kelulusan diberi atau penghuni premis atau tanah, mengikut mana-mana yang berkenaan, untuk mengambil tindakan yang sesuai sebagaimana yang perlu untuk mengalihkan bahaya, atau mengalihkan apa-apa pengganggguan atau penghalangan atau menyekat mana-mana parit atau mematuhi syarat yang dikenakan, dalam masa yang dinyatakan dalam notis, yang jika gagal dipatuhi Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan boleh mengambil tindakan yang perlu supaya menghentikan bahaya atau

pembanjiran, pengganggguan atau penghalangan atau untuk memastikan kepatuhan kepada syarat yang dikenakan.

(3) Tertakluk kepada subseksyen (6), adalah sah bagi Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan, mengikut mana-mana yang berkenaan, melalui notis dalam *Warta*, supaya menghendaki penutupan atau penyimpangan atau perubahan dibuat pada mana-mana jalan akses (sama ada dibina sebelum atau selepas permulaan Akta ini).

(4) Jika apa-apa tindakan telah diambil oleh Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan di bawah subseksyen (2) atau (3), perbelanjaan yang ditanggung dan diperakukan secara bertulis oleh Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan dalam mengambil tindakan itu adalah hutang yang kena dibayar kepada Kerajaan atau pihak berkuasa yang berkenaan, mengikut mana-mana yang berkenaan, oleh orang yang padanya kelulusan telah diberikan atau penghuni premis atau tanah dan boleh dipotong daripada deposit keselamatan yang dibayar kepada Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan sebagai syarat bagi menjalankan kerja-kerja yang disebut dalam subseksyen (1).

(5) Jika apa-apa kerja di bawah subseksyen (1) telah dilaksanakan dan didapati bahawa kerja telah dilaksanakan bagi maksud membuat apa-apa perhubungan terus akan apa-apa utiliti awam kepada apa-apa premis atau bagi menyambung parit kepada parit yang dibina di tepi jalan bagi maksud perparitan tanah yang di atasnya parit yang mula disebut dibina, penghuni premis atau tanah hendaklah disifatkan sebagai orang yang menjalankan kerja itu bagi maksud seksyen ini.

(6) Jika, akibat daripada notis yang dikeluarkan oleh Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan di bawah subseksyen (3) suatu jalan akses yang ada semasa keluarnya notis itu, ditutup sekali dan tiada terdapat jalan akses yang alternatif, Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah, sebelum penutupan itu, mengadakan jalan akses yang alternatif:

Dengan syarat jika jalan akses yang alternatif tidak boleh diadakan atau tidak boleh diadakan tanpa menanggung amaun perbelanjaan yang tidak munasabah, tanah yang terlibat hendaklah diperoleh mengikut mana-mana undang-undang yang ada berhubungan dengan

pengambilan secara paksa dan pengambilan itu hendaklah disifatkan sebagai bagi maksud awam.

(7) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (1) atau gagal mematuhi syarat yang boleh dikenakan dalam permit yang dikeluarkan di bawah subseksyen itu melakukan kesalahan dan hendaklah apabila disabitkan didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun:

Dengan syarat bahawa apa-apa hukuman yang dikenakan di bawah subseksyen ini tidak akan menjejaskan apa-apa liabiliti sivil orang yang padanya kelulusan diberikan atau penghuni premis atau tanah.

(8) Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan, mengikut mana-mana yang berkenaan, boleh membuat kaedah-kaedah bagi mengawal selia dan mengawal penjalanan atau pembinaan apa-apa kerja yang disebut dalam subseksyen (1).

Pembinaan struktur bagi iklan, dsb.

85A. (1) Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya (dalam seksyen ini disebut "Menteri" kemudian daripada ini) berhubungan dengan mana-mana jalan rizab yang bersempadanan dengan jalan Persekutuan atau pihak berkuasa yang berkenaan berhubungan dengan mana-mana jalan rizab yang lain, di dalam kawasan pihak berkuasa itu, boleh, tertakluk kepada subseksyen (2), jika jalan rizab itu tidak digunakan pada masa itu bagi maksud yang baginya ia dirizabkan, memberikan hak pendudukan bagi keseluruhan atau mana-mana bahagian jalan rizab itu kepada mana-mana orang bagi maksud mendirikan struktur bagi iklan atau pengumuman awam lain bagi apa-apa tempoh dan atas apa-apa terma dan syarat, termasuk caj pendudukan, sebagaimana yang Menteri atau pihak berkuasa itu menentukan.

(2) Tiada hak pendudukan sedemikian boleh diberikan melainkan jika pelan yang mengandungi perincian penyusunan atur struktur itu (termasuk butir-butir yang ditetapkan) telah dikemukakan kepada dan diluluskan oleh Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang boleh menghendaki supaya dibayar deposit jaminan dan dibeli insurans liabiliti awam, bagi apa-apa jumlah wang yang Menteri atau pihak berkuasa itu

memikirkan patut, oleh pemohon sebagai sebahagian daripada syarat bagi kelulusan.

(3) Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan, mengikut mana-mana yang berkenaan, boleh membuat kaedah-kaedah untuk mengawal selia dan mengawal pembinaan struktur itu.

Sekatan bagi kenderaan di atas jambatan

86. (1) Jika Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya berhubungan dengan suatu jambatan di atas suatu jalan Persekutuan, atau pihak berkuasa yang berkenaan yang berhubungan dengan mana-mana jambatan lain dalam kawasan pihak berkuasa itu, berpuas hati bahawa jambatan itu tidak berupaya—

(a) memuat kenderaan yang beratnya lebih daripada berat maksimum yang tertentu;

(b) memuat kenderaan yang berat gandarnya lebih daripada berat gandar maksimum tertentu; atau

(c) memuat kenderaan yang beratnya atau berat gandarnya masing-masing lebih daripada berat maksimum yang tertentu apabila berjalan dengan kelajuan lebih daripada kelajuan maksimum yang tertentu,

Menteri atau pihak berkuasa yang berkenaan itu boleh, melalui notis yang mudah dilihat yang diletakkan di suatu tempat yang sepatutnya di tiap-tiap hujung jambatan itu, melarang penggunaan jambatan itu oleh kenderaan yang beratnya lebih daripada berat yang dinyatakan dalam notis itu, atau oleh kenderaan yang berat gandarnya lebih daripada berat gandar yang dinyatakan dalam notis itu apabila berjalan dengan kelajuan lebih daripada kelajuan yang dinyatakan dalam notis tersebut mengikut mana-mana yang berkenaan.

(2) Bagi maksud seksyen ini—

(a) "berat gandar" ertinya berat yang dipindahkan kepada mana-mana jalur permukaan atas mana kenderaan itu terletak yang terkandung di antara mana-mana dua garisan selari yang digariskan sejarak 0.6 meter atas permukaan

itu pada sudut tegak dengan paksi membujur kenderaan itu;

(b) "diletakkan di suatu tempat yang sepatutnya" ertinya diletakkan pada sesuatu kedudukan sama ada di jambatan itu atau berhampiran dengannya atau atas jalan atau berhampiran dengannya yang menghala ke jambatan supaya mudah dilihat daripada jarak yang munasabah oleh pemandu kenderaan yang menghampiri jambatan itu;

(c) "berat" ertinya berat sebenar kenderaan itu pada masa itu, termasuk berat tiap-tiap orang dan benda yang dibawa di atasnya atau olehnya, dan bagi maksud perenggan ini, sesuatu kenderaan dan apa-apa treler yang ditarik olehnya hendaklah disifatkan sebagai suatu kenderaan tunggal.

(3) Jika sesuatu kenderaan dipandu ke atas atau menyeberangi sesuatu jambatan dengan melanggar seksyen ini, mana-mana orang yang memandu kenderaan itu sedemikian, atau menyebabkan atau membenarkan kenderaan itu dipandu sedemikian adalah, tanpa menjejaskan apa-apa liabiliti sivil yang ditanggung olehnya jika kerosakan berlaku pada jambatan itu atau selainnya, melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

(4) Jika dalam apa-apa prosiding di bawah seksyen ini pendakwa memuaskan hati mahkamah bahawa ada alasan yang munasabah bagi mempercayai bahawa berat kenderaan itu lebih daripada berat maksimum yang dinyatakan dalam notis itu, atau bahawa apa-apa berat gandar kenderaan itu lebih daripada berat gandar maksimum yang dinyatakan sedemikian, maka beban adalah terletak pada defendan untuk membuktikan bahawa berat kenderaan itu, atau tiap-tiap berat gandar kenderaan itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, tidak lebih daripada berat maksimum atau berat gandar maksimum itu.

(5) Jika berat muatan maksimum yang dibenarkan bagi sesuatu kenderaan ditunjukkan dengan tanda yang diletakkan padanya mengikut mana-mana undang-undang bertulis yang sedang berkuat kuasa, maka berat kenderaan itu hendaklah dikira sebagai tidak kurang daripada berat yang ditunjukkan sedemikian, melainkan jika

orang yang dipertuduhkan dengan suatu kesalahan di bawah seksyen ini membuktikan, hingga memuaskan hati mahkamah, bahawa pada masa kenderaan itu lalu di atas jambatan itu berat kenderaan itu adalah kurang daripada berat yang ditunjukkan itu.

Peruntukan mengenai lalu lintas luar biasa

87. Jika, berkenaan mana-mana jalan, setelah memandangkan perbelanjaan purata bagi membaiki jalan tersebut atau jalan-jalan seumpama itu yang lain dalam kawasan itu, perbelanjaan luar biasa telah ditanggung dalam membaiki jalan tersebut oleh kerana kerosakan yang disebabkan oleh berat berlebihan kenderaan yang lalu pada jalan itu atau oleh apa-apa lalu lintas luar biasa yang lain di atasnya, Kerajaan atau pihak berkuasa yang berkenaan yang telah menanggung perbelanjaan itu boleh mendapatkan daripada mana-mana orang yang berikutan atau akibat daripada perintah atau perbuatannya lalu lintas itu telah dijalankan atau dikendalikan, atau daripada pemunya kenderaan yang menjadi lalu lintas, amaun perbelanjaan tersebut sebagaimana dibuktikan sehingga memuaskan hati mahkamah yang mengambil tahu tentang kes itu sebagai telah ditanggung oleh sebab kerosakan yang berbangkit daripada berat atau lalu lintas yang luar biasa itu.

Kaedah-kaedah

88. (1) Menteri boleh membuat kaedah-kaedah bagi apa-apa maksud yang baginya kaedah-kaedah boleh dibuat di bawah Bahagian ini dan bagi menetapkan apa-apa yang boleh ditetapkan di bawah Bahagian ini, dan pada amnya bagi maksud menguatkuasakan Bahagian ini dan bagi mengawal selia lalu lintas di jalan dan meringankan kesesakan lalu lintas dan memudahkan membuat peruntukan bagi keselamatan pengguna jalan dan, tanpa menjejaskan keluasan makna peruntukan yang terdahulu, boleh membuat kaedah-kaedah—

(a) bagi mengawal selia bilangan dan jenis brek, termasuk penyendal dan rantai pengunci dalam hal kenderaan yang ditarik oleh kuda atau lembu, bagi apa-apa kelas atau perihalan kenderaan apabila digunakan di jalan dan bagi memastikan yang brek itu adalah cekap dan dijaga dalam keadaan dapat berfungsi dengan sepatutnya dan bagi

memberi kuasa kepada orang yang dibenarkan di bawah kaedah-kaedah itu untuk menguji dan memeriksa mana-mana brek itu, sama ada di sesuatu jalan atau di tempat lain;

(b) bagi melarang penggunaan apa-apa roda, runut atau tayar daripada jenis yang mungkin boleh menyebabkan kerosakan pada jalan atau di atas mana-mana kelas jalan tertentu atau di atas mana-mana jalan tertentu;

(c) bagi melarang apa-apa kelas atau perihalan kenderaan, atau mana-mana pejalan kaki daripada berada di atas atau berjalan di sepanjang mana-mana bahagian mana-mana jalan;

(d) bagi menetapkan alat yang hendak dipasang pada basikal, basikal elektrik, trisikal atau beca (yang bukan kenderaan motor) untuk menandakan adanya kenderaan itu apabila digunakan di jalan dan untuk memastikan supaya penunggang kenderaan itu hendaklah dengan cara menggunakan alat sedemikian memberi amaran yang cukup tentang adanya kenderaan tersebut;

(e) bagi menetapkan syarat yang tertakluk kepadanya, dan masa apabila, barang-barang yang mempunyai berat luar biasa atau dimensi yang luar biasa besarnya boleh dibawa di atas jalan;

(f) bagi menetapkan cara bagaimana kenderaan yang digunakan di jalan boleh dimuat dan langkah berjaga-jaga yang hendak diambil untuk memastikan keselamatan orang awam berkaitan dengannya;

(g) bagi menetapkan syarat yang tertakluk kepadanya, dan masa apabila, barang-barang boleh dimuatkan ke dalam atau dipunggah daripada kenderaan atau kenderaan-kenderaan daripada sesuatu kelas atau perihalan di jalan;

(h) bagi menetapkan kaedah-kaedah mengenai keutamaan yang hendak diikuti di antara lalu lintas yang menghala ke arah yang sama, atau arah yang bertentangan atau apabila melintasi jalan;

(i) bagi menetapkan syarat yang tertakluk kepadanya, dan masa apabila, binatang boleh dipimpin atau digembalakan di jalan;

(j) bagi melarang atau menetapkan syarat yang tertakluk kepadanya kenderaan atau kenderaan-kenderaan daripada sesuatu kelas atau perihalan boleh ditinggalkan dalam keadaan tidak bergerak atau ditinggalkan tanpa dijaga di mana-mana jalan, di mana-mana kelas jalan yang tertentu atau di mana-mana jalan tertentu;

(k) bagi melarang binatang daripada berada atau ditinggalkan tanpa dijaga atau tanpa kawalan sewajarnya di jalan atau di mana-mana kelas jalan tertentu atau di mana-mana jalan tertentu;

(l) bagi mengehadkan penggunaan kenderaan, binatang dan orang di jalan awam bagi maksud pengiklanan daripada apa-apa jenis atau dengan apa-apa cara, sehingga boleh menjadi suatu punca bahaya atau menyebabkan galangan kepada lalu lintas;

(m) bagi mengehadkan dan mengawal selia penggunaan di jalan-jalan akan kenderaan yang menjalankan kerja menegakkan, menempatkan, memindahkan, mengubahkan atau membaiki lampu, kabel atas dan membuat kerja-kerja jalan atau lebuh;

(n) bagi mengehadkan dan melarang pembasuhan kenderaan dan binatang di jalan;

(o) bagi menetapkan lampu dan reflektor yang hendak dipasang pada kenderaan atau pada kenderaan-kenderaan daripada mana-mana kelas atau perihalan apabila kenderaan itu digunakan di jalan, dan bagi menetapkan jenis lampu dan reflektor tersebut, tempat di mana, dan warna latar belakang atas mana, lampu dan reflektor itu hendak dipasang dan masa bila sesuatu lampu yang dipasang itu hendak dinyalakan;

(p) bagi menetapkan bilangan orang yang boleh dibawa di atas basikal berkayuh, basikal elektrik, trisikal berkayuh atau beca di jalan dan cara bagaimana orang itu boleh dibawa;

(q) bagi menetapkan saiz, warna dan jenis isyarat lalu lintas yang hendak ditempatkan di atas atau berhampiran dengan jalan;

(r) bagi menghendaki pemandu dan orang yang menjaga kenderaan motor dan kenderaan supaya memandu dan menggunakan kenderaan itu, dan orang yang menggunakan jalan supaya menggunakan jalan tersebut mengikut kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Bahagian ini, dan mematuhi segala arahan yang diberikan kepada mereka oleh mana-mana pegawai polis atau warden lalu lintas yang pada masa itu bertugas mengawal selia lalu lintas;

(s) bagi menghendaki orang yang memandu atau yang dibawa di atas motosikal supaya memakai topi keledar, dan bagi menentukan kelas atau perihalan motosikal itu; bagi menetapkan topi keledar itu mengikut bentuk, buatan, pelabelan, tanda atau apa-apa kualiti lain dan bagi melarangkan topi keledar daripada dijual, ditawarkan untuk dijual, disewakan, ditawarkan untuk disewakan atau dibekalkan dengan topi keledar jika ia tidak ditetapkan sedemikian:

Dengan syarat bahawa tiada apa-apa kaedah boleh dibuat berkenaan dengan perkara yang dinyatakan dalam perenggan *(b)*, *(c)*, *(e)*, *(i)*, *(j)*, *(k)*, *(m)*, *(n)* dan *(q)* tanpa berunding dengan Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya.

Dengan syarat selanjutnya bahawa tiada kaedah-kaedah boleh dibuat berkenaan dengan perkara yang dinyatakan dalam perenggan *(e)*, *(g)* dan *(h)* yang berhubungan dengan pengendali perkhidmatan kenderaan perkhidmatan awam, kenderaan perkhidmatan pelancongan dan perkhidmatan kenderaan barangan yang dilesenkan di bawah Akta Pengangkutan Awam Darat 2010.

(2) Berhubungan dengan jalan Persekutuan, Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerja raya boleh membuat kaedah-kaedah bagi melarang mana-mana orang daripada menggunakan sesuatu jalan dengan cara yang mungkin menjejaskan kebersihannya.

(3) Kaedah-kaedah di bawah seksyen ini boleh membuat peruntukan bagi pembatalan apa-apa kaedah atau undang-undang kecil mengenai perkara yang sama seperti kaedah-kaedah itu dan bagi penggantungan, semasa kaedah-kaedah itu berkuat kuasa, apa-apa kuasa bagi membuat mana-mana kaedah atau undang-undang kecil sedemikian.

(4) Kaedah-kaedah di bawah seksyen ini boleh mengecualikan atau boleh memberi kuasa kepada mana-mana pegawai atau pihak berkuasa, termasuk pihak berkuasa tempatan, untuk mengecualikan mana-mana orang atau kelas atau perihalan orang atau mana-mana kenderaan atau kelas atau perihalan kenderaan daripada peruntukan mana-mana kaedah yang dibuat di bawah seksyen ini.

BAHAGIAN IV

PERUNTUKAN TERHADAP RISIKO PIHAK KETIGA YANG TIMBUL DARIPADA PENGGUNAAN KENDERAAN MOTOR

Tafsiran

89. Dalam Akta ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain—

"Biro Penanggung Insurans Motor" ertinya Biro Penanggung Insurans Motor yang telah menyempurnakan suatu perjanjian dengan Menteri Pengangkutan untuk memberi pampasan kepada mangsa pihak ketiga kemalangan jalan sekiranya mangsa itu dinafikan pampasan disebabkan ketiadaan insurans atau insurans yang efektif;

"penanggung insurans yang dibenarkan" ertinya seseorang yang menjalankan perniagaan insurans kenderaan motor dengan sahnya di Malaysia yang menjadi anggota Biro Penanggung Insurans Motor;

"polisi insurans" termasuklah nota perlindungan.

Pembawa kenderaan motor hendaklah diinsuranskan terhadap risiko pihak ketiga

90. (1) Tertakluk kepada Bahagian ini adalah tidak sah bagi mana-mana orang menggunakan atau menyebabkan atau membenarkan mana-mana orang lain menggunakan sesuatu kenderaan motor melainkan jika ada berkuat kuasa berhubungan dengan penggunaan kenderaan motor itu oleh orang itu atau oleh orang lain tersebut, mengikut mana-mana yang berkenaan, suatu polisi insurans atau apa-apa jaminan berkenaan dengan risiko pihak ketiga yang mematuhi kehendak Bahagian ini.

(2) Jika seseorang bertindak dengan melanggar seksyen ini, dia melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan didenda tidak melebihi satu ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi tiga bulan atau kedua-duanya, dan seseorang yang disabitkan dengan suatu kesalahan di bawah seksyen ini hendaklah, dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan suatu lesen memandu di bawah Bahagian II bagi tempoh dua belas bulan dari tarikh sabitan itu melainkan jika mahkamah oleh kerana sebab tertentu yang dinyatakan dalam perintah itu memikirkan patut untuk memerintahkan selainnya dan tanpa menjejaskan kuasa mahkamah untuk memerintahkan tempoh kehilangan kelayakan yang lebih lama.

(3) Seseorang yang dihilangkan kelayakan disebabkan sabitan di bawah seksyen ini atau suatu perintah yang dibuat di bawahnya, daripada memegang atau mendapatkan lesen memandu hendaklah, bagi maksud Bahagian II, disifatkan sebagai telah dihilangkan kelayakan disebabkan sabitan di bawah peruntukan Bahagian itu:

Dengan syarat bahawa seseorang tidak boleh disabitkan dengan suatu kesalahan terhadap seksyen ini jika dia membuktikan—

(a) bahawa kenderaan itu bukan kepunyaannya dan bukan dalam milikannya di bawah apa-apa kontrak sewaan atau pinjaman;

(b) bahawa dia menggunakan kenderaan itu dalam perjalanan pekerjaannya; dan

(c) bahawa dia tidak mengetahui atau tidak mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa tidak ada berkuat kuasa berhubungan dengan pengguna tersebut apa-apa polisi insurans atau apa-apa jaminan yang mematuhi Bahagian ini.

(4) Walau apa pun undang-undang bertulis yang menetapkan masa dalam mana prosiding boleh dibawa di hadapan mahkamah, prosiding bagi kesalahan di bawah seksyen ini boleh dibawa—

(a) dalam tempoh enam bulan dari tarikh berlakunya kesalahan yang dikatakan itu; atau

(b) dalam tempoh yang tidak melebihi tiga bulan dari tarikh pendakwa mengetahui tentang berlakunya kesalahan itu atau tidak melebihi satu tahun dari tarikh kesalahan itu dilakukan,

mengikut tempoh masa mana yang lebih lama.

(5) Seksyen ini tidak terpakai—

(a) bagi kenderaan yang dipunyai oleh—

(i) mana-mana Kerajaan dalam Malaysia;

(ii) Kerajaan Republik Singapura;

(iii) sesuatu perbandaran atau pihak berkuasa tempatan lain yang diluluskan oleh Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerajaan tempatan kecuali bagi kenderaan perkhidmatan awam, selain suatu kenderaan pekerja; atau

(iv) sesuatu badan awam,

semasa kenderaan itu digunakan bagi maksud mana-mana Kerajaan, Perbandaran atau pihak berkuasa tempatan lain atau badan awam yang mempunyai kenderaan tersebut;

(b) bagi mana-mana kenderaan motor pada bila-bila masa kenderaan itu dipandu bagi kegunaan polis oleh atau di bawah arahan seseorang pegawai polis; atau semasa dalam perjalanan ke mana-mana atau dari mana-mana tempat yang diusahakan bagi maksud pensalvajan menurut Bahagian X Ordinan Perkapalan Saudagar 1952 [*Ord*. No. 70 tahun 1952];

(c) bagi apa-apa kenderaan motor pada bila-bila masa kenderaan itu dipandu oleh atau di bawah arahan seseorang pegawai pengangkutan jalan bagi maksud pemeriksaan atau ujian mekanisme kenderaan motor atau ujian kebolehan seseorang untuk mengawal atau memandu kenderaan motor berkaitan dengan suatu permohonan untuk mendapatkan lesen untuk memandu kenderaan motor; atau

(d) bagi kenderaan motor yang pemunya berdaftarnya telah mendepositkan dengan Akauntan Negara jumlah wang sebanyak seratus dua puluh lima ribu ringgit, pada bila-bila masa kenderaan itu dipandu oleh pemunya berdaftar itu atau oleh pekhidmatnya dalam perjalanan pekerjaannya, atau selainnya tertakluk di bawah kawalan pemunya berdaftar itu.

Kehendak berkenaan dengan polisi

91. (1) Bagi mematuhi kehendak Bahagian ini, sesuatu polisi insurans mestilah suatu polisi yang—

(a) dikeluarkan oleh seseorang penanggung insurans dibenarkan dalam erti Bahagian ini; dan

(b) menginsuranskan bagi seseorang atau kumpulan orang sebagaimana dinyatakan dalam polisi itu berkenaan dengan apa-apa liabiliti yang ditanggung olehnya atau oleh mereka berkenaan dengan kematian atau kecederaan tubuh badan terhadap mana-mana orang yang disebabkan oleh atau yang timbul daripada penggunaan kenderaan motor itu atau perkakas tanah yang ditarik olehnya di jalan:

Dengan syarat bahawa polisi itu tidak dikehendaki melindungi—

(aa) liabiliti berkenaan dengan kematian akibat daripada dan dalam perjalanan pekerjaan seseorang yang bekerja dengan orang yang diinsuranskan oleh polisi itu atau kecederaan tubuh badan yang dialami oleh orang itu akibat daripada dan dalam perjalanan pekerjaannya; atau

(bb) kecuali dalam hal kenderaan motor yang membawa penumpang untuk sewa atau upah atau disebabkan oleh atau menurut suatu kontrak pekerjaan, liabiliti berkenaan dengan kematian atau kecederaan tubuh badan yang dialami oleh orang yang dibawa di dalam atau di atas kenderaan itu atau yang memasuki atau menaiki atau turun daripadanya semasa berlakunya kejadian itu yang menyebabkan timbulnya tuntutan tersebut; atau

(cc) apa-apa liabiliti kontraktual.

(2) *(a)* Jika apa-apa pembayaran dibuat (sama ada dengan apa-apa pengakuan liabiliti atau tidak) oleh—

(i) seorang penanggung insurans yang dibenarkan di bawah atau akibat daripada polisi yang dikeluarkan di bawah Akta ini;

(ii) pemunya kenderaan motor yang berhubungan dengan penggunaannya ada berkuat kuasa suatu jaminan di bawah seksyen 93; atau

(iii) pemunya kenderaan motor yang telah membayar deposit di bawah perenggan 90(5)*(d)*,

berkenaan dengan kematian atau kecederaan tubuh badan yang dialami oleh mana-mana orang akibat daripada penggunaan kenderaan motor di jalan, dan orang yang telah mati sedemikian atau telah mengalami kecederaan tubuh badan itu, sepanjang pengetahuan penanggung insurans yang dibenarkan itu atau pemunya tersebut, mengikut mana-mana yang berkenaan, telah menerima rawatan di hospital, sama ada sebagai pesakit dalam atau pesakit luar, berkenaan dengan kecederaan yang berlaku itu, maka penanggung insurans yang

dibenarkan itu atau pemunya tersebut hendaklah juga membayar kepada hospital itu perbelanjaan yang semunasabahnya ditanggung oleh hospital tersebut dalam memberi rawatan sedemikian, selepas menolak daripada perbelanjaan itu apa-apa wang yang benar-benar diterima oleh hospital itu sebagai bayaran bagi caj tertentu untuk rawatan sedemikian:

Dengan syarat bahawa amaun yang dibayar oleh penanggung insurans yang dibenarkan itu atau pemunya tersebut tidak boleh melebihi empat ratus ringgit bagi setiap orang yang dirawat sebagai pesakit dalam atau sebanyak empat puluh ringgit bagi setiap orang yang dirawat sebagai pesakit luar.

(b) Bagi maksud subseksyen ini, ungkapan "hospital" ertinya sesuatu institusi (yang bukannya suatu institusi yang dikendalikan untuk mendapatkan untung) yang memberi rawatan perubatan atau pembedahan kepada pesakit dalam dan ungkapan "perbelanjaan yang semunasabahnya ditanggung" ertinya—

(i) berhubungan dengan seseorang yang menerima rawatan di hospital sebagai pesakit dalam, amaun bagi setiap hari yang orang itu dijaga di hospital itu yang merupakan kos harian purata bagi setiap pesakit dalam untuk penyenggaraan hospital dan kakitangannya dan penjagaan dan rawatan pesakit dalam di hospital itu; dengan syarat bahawa berkenaan dengan hospital Kerajaan yang mengambil masuk pesakit yang dikenakan bayaran, "perbelanjaan yang semunasabahnya ditanggung" ertinya amaun yang boleh dikenakan kepada orang awam, dalam wad daripada kelas yang dimasuki oleh pesakit yang menerima rawatan itu, mengikut skala fi yang dari semasa ke semasa itu berkuat kuasa di hospital tersebut; dan

(ii) berhubungan dengan seseorang yang menerima rawatan sebagai pesakit luar di hospital, perbelanjaan munasabah yang sebenarnya ditanggung.

(3) Walau apa pun yang terkandung dalam mana-mana undang-undang bertulis, seseorang yang mengeluarkan polisi insurans di bawah seksyen ini hendaklah berliabiliti menanggung rugi orang atau kumpulan orang yang dinyatakan dalam polisi itu berkenaan dengan

apa-apa liabiliti yang berupa sebagai dilindungi oleh polisi itu dalam hal orang atau kumpulan orang itu.

(4) Sesuatu polisi tidak mempunyai apa-apa kuat kuasa bagi maksud Bahagian ini melainkan dan sehingga penanggung insurans menyerahkan kepada orang yang melaksanakan polisi itu suatu perakuan (yang dalam Akta ini disebut ”perakuan insurans“) mengikut borang yang ditetapkan dan mengandungi apa-apa butiran mengenai apa-apa syarat yang tertakluk kepadanya polisi itu dikeluarkan dan mengenai apa-apa perkara lain sebagaimana yang ditetapkan, dan borang yang berlainan serta butir-butir yang berlainan boleh ditetapkan berhubungan dengan hal-hal atau hal keadaan yang berlainan.

Pemberian penyata dan maklumat oleh penanggung insurans

92. Menteri boleh menghendaki mana-mana penanggung insurans dibenarkan supaya mengemukakan apa-apa penyata dan maklumat berhubungan dengan perniagaan insurans kenderaan motor yang dijalankan oleh penanggung insurans itu sebagaimana yang dikehendaki oleh Menteri itu.

Kehendak berkenaan dengan jaminan

93. (1) Bagi mematuhi kehendak Bahagian ini, suatu jaminan mestilah—

(a) diberi oleh penanggung insurans dibenarkan atau oleh sesuatu kumpulan orang yang diluluskan oleh Menteri selepas berunding dengan Menteri Kewangan, yang menjalankan perniagaan memberi jaminan daripada jenis seumpamanya di Malaysia; dan

(b) mengandungi suatu aku janji oleh pemberi jaminan itu untuk membayar balik, tertakluk kepada apa-apa syarat yang dinyatakan di dalamnya dan hingga ke suatu amaun, dalam hal suatu aku janji berhubungan dengan penggunaan kenderaan perkhidmatan awam, yang tidak kurang daripada dua ratus dua puluh lima ribu ringgit, dan dalam mana-mana hal lain, tidak kurang daripada empat

puluh ribu ringgit, apa-apa kegagalan oleh pemunya kenderaan itu atau mana-mana orang atau kumpulan orang yang dinyatakan dalam jaminan itu untuk melaksanakan apa-apa liabiliti yang dikehendaki diliputi oleh polisi insurans di bawah seksyen 91 yang boleh ditanggung olehnya atau oleh mereka.

(2) Sesuatu jaminan tidak mempunyai apa-apa kuat kuasa bagi maksud Bahagian ini melainkan orang yang memberi sekuriti itu telah mengeluarkan kepada orang yang diberikan jaminan tersebut suatu perakuan (yang dalam Akta ini disebut "perakuan jaminan") dalam borang yang ditetapkan dan mengandungi apa-apa butir mengenai apa-apa syarat yang tertakluk kepadanya jaminan itu dikeluarkan dan mengenai apa-apa perkara lain sebagaimana yang ditetapkan, dan borang yang berlainan serta butir-butir yang berlainan boleh ditetapkan bagi hal atau hal keadaan yang berlainan.

Syarat tertentu dalam polisi atau jaminan tidak mempunyai apa-apa kuat kuasa

94. Apa-apa syarat dalam sesuatu polisi atau jaminan yang dikeluarkan atau diberi bagi maksud Bahagian ini yang memperuntukkan bahawa tiada apa-apa liabiliti akan timbul di bawah polisi atau jaminan itu atau bahawa apa-apa liabiliti yang timbul sedemikian akan terhenti sekiranya sesuatu benda tertentu dilakukan atau tidak dilakukan selepas berlakunya kejadian yang menimbulkan sesuatu tuntutan di bawah polisi atau jaminan itu tidak mempunyai apa-apa kuat kuasa berkaitan dengan tuntutan itu sebagaimana disebutkan dalam perenggan 91(1)*(b)*:

Dengan syarat bahawa tiada apa-apa dalam seksyen ini boleh dikira menjadikan tidak sah apa-apa peruntukan dalam sesuatu polisi atau jaminan yang menghendaki orang yang diinsuranskan atau dijamin itu membayar balik kepada penanggung insurans atau pemberi jaminan itu apa-apa jumlah wang yang orang yang kemudian mungkin berliabiliti untuk membayar di bawah polisi atau jaminan tersebut dan yang telah digunakan untuk memenuhi tuntutan pihak ketiga.

Pengelakan pengehadan ke atas bidang polisi risiko pihak ketiga

95. Jika sesuatu perakuan insurans telah diserahkan di bawah subseksyen 91(4) kepada orang yang telah melaksanakan sesuatu polisi, sekian banyak daripada polisi itu yang berupa sebagai mengehadkan insurans orang yang diinsuranskan itu dengan merujuk kepada mana-mana perkara yang berikut:

(a) umur atau keadaan jasmani atau mental orang yang memandu kenderaan itu;

(b) keadaan kenderaan motor itu;

(c) bilangan orang yang dibawa dalam kenderaan motor itu;

(d) beratnya atau ciri-ciri fizikal barang-barang yang diangkut oleh kenderaan motor itu;

(e) masa apabila atau kawasan dalam mana kenderaan motor itu digunakan;

(f) kuasa kuda atau nilai kenderaan motor itu;

(g) apa-apa alat tertentu yang dibawa dalam kenderaan motor itu;

(h) apa-apa cara pengenalan tertentu yang dibawa dalam kenderaan motor itu selain apa-apa cara pengenalan yang dikehendaki dibawa di bawah Bahagian II;

(i) pemandu kenderaan motor itu semasa berlakunya kemalangan itu yang berada di bawah pengaruh minuman memabukkan atau dadah;

(j) pemandu kenderaan motor itu semasa berlakunya kemalangan itu tidak mempunyai lesen untuk memandu atau tidak mempunyai lesen untuk memandu kenderaan motor tertentu itu;

(k) kenderaan motor itu digunakan bagi sesuatu maksud selain maksud yang dinyatakan dalam polisi itu, hendaklah,

berkenaan dengan apa-apa liabiliti yang dikehendaki dilindungi oleh sesuatu polisi di bawah perenggan 91(1)*(b)*, tidak mempunyai apa-apa kuat kuasa:

Dengan syarat bahawa tiada apa-apa dalam seksyen ini boleh menghendaki seseorang penanggung insurans membayar apa-apa jumlah wang berkenaan dengan liabiliti mana-mana orang selain bagi atau terhadap pelepasan liabiliti itu, dan apa-apa jumlah wang yang dibayar oleh seseorang penanggung insurans bagi atau terhadap pelepasan apa-apa liabiliti mana-mana orang yang dilindungi oleh polisi itu menurut kuasa seksyen ini boleh didapatkan kembali oleh penanggung insurans itu daripada orang tersebut.

Kewajipan penanggung insurans untuk menunaikan hukuman terhadap orang yang mengambil insurans berkenaan dengan risiko pihak ketiga

96. (1) Jika, setelah suatu perakuan insurans diserahkan di bawah subseksyen 91(4) kepada orang yang kepadanya sesuatu polisi telah dikuatkuasakan, penghakiman berkenaan dengan apa-apa liabiliti yang dikehendaki dilindungi oleh sesuatu polisi di bawah perenggan 91(1)*(b)* (iaitu liabiliti yang dilindungi oleh terma polisi itu) diberi terhadap mana-mana orang yang diinsuranskan oleh polisi itu, maka walau apa pun penanggung insurans berhak mengelak atau membatalkan, atau telah pun mengelak atau membatalkan polisi itu, penanggung insurans tersebut hendaklah, tertakluk kepada seksyen ini, membayar kepada orang yang berhak mendapat faedah penghakiman itu, apa-apa jumlah wang yang kena bayar di bawah polisi itu berkenaan dengan liabiliti tersebut, termasuk apa-apa amaun yang kena dibayar berkenaan dengan kos dan apa-apa jumlah wang yang kena dibayar berkenaan dengan bunga bagi jumlah wang itu menurut kuasa mana-mana undang-undang bertulis yang berhubungan dengan bunga bagi penghakiman.

(2) Tiada apa-apa jumlah wang kena dibayar oleh seseorang penanggung insurans di bawah subseksyen (1)—

(a) berkenaan dengan apa-apa penghakiman, melainkan sebelum atau dalam masa tujuh hari selepas bermulanya prosiding yang penghakiman itu diberi, penanggung

insurans itu telah mengetahui mengenai prosiding tersebut;

(b) berkenaan dengan apa-apa penghakiman, selagi pelaksanaannya digantungkan sementara menunggu rayuan; atau

(c) berkaitan dengan apa-apa liabiliti, jika sebelum berlakunya kejadian yang menjadi sebab kematian atau kecederaan tubuh badan yang menimbulkan liabiliti polisi itu dibatalkan dengan izin bersama atau menurut kuasa apa-apa peruntukan yang terkandung di dalamnya dan sama ada—

(i) sebelum berlakunya kejadian tersebut, perakuan itu telah diserahkan kepada penanggung insurans atau orang yang telah diserahkan perakuan itu telah membuat suatu akuan berkenaan menyatakan bahawa perakuan itu telah hilang atau musnah;

(ii) selepas berlakunya kejadian tersebut, tetapi sebelum habisnya tempoh empat belas hari dari berkuat kuasanya pembatalan polisi itu, perakuan tersebut telah diserahkan kepada penanggung insurans atau orang yang telah diserahkan perakuan itu telah membuat suatu akuan berkanun seperti yang tersebut dahulu; atau

(iii) sama ada sebelum atau selepas berlakunya kejadian tersebut, tetapi di dalam tempoh empat belas hari tersebut, penanggung insurans telah memulakan prosiding di bawah Bahagian ini berkenaan dengan kegagalan menyerahkan perakuan.

(3) Tiada apa-apa jumlah wang kena dibayar oleh seorang penanggung insurans di bawah subseksyen (1) jika, sebelum tarikh liabiliti ditanggung, penanggung insurans telah mengambil penetapan daripada mahkamah bahawa insurans itu tidak sah dan tidak boleh dikuatkuasakan:

Dengan syarat bahawa seseorang penanggung insurans yang telah memperoleh sesuatu penetapan seperti yang tersebut dahulu dalam sesuatu tindakan tidak berhak mendapatkan faedah subseksyen ini berkenaan dengan apa-apa penghakiman yang diperoleh dalam prosiding yang dimulakan sebelum bermulanya tindakan itu melainkan, sebelum atau dalam masa tujuh hari selepas bermulanya tindakan itu, dia telah memberi notis mengenainya kepada orang yang menjadi plaintif dalam prosiding tersebut menyatakan apa-apa alasan yang mana dia bercadang untuk mengasaskan, dan mana-mana orang yang diberi notis mengenai tindakan itu berhak jika difikirkannya patut menjadi pihak kepada tindakan tersebut.

(4) Jika amaun yang seseorang penanggung insurans berliabiliti membayar di bawah seksyen ini berkenaan dengan liabiliti seseorang yang diinsuranskan oleh sesuatu polisi, melebihi amaun yang selain seksyen ini dia sepatutnya, berliabiliti di bawah polisi itu berkenaan dengan liabiliti tersebut, dia berhak untuk mendapat kembali lebihan daripada orang itu.

(5) Dalam seksyen ini, ungkapan "material" ertinya yang bersifat boleh mempengaruhi pertimbangan penanggung insurans yang berhemat dalam menentukan sama ada dia akan mengambil risiko itu, dan jika demikian berapakah premiumnya dan dengan apa syarat dan ungkapan "liabiliti yang dilindungi oleh syaratkah polisi" ertinya yang menjadi suatu liabiliti jika tidak kerana lakukan bahawa penanggung insurans berhak untuk mengelakkan atau membatalkan atau telah mengelakkan atau membatalkan polisi itu.

(6) Dalam Bahagian ini, rujukan mengenai suatu perakuan insurans dalam mana-mana peruntukan yang berhubungan dengan penyerahan balik atau kehilangan atau pembinasaan sesuatu perakuan insurans hendaklah, berhubungan dengan polisi di mana lebih daripada satu perakuan dikeluarkan di bawahnya, ditafsirkan sebagai rujukan mengenai kesemua perakuan itu dan, jika apa-apa salinan mana-mana perakuan telah dikeluarkan, hendaklah ditafsirkan sebagai meliputi rujukan mengenai salinan itu.

Hak pihak ketiga terhadap penanggung insurans

97. (1) Jika di bawah mana-mana polisi yang dikeluarkan bagi maksud Bahagian ini, seseorang (kemudian daripada ini disebut

"pengambil insurans") diinsuranskan terhadap liabiliti kepada pihak ketiga yang mungkin ditanggungnya—

(a) sekiranya pengambil insurans menjadi bankrap atau membuat suatu komposisi atau perkiraan dengan pemiutangnya; atau

(b) dalam hal pengambil insurans itu adalah suatu, syarikat, sekiranya suatu perintah penggulungan dibuat atau suatu ketetapan untuk penggulungan sukarela diluluskan terhadap syarikat itu atau jika seorang penerima atau pengurus dilantik bagi perniagaan atau pengusahaan syarikat itu atau jika milikan diambil oleh atau bagi pihak pemegang apa-apa debentur yang dijamin oleh suatu gadaian terapung atas apa-apa harta yang terkandung di dalam atau tertakluk kepada gadaian itu,

jika sebelum atau selepas kejadian itu apa-apa liabiliti seperti yang tersebut dahulu ditanggung oleh pengambil insurans maka haknya terhadap penanggung insurans di bawah polisi itu berkenaan dengan liabiliti tersebut hendaklah, walau apa pun yang berlawanan dalam mana-mana undang-undang bertulis, berpindah dan terletak hak pada pihak ketiga yang padanya liabiliti itu telah ditanggung.

(2) Jika suatu perintah dibuat di bawah mana-mana undang-undang bertulis yang berhubungan dengan kebankrapan bagi pentadbiran dalam kebankrapan harta pusaka seseorang penghutang yang telah mati maka jika apa-apa hutang yang boleh dibuktikan dalam kebankrapan masih belum dibayar oleh simati berkenaan dengan suatu liabiliti yang terhadapnya dia telah diinsuranskan di bawah suatu polisi yang dikeluarkan bagi maksud Bahagian ini sebagai suatu liabiliti terhadap pihak ketiga, hak penghutang yang telah mati itu terhadap penanggung insurans di bawah polisi itu berkenaan dengan liabiliti tersebut hendaklah, walau apa pun yang dinyatakan dalam mana-mana undang-undang, berpindah dan terletak hak pada orang yang hutangnya masih belum dibayar itu.

(3) Apa-apa syarat dalam suatu polisi yang dikeluarkan bagi maksud Bahagian ini yang secara langsung atau tidak langsung berupa sebagai hendak mengelakkan polisi itu atau hendak mengubahkan hak pihak di bawah polisi tersebut apabila berlakunya apa-apa kejadian yang dinyatakan dalam perenggan (1)*(a)* atau *(b)*

kepada pengambil insurans atau apabila suatu perintah dibuat di bawah mana-mana undang-undang bertulis yang berhubungan dengan kebankrapan mengenai pusakanya hendaklah tidak mempunyai apa-apa kuat kuasa.

(4) Apabila hak dipindahkan di bawah subseksyen (1) atau (2), penanggung insurans hendaklah, tertakluk kepada seksyen 99, mempunyai liabiliti yang sama terhadap pihak ketiga itu sebagaimana dia sepatutnya mempunyai liabiliti terhadap pengambil insurans tersebut tetapi—

(a) jika liabiliti penanggung insurans terhadap pengambil insurans lebih daripada liabiliti pengambil insurans terhadap pihak ketiga itu, tiada apa pun dalam Akta ini boleh menjejaskan hak pengambil insurans terhadap penanggung insurans mengenai lebihan itu; dan

(b) jika liabiliti penanggung insurans itu terhadap pengambil insurans kurang daripada liabiliti penanggung insurans terhadap pihak ketiga tersebut, tiada apa-apa dalam Akta ini boleh menjejaskan hak-hak pihak ketiga itu terhadap pengambil insurans mengenai baki itu.

(5) Bagi maksud seksyen ini dan seksyen 98 dan 99, ungkapan "liabiliti terhadap pihak ketiga" berhubungan dengan seseorang yang diinsuranskan di bawah apa-apa polisi insurans tidak meliputi apa-apa liabiliti orang itu atas sifat penanggung insurans di bawah apa-apa polisi insurans yang lain.

(6) Seksyen ini dan seksyen 98 dan 99 tidak terpakai—

(a) jika sesuatu syarikat digulung dengan sukarela semata-mata bagi maksud pembentukan semula atau penyatuan dengan syarikat lain; atau

(b) bagi apa-apa hal yang subseksyen 21(1) dan (2) Akta Pampasan Pekerja 1952 [*Akta 273*] terpakai.

Kewajipan untuk memberi maklumat yang perlu kepada pihak ketiga

98. (1) Mana-mana orang yang suatu tuntutan dibuat terhadapnya berkenaan dengan apa-apa liabiliti yang dikehendaki dilindungi oleh suatu polisi di bawah perenggan 91(1)*(b)* hendaklah, atas permintaan oleh atau bagi pihak orang yang membuat tuntutan, menyatakan sama ada atau tidak dia telah diinsuranskan berkenaan dengan liabiliti itu menurut apa-apa polisi yang mempunyai kuat kuasa bagi maksud Bahagian ini atau sepatutnya telah diinsuranskan sedemikian, jika penanggung insurans tidak mengelakkan atau membatalkan polisi itu, dan jika dia telah atau sepatutnya telah diinsuranskan sedemikian memberi apa-apa butir berkenaan dengan polisi itu sebagaimana dinyatakan di dalam perakuan insurans yang dihantarkan berkenaan dengannya di bawah subseksyen 91(4).

(2) Sekiranya mana-mana orang menjadi bankrap atau membuat suatu komposisi atau perkiraan dengan pemiutangnya atau sekiranya suatu perintah yang dibuat di bawah mana-mana undang-undang yang berhubungan dengan kebankrapan berkenaan dengan estet mana-mana orang atau sekiranya suatu perintah penggulungan dibuat atau suatu penetapan untuk penggulungan sukarela diluluskan berkenaan dengan mana-mana syarikat atau jika seorang penerima atau pengurus bagi perniagaan atau pengusahaan syarikat itu dilantik atau jika milikan diambil oleh atau bagi pihak pemegang apa-apa debentur yang dijamin oleh suatu gadaian terapung atas apa-apa harta yang terkandung di dalam atau tertakluk kepada gadaian itu, hendaklah menjadi tanggungjawab penghutang yang bankrap, wakil diri penghutang yang telah mati atau syarikat itu dan, mengikut mana-mana yang berkenaan, Ketua Pengarah Insolvensi, pemegang amanah, penyelesai, penerima atau pengurus atau orang yang memiliki harta itu untuk memberi, atas permintaan mana-mana orang yang mendakwa bahawa penghutang yang bankrap, penghutang yang telah mati atau syarikat itu mempunyai sesuatu liabiliti terhadapnya, apa-apa maklumat sebagaimana yang semunasabahnya dikehendaki olehnya bagi maksud menentukan sama ada apa-apa hak yang telah berpindah atau terletak hak padanya di bawah Akta ini dan bagi maksud menguatkuasakan hak itu, jika ada, dan apa-apa kontrak insurans setakat mana ia sama ada secara langsung atau tidak langsung berupa hendak mengelakkan kontrak itu atau hendak mengubah hak pihak-pihak di bawah kontrak tersebut atau pemberian apa-apa maklumat sedemikian dalam keadaan tersebut dahulu atau

selainnya untuk melarang atau mencegah pemberian maklumat itu dalam keadaan tersebut tidak mempunyai apa-apa kuat kuasa.

(3) Jika maklumat yang diberikan kepada mana-mana orang menurut subseksyen (2) menzahirkan alasan yang munasabah bagi mengandaikan bahawa telah dan mungkin telah dipindahkan kepadanya di bawah Akta ini hak terhadap mana-mana penanggung insurans tertentu, penanggung insurans itu tertakluk kepada kewajipan yang sama sebagaimana yang dikenakan oleh subseksyen tersebut terhadap orang yang tersebut dalam seksyen itu.

(4) Kewajipan untuk memberi maklumat yang dikenakan oleh seksyen ini hendaklah meliputi kewajipan untuk membenarkan segala kontrak insurans, resit bagi premium dan dokumen lain yang relevan dalam milikan atau kuasa orang yang padanya kewajipan itu dikenakan sedemikian untuk diperiksa dan salinannya dibuat.

(5) Jika mana-mana orang, tanpa alasan munasabah, gagal mematuhi seksyen ini atau sengaja membuat pernyataan yang palsu atau mengelirukan dalam menjawab apa-apa permintaan seperti yang tersebut dahulu dia melakukan suatu kesalahan.

Penyelesaian di antara penanggung insurans dan orang yang mengambil insurans

99. Jika seseorang yang diinsuranskan di bawah suatu polisi yang dikeluarkan bagi maksud di Bahagian ini telah menjadi bankrap atau jika, dalam hal orang yang diinsuranskan itu suatu syarikat, suatu perintah penggulungan telah dibuat atau suatu ketetapan untuk penggulungan sukarela telah diluluskan berkenaan dengan syarikat itu, tiada apa-apa perjanjian yang dibuat di antara penanggung insurans dan pengambil insurans setelah liabiliti dipertanggungkan terhadap pihak ketiga dan setelah bermulanya kebankrapan atau penggulungan itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, juga tiada apa-apa penepian, penyerahakan atau pelupusan lain yang dibuat oleh, atau pembayaran yang dibuat kepada, penanggung insurans selepas bermulanya kebankrapan atau penggulungan yang tersebut dahulu boleh berkuat kuasa menggagal atau menjejaskan hak yang berpindah kepada pihak ketiga di bawah Akta ini, tetapi hak itu hendaklah sama seolah-olah tiada apa-apa perjanjian, pengetepian, penyerahakan, pelupusan atau pembayaran telah dibuat.

Kebankrapan, dll., tidak menjejaskan tuntutan pihak ketiga

100. Jika suatu perakuan insurans telah diserahkan di bawah subseksyen 91(4) kepada orang yang telah melaksanakan suatu polisi, berlakunya berhubungan dengan mana-mana orang yang diinsuranskan oleh polisi itu, apa-apa kejadian sebagaimana yang tersebut dalam subseksyen 97(1) atau (2), walau apa pun yang terkandung di dalam Akta ini, tidak boleh menjejaskan apa-apa liabiliti orang itu sebagaimana dikehendaki dilindungi oleh suatu polisi di bawah perenggan 91(1)*(b)* Akta ini, tetapi tiada apa pun dalam seksyen ini boleh menjejaskan apa-apa hak terhadap penanggung insurans yang diberikan di bawah seksyen 97, 98 dan 99 orang yang baginya liabiliti itu telah dipertanggungkan.

Hak lanjut pihak ketiga terhadap penanggung insurans

101. (1) Tiada apa-apa penyelesaian oleh seseorang penanggung insurans berkenaan dengan apa-apa tuntutan yang boleh dibuat oleh pihak ketiga berkenaan dengan apa-apa liabiliti yang dikehendaki sebagaimana dilindungi oleh sesuatu polisi di bawah perenggan 91(1)*(b)* boleh menjadi sah melainkan pihak ketiga itu adalah pihak kepada penyelesaian sedemikian.

(2) Sesuatu polisi yang dikeluarkan di bawah Bahagian ini hendaklah terus berkuat kuasa dan boleh digunakan oleh pihak ketiga, walau pun atas kematian mana-mana orang yang diinsuranskan di bawah perenggan 91(1)*(b)* seolah-olah orang yang diinsuranskan itu masih hidup.

Penyerahan balik perakuan disebabkan pembatalan polisi

102. (1) Jika suatu perakuan insurans telah diserahkan di bawah subseksyen 91(4) kepada orang yang telah melaksanakan sesuatu polisi dan polisi itu telah dibatalkan dengan persetujuan bersama atau menurut kuasa apa-apa peruntukan di dalam polisi itu, orang yang telah diserahkan perakuan itu hendaklah, dalam masa tujuh hari dari berkuat kuasanya pembatalan itu, menyerahkan balik perakuan itu kepada penanggung insurans atau, jika perakuan itu telah hilang atau musnah, membuat suatu akuan berkanun bagi maksud itu, dan jika dia gagal berbuat demikian dia melakukan suatu kesalahan.

(2) Jika sesuatu polisi tidak dikeluarkan berikutan dengan pengeluaran suatu nota perlindungan, atau suatu polisi telah dibatalkan, dipindahkan kepada orang lain atau diubah bagi melindungi kenderaan yang diinsuranskan itu untuk digunakan bagi maksud yang selain maksud yang insurans itu pada mulanya dikeluarkan, maka hendaklah menjadi kewajipan penanggung insurans untuk serta-merta memberitahu Pengarah yang telah mendaftarkan kenderaan yang diinsuranskan oleh polisi atau nota perlindungan itu, dan jika dia gagal berbuat demikian dia melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi tiga ratus ringgit.

Pengemukaan perakuan

103. (1) Pemunya kenderaan motor berkewajipan untuk memberi apa-apa maklumat yang dia dikehendaki memberi oleh atau bagi pihak Ketua Pegawai Polis atau Pengarah bagi maksud menentukan sama ada kenderaan motor itu telah dipandu atau tidak dipandu dengan melanggar seksyen 90 pada bila-bila masa apabila pemandu itu dikehendaki, di bawah seksyen 58, mengemukakan perakuannya dalam masa lima hari, dan jika pemunya itu gagal berbuat demikian dia melakukan suatu kesalahan.

(2) Dalam seksyen ini, ungkapan "mengemukakan perakuannya" ertinya mengemukakan untuk pemeriksaan perakuan insurans atau perakuan jaminan yang relevan atau apa-apa keterangan lain bahawa kenderaan motor itu tidak dipandu atau telah tidak dipandu dengan melanggar seksyen 90 sebagaimana ditetapkan.

Penanggung insurans hendaklah diberitahu mengenai apa-apa kejadian

104. Pengambil insurans berkewajipan untuk memberitahu penanggung insurans secepat mungkin mengenai apa-apa kejadian yang boleh membangkitkan suatu tuntutan di bawah suatu polisi.

Deposit

105. Jika apa-apa jumlah wang didepositkan oleh mana-mana orang menurut atau sebagai suatu syarat kelulusan oleh Menteri di bawah seksyen 91 atau 93, tiada apa-apa bahagian jumlah wang itu, selagi apa-apa liabiliti iaitu liabiliti yang dikehendaki dilindungi oleh sesuatu polisi insurans di bawah Bahagian ini yang telah ditanggung olehnya masih belum dilepaskan atau diperuntukkan selainnya, boleh digunakan bagi melepaskan apa-apa liabiliti lain yang ditanggung olehnya.

Pemakaian Bahagian ini kepada jaminan

106. Bahagian ini hendaklah terpakai, berhubungan dengan jaminan yang mempunyai kuat kuasa bagi maksud Bahagian ini, sebagaimana ia terpakai berhubungan dengan polisi insurans, dan berhubungan dengan apa-apa jaminan seperti yang tersebut dahulu rujukan dalam peruntukan tersebut mengenai diinsuranskan, mengenai perakuan insurans, mengenai penanggung insurans dan mengenai orang yang diinsuranskan; hendaklah masing-masingnya ditafsirkan sebagai rujukan mengenai berkuat kuasanya jaminan itu, mengenai perakuan jaminan, mengenai pemberi jaminan dan mengenai orang yang liabilitinya dilindungi oleh jaminan itu.

Kaedah-kaedah

107. Menteri boleh membuat kaedah-kaedah bagi menetapkan apa-apa jua yang boleh ditetapkan di bawah Bahagian ini dan pada amnya bagi maksud menguatkuasakan Bahagian ini, dan khususnya tetapi tanpa menjejaskan keluasan peruntukan yang terdahulu boleh membuat kaedah-kaedah—

(a) untuk menetapkan borang yang hendak digunakan bagi maksud Bahagian ini;

(b) mengenai permohonan bagi perakuan insurans dan apa-apa dokumen lain serta pengeluarannya ditetapkan, dan mengenai penyimpanan rekod dokumen dan pemberian butir-butir mengenainya, atau pemberian maklumat

berkenaan dengannya, kepada Menteri, Ketua Pegawai Polis atau Ketua Pengarah;

(c) mengenai pengeluaran salinan mana-mana perakuan atau dokumen lain yang hilang atau musnah;

(d) mengenai penjagaan, pengemukaan, pembatalan dan penyerahan balik mana-mana perakuan atau dokumen lain; dan

(e) bagi memperuntukkan bahawa mana-mana peruntukan Bahagian ini hendaklah, berhubungan dengan kenderaan motor yang dibawa ke Malaysia dari suatu tempat di luar Malaysia oleh orang yang hanya tinggal untuk sementara di Malaysia, berkuat kuasa tertakluk kepada apa-apa ubah suaian dan penyesuaian sebagaimana yang ditetapkan.

BAHAGIAN V

KESALAHAN DAN PELBAGAI PERUNTUKAN

Pernyataan palsu

108. (1) Jika mana-mana orang—

(a) bagi maksud mendapatkan di bawah peruntukan mana-mana Bahagian, pemberian apa-apa jenis atau perihalan lesen bagi dirinya atau mana-mana orang lain, atau pengubahan mana-mana lesen sedemikian, atau bagi maksud menahan pemberian atau pengubahan mana-mana lesen sedemikian atau memperoleh pengenaan apa-apa syarat atau pengehadan berhubungan dengan mana-mana lesen sedemikian, membuat apa-apa pernyataan atau akuan yang diketahuinya palsu atau tidak betul, sama ada keseluruhannya atau sebahagiannya, atau mengelirukan dalam apa-apa hal material;

(b) bagi maksud mendapatkan pengeluaran perakuan insurans atau perakuan jaminan di bawah Bahagian IV, membuat apa-apa pernyataan yang palsu atau mengelirukan, atau menyembunyikan apa-apa maklumat yang material, melainkan jika dia membuktikan, dengan memuaskan hati

mahkamah, bahawa dia bertindak tanpa apa-apa niat untuk memperdaya;

(c) memberi apa-apa butir atau dokumen berkaitan dengan pendaftaran atau pelesenan kenderaan motor atau mengenai penukaran pemilikannya, atau berhubungan dengan lesen perdagangan kenderaan, yang diketahuinya palsu atau mengelirukan dalam apa-apa hal material;

(d) semasa memberi keterangan dalam mana-mana siasatan yang diadakan di bawah Akta ini, membuat apa-apa pernyataan yang palsu dan yang sama ada diketahuinya atau dipercayainya palsu, atau yang tidak dipercayainya sebagai benar;

(e) membuat apa-apa catatan palsu dalam mana-mana buku atau rekod atau membuat apa-apa dokumen yang mengandungi suatu pernyataan yang palsu, dengan niat supaya catatan atau dokumen atau pernyataan itu akan terdapat atau diberi sebagai keterangan dalam mana-mana siasatan yang diadakan di bawah Akta ini; atau

(f) membuat apa-apa catatan dalam suatu rekod, daftar, perakuan atau dokumen lain yang dikehendaki dikeluarkan, disimpan, disenggara atau diberi di bawah Akta ini yang palsu atau mengelirukan dalam apa-apa hal material,

dia melakukan kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

(2) Dalam apa-apa pendakwaan di bawah seksyen ini, apabila terbukti bahawa apa-apa permohonan, butir-butir, penyata, akaun, dokumen atau pernyataan bertulis adalah palsu atau tidak betul keseluruhannya atau sebahagiannya atau mengelirukan dalam apa-apa butir material, maka hendaklah dianggap, sehingga dibuktikan sebaliknya, bahawa permohonan, butir-butir, penyata, akaun, dokumen atau pernyataan bertulis itu palsu atau tidak betul atau mengelirukan dalam butir material mengikut mana-mana yang dikehendaki, pada pengetahuan orang yang menandatangani, menghantarkan atau menyediakannya.

(3) Jika, mana-mana orang—

(a) memalsukan, mengubahkan, mengusik, merosakkan, mencacatkan, menggunakan atau meminjamkan kepada atau membenarkan untuk digunakan oleh mana-mana orang lain akan apa-apa tanda, plat atau dokumen yang dikehendaki oleh Akta ini untuk dibawa atau dipamerkan di atas kenderaan motor, atau mana-mana perakuan pendaftaran, lesen, perakuan insurans atau perakuan jaminan di bawah Bahagian IV;

(b) membuat atau mempunyai dalam pemilikannya apa-apa tanda, plat atau dokumen yang hampir-hampir menyerupai apa-apa tanda, plat atau dokumen yang tersebut dahulu dikira sebagai untuk memperdaya;

(c) mengubahkan apa-apa catatan yang dibuat dalam suatu perakuan insurans, perakuan jaminan, buku pendaftaran, daftar, lesen atau dokumen lain yang dikeluarkan atau disimpan di bawah Akta ini;

(d) mengeluarkan perakuan insurans atau perakuan jaminan yang palsu dan tidak betul, sama ada keseluruhannya atau sebahagiannya, atau mengelirukan dalam apa-apa hal yang material;

(e) mempamerkan pada sesuatu kenderaan motor apa-apa lesen atau tanda pengenalan, plat atau dokumen yang telah diubah, diusik, dirosakkan, dicacatkan atau ditambah, atau apa-apa tiruan bagi sesuatu lesen, tanda, plat atau dokumen yang dikehendaki di bawah Akta ini untuk dibawa atau dipamerkan pada sesuatu kenderaan motor;

(f) mempamerkan pada sesuatu kenderaan motor apa-apa lesen atau tanda pengenalan, plat atau dokumen yang bukan kepunyaan kenderaan tersebut;

(g) menggunakan apa-apa lesen memandu, atau lesen untuk bertindak sebagai pemandu atau konduktor kenderaan perkhidmatan awam yang dipalsukan, diubah, dirosakkan atau dicacatkan, atau apa-apa lencana yang ditetapkan untuk dibawa oleh orang itu, atau apa-apa lesen yang

padanya tambahan yang tidak dibenarkan oleh Akta ini atau apa-apa kaedah di bawahnya telah dibuat;

(h) mengubah, merosak, menyembunyikan atau memotong apa-apa pengendorsan di atas suatu lesen memandu atau suatu lesen untuk bertindak sebagai pemandu atau konduktor suatu kenderaan perkhidmatan awam;

(i) menyediakan atau menyenggara atau membenarkan penyediaan atau penyenggaraan rekod-rekod palsu yang dikehendaki disenggara di bawah Akta ini; atau

(j) memalsukan atau membenarkan pemalsuan rekod-rekod yang dikehendaki diberikan di bawah Akta ini,

dia melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak kurang daripada lima ribu ringgit dan tidak lebih daripada dua puluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak kurang daripada satu tahun dan tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

(4) Subseksyen (3) hendaklah, dengan segala ubah suaian yang perlu, terpakai berhubungan dengan suatu dokumen yang membuktikan perlantikan pegawai pengangkutan jalan sebagaimana ia terpakai berhubungan dengan lesen.

(5) *(a)* Jika mana-mana pegawai polis atau pegawai pengangkutan jalan mempunyai sebab yang munasabah untuk mempercayai bahawa dokumen yang dibawa di dalam suatu kenderaan motor, atau apa-apa lesen atau perakuan insurans atau perakuan jaminan atau buku pendaftaran atau rekod atau dokumen lain yang dikemukakan kepadanya oleh pemandu atau orang yang menjaga suatu kenderaan motor menurut peruntukan Akta ini, adalah dokumen yang berhubungan dengannya suatu kesalahan di bawah seksyen ini telah dilakukan, dia boleh menyita dokumen itu.

(b) Bagi maksud subseksyen ini, ungkapan "dokumen" hendaklah termasuk suatu plat atau lencana, dan kuasa untuk menyita hendaklah termasuk kuasa untuk menanggalkan daripada kenderaan motor.

(6) Dalam seksyen ini ungkapan "perakuan insurans" dan "perakuan jaminan" termasuklah apa-apa dokumen yang dikeluarkan di bawah kaedah-kaedah yang dibuat oleh Menteri menurut kuasanya di bawah Bahagian IV untuk menetapkan keterangan yang boleh

dikemukakan sebagai ganti perakuan insurans atau perakuan jaminan dan ungkapan "tanda" termasuklah nombor enjin atau casis sesuatu kenderaan motor.

Liabiliti pemunya berdaftar dan lain-lain

109. (1) Bagi maksud apa-apa pendakwaan atau prosiding di bawah Akta ini, pemunya berdaftar suatu kenderaan motor hendaklah disifatkan sebagai pemunya kenderaan motor tersebut.

(2) Kecuali jika dikehendaki selainnya oleh Akta ini, apa-apa perbuatan atau peninggalan oleh sesiapa jua yang menjadi pemandu kenderaan motor itu pada masa material, hendaklah bagi maksud apa-apa pendakwaan atau prosiding di bawah Akta ini, disifatkan sebagai perbuatan atau peninggalan pemunya berdaftar melainkan dia memuaskan hati mahkamah bahawa dia telah mengambil segala langkah yang munasabah dan berhati-hati untuk mencegah perbuatan atau peninggalan itu:

Dengan syarat bahawa subseksyen ini tidak terpakai bagi sesuatu perbuatan atau peninggalan seseorang yang memandu suatu kenderaan motor yang melanggar seksyen 41 hingga 49.

(3) Sekiranya apa-apa perbuatan atau peninggalan oleh sesiapa jua yang menjadi pemandu kenderaan motor itu pada masa material itu, yang boleh menjadi suatu kesalahan terhadap Akta ini jika dilakukan oleh pemunya berdaftar, pemandu itu juga melakukan kesalahan tersebut.

(3A) Jika pemegang lesen ialah pemunya berdaftar kenderaan motor yang digunakan oleh mana-mana pekerja dalam pelakuan kesalahan di bawah seksyen 41, 42, 43, 44, 45 atau 45A dan tiga atau lebih kesalahan di bawah seksyen itu atau apa-apa gabungan seksyen itu telah dilakukan dalam tempoh tiga tahun dalam penjalanan pekerjaan itu oleh pekerja yang sama, sama ada melibatkan kenderaan motor yang sama atau sebaliknya, pemegang lesen itu melakukan kesalahan dan, apabila disabitkan, boleh didenda tidak kurang daripada lima puluh ribu ringgit dan tidak lebih daripada satu ratus lima puluh ribu ringgit.

(3B) Jika kesalahan kali kedua atau kali kemudian di bawah subseksyen (3A) dilakukan dalam tempoh tiga tahun daripada sabitan di bawah subseksyen (3A), pemegang lesen itu boleh didenda tidak kurang daripada satu ratus ribu ringgit dan tidak lebih daripada lima ratus ribu ringgit.

(4) Jika pemunya berdaftar adalah suatu pertubuhan perbadanan, mana-mana orang yang pada masa berlakunya kesalahan itu adalah pengarah, pengurus besar, pengurus, setiausaha atau pegawai seumpamanya yang lain bagi pertubuhan perbadanan itu, atau yang berupa sebagai bertindak atas sifat sedemikian, hendaklah disifatkan sebagai melakukan kesalahan itu melainkan dia membuktikan bahawa kesalahan itu dilakukan tanpa izin atau pembiarannya dan bahawa dia telah berusaha untuk mencegah berlakunya kesalahan itu sebagaimana dia sepatutnya lakukan memandangkan jenis fungsinya atas sifat itu dan kepada segala hal keadaan.

(5) Bagi maksud seksyen ini, "pemegang lesen" ertinya—

(a) berkenaan dengan Semenanjung Malaysia—

(i) orang yang dilesenkan sebagai pengendali perkhidmatan kenderaan perkhidmatan awam;

(ii) orang yang kepadanya dikeluarkan lesen kenderaan pelancongan; atau

(iii) orang yang dilesenkan sebagai pengendali perkhidmatan kenderaan barangan,

di bawah Akta Pengangkutan Awam Darat 2010; dan

(b) bagi Sabah dan Sarawak—

(i) orang yang kepadanya dikeluarkan lesen kenderaan perkhidmatan awam bagi bas berhenti-henti, bas catar, bas ekspres, bas mini, bas pekerja, bas pengantara atau bas sekolah; atau

(ii) orang yang kepadanya dikeluarkan lesen kenderaan barangan bagi lesen pembawa 'A' atau lesen pembawa 'B',

di bawah Akta Lembaga Pelesenan Kenderaan Perdagangan 1987.

Penalti kerana galangan dan gangguan

110. Mana-mana orang yang tanpa kuasa yang sah dengan meletakkan apa-apa jenis kenderaan, perihalan benda atau perkara di jalan atau berhampiran dengannya atau secara mengganggu apa-apa saliran yang dibina di tepi mana-mana jalan, menggalang atau membahayakan lalu lintas di jalan itu melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi satu ribu ringgit.

110A. (*Dipotong oleh Akta A1391*).

Bersubahat melakukan kesalahan

111. (1) Mana-mana orang yang bersubahat melakukan kesalahan terhadap Akta ini hendaklah dihukum dengan hukuman yang diperuntukkan bagi kesalahan ini.

(2) Jika seseorang disabitkan kerana bersubahat melakukan suatu kesalahan di bawah subseksyen (1) (iaitu suatu kesalahan yang jika disabitkan, suatu lesen memandu yang diberi di bawah Bahagian II boleh digantung atau diendorskan atau defendan dihilangkan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan itu) dan terbukti bahawa dia berada di dalam kenderaan motor itu pada masa berlakunya kesalahan itu, kesalahan yang dia disabitkan hendaklah, bagi maksud Bahagian yang berhubungan dengan pengendorsan dan penggantungan lesen dan kehilangan kelayakan daripada memegang atau mendapatkan lesen, disifatkan sebagai suatu kesalahan berkaitan dengan pemanduan suatu kenderaan motor.

Kuasa bagi penangkapan, pemberhentian dan penahanan

112. (1) Seseorang pegawai polis, pegawai pengangkutan jalan atau warden lalu lintas boleh menangkap tanpa waran—

(a) mana-mana orang yang telah melakukan atau disyaki telah melakukan suatu kesalahan terhadap seksyen 41, 42, 44, 45, 45A atau 50;

(b) mana-mana orang, yang bukannya pemandu suatu kenderaan motor, yang dalam pandangannya melakukan suatu kesalahan terhadap Akta ini selain suatu kesalahan terhadap mana-mana seksyen yang disebutkan dalam perenggan *(a)*:

Dengan syarat bahawa orang itu tidak boleh ditangkap jika dia memuaskan hati pegawai itu tentang namanya dan tempat kediamannya di Malaysia, dan bahawa dia tidak berniat untuk melarikan diri;

(c) mana-mana orang yang menjaga atau memandu suatu kenderaan motor yang telah melakukan atau disyaki telah melakukan suatu kesalahan terhadap Akta ini selain suatu kesalahan terhadap mana-mana seksyen yang disebutkan dalam perenggan *(a)*:

Dengan syarat bahawa orang itu tidak boleh ditangkap jika—

(i) di atas permintaan pegawai tersebut dia mengemukakan lesen memandunya untuk membolehkan pegawai itu menentukan nama dan alamat pemegang itu, tarikh pengeluaran dan pihak berkuasa yang mengeluarkannya; atau

(ii) yang bukannya pemandu suatu kenderaan motor yang digunakan untuk membawa penumpang untuk sewa atau upah atau untuk membawa barangan, dia memberi pegawai itu namanya dan tempat kediamannya di Malaysia,

melainkan jika pegawai itu mempunyai alasan untuk mengesyaki bahawa nama dan alamat yang ditentukan atau diberikan itu adalah palsu.

(2) Seseorang pegawai polis, pegawai pengangkutan jalan atau warden lalu lintas boleh menghendaki mana-mana orang yang didapatinya menjadi atau telah menjadi penumpang dalam kenderaan motor yang berhubungan dengannya pegawai itu menjalankan apa-apa kuasa yang diberikan kepadanya oleh seksyen ini untuk memberikannya nama dan alamatnya; dan jika orang itu enggan

memberikan nama dan alamat itu dia boleh (tertakluk kepada subseksyen 123(2)) ditangkap oleh pegawai itu tanpa waran supaya nama dan alamatnya dapat ditentukan.

(3) Seorang pegawai polis, pegawai pengangkutan jalan atau warden lalu lintas boleh menahan mana-mana basikal, basikal elektrik atau trisikal yang dalam pandangannya suatu kesalahan telah dilakukan berkenaan dengannya.

Kuasa polis dalam penyiasatan

113. (1) Tiap-tiap pegawai polis yang membuat penyiasatan di bawah Akta ini boleh menjalankan apa-apa atau segala kuasa khas yang berhubungan dengan penyiasatan polis dalam kes boleh tangkap yang diberikan kepada pegawai polis itu di bawah Bab XIII Kanun Acara Jenayah [*Akta 593*], dan seksyen 112 hingga 114 Kanun itu, adalah terpakai kepada pernyataan yang dibuat oleh orang yang diperiksa semasa penyiasatan itu dijalankan.

(2) Jika apa-apa kesalahan terhadap Akta ini telah dilakukan atau disyaki telah dilakukan di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur atau Wilayah Persekutuan Putrajaya, seorang warden lalu lintas mempunyai kuasa supaya menghendaki, sama ada secara lisan atau secara bertulis, mana-mana orang untuk memberinya apa-apa maklumat dan mana-mana orang yang gagal memberikan maklumat itu atau memberikan apa-apa maklumat yang dia ada sebab untuk mempercayai sebagai palsu, melakukan suatu kesalahan.

Kuasa pegawai pengangkutan jalan dalam penyiasatan

114. (1) Tiap-tiap pegawai pengangkutan jalan yang membuat penyiasatan di bawah Akta ini mempunyai kuasa untuk mendapatkan maklumat, sama ada secara lisan atau bertulis, daripada mana-mana orang yang diandaikan tahu akan fakta dan hal keadaan kes yang disiasat.

(2) Mana-mana orang yang, apabila dikehendaki oleh seorang pegawai pengangkutan jalan supaya memberi maklumat di bawah seksyen ini, enggan mematuhi permintaan sedemikian oleh pegawai atau menyatakan sebagai benar, maklumat yang dia tahu atau ada

sebab untuk mempercayai sebagai palsu, melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya.

(3) Apabila maklumat sedemikian dibuktikan sebagai tidak benar atau tidak betul keseluruhan atau sebahagiannya, tidak boleh menjadi dalihan untuk mengatakan bahawa maklumat itu atau mana-mana bahagiannya telah disalahtafsirkan, atau diberikan dengan tidak sengaja atau tanpa niat jenayah atau fraud.

Kewajipan memberi maklumat dan penggunaan pernyataan sebagai keterangan

115. (1) Jika pemandu suatu kenderaan motor dikatakan atau disyaki melakukan suatu kesalahan berkaitan dengan pemanduan kenderaan motor—

(a) pemunya kenderaan motor itu hendaklah memberi apa-apa maklumat sebagaimana yang dia dikehendaki memberi oleh seorang pegawai polis, warden lalu lintas atau pegawai pengangkutan jalan mengenai identiti dan alamat orang yang telah memandu kenderaan motor itu pada masa atau lebih kurang pada masa kesalahan yang dikatakan itu, dan mengenai lesen atau lesen-lesen yang dipegang oleh orang itu, dan jika dia gagal berbuat demikian dalam tempoh tujuh hari dari tarikh maklumat itu dikehendaki daripadanya dia melakukan suatu kesalahan melainkan dia membuktikan dengan memuaskan hati mahkamah, bahawa dia tidak mengetahui atau tidak boleh dengan usaha yang munasabah memastikan maklumat yang dikehendaki; dan

(b) mana-mana orang lain yang telah atau sepatutnya menjaga kenderaan motor itu hendaklah, jika dikehendaki seperti yang tersebut dahulu, memberi apa-apa maklumat yang dalam kuasanya untuk memberi, dan yang boleh menyebabkan pengenalan pemandu itu, dan jika, dalam tempoh tujuh hari dari tarikh maklumat itu dikehendaki daripadanya, dia gagal berbuat demikian, dia melakukan suatu kesalahan.

(2) Walau apa pun yang terkandung di dalam mana-mana undang-undang bertulis, apa-apa maklumat yang diberikan di bawah seksyen ini oleh mana-mana orang yang dipertuduh dengan mana-mana kesalahan yang berkaitan dengan pemanduan suatu kenderaan motor boleh digunakan sebagai keterangan dalam perbicaraan terhadap pertuduhan itu.

(3) Walau apa pun yang terkandung di dalam mana-mana undang-undang bertulis, apa-apa pernyataan yang dibuat oleh mana-mana orang kepada mana-mana pegawai polis bahawa sesuatu kenderaan motor tertentu telah dipandu oleh atau dipunyai oleh orang itu atau ia dipunyai oleh suatu perkongsian yang orang itu juga menyatakan bahawa dia telah menjadi pekongsinya atau suatu perbadanan yang dia menyatakan bahawa dia telah menjadi pengarah, pegawai atau pekerjanya pada suatu ketika tertentu boleh diterima sebagai keterangan bagi maksud menentukan oleh siapa kenderaan itu telah dipandu atau kepada siapa kereta itu dipunyai.

Kewajipan untuk memberikan maklumat dan kuasa memerintahkan kehadiran di mahkamah

115A. (1) Walau apa pun seksyen 115, jika pemunya sesuatu kenderaan motor dikatakan telah melakukan atau disyaki melakukan suatu kesalahan yang berhubungan dengan pemanduan sesuatu kenderaan motor, seorang pegawai polis, warden lalu lintas atau pegawai pengangkutan jalan boleh, sebagai ganti membuat permohonan kepada mahkamah untuk mendapatkan saman, dengan seberapa segera yang semunasabahnya praktik menyampaikan kepada pemunya itu suatu notis dalam borang yang ditetapkan ke alamatnya yang terakhir diketahui bagi pemunya kenderaan motor itu memerintahkannya untuk memberikan maklumat tentang identiti dan alamat orang yang telah memandu kenderaan motor tersebut pada masa atau lebih kurang pada masa kesalahan yang dikatakan itu, dan tentang lesen yang dipegang oleh orang itu.

(2) Jika pemunya sesuatu kenderaan motor yang kepadanya disampaikan notis yang diperuntukkan dalam subseksyen (1) tidak mematuhi notis itu dalam tempoh empat belas hari dari tarikh maklumat itu dikehendaki daripadanya, dia hendaklah disifatkan sebagai pemandu kenderaan motor itu pada masa atau lebih kurang pada masa kesalahan itu dilakukan dan hendaklah hadir di hadapan

mahkamah Majistret yang paling hampir yang mempunyai bidang kuasa untuk membicarakan kesalahan itu, pada masa dan tarikh yang dinyatakan dalam notis itu.

(3) Walau apa pun apa-apa yang terkandung dalam mana-mana undang-undang bertulis, apa-apa maklumat yang diberikan di bawah seksyen ini oleh mana-mana orang yang kemudiannya dipertuduh dengan apa-apa kesalahan berkaitan dengan pemanduan sesuatu kenderaan motor boleh digunakan sebagai keterangan dalam perbicaraan bagi pertuduhan itu.

116. (*Dipotong oleh Akta A1065*).

Bidang kuasa mahkamah Majistret Kelas Satu

116A. Walau apa pun apa-apa jua yang terkandung dalam mana-mana undang-undang bertulis yang bertentangan, mahkamah Majistret Kelas Satu hendaklah mempunyai bidang kuasa untuk membicarakan apa-apa kesalahan di bawah Akta ini dan boleh menjatuhkan hukuman penuh bagi kesalahan itu.

Peruntukan mengenai keterangan

117. (1) Suatu perakuan pendaftaran hendaklah menjadi keterangan *prima facie* mengenai pendaftaran kenderaan motor yang disebut di dalamnya, dan mengenai butir-butir yang terdapat di dalam daftar itu berhubungan dengan kenderaan motor itu dan pemunya berdaftarnya.

(2) Suatu salinan apa-apa catatan dalam mana-mana daftar yang dikehendaki disimpan di bawah Akta ini, yang berupa sebagai ditandatangani oleh atau bagi pihak orang yang di bawah Akta ini, dikehendaki menyimpan daftar itu, dan diperakui oleh atau bagi pihak orang tersebut sebagai salinan sebenar catatan itu, hendaklah menjadi keterangan bagi perkara yang dinyatakan dalam catatan itu tanpa bukti mengenai tandatangan atau kuasa orang yang menandatangani catatan atau perakuan tersebut.

(3) Apabila dalam apa-apa prosiding bagi suatu kesalahan terhadap Akta ini perlu untuk membuktikan—

(a) bahawa suatu kenderaan motor telah, atau telah tidak, didaftarkan dalam nama mana-mana orang;

(b) bahawa mana-mana orang adalah, atau bukan, pemunya berdaftar suatu kenderaan motor; atau

(c) bahawa mana-mana orang adalah, atau bukan, pemegang yang diberikan di bawah Bahagian II,

suatu perakuan yang berupa sebagai telah ditandatangani oleh seorang Pengarah, Timbalan Pengarah atau Pengarah dan memperakui perkara yang tersebut dahulu boleh diterima sebagai keterangan, dan hendaklah menjadi bukti *prima facie* bagi fakta yang diperakui dalam perakuan itu, tanpa bukti mengenai tandatangan Pengarah, Timbalan Pengarah atau Pengarah bagi perakuan itu.

(4) Jika dalam apa-apa prosiding bagi sesuatu kesalahan terhadap Akta ini adalah perlu untuk membuktikan—

(a) bahawa suatu kenderaan motor adalah, atau bukan, suatu kenderaan dibenarkan; atau

(b) bahawa mana-mana orang adalah seorang pegawai pengangkutan jalan,

suatu perakuan yang berupa sebagai telah ditandatangani oleh Ketua Pengarah, dan memperakui tentang perkara yang tersebut dahulu, boleh diterima sebagai keterangan, dan hendaklah menjadi bukti *prima facie* bagi fakta yang diperakui dalam perakuan itu, tanpa bukti mengenai tandatangan Ketua Pengarah bagi perakuan itu.

(5) Apabila dalam apa-apa prosiding bagi suatu kesalahan terhadap Akta ini, apa-apa soal timbul tentang kerosakan atau takat kerosakan yang dilakukan ke atas kenderaan motor akibat daripada suatu kemalangan atau sama ada suatu kenderaan motor mematuhi atau tidak mematuhi apa-apa peruntukan Akta ini berhubungan dengan pembinaan, kelengkapan atau syarat penggunaan kenderaan motor itu, perakuan seseorang pegawai pengangkutan jalan atau mana-mana orang yang dilesenkan di bawah Akta ini bahawa dia telah memeriksa kenderaan motor itu serta hasil pemeriksaan tersebut boleh diterima sebagai keterangan, dan hendaklah menjadi keterangan *prima facie* yang memadai bagi apa-apa fakta atau pendapat yang dinyatakan di

dalamnya berhubungan dengan pembinaan, kelengkapan atau syarat penggunaan kenderaan motor itu, dan pegawai itu atau orang yang dilesenkan di bawah Akta ini boleh tidak dipanggil untuk pemeriksaan balas ke atas perakuan itu melainkan jika keterangan yang bertentangan diberikan dan didapati oleh mahkamah sebagai boleh dipercayai, atau melainkan jika atas apa-apa alasan, mahkamah memikirkan pemeriksaan balas perlu atau dikehendaki bagi kepentingan keadilan:

Dengan syarat bahawa dalam apa-apa hal yang pendakwaan bercadang hendak memberi mana-mana perakuan sedemikian sebagai keterangan; hendaklah diserahkan kepada defendan satu salinan perakuan itu tidak kurang dari sepuluh hari genap sebelum bermulanya perbicaraan.

(6) Apabila dalam mana-mana prosiding perlu untuk membuktikan berat apa-apa muatan yang dibawa oleh mana-mana kenderaan, atau berat yang dibawa oleh gandar kenderaan itu, suatu perakuan yang berupa sebagai telah ditandatangani oleh—

(a) mana-mana pegawai polis yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Ketua Pegawai Polis atau Pesuruhjaya Polis;

(b) mana-mana pegawai pengangkutan jalan yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah;

(c) mana-mana pegawai Jabatan Kerja Raya yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah Kerjaraya atau Pengarah Kerja Raya Negeri, atau mana-mana pegawai Lembaga Lebuhraya Malaysia yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia;

(d) mana-mana warden lalu lintas yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Dato Bandar atau Perbadanan Putrajaya;

(e) mana-mana pegawai pihak berkuasa pelabuhan yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Pengurus Besar pihak berkuasa pelabuhan itu;

(f) mana-mana orang yang dilesenkan di bawah Akta ini,

untuk mengendalikan jambatan timbang atau alat penimbang di mana kenderaan atau muatan tersebut telah ditimbang, dan memperakukan—

(aa) bahawa jambatan timbang atau alat penimbang itu telah diperiksa dalam tempoh enam bulan sebelumnya dan didapati tepat oleh Inspektor Timbang dan Sukat; dan

(bb) berat kenderaan atau muatan itu, boleh diterima oleh mana-mana mahkamah sebagai bukti *prima facie* mengenai fakta yang diperakui dalam perakuan itu.

(7) Apabila dalam apa-apa prosiding di hadapan mana-mana mahkamah adalah perlu untuk membuktikan bahawa mana-mana pegawai polis, Ketua Pengarah, mana-mana Pengarah, mana-mana pegawai pengangkutan jalan, mana-mana pekhidmat awam, mana-mana orang yang dilesenkan di bawah Akta atau mana-mana warden lalu lintas telah menghantarkan atau menyampaikan, atau telah menerima atau tidak menerima, apa-apa lencana, dokumen, lesen, notis, plat atau benda lain, suatu perakuan yang berupa sebagai telah ditandatangani oleh atau bagi pihak pegawai polis, Ketua Pengarah, Pengarah, pegawai pengangkutan jalan, pekhidmat awam, mana-mana orang yang dilesenkan di bawah Akta ini atau warden lalu lintas itu dan memperakui penghantaran, penyampaian, penerimaan atau ketidakterimaan lencana, dokumen, lesen, notis, plat atau benda itu, boleh diterima sebagai keterangan, dan hendaklah menjadi bukti *prima facie* mengenai fakta yang diperakui dalam perakuan itu, tanpa bukti mengenai tandatangan pada perakuan tersebut.

(8) Dalam mana-mana prosiding di mana-mana mahkamah butir-butir mengenai sesuatu sabitan yang diendorskan pada lesen memandu yang diberikan di bawah Bahagian II boleh dikemukakan sebagai keterangan *prima facie* mengenai sabitan itu.

(9) Apabila dalam apa-apa prosiding bagi suatu kesalahan terhadap Akta ini perlu untuk membuktikan bahawa sesuatu topi keledar adalah atau bukan topi keledar, atau sesuatu tali pinggang keledar adalah bukan tali pinggang keledar, yang ditetapkan di bawah kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Akta ini, suatu perakuan yang berupa sebagai telah ditandatangani oleh Pengarah atau mana-mana

pegawai Institut Piawaian dan Penyelidikan Perindustrian Malaysia boleh diterima sebagai keterangan, dan hendaklah menjadi bukti *prima facie* mengenai apa-apa fakta atau pendapat yang dinyatakan dalam perakuan itu, tanpa bukti mengenai tandatangan Pengarah atau pegawai tersebut pada perakuan itu, dan Pengarah atau mana-mana pegawai Piawaian dan Penyelidikan Perindustrian Malaysia itu tidak boleh dipanggil untuk pemeriksaan balas ke atas perakuan itu melainkan jika atas apa-apa alasan mahkamah memikirkan pemeriksaan balas itu adalah perlu atau dikehendaki bagi kepentingan keadilan.

(10) Jika dalam apa-apa prosiding perlu untuk membuktikan kelajuan mana-mana kenderaan, suatu perakuan yang berupa sebagai ditandatangani oleh mana-mana pekhidmat awam yang adalah seorang jurutera elektrik atau jurutera mekanik dan yang memperakui bahawa apa-apa kelengkapan yang digunakan untuk menentukan kelajuan kenderaan telah diperiksa dalam tempoh lapan bulan sebelumnya dan didapati tepat, hendaklah diterima oleh mana-mana mahkamah sebagai bukti *prima facie* fakta yang diperakui dalam perakuan itu dan pekhidmat awam itu tidak boleh dipanggil untuk pemeriksaan balas ke atas perakuan itu melainkan jika atas apa-apa alasan, mahkamah memikirkan pemeriksaan balas perlu atau dikehendaki bagi kepentingan keadilan.

(11) Dalam mana-mana prosiding di mana-mana mahkamah, apa-apa imej yang dirakamkan yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan bagi apa-apa kesalahan di bawah Akta ini hendaklah diterima sebagai keterangan, dan hendaklah menjadi bukti *prima facie* bagi fakta yang dinyatakan di dalamnya.

Keterangan dan rekod sabitan dahulu

117A. (1) Bagi maksud penghukuman di bawah Akta ini, apabila perlu untuk membuktikan dalam mana-mana mahkamah bahawa kesalahan yang baginya seseorang itu disabitkan adalah kesalahan kali kedua atau kali kemudian, suatu perakuan yang berupa sebagai rekod sabitannya yang terdahulu, yang ditandatangani oleh—

(a) mana-mana pegawai pengangkutan jalan yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah; atau

(b) mana-mana pegawai polis yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Ketua Pegawai Polis atau Pesuruhjaya Polis,

yang menjaga rekod yang dalamnya sabitan itu disimpan, rekod itu boleh diterima sebagai keterangan dan hendaklah menjadi bukti *prima facie* mengenai apa-apa fakta yang disebut dalamnya.

(2) Perakuan di bawah subseksyen (1) hanya boleh diterima jika ia adalah rekod berkenaan dengan kesalahan yang sama dan sabitan itu diperoleh dalam masa lima tahun dari tarikh sabitan ini.

Penyampaian notis

118. (1) Apa-apa notis yang dikehendaki supaya diberikan atau disampaikan di bawah Akta ini, boleh, melainkan jika apa-apa cara penyampaian yang lain ditetapkan, disampaikan kepada orang yang tersentuh olehnya seperti yang berikut:

(a) dengan menyerahkan salinan notis asal secara kendiri kepada orang itu;

(b) dengan menampalkan salinan notis itu di mana-mana bahagian rumah itu yang mudah dilihat atau di mana-mana tempat lain di mana orang itu biasanya tinggal;

(c) dengan menampalkan salinan notis itu di mana-mana bahagian kenderaan motor orang itu yang mudah dilihat; atau

(d) dengan menghantar notis itu melalui pos berdaftar.

(2) Jika sesuatu notis disampaikan melalui pos berdaftar, ia hendaklah disifatkan sebagai telah disampaikan pada hari yang berikutan hari notis itu sepatutnya diterima, dalam perjalanan biasa pos, jika notis itu di alamatkan—

(a) dalam hal suatu syarikat yang diperbadankan di Malaysia, kepada pejabat berdaftar syarikat itu;

(b) dalam hal suatu syarikat yang perbadankan di luar Malaysia, sama ada kepada individu yang diberi kuasa untuk menerima penyampaian proses di bawah Akta Syarikat 1965, di alamat yang difailkan dengan Pendaftar Syarikat atau kepada pejabat berdaftar syarikat itu, di mana jua letaknya;

(c) dalam hal seorang individu atau kumpulan orang, kepada alamat persendirian yang disimpan dalam daftar Pengarah di bawah seksyen 8 dan 27A.

(3) Jika seseorang yang padanya dialamatkan surat berdaftar yang mengandungi apa-apa notis yang boleh diberikan di bawah Akta ini diberitahu tentang hakikat bahawa adanya surat berdaftar yang menantinya di pejabat pos, dan orang itu enggan atau mengabaikan untuk mengambil surat berdaftar itu, notis itu hendaklah disifatkan sebagai telah disampaikan kepadanya pada tarikh yang ia dimaklumkan demikian.

(4) (*Dipotong oleh Akta A1391*).

Kesalahan am dan penalti

119. (1) Mana-mana orang yang—

(a) tanpa alasan yang sah, bukti mengenainya terletak pada orang itu, enggan atau abai melakukan apa-apa yang dikehendakinya melakukan oleh Akta ini;

(b) tanpa alasan yang sah, bukti mengenainya terletak pada orang itu, tidak mematuhi kehendak apa-apa notis yang disampaikan kepadanya di bawah Akta ini; atau

(c) tanpa alasan yang sah, bukti mengenainya terletak pada orang itu, melanggar atau gagal mematuhi mana-mana peruntukan Akta ini,

melakukan suatu kesalahan.

(2) Mana-mana orang yang melakukan kesalahan di bawah Akta ini boleh, jika tiada apa-apa penalti khas diperuntukkan, dalam hal sabitan yang pertama, didenda tidak melebihi *dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan dan, dalam hal sabitan kali kedua atau kali kemudian, didenda tidak melebihi empat ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua belas bulan atau kedua-duanya.

(3) Mana-mana orang yang disaman untuk menjawab suatu pertuduhan berkenaan dengan apa-apa kesalahan yang di bawah seksyen berikutnya boleh dikompaunkan, boleh hadir untuk menjawab tuduhan itu sama ada dengan sendiriannya atau melalui peguam bela dan peguam cara, dan boleh dalam mana-mana hal sedemikian, melalui surat yang dihantarkan kepada mahkamah melalui pos berdaftar, mengaku salah terhadap pertuduhan itu dan mematuhi perintah mahkamah itu dengan syarat bahawa peruntukan subseksyen ini tidak boleh terpakai bagi mana-mana orang yang telah disampaikan suatu notis di bawah seksyen 53.

(4) Apa-apa saman yang dikeluarkan berkenaan dengan suatu pertuduhan yang termasuk dalam subseksyen (3) hendaklah mengandungi suatu notis memberitahu orang yang dipertuduh itu akan haknya di bawah subseksyen itu serta amaun denda yang akan dikenakan ke atasnya yang mana jumlah wang itu hendaklah disertakan dengan surat pengakuan salah terhadap kesalahan itu.

(5) Jika mana-mana orang yang telah diwakili oleh seorang peguam bela dan peguam cara, atau telah mengaku salah melalui surat sebagaimana diperuntukkan dalam subseksyen (3) dipenjarakan, mahkamah hendaklah dengan serta-merta mengeluarkan suatu waran bagi pemberkasannya, dan hukuman penjara yang dikenakan itu hendaklah mula berjalan hanya selepas pemberkasan orang tersebut di bawah waran itu.

(6) Menteri boleh membuat kaedah-kaedah bagi maksud menetapkan borang apa-apa saman atau waran yang hendak dikeluarkan menurut seksyen ini, dan pada amnya untuk membolehkan peruntukan seksyen ini dikuatkuasakan.

**CATATAN*—Dahulunya "Satu ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi tiga bulan dan, dalam hal sabitan yang kedua atau kemudiannya, boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya"–*lihat* Akta A1065.

Kesalahan dilakukan oleh pertubuhan perbadanan

119A. Jika sesuatu kesalahan di bawah Akta ini dilakukan oleh pertubuhan perbadanan (sama ada atau tidak pertubuhan perbadanan itu telah didakwa), tiap-tiap pengarah, setiausaha atau pengurus pertubuhan perbadanan itu hendaklah disifatkan bersalah atas kesalahan itu melainkan jika dia membuktikan bahawa kesalahan itu telah dilakukan tanpa persetujuan atau pembiarannya dan bahawa dia telah menjalankan segala usaha untuk menghalang pelakuan kesalahan itu sebagaimana yang patut dijalankannya memandangkan jenis fungsinya atas sifat itu dan kepada segala hal keadaan kes itu.

Kuasa Pengarah untuk menolak atau menggantung urusan atau transaksi

119B. (1) Walau apa pun peruntukan perenggan 17(1)*(d)* dan subseksyen 29(1A), Pengarah boleh menolak atau menggantung apa-apa urusan atau transaksi atau sebahagiannya di bawah Akta ini jika terdapat perkara atau kes yang belum selesai berhubung dengan apa-apa pelanggaran Akta ini atau apa-apa pelanggaran undang-undang bertulis yang ditetapkan dalam Jadual Ketiga:

Dengan syarat bahawa—

(a) dalam hal lesen kenderaan motor, apa-apa perkara atau kes yang belum selesai yang berhubungan dengan kenderaan motor tertentu bagi seseorang itu tidak akan menjejaskan mana-mana kenderaan motor yang lain yang didaftarkan atas namanya; dan

(b) dalam hal lesen memandu, apa-apa perkara atau kes yang belum selesai yang berhubungan dengan kelas lesen memandu tertentu bagi seseorang tidak akan menjejaskan kelas lesen memandunya yang lain.

Kuasa untuk mengkompaun

120. (1) Mana-mana pegawai berikut, iaitu—

(a) Ketua Pegawai Polis, Pesuruhjaya Polis atau mana-mana pegawai polis yang berpangkat tidak rendah daripada

Inspektor yang khusus diberi kuasa secara bertulis dengan nama atau jawatan bagi maksud itu oleh Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi polis;

(b) Ketua Pengarah atau Pengarah atau mana-mana pegawai pengangkutan jalan yang khusus diberi kuasa secara bertulis dengan nama atau jawatan bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah;

(c) Dato Bandar;

(cc) Presiden atau mana-mana pegawai Perbadanan Putrajaya yang khusus diberi kuasa secara bertulis dengan nama atau jawatannya untuk tujuan tersebut oleh Presiden;

(d) Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia atau mana-mana pegawai yang khusus diberi kuasa secara bertulis dengan nama atau jawatan bagi maksud itu oleh Ketua Pengarah Lembaga Lebuhraya Malaysia;

(e) seseorang pegawai pihak berkuasa yang berkenaan yang khusus diberi kuasa secara bertulis dengan nama atau jawatan bagi maksud itu oleh Menteri yang dipertanggungkan dengan tanggungjawab bagi kerajaan tempatan,

boleh mengikut budi bicaranya mengkompaunkan apa-apa kesalahan terhadap Akta ini yang ditetapkan sebagai suatu kesalahan yang boleh dikompaun oleh pegawai itu atau dalam hal seseorang pegawai yang disebut dalam perenggan *(d)* atau *(e)*, apa-apa kesalahan terhadap mana-mana perintah atau kaedah yang dibuat oleh pihak berkuasa yang berkenaan di bawah Bahagian III, dengan mendapatkan daripada orang yang dengan semunasabahnya disyaki telah melakukan kesalahan itu sejumlah wang yang tidak melebihi tiga ratus ringgit.

(2) Menteri boleh membuat kaedah-kaedah untuk menetapkan kesalahan yang boleh dikompaunkan serta cara dan tatacara mengenainya.

(3) Dalam seksyen ini, "pihak kuasa yang berkenaan" mempunyai erti yang sama seperti dalam seksyen 67.

Akuan bersalah melalui surat dan kompaun tidak menjejaskan peruntukan polisi insurans

121. Jika mana-mana orang telah mengkompaunkan suatu kesalahan atau mengaku salah melalui surat terhadap suatu kesalahan di bawah Akta ini, tiada apa-apa keterangan mengenai apa-apa tindakan sedemikian boleh diterima dalam mana-mana prosiding sivil yang timbul daripada transaksi yang sama dengan kesalahan itu dan dia hendaklah dengan yang demikian disifatkan telah tidak melakukan, dengan semata-mata atas alasan berbuat demikian, perlanggaran apa-apa syarat mana-mana polisi insurans berhubungan dengan pengakuan liabiliti tanpa izin penanggung insurans.

Ketua Pengarah hendaklah diberitahu mengenai sabitan dan kompaun

122. (1) Apabila, ketika mana-mana prosiding, yang membawa kepada sabitan, atau atas sabitan, mana-mana orang bagi apa jua kesalahan jenayah, sampai kepada pengetahuan mahkamah yang merekodkan sabitan itu bahawa orang itu (sama ada atau tidak orang itu memiliki suatu lesen yang dikeluarkan di bawah Akta ini) adalah, atau telah menjadi, atau telah bertindak sebagai, pemandu atau konduktor atau pemunya suatu kenderaan perkhidmatan awam, kenderaan pelancongan, kenderaan barangan atau kenderaan pekerja mahkamah hendaklah dengan serta-merta menghantarkan butir-butir mengenai sabitan itu, dan mengenai apa-apa hukuman yang dijatuhkan baginya, kepada Ketua Pengarah.

(2) Jika mana-mana mahkamah mensabitkan seseorang dengan suatu kesalahan terhadap seksyen 41 hingga 49, dan orang yang disabitkan itu adalah pemegang suatu lesen untuk memandu suatu kenderaan motor, atau lesen untuk bertindak sebagai pemandu atau konduktor kenderaan perkhidmatan awam, kenderaan pelancongan, kenderaan barangan atau kenderaan pekerja, mahkamah hendaklah dengan serta-merta menghantarkan butir-butir mengenai sabitan itu, dan apa-apa lesen sedemikian (sekiranya butir-butir itu dapat dipastikan), kepada Pengarah yang memberikan lesen itu atau kepada Pengarah bagi kawasan pendaftaran dalam mana orang yang disabitkan itu bermastautin.

(3) Jika mana-mana pegawai telah mengkompaunkan suatu kesalahan menurut subseksyen 120(1), kesalahan itu yang ditetapkan sebagai suatu kesalahan yang butir-butirnya hendaklah dihantar kepada Ketua Pengarah, pegawai itu hendaklah dengan serta-merta menghantarkan butir-butir mengenai kesalahan itu kepada Ketua Pengarah.

Pegawai tidak berpakaian seragam hendaklah mengemukakan kad pengenalan

123. (1) Tiap-tiap pegawai polis atau warden lalu lintas apabila bertindak terhadap mana-mana orang di bawah Akta ini hendaklah, jika tidak berpakaian seragam, dan tiap-tiap pegawai pengangkutan jalan apabila bertindak sedemikian hendaklah, apabila diminta, mengisytiharkan jawatannya dan mengemukakan kepada orang yang dia mengambil tindakan suatu dokumen yang menunjukkan identitinya itu sebagaimana yang masing-masingnya diarahkan oleh Pesuruhjaya Polis dalam hal seorang pegawai polis, dan apa-apa dokumen pengenalan sebagaimana yang diarahkan oleh Dato Bandar atau Perbadanan Putrajaya dalam hal warden lalu lintas, dan apa-apa dokumen pengenalan sebagaimana yang diarahkan oleh Ketua Pengarah dalam hal pegawai pengangkutan jalan, untuk dibawa oleh seseorang pegawai polis, warden lalu lintas dan pegawai pengangkutan jalan.

(2) Adalah tidak menjadi suatu kesalahan bagi mana-mana orang yang enggan mematuhi apa-apa permintaan, kehendak atau perintah yang dibuat oleh mana-mana pegawai polis yang tidak berpakaian seragam, mana-mana warden lalu lintas yang tidak berpakaian seragam atau mana-mana pegawai pengangkutan jalan jika pegawai polis, warden lalu lintas atau pegawai pengangkutan jalan itu enggan mengisytiharkan jawatannya dan mengemukakan dokumen pengenalannya apabila dikehendaki oleh orang itu.

Pembayaran fi lesen

124. (1) Ketua Pengarah atau Pengarah boleh, jika difikirkannya patut dan tertakluk kepada Akta ini, memberi apa-apa lesen apabila menerima suatu cek sebanyak amaun fi yang kena dibayar baginya atau atas apa-apa cara bayaran sebagaimana ditetapkan oleh Menteri.

(2) Jika sesuatu cek yang dikeluarkan atau cara bayaran yang lain yang dibuat berkenaan dengan suatu fi lesen kemudiannya tidak dilayani, lesen itu adalah tidak sah dari tarikh ia diberikan, dan Ketua Pengarah atau Pengarah, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah menghantarkan kepada orang yang dikeluarkan lesen itu, melalui surat berdaftar yang dialamatkan kepadanya di alamat yang diberinya, suatu notis menghendakinya menghantarkan lesen itu kepada Ketua Pengarah atau Pengarah, mengikut mana-mana yang berkenaan, dalam tempoh tujuh hari dari tarikh notis itu diposkan dan jika orang itu gagal mematuhi notis itu dalam tempoh tersebut, dia melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

Perisytiharan badan awam

124A. Menteri boleh mengisytiharkan mana-mana badan sebagai badan awam bagi maksud Akta ini.

Menteri boleh memberi kuasa kepada mana-mana orang untuk menjalankan fungsi Pengarah

125. Walau apa pun yang terkandung dalam Akta ini, Menteri boleh melalui kaedah-kaedah memberi kuasa kepada mana-mana orang, di atas syarat yang disifatkannya layak, untuk menjalankan apa-apa fungsi Pengarah di bawah Akta ini berkenaan dengan pelesenan kenderaan motor, pelesenan pemandu kenderaan motor dan pengutipan bayaran atau caj.

Kuasa Menteri untuk memberi kuasa atau memberikan lesen

126. (1) Walau apa pun apa-apa jua dalam Akta ini, Menteri hendaklah mempunyai kuasa untuk memberi kuasa atau memberi lesen atas apa-apa syarat yang difikirkannya patut kepada mana-mana orang untuk menjalankan mana-mana fungsi seseorang pegawai pengangkutan jalan di bawah Akta ini yang didapatinya perlu.

(2) Menteri boleh membuat kaedah-kaedah bagi maksud subseksyen (1), dan khususnya, tetapi tanpa menjejaskan keluasan

peruntukan yang terdahulu, boleh membuat kaedah-kaedah berkenaan dengan mana-mana perkara yang berikut:

(a) untuk menetapkan caj, fi atau levi yang hendaklah dibayar kepada mana-mana orang yang diberi kuasa atau dilesenkan di bawah subseksyen (1) berkenaan dengan perkhidmatan yang diadakan;

(b) untuk menetapkan kelayakan orang yang akan diambil kerja oleh orang yang diberi kuasa atau dilesenkan di bawah subseksyen (1) dan untuk mengawal selia kekompetenan mereka;

(c) untuk menetapkan jenis rekod yang hendaklah disimpan oleh orang yang diberi kuasa atau dilesenkan di bawah subseksyen (1);

(d) untuk menetapkan jenis penyata yang hendaklah dikemukakan oleh orang yang diberi kuasa atau dilesenkan di bawah subseksyen (1) kepada Ketua Pengarah pada lat tempoh tertentu; dan

(e) untuk mengawal selia pemeriksaan oleh Ketua Pengarah akan premis orang yang diberi kuasa atau dilesenkan di bawah subseksyen (1) dan rekod yang disimpan di situ.

(3) Menteri boleh, melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta*, memberi kuasa orang yang diberi kuasa atau dilesenkan di bawah subseksyen (1) untuk meminta, memungut dan menyimpan caj, fi atau levi yang ditetapkan di bawah subseksyen (2) berkenaan dengan perkhidmatan yang diadakan olehnya.

(4) Sesuatu perintah di bawah subseksyen (3) hendaklah menyatakan—

(a) jenis perkhidmatan yang berkenaan dengannya caj, fi atau levi boleh diminta, dipungut atau disimpan;

(b) orang yang diberi kuasa untuk meminta, memungut dan menyimpan caj, fi atau levi itu; dan

(c) tempoh pemberikuasaan untuk meminta, memungut dan menyimpan caj, fi atau levi itu.

(5) Mana-mana orang yang diberi kuasa di bawah subseksyen (3) hendaklah—

(a) menyimpan apa-apa akaun, buku dan rekod berkenaan dengan pembayaran dan pemungutan caj, fi atau levi yang dikehendaki oleh Ketua Pengarah;

(b) mengemukakan kepada Ketua Pengarah apa-apa maklumat, penyata dan akaun berkenaan dengan pembayaran dan pemungutan caj, fi atau levi yang dikehendaki oleh Ketua Pengarah; dan

(c) membenarkan Ketua Pengarah atau mana-mana pegawai yang diberi kuasa secara bertulis olehnya untuk mendapatkan akses kepada atau memeriksa atau meneliti mana-mana dokumen, jentera atau kelengkapan yang disenggarakan atau digunakan bagi pembayaran atau pemungutan caj, fi atau levi.

(6) Pemberikuasaan mana-mana orang di bawah subseksyen (3) tidak menjadikan Kerajaan Persekutuan bertanggungan kepada mana-mana orang berkenaan dengan apa-apa kecederaan, kerosakan atau kerugian yang disebabkan oleh kegagalan orang yang diberi kuasa atau dilesenkan untuk menjalankan obligasinya di bawah Akta yang berkenaan dengannya caj, fi atau levi diminta, dipungut dan disimpan.

(7) Jika seseorang yang diberi kuasa atau dilesenkan di bawah subseksyen (1) melanggar atau tidak mematuhi mana-mana syarat pemberikuasaan atau lesen atau mana-mana peruntukan seksyen ini atau kaedah-kaedah yang dibuat di bawahnya yang baginya tiada penalti diperuntukkan secara khusus orang itu melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan bagi tempoh tidak melebihi dua tahun atau kedua-duanya.

(8) Walaupun mana-mana orang telah diberi kuasa atau diberi lesen di bawah seksyen ini untuk menjalankan mana-mana fungsi seorang pegawai pengangkutan jalan, Menteri boleh memberikan

arahan kepada Ketua Pengarah atau Pengarah supaya menjalankan mana-mana fungsi itu.

Pembatalan

126A. (1) Pemberikuasaan atau lesen yang dikeluarkan di bawah seksyen 126 hendaklah, melainkan jika terlebih dahulu dibatalkan, terus berkuat kuasa bagi apa-apa tempoh yang ditentukan oleh Menteri.

(2) Menteri boleh membatalkan mana-mana pemberikuasaan atau lesen yang dikeluarkan di bawah seksyen 126.

Kaedah-kaedah

127. (1) Menteri boleh membuat kaedah-kaedah bagi apa-apa maksud yang mana kaedah-kaedah boleh dibuat di bawah Akta ini dan bagi menetapkan apa-apa perkara yang boleh ditetapkan di bawah Akta ini, dan secara amnya bagi maksud menguatkuasakan Akta ini, dan secara khususnya, tetapi tanpa menjejaskan keluasan peruntukan yang terdahulu, boleh membuat kaedah-kaedah berkenaan dengan mana-mana perkara yang berikut:

(a) bahasa dan skrip yang hendak ditulis bagi mana-mana isyarat lalu lintas, notis, rekod, permohonan, penyata atau dokumen lain;

(b) pengecualian, dengan atau tanpa syarat, bagi mana-mana orang, atau kelas orang, atau kenderaan atau kelas kenderaan, daripada perlunya mematuhi apa-apa kehendak Akta ini;

(c) dokumen, plat dan tanda yang akan dibawa oleh kenderaan yang dibenarkan atau apa-apa kelas kenderaan yang dibenarkan dan cara dokumen, plat dan tanda tersebut dibawa;

(d) penentuan bilangan penumpang yang sesuatu kenderaan perkhidmatan awam atau sesuatu kenderaan sewa dan

pandu dibina atau disesuaikan untuk membawanya dan bilangan yang boleh dibawa;

(e) pembawaan bagasi penumpang dan barangan (termasuk bungkusan) di dalam kenderaan perkhidmatan awam;

(f) kelengkapan yang akan dibawa oleh sesuatu kenderaan perkhidmatan awam;

(g) jenis meter teksi yang boleh dibenarkan, pengehadan penggunaannya dan kawalan ke atas ujian, pembaikan dan penyenggaraan meter teksi;

(h) pembawaan penumpang di dalam kenderaan barangan;

(i) pemberian lesen vokasional kepada pemandu dan konduktor kenderaan perkhidmatan awam, kenderaan pekerja dan kenderaan barangan, tatacara permohonan bagi lesen tersebut, syarat yang disertakan kepadanya, dan fi yang akan dicaj dan cara pembayaran mengenainya;

(j) ujian terhadap pemohon lesen pemandu kenderaan perkhidmatan awam;

(k) kelakuan orang yang memegang lesen vokasional dan cara pengenalan untuk dipakai oleh mereka;

(l) kelakuan orang yang diambil kerja dalam atau berkaitan dengan kenderaan perkhidmatan awam, kelakuan penumpang yang menaiki, dalam perjalanan di dalam atau menurun sesuatu kenderaan perkhidmatan awam dan kelakuan bakal penumpang yang sedang menunggu untuk menaiki kenderaan perkhidmatan awam;

(m) pemindahan daripada sesuatu kenderaan perkhidmatan awam mana-mana orang yang melanggar kaedah-kaedah yang dibuat di bawah perenggan *(l)*;

(n) menghendaki seseorang penumpang dalam sesuatu kenderaan perkhidmatan awam yang semunasabahnya disyaki oleh pemandu atau konduktornya melanggar kaedah-kaedah yang dibuat di bawah perenggan (1)

supaya memberikan nama dan alamatnya kepada seseorang pegawai polis atau kepada pemandu, konduktor atau pemeriksa tiket apabila dituntut;

(o) menghendaki seseorang penumpang dalam sesuatu kenderaan perkhidmatan awam supaya mengisytiharkan, jika diminta sedemikian oleh pemandu, konduktor atau pemeriksa tiket akan perjalanan yang dia bermaksud melalui atau telah melalui, dalam kenderaan itu, supaya membayar tambang bagi keseluruhan perjalanan tersebut dan supaya menerima apa-apa tiket yang diuntukkan baginya;

(p) menghendaki, jika tuntutan dibuat bagi maksud itu oleh pemandu, konduktor atau orang lain yang diberi kuasa oleh pemegang lesen bagi suatu kenderaan perkhidmatan awam, pengemukaan ketika di dalam perjalanan itu dan penyerahan balik di akhir perjalanan, oleh pemegangnya, akan apa-apa tiket yang dikeluarkan kepadanya;

(q) menghendaki seseorang penumpang dalam sesuatu kenderaan perkhidmatan awam, jika dikehendaki sedemikian oleh pemandu atau konduktor, supaya meninggalkan kenderaan apabila tamat perjalanan bagi tambang yang telah dibayar olehnya;

(r) menghendaki penyerahan balik oleh pemegang, apabila habis tempoh atau berakhir perjalanan yang dikeluarkan baginya, tiket yang dikeluarkan kepadanya.

(2) Apa-apa kaedah yang dibuat oleh Menteri di bawah Akta ini hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

Kuasa Menteri untuk meminda jadual

127A. Menteri boleh, melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta*, meminda mana-mana jadual.

Pemansuhan, peralihan dan kecualian

***128.** (1) Ordinan Lalu lintas Jalan 1958 [*Ord. No. 49 tahun 1958*] dan Perintah Pengubahsuaian Undang-Undang (Ordinan Lalu lintas Jalan) (Perluasan dan Pengubahsuaian) 1984 [*P.U.(A)136/1984*] setakat yang ia tidak berhubungan dengan pelesenan kenderaan perdagangan adalah dengan ini dimansuhkan:

Dengan syarat bahawa segala perundangan subsidiari yang dibuat di bawah Ordinan yang dimansuhkan setakat yang ia tidak berhubungan dengan pelesenan kenderaan perdagangan hendaklah disifatkan telah dibuat di bawah Akta ini dan hendaklah terus berkuat kuasa sehingga dipinda atau dibatalkan di bawahnya:

Dengan syarat selanjutnya bahawa apa-apa perakuan, lesen, permit plat, tanda, perakuan pendaftaran atau apa-apa dokumen lain yang berkenaan dengan sesuatu kenderaan motor, atau apa-apa kekurangan fi atau apa-apa pengecualian, yang dikeluarkan atau diberikan di bawah Ordinan yang dimansuhkan dan berkuat kuasa sebelum sahaja Akta ini mula berkuat kuasa, hendaklah, setakat yang pengeluaran atau pemberian itu tidak berlawanan dengan Akta ini, disifatkan telah dikeluarkan atau diberikan di bawah Akta ini dan hendaklah terus berkuat kuasa sehingga ia habis tempoh, atau diubahkan, dipinda atau dibatalkan di bawahnya.

(2) Jika apa-apa rayuan berkenaan dengan sesuatu keputusan yang dibuat di bawah Ordinan yang dimansuhkan masih belum selesai sebelum apa-apa pihak berkuasa atau mahkamah atau apabila apa-apa hak untuk merayu berkenaan dengan keputusan itu telah terakru, prosiding berkenaan dengan rayuan itu atau berkenaan dengan apa-apa rayuan di bawah hak merayu yang terakru hendaklah diteruskan atau diadakan, mengikut mana-mana yang berkenaan, di bawah Akta ini seolah-olah berkenaan dengan keputusan di bawah Akta ini, tertakluk kepada segala arahan yang pihak berkuasa atau mahkamah, mengikut mana-mana yang berkenaan, menyifatkannya layak atau suai manfaat untuk memberi dalam perkara itu.

**CATATAN—lihat* seksyen 37 Akta A878—Pindaan ini hendaklah disifatkan telah menjadi suatu bahagian integral seksyen 128 mulai dari 1 Januari 1988 dan apa-apa tindakan yang telah dilakukan atau prosiding yang telah dimulakan berkenaan dengan kenderaan perdagangan semasa tempoh antara tarikh tersebut dan mula berkuat kuasanya Akta A878 dan penerusannya selepas itu, jika ada, adalah dengan ini diisytiharkan sebagai sah dan menurut undang-undang, dan hendaklah disifatkan sebagai dan sentiasa dan pada setiap masa sah dan menurut undang-undang.

Kuasa Menteri untuk membuat peruntukan peralihan tambahan, dsb.

129. Menteri boleh, melalui kaedah-kaedah, membuat apa-apa peruntukan sebagaimana difikirkannya perlu, atau suai manfaat bagi maksud menyingkirkan apa-apa kesulitan yang disebabkan oleh berkuat kuasanya Akta ini, apa-apa kaedah sedemikian boleh dibuat supaya dapat berkuat kuasa mulai dari mula berkuatkuasanya Akta ini.

JADUAL PERTAMA

[Seksyen 2]

KESALAHAN BERJADUAL

Butiran	Jenis kesalahan (1)	Peruntukan undang-undang (2)
(i)	Memandu melebihi had laju	Kaedah 3, Kaedah-Kaedah Kenderaan Motor (Had Laju) 1989 [*P.U. (A) 25/1989*]
(ii)	Tidak mematuhi isyarat lalu lintas	Subseksyen 79(2) Akta ini
(iii)	Memotong di garisan berkembar	Subseksyen 79(2) Akta ini
(iv)	Memandu di lorong kecemasan	Kaedah 53, Kaedah-Kaedah Lalu Lintas Jalan 1959 [*L.N. 166/1959*]
(v)	Memotong dan menghalang daripada memotong	Kaedah 6, Kaedah-Kaedah Lalu Lintas Jalan 1959 [*L.N. 166/1959*]
(vi)	Memotong barisan	Kaedah 3(2)*(b)*, Kaedah-Kaedah Lalu Lintas Jalan 1959 [*L.N. 166/1959*]
(vii)	Menggunakan telefon bimbit semasa memandu	Kaedah 17A, Kaedah-Kaedah Lalu Lintas Jalan 1959 [*L.N. 166/1959*]

JADUAL KEDUA

[Seksyen 2]

KESALAHAN YANG DIRAKAMKAN MELALUI KAMERA

(i) Memandu kenderaan selain bas di lorong bas

(ii) Memandu melebihi had laju yang ditetapkan

(iii) Tertakluk kepada seksyen 76A, tidak mematuhi isyarat merah pada isyarat lalu lintas

---

JADUAL KETIGA

[Seksyen 119B]

(i) Akta Kualiti Alam Sekitar 1974 [*Akta 127*].

UNDANG-UNDANG MALAYSIA

Akta 333

AKTA PENGANGKUTAN JALAN 1987

SENARAI PINDAAN

Undang-Undang yang meminda	Tajuk ringkas	Berkuat kuasa dari
Akta A709	Akta Pengangkutan Jalan (Pindaan) 1988	15-01-1989
Akta A878	Akta Pengangkutan Jalan (Pindaan) 1994	04-03-1994
Akta A891	Akta Pengangkutan Jalan (Pindaan) 1994	08-07-1994
Akta A973	Akta Pengangkutan Jalan (Pindaan) 1996	01-01-1997 bagi perenggan 2*(a)*, 2*(b)*, 2*(c)*, 12*(b)*, seksyen 18 hingga 33, perenggan 35*(b)*, seksyen 38 dan 40
Akta A1065	Akta Pengangkutan Jalan (Pindaan) 1999	01-10-1999 bagi perenggan 2*(c)* hingga 2*(e)*; seksyen 3, 4 dan 18; subperenggan 19*(a)*(i), 19*(b)*(i), perenggan 19*(c)* kecuali setakat mana ia berhubung dengan kemasukan perenggan 65(4)*(e)* ke dalam Akta Pengangkutan Jalan 1987, 19*(d)*, 19*(e) dan* 19*(f)*; seksyen 21, 23, 26, 28 dan 29 (*lihat* P.U. (B) 382/ 1999)

Undang-Undang yang meminda	Tajuk ringkas	Berkuat kuasa dari
		(*lihat* P.U. (B) 382/ 1999) 18-4-2000 bagi perenggan 2*(a)* dan 2*(b)*; seksyen 5 hingga 17; subperenggan 19*(a)*(ii), 19*(b)*(ii), perenggan 19*(c)* setakat mana ia berhubung dengan kemasukan perenggan 65(4)*(e)* ke dalam Akta Pengangkutan Jalan 1987, dan perenggan 19*(g)*; seksyen 20, 22, 24, 25 dan 27. (*lihat* P.U. (B) 94/ 2000)
Akta A1101	Akta Pengangkutan Jalan (Pindaan) 2001	28-04-2005 bagi seksyen 10 hingga 15 dan seksyen 17 hingga 19 (*lihat* P.U. (B) 156/ 2005) Seksyen yang lain belum berkuat kuasa
Akta A1262	Akta Pengangkutan Jalan (Pindaan) 2006	06-03-2006
Akta A1356	Akta Pengangkutan Jalan (Pindaan) 2009	01-10-2009
Akta A1391	Akta Pengangkutan Jalan (Pindaan) 2011	31-01-2011

Undang-Undang yang meminda	Tajuk ringkas	Berkuat kuasa dari
Akta A1440	Akta Pengangkutan Jalan (Pindaan) 2012	15-09-2012

UNDANG-UNDANG MALAYSIA

Akta 333

AKTA PENGANGKUTAN JALAN 1987

SENARAI SEKSYEN YANG DIPINDA

Seksyen	Kuasa meminda	Berkuat kuasa dari
2	Akta A709	15-01-1989
	Akta A878	04-03-1994
	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1065	01-10-1999
		18-04-2000
	Akta A1262	06-03-2006
	Akta A1356	01-10-2009
	Akta A1391	31-01-2011
	Akta A1440	15-09-2012
3	Akta A1065	01-10-1999
3A	Akta A878	04-03-1994
	Akta A891	08-07-1994
4	Akta A1065	01-10-1999
	Akta A1356	01-10-2009
4A	Akta A1391	31-01-2011
4B	Akta A1391	31-01-2011
5	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1391	31-01-2011
	Akta A1440	15-09-2012
7	Akta A709	15-01-1989
	Akta A1391	31-01-2011
9	Akta A1065	18-04-2000
10	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1391	31-01-2011
11	Akta A1391	31-01-2011
12	Akta A878	04-03-1994

Seksyen	Kuasa meminda	Berkuat kuasa dari
13	Akta A878	04-03-1994
14	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1391	31-01-2011
	Akta A1440	15-09-2012
15	Akta A1440	15-09-2012
16	Akta A891	08-07-1994
17	Akta A709	15-01-1989
	Akta A878	04-03-1994
	Akta A891	08-07-1994
	Akta A973	01-01-1997 (bagi perenggan 12*(b)*)
	Akta A1391	31-01-2011
	Akta A1440	15-09-2012
19	Akta A878	04-03-1994
20	Akta A878	04-03-1994
	Akta A891	08-07-1994
21	Akta A1391	31-01-2011
22	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1391	31-01-2011
23	Akta A1391	31-01-2011
26	Akta A1440	15-09-2012
27	Akta A878	04-03-1994
	Akta A973	01-01-1997
27A	Akta A1391	31-01-2011
29	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1065	18-04-2000
34	Akta A1391	31-01-2011
34A	Akta A1101	28-04-2005
35	Akta A709	15-01-1989
	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1391	31-01-2011
	Akta A1440	15-09-2012

Seksyen	Kuasa meminda	Berkuat kuasa dari
35A	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1101	28-04-2005
	Akta A1391	31-01-2011
	Akta A1440	15-09-2012
36	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1101	28-04-2005
	Akta A1391	31-01-2011
37	Akta A878	04-03-1994
	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1391	31-01-2011
38	Akta A878	04-03-1994
	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1101	28-04-2005
	Akta A1391	31-01-2011
40	Akta A1440	15-09-2012
41	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1065	18-04-2000
	Akta A1101	28-04-2005
42	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1065	18-04-2000
43	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1065	18-04-2000
44	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1065	18-04-2000
	Akta A1101	28-04-2005
45	Akta A973	01-10-1997
	Akta A1065	18-04-2005
45A	Akta A878	04-03-1994
	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1065	18-04-2000
45B	Akta A878	04-03-1994
	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1065	18-04-2000

Seksyen	Kuasa meminda	Berkuat kuasa dari
45C	Akta A878	04-03-1994
	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1065	18-04-2000
45D	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1065	18-04-2000
45E	Akta A878	04-03-1994
45F	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1065	18-04-2000
45G	Akta A878	04-03-1994
	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1065	18-04-2000
48	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1391	31-01-2011
50	Akta A878	04-03-1994
53	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1391	31-01-2011
53A	Akta A1391	31-01-2011
	Akta A1440	15-09-2012
53B	Akta A1391	31-01-2011
53C	Akta A1391	31-01-2011
54	Akta A973	01-01-1997
	Akta A1440	15-09-2012
56	Akta A1391	31-01-2011
	Akta A1440	15-09-2012
58	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1101	28-04-2005
58A	Akta A1391	31-01-2011
59	Akta A891	08-07-1994
	Akta A1440	15-09-2012
60	Akta A891	08-07-1994
	Akta A1391	31-01-2011

Seksyen	Kuasa meminda	Berkuat kuasa dari
61	Akta A891	08-07-1994
62	Akta A1391	31-01-2011
63	Akta A891	08-07-1994
	Akta A1065	01-10-1999
	Akta A1391	31-01-2011
64	Akta A1391	31-01-2011
65	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1065	01-10-1999; 18-04-2000
	Akta A1356	01-10-2009
	Akta A1391	31-01-2011
66	Akta A709	15-01-1989
	Akta A878	04-03-1994
	Akta A973	01-01-1997 (bagi perenggan 35*(b)*)
	Akta A1065	18-04-2000
	Akta A1391	31-01-2011
66A	Akta A891	08-07-1994
	Akta A1440	15-09-2012
BAHAGIAN IIB	Akta A1391	31-01-2011
66H	Akta A1391	31-01-2011
66I	Akta A1391	31-01-2011
66J	Akta A1391	31-01-2011
66K	Akta A1391	31-01-2011
66B	Akta A891	08-07-1994
66C	Akta A891	08-07-1994
66D	Akta A891	08-07-1994
66DA	Akta A1101	28-04-2005
66E	Akta A891	08-07-1994
66F	Akta A891	08-07-1994

Seksyen	Kuasa meminda	Berkuat kuasa dari
66G	Akta A891	08-07-1994
67	Akta A1065	01-10-1999
	Akta A1356	01-10-2009
69	Akta A709	15-01-1989
	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1391	31-01-2011
70	Akta A878	04-03-1994
71	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1391	31-01-2011
72	Akta A878	04-03-1994
76A	Akta A1440	15-09-2012
79	Akta A1440	15-09-2012
88	Akta A1391	31-01-2011
	Akta A1440	15-09-2012
85A	Akta A878	04-03-1994
90	Akta A878	04-03-1994
108	Akta A709	15-01-1989
	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1391	31-01-2011
109	Akta A1065	18-04-2000
	Akta A1391	31-01-2011
110A	Akta A1262	06-03-2006
	Akta A1391	31-01-2011
112	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1391	31-01-2011
	Akta A1440	15-09-2012
113	Akta A1065	01-10-1999
	Akta A1356	01-10-2009
115A	Akta A1391	31-01-2011
	Akta A1440	15-09-2012
116	Akta A1065	18-04-2000

Seksyen	Kuasa meminda	Berkuat kuasa dari
116A	Akta A1065	18-04-2000
117	Akta A709	15-01-1989
	Akta A878	04-03-1994
	Akta A891	08-07-1994
	Akta A1065	01-10-1999
	Akta A1391	31-01-2011
117A	Akta A973	01-01-1997
118	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1391	31-01-2011
	Akta A1440	15-09-2012
119	Akta A709	15-01-1989
	Akta A1065	18-04-2000
119A	Akta A891	08-07-1994
119B	Akta A1391	31-01-2011
120	Akta A878	04-03-1994
	Akta A1065	01-10-1999
	Akta A1101	28-04-2005
	Akta A1356	01-10-2009
122	Akta A1391	31-01-20111
23	Akta A1065	01-10-1999
124A	Akta A878	04-03-1994
125	Akta A709	15-01-1989
	Akta A1391	31-01-2011
126	Akta A891	08-07-1994
	Akta A973	01-01-1997
126A	Akta A891	08-07-1994
127A	Akta A1391	31-01-2011
128	Akta A878	04-03-1994
Jadual Pertama	Akta A1391	31-01-2011
Jadual Kedua	Akta A1391	31-01-2011
	Akta A1440	15-09-2012

Jadual Ketiga	Akta A1391	31-01-2011

LAWS OF MALAYSIA

ONLINE VERSION OF UPDATED
TEXT OF REPRINT

Act 333

ROAD TRANSPORT ACT 1987

As at 1 February 2013

ROAD TRANSPORT ACT 1987

Date of Royal Assent … … … … 30 August 1987

Date of publication in the *Gazette*… … … 24 September1987

Latest amendment made by
Act A1440 which came
into operation on … … … … … 15 September 2012

PREVIOUS REPRINTS

First Reprint … … … … … *1999*

Second Reprint … … … … … *2001*

Third Reprint … … … … … *2006*

LAWS OF MALAYSIA

Act 333

ROAD TRANSPORT ACT 1987

ARRANGEMENT OF SECTIONS

PART I

PRELIMINARY

Section

1. Short title, application and commencement
2. Interpretation
3. Appointment
3A. Authorization to Mayor and officers of City Council
4. Powers of Dato Bandar and traffic wardens
4A. Powers of police officer and road transport officer
4B. Powers of Minister to appoint other officers

PART II

CLASSIFICATION, REGISTRATION AND LICENSING OF MOTOR VEHICLES AND DRIVERS

Classification of Motor Vehicles

5. Classification of motor vehicles
6. Prohibition of motor vehicles not complying with rules

Registration of Motor Vehicles

7. Registration of motor vehicles and owners
8. Keeping of register

Section

9. Keeping of accounts by licensed registrar
10. Applications for registration
11. Registration numbers
12. Inspection of motor vehicles and information to Director General
13. Procedure on change of possession of motor vehicles
14. Display of registration number

Licensing of Motor Vehicles

15. Motor vehicle licences
16. Requirements for application
17. Director may refuse to issue motor vehicle licences in certain cases
18. Effect on licence of altering vehicle
19. Surrender of motor vehicle licence
20. Display of motor vehicle licence
21. Visitors' licence
22. Motor vehicle trade licences
23. Other offences in connection with registration and licensing of motor vehicles

Miscellaneous

24. Recovery of fees
25. International certificates

Licensing of Motor Drivers

26. Driving licences
27. Application for driving licence
27A. Register of holders of driving licence
28. Recognition of driving licences of other countries
29. Tests of competence to drive
30. Provisions as to physical fitness of applicants for and holders of driving licence
31. Disqualification for offences

Section

32. Suspension of driving licence upon disqualification

33. Application to remove disqualification

34. Endorsements on driving licence

34A. Endorsement where driving licence is incorporated in a multipurpose electronic card or device

35. Power of Director General to suspend or revoke a driving licence

35A. Power of Director General to revoke a probationary driving licence

36. Power to suspend driving licence of drug dependant

37. Licensee may show cause why driving licence should not be suspended or revoked

38. Endorsement of suspension, revocation or disqualification

Driving and Offences in Connection Therewith

39. Restriction on driving by young persons

40. Exceeding speed limit

41. Causing death by reckless or dangerous driving

42. Reckless and dangerous driving

43. Careless and inconsiderate driving

44. Driving while under the influence of intoxicating liquor or drugs

45. Being in charge of motor vehicles when under the influence of intoxicating liquor or drugs

45A. Driving or being in charge of a motor vehicle with alcohol concentration above prescribed limit

45B. Breath test

45C. Provision of specimen for analysis

45D. Protection of hospital patient

45E. Detention

45F. Evidence in proceedings for an offence under sections 44 and 45 involving intoxicating liquor and section 45A

45G. Interpretation of sections 44 and 45B to 45F

46. Driving when suffering from disease or disability

47. Riding on running boards and obstruction of driver

Section

48. Obstruction by vehicle on road

49. Pillion riding

50. Unlawful interference and importuning

51. Taking motor vehicle without consent of registered owner

52. Duty to stop in case of accidents

53. Power to order appearance in court

53A. Notice of camera-recorded offences

53B. Duty to produce name and address of driver

53C. Duty not to give, publish or disclose information on camera-recorded offence

54. Application to pedal and electric bicycle cyclists of provisions relating to certain driving offences

55. Duty to stop vehicles on demand

Licencing of Drivers and Conductors of Public Service Vehicles, Employees Vehicles and Goods Vehicles

56. Vocational licences

57. Vocational licence of goods vehicles and employees vehicles

Miscellaneous

58. Duty to produce driving licence and certificate of insurance

58A. Change of address

59. Power to test and prohibit use of vehicles

60. Power to detain vehicles for inspection

61. Power to order production of motor vehicle and licence

62. Power to enter and search premises

63. Weighing of vehicles

64. Power to seize motor vehicles

65. Removal of broken down and abandoned vehicles

66. Rules

PART IIA

PERIODIC INSPECTION OF MOTOR VEHICLES

Section

66A. Inspection certificates required for certain motor vehicles
66B. Vehicles required to undergo periodic inspection
66C. Issuance and refusal of inspection certificate
66D. Display of inspection certificate
66DA. Recognition of inspection certificates of other countries
66E. Only person licensed may inspect
66F. Employment of examiners
66G. Rules

PART IIB

FOREIGN MOTOR VEHICLES

66H. Foreign motor vehicle entry permit
66I. Exemption
66J. Outstanding matters relating to foreign motor vehicle
66K. Interpretation of sections 66H, 66I and 66J

PART III

ROADS

67. Interpretation
68. Highway code
69. Speed limits
70. Power to restrict use of vehicles on specified roads
71. Power to restrict vehicles
72. Provision of parking places and stands
73. Reservation of parking place for Diplomatic Missions
74. Parking place for disabled persons
75. Pedestrian crossings
76. Duty of pedestrians to comply with traffic directions

Section

76A. Authorized left turns

77. Erection of traffic signs

78. Power to set up roadblocks

79. Penalties for neglect of traffic directions and signs

80. Ropes, *etc.*, across road

81. Restriction on competitions and speed trials

82. Forfeiture of vehicles used in competitions and speed trials

83. Power to erect refuges, subways and footbridges

84. Power to remove structures from roads

85. Construction of access and drains and laying of public utility installations to existing roads

85A. Construction of structures for advertisement, *etc.*

86. Restriction of vehicles on bridges

87. Provisions as to extraordinary traffic

88. Rules

PART IV

PROVISIONS AGAINST THIRD PARTY RISKS ARISING OUT OF THE USE OF MOTOR VEHICLES

89. Interpretation

90. Motor vehicle users to be insured against third party risks

91. Requirements in respect of policies

92. Furnishing of returns and information by insurers

93. Requirements in respect of securities

94. Certain conditions in policies or securities to be of no effect

95. Avoidance of restrictions on scope of third party risks policies

96. Duty of insurers to satisfy judgments against persons insured in respect of third party risks

97. Rights of third parties against insurers

98. Duty to give necessary information to third parties

99. Settlement between insurers and insured persons

100. Bankruptcy, *etc.*, not to affect third party claims

Section

101. Further rights of third parties against insurer

102. Surrender of certificate on cancellation of policy

103. Production of certificates

104. Insurer to be notified of any occurrence

105. Deposits

106. Application of this Part to securities

107. Rules

PART V

OFFENCES AND MISCELLANEOUS PROVISIONS

108. False statement

109. Liability of registered owner and others

110. Penalty for obstruction and interference

110A. (*Deleted*)

111. Abetment of offences

112. Powers of arrest, stopping and detention

113. Powers of the police in investigation

114. Powers of road transport officers in investigation

115. Duty to give information and use of statements as evidence

115A. Duty to give information and power to order appearance in court

116. (*Deleted*)

116A. Jurisdiction of court of First Class Magistrate

117. Provisions as to evidence

117A. Evidence and records of previous conviction

118. Service of notices

119. General offences and penalties

119A. Offence committed by body corporate

119B. Power of Director to refuse or suspend dealing or transactions

120. Powers to compound

121. Plea of guilty by letter and compounding shall not affect provision of policy of insurance

122. Director General to be informed of convictions and compounds

Section

123. Officers not in uniform to produce identification cards
124. Payment of licence fees
124A. Declaration of public body
125. Minister may authorize any person to carry out functions of Director
126. Power of the Minister to authorize or grant licence
126A. Revocation
127. Rules
127A. Power of the Minister to amend schedules
128. Repeal, transitional and saving
129. Power of Minister to make additional transitional provisions, *etc.*
FIRST SCHEDULE
SECOND SCHEDULE
THIRD SCHEDULE

LAWS OF MALAYSIA

Act 333

ROAD TRANSPORT ACT 1987

An Act to make provision for the regulation of motor vehicles and of traffic on roads and other matters with respect to roads and vehicles thereon; to make provision for the protection of third parties against risks arising out of the use of motor vehicles; to make provision for the co-ordination and control of means of and facilities for transport; to make provision for the co-ordination and control of means of and facilities for construction and adaptation of motor vehicles; and to make provision for connected purposes.

[*1 January 1988*; *P.U. (B) 694/1987*]

BE IT ENACTED by the Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong with the advice and consent of the Dewan Negara and Dewan Rakyat in Parliament assembled, and by the authority of the same, as follows:

PART I

PRELIMINARY

Short title, application and commencement

1. (1) This Act may be cited as the Road Transport Act 1987 and shall come into force on such date as the Minister may, by notification in the *Gazette*, appoint.

(2) The Minister may appoint different dates for the coming into force of different Parts and provisions of this Act.

(3) This Act shall apply throughout Malaysia.

Interpretation

2. In this Act, unless the context otherwise requires—

"accident" means an accident or occurrence whereby damage or injury is caused to any person, property, vehicle, structure or animal;

"airport" has the same meaning assigned to it by the Civil Aviation Act 1969 [*Act 3*];

"animal" means any horse, pony, mule, ass, buffalo, cattle, sheep, pig, goat or dog;

"appointed day" means the day appointed by the Minister under section 1 for the coming into force of any Part or provision of this Act;

"bankruptcy" includes insolvency as a result of which a wage earner's administration order has been made under the laws relating to bankruptcy;

"camera-recorded offence" means an offence prescribed under the Second Schedule;

"carriage of goods" includes the haulage of goods;

"certificate of insurance" includes a cover note;

"Chief Police Officer" means any police officer vested by the Inspector General of Police with the control of the Royal Malaysia Police in respect of any area or state under section 6 of the Police Act 1967 [*Act 344*] and designated as such by the Inspector General of Police;

"commercial vehicle" shall have the same meaning as assigned to that expression in the Commercial Vehicles Licensing Board Act 1987 [*Act 334*];

"Commissioner of Police" means a Commissioner appointed under section 5 of the Police Act 1967 [*Act 344*];

"company" includes any company as defined in the Companies Act 1965 [*Act 125*], any company formed under any law, any corporation incorporated by law, and any firm or partnership;

"conductor" means a person licensed under section 56 to act as a conductor of a public service vehicle;

"Dato Bandar" means the Dato Bandar Kuala Lumpur appointed under section 3 of the Federal Capital Act 1960 [*Act 190*] read with section 4 of the City of Kuala Lumpur Act 1971 [*Act 59*] and includes any officer in the service of the City of Kuala Lumpur authorized in writing by the Dato Bandar to exercise powers conferred or to perform duties imposed by this Act on the Dato Bandar;

"Deputy Director" means a Deputy Director for Road Transport appointed under section 3;

"Deputy Director General" means the Deputy Director General for Road Transport appointed under section 3;

"Director" means a Director for Road Transport appointed under section 3;

"Director General" means the Director General for Road Transport appointed under section 3;

"driver" means the person for the time being driving a motor vehicle and, in the case of a stationary motor vehicle, includes the person for the time being responsible for the driving of the motor vehicle;

"driving licence" means a licence to drive a motor vehicle granted or deemed to be granted under Part II and includes a learner's driving licence and a probationary driving licence granted under section 29;

"electric bicycle" means cycles with pedal assistance which are equipped with an auxiliary electric motor having a maximum continuous rated power of 0.25 kW, of which the output is

progressively reduced and finally cut off as the vehicle reaches a speed of 25 km/h or sooner if the cyclist stops pedalling;

"electric motor vehicle" means any motor vehicle that is propelled by electrical means and does not include an electric bicycle;

"goods" means anything, including livestock, carried on or in a motor vehicle for the purposes of any trade or business but does not include—

(a) equipment ordinarily used with the vehicle;

(b) articles of merchandise carried by a person on or in the vehicle solely for the purpose of exhibition as samples;

(c) articles carried by a person on or in the vehicle for use in the exercise of his trade, business or profession and not for sale;

"goods vehicle" shall have the same meaning as is assigned to that expression in the Commercial Vehicles Licensing Board Act 1987 and the Land Public Transport Act 2010 [*Act 715*];

"Government" means the Federal Government or any State Government;

"Highway Authority" means the body corporate established under section 3 of the Highway Authority Malaysia (Incorporation) Act 1980 [*Act 231*];

"land implement" means any implement or machinery used with a land tractor in connection with the purposes for which a land tractor may be used under this Act;

"land tractor" means a motor tractor designed and used primarily for work on the land in connection with agriculture, planting or forestry, land levelling, draining, dredging or similar operations, which is driven on a road only when proceeding to and from the site of such work and when so driven hauls nothing other than land implements;

"learner's driving licence" means a driving licence which is granted to any person to learn theoretical and practical driving and thereafter to be tested on the prescribed tests of competence;

"maximum permissible laden weight" means such weight as the Director General shall specify as a laden weight which is suitable for a specific vehicle using a road;

"member of the Forces" means—

(a) a member of the Armed Forces;

(b) a police officer;

(c) a member of a visiting force within the meaning of any law for the time being in force regulating visiting forces lawfully present in Malaysia;

"Minister" means the Minister charged with responsibility for transport;

"motor vehicle" means a vehicle of any description, propelled by means of mechanism contained within itself and constructed or adapted so as to be capable of being used on roads, and includes a trailer;

"scheduled offence" means an offence prescribed under the First Schedule;

"owner"—

(a) in relation to a motor vehicle registered or deemed to be registered under this Act, means the registered owner of such vehicle; and

(b) in relation to any other motor vehicle, means the person in possession of or using or having the use of the motor vehicle;

"parking" means the bringing of a motor vehicle to a stationary position and causing it to wait for any purpose other than that of immediately taking up or setting down persons, goods or luggage;

"parking place" means a place set apart as a place at which motor vehicles or any specified class or description of motor vehicles may be parked;

"passenger"—

(a) in relation to a person carried on a public service vehicle, does not include the driver or conductor or any ticket inspector on the vehicle in pursuance of his duties;

(b) in relation to persons carried on a goods vehicle, does not include the driver or any attendant required by law to be carried on such vehicle; and

(c) in relation to a private car, does not include the driver;

"Perbadanan Putrajaya" means the Perbadanan Putrajaya established under section 3 of the Perbadanan Putrajaya Act 1995;

"police officer" includes an extra police officer, a volunteer reserve police officer or an auxiliary police officer appointed under the Police Act 1967;

"President" means the President of the Perbadanan Putrajaya appointed under section 5 of the Perbadanan Putrajaya Act 1995 [*Act 536*];

"probationary driving licence" means a licence for a probationary period of two years which is granted to any person who has passed the prescribed tests of competence;

"public body" means a body declared by the Minister to be a public body;

"public service vehicle" shall have the same meaning as assigned to that expression in the Commercial Vehicles Licensing Board Act 1987 and the Land Public Transport Act 2010;

"recorded image" means any visual (whether still or moving) images recorded, expressed, described or howsoever represented, including any information stated therein;

"registered owner" means the person registered as the owner of a motor vehicle under paragraph 11(1)*(b)*;

"registered medical practitioner" means a medical practitioner registered under the Medical Act 1971 [*Act 50*];

"registration certificate" includes registration book;

"road" means—

(a) any public road and any other road to which the public has access and includes bridges, tunnels, lay-bys, ferry facilities, interchanges, roundabouts, traffic islands, road dividers, all traffic lanes, acceleration lanes, deceleration lanes, side-tables, median strips, overpasses, underpasses, approaches, entrance and exit ramps, toll plazas, service areas, and other structures and fixtures to fully effect its use;

(b) for the purposes of sections 70 and 85, also includes a road under construction; and

(c) for the purpose of sections 41, 42, 43, 44, 45 and 45A, also includes a parking place;

"Road Transport Department" means the Department administered by the Director General;

"road transport officer" means any person appointed to be a road transport officer under section 3;

"Suruhanjaya Pengangkutan Awam Darat" means the Suruhanjaya Pengangkutan Awam Darat established under section 2 of the Suruhanjaya Pengangkutan Awam Darat Act 2010 [*Act 714*];

"this Act" includes any subsidiary legislation made under this Act;

"tracked", in relation to a vehicle, means that the vehicle is so designed and constructed that the weight of it is transmitted to the road surface either by means of continuous tracks, or by a combination of wheels and continuous tracks;

"traffic" includes bicycles, electric bicycles, tricycles, motor vehicles, tram cars, vehicles of every description, pedestrians, processions, bodies of police or troops and all animals being ridden, driven or led;

"traffic signs" includes all signals, warning sign posts, direction posts, signs, marks or devices erected or provided on or near a road for the information, guidance or direction of persons using the road;

"traffic warden" means any person appointed to be a traffic warden by the Dato Bandar or the Perbadanan Putrajaya under section 3;

"trailer" shall have the same meaning as assigned to it in subsection 5(1);

"unladen weight" means the weight of a vehicle inclusive of the body and all parts (the heavier being taken where alternative bodies or parts are used) which are necessary to, or ordinarily used with, the vehicle when working on a road but exclusive of loose tools;

"use" means use on any road;

"vehicle" means a structure capable of moving or being moved or used for the conveyance of any person or thing and which maintains contact with the ground when in motion;

"vocational licence" means a licence to drive or act as a conductor of a public service vehicle or goods vehicle;

"weighing machine" includes a portable weighing machine, a static weighing machine and a computerized or electronic weigh in-motion system;

"wheeled", in relation to a motor vehicle or trailer, means that the whole weight of the vehicle is transmitted to the road by means of wheels.

Appointment

3. (1) There shall be appointed a Director General for Road Transport and such number of Deputy Directors General for Road Transport, Directors for Road Transport, Deputy Directors for Road Transport and other road transport officers as may be considered necessary or expedient for the purposes of this Act.

(2) The Director General shall have the general supervision and direction of all matters relating to road transport throughout Malaysia.

(3) The Director General may prescribe uniforms for road transport officers.

(4) The Dato Bandar may appoint such number of persons in the service of the City of Kuala Lumpur as he considers necessary or expedient for the purposes of this Act to be traffic wardens and may, after consultation with the Inspector General of Police, prescribe uniforms for such officers.

(4A) The Perbadanan Putrajaya may appoint such number of persons in the service of the Perbadanan Putrajaya as it considers necessary or expedient for the purposes of this Act to be traffic wardens and may, after consultation with the Inspector General of Police, prescribe uniforms for such officers.

(5) The Director General shall perform the duties and exercise the rights and powers imposed and conferred upon him by this Act.

(6) The Director General, all road transport officers and all traffic wardens appointed under this section shall be deemed to be public servants for the purposes of Chapter X of the Penal Code [*Act 574*].

(7) The Director General shall assign a Director to each registration area or each division of the Road Transport Department.

(8) A notification in the *Gazette* of the appointment of a road transport officer or a traffic warden shall be conclusive evidence that such person was so appointed.

(9) Any officer appointed under any Ordinance repealed by this Act and holding office on the date immediately preceding the appointed day, shall continue in office and shall be deemed to be a road transport officer or a traffic warden, as the case may be, appointed under this section.

Authorization to Mayor and officers of City Council

3A. (1) The Minister may, by order published in the *Gazette*, upon application being made by the Mayor of a City Council, authorize the Mayor and the officers or persons in the service of the City Council to exercise the powers conferred and to perform the duties imposed by this Act on the Dato Bandar or traffic warden, as the case may be.

(2) An order made under subsection (1) may limit the powers to be conferred on and the duties to be performed by the Mayor and the officers or persons in the service of the City Council.

(3) Upon authorization being made under subsection (1), the Mayor and officers or persons in the service of the City Council may exercise the powers conferred and perform the duties imposed by this Act on the Dato Bandar or traffic warden, as the case may be, as if—

(a) references to "Dato Bandar" were references to the Mayor of the City Council;

(b) references to "officer in the service of the City of Kuala Lumpur" and "persons in the service of the City of Kuala

Lumpur" were references to officers or persons in the service of the City Council respectively;

(c) references to the "Federal Territory of Kuala Lumpur" were references to that City.

(4) For the purposes of this section—

"City Council" includes a Council of a City and a City;

"Mayor of a City Council" includes Commissioner of a City and "Mayor" shall be construed accordingly.

Powers of Dato Bandar and traffic wardens

4. The powers of the Dato Bandar or the Perbadanan Putrajaya and traffic wardens under this Act shall not be exercised outside or in respect of offences committed outside the Federal Territory of Kuala Lumpur or the Federal Territory of Putrajaya.

Powers of police officer and road transport officer

4A. Notwithstanding anything contained in any written law, any police officer or road transport officer shall exercise the powers conferred by this Act in respect of offences committed under this Act on any road.

Powers of Minister to appoint other officers

4B. The Minister may appoint any officer of the Suruhanjaya Pengangkutan Awam Darat as he considers necessary or expedient for the purposes of this Act to exercise the powers of a road transport officer.

PART II

CLASSIFICATION, REGISTRATION AND LICENSING OF MOTOR VEHICLES AND DRIVERS

Classification of motor vehicles

5. (1) For the purposes of this Act, motor vehicles shall be divided into the following classes:

(a) invalid carriages; that is to say, motor vehicles, the unladen weight of which does not exceed three thousand five hundred kilogrammes, which are specially designed and constructed or adapted for the use of a person suffering from some physical defect or disability and used solely by such a person;

(b) motor cycles; that is to say, motor vehicles with less than four wheels, and the unladen weight of which does not exceed four hundred and fifty kilogrammes;

(c) tractors heavy; that is to say, motor vehicles not constructed to carry any load (other than water, fuel, accumulators and other equipment and materials used for the purposes of propulsion, loose tools and loose equipment), the unladen weight of which exceeds five thousand kilogrammes;

(d) tractors light; that is to say, motor vehicles, the unladen weight of which does not exceed five thousand kilogrammes and which otherwise fall within the definition of "tractors heavy";

(e) motor cars heavy; that is to say, motor vehicles which are constructed to carry a load or passengers and the unladen weight of which does not exceed three thousand five hundred kilogrammes;

(f) motor cars; that is to say, motor vehicles (not falling within the definition of "motorcycles"), which are constructed to carry a load or passengers and the unladen weight of which does not exceed does not exceed three thousand five hundred kilogrammes;

(g) mobile machinery heavy; that is to say, motor vehicles which are designed as self-contained machines, propelled by means of mechanism contained within themselves and the unladen weight of which exceeds five thousand kilogrammes and are capable of being used on roads;

(h) mobile machinery light; that is to say, motor vehicles, the unladen weight of which does not exceed five thousand kilogrammes and which otherwise fall within the definition of "mobile machinery heavy";

(i) pedestrian controlled vehicles; that is to say, motor vehicles constructed for the purpose of carrying a load or passengers and controlled by a person not seated or mounted on such a vehicle;

(j) trolley vehicles; that is to say, vehicles deriving their power from overhead cables or rails and making connection with such source of power by means of a pulley or other device;

(k) trailers; that is to say, vehicles other than land implements drawn by a motor vehicle, whether or not part of the trailer is superimposed on the drawing vehicle.

(2) The Minister may make rules for subdividing any such class as specified in subsection (1) whether according to weight, construction, nature of tyres, use or otherwise and making different provisions with respect to each subdivision and varying in respect of any class the maximum or minimum weight fixed by this section.

(3) Any reference in this Part to a class of motor vehicles shall include a reference to any subdivision of such a class.

(4) For the purposes of this Part, a sidecar attached to a motor cycle shall, if it complies with the prescribed conditions, be regarded as forming part of the vehicle to which it is attached and not as being a trailer.

Prohibition of motor vehicles not complying with rules

6. (1) It shall not be lawful to use a motor vehicle which does not comply with the rules as to construction, weight, equipment, use and age applicable to the class or description of motor vehicle to which such motor vehicle belongs:

Provided that the Minister may, by notification in the *Gazette*, authorize (subject to such restrictions and conditions as may be specified in the notification) the use of special motor vehicles, or special types of motor vehicles, which are constructed either for special purposes or for tests or trials and of new or improved types of motor vehicles, whether wheeled or wheelless.

(2) The Minister may revoke, vary or amend any notification made under this section.

(3) Subject to this section, it shall not be lawful to sell or supply or to offer to sell or supply, a motor vehicle for delivery in such a condition that the use thereof in that condition would be unlawful by virtue of this section.

(4) Subject to this section, it shall not be lawful to alter a motor vehicle so as to render its condition such that the use thereof in that condition would be unlawful by virtue of this section.

(5) If a motor vehicle is used, sold or supplied or offered for sale or altered in contravention of this section, any person who so uses the motor vehicle or causes or permits it to be so used and any person who so sells or supplies or offers for sale or alters such motor vehicle or causes or permits it to be sold, supplied for sale or altered shall be guilty of an offence:

Provided that the person shall not be convicted of an offence under this subsection in respect of the sale, supply, offer for sale or alteration of a motor vehicle if he proves that it was sold, supplied, offered for sale or altered, as the case may be, for export from Malaysia or that he had reasonable cause to believe that the motor vehicle would not be used in Malaysia or would not be so used until it had been put into a condition in which it might lawfully be so used and it was a condition of such sale, supply, offer for sale or alteration that such motor vehicle would not be so used until it had been put into a condition in which it might lawfully be used under this section.

Registration of motor vehicles and owners

7. (1) No person shall possess or use a motor vehicle unless that vehicle is registered in accordance with this Part.

(2) Subsection (1) shall not apply in the case of—

(a) an unregistered motor vehicle which is owned by and in the possession of a dealer for the purpose of sale;

(b) a motor vehicle which is lawfully used under the authority of a motor vehicle trade licence granted to a manufacturer or repairer of or dealer in motor vehicles under section 22;

(c) a motor vehicle which is being driven to or from any place specified by a road transport officer for inspection or testing, or while it is being tested by a road transport officer, or while it is being driven to or from any place specified by a road transport officer for the purpose of registration, and while being so driven or tested is carrying a means of identification in accordance with this Act;

(d) a motor vehicle lawfully brought into Malaysia in accordance with section 21 or with rules made under section 25;

(e) a motor vehicle registered in any foreign country, which by virtue of any international agreement is authorized to operate in Malaysia under a licence issued under the Commercial Vehicles Licensing Board Act 1987 and the Land Public Transport Act 2010.

(3) Any person who contravenes subsection (1) shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than two thousand ringgit and not more than ten thousand.

Keeping of register

8. Every Director shall keep and maintain a register of all motor vehicles registered under this Act in the registration area for which he is Director. Such register shall be in such form and contain such information, details and particulars as the Director General may from time to time direct.

Keeping of accounts by licensed registrar

9. Every Director assigned to a registration area shall keep such accounts and make such returns in relation to the sums payable to him under this Act, and such financial and statistical returns in such form and at such times as the Director General may direct.

Applications for registration

10. (1) Every application for the registration of a motor vehicle shall be made in the prescribed form to the Director of a registration area and shall be signed by the person for the time being entitled to the possession of the motor vehicle.

(2) Notwithstanding anything in subsection (1), any person who satisfies the Director that he has been authorized in writing for that purpose by a person who is absent from Malaysia, may make application on behalf of that person for the registration of a motor

vehicle, and in any such case the application shall be deemed to have been signed and made by that person.

(3) No motor vehicle shall be registered unless—

(a) such vehicle bears a clear, distinct and untampered engine and chassis number; and

(b) the prescribed fee has been paid:

Provided that paragraph *(a)* shall not apply to any electric motor vehicle which has no engine number.

(4) No motor vehicle shall be registered which does not comply with this Act as to construction, weight, equipment, use and age unless such motor vehicle has been exempted from such compliance under powers conferred by this Act.

(5) An application for the registration of a motor vehicle which is the property of the Government or of a public body shall designate, by reference to his office, an officer in the service of the Government or public body, as the case may be, in whose charge such motor vehicle will be and such person for the time being holding such office shall, for the purpose of any offence, be deemed to be the registered owner of such motor vehicle.

(6) No officer shall be deemed by reason only of subsection (5) to be guilty of an offence committed before the date on which he assumed such office.

Registration numbers

11. (1) Upon the registration of a motor vehicle, the Director shall—

(a) assign to the motor vehicle the prescribed index mark indicating the registration area in which the vehicle is registered or the status of the owner of the motor vehicle and a separate number (in this Act such mark and number are referred to collectively as "the registration number"),

and such registration number shall continue to be the registration number of such motor vehicle until it is broken up, destroyed or sent permanently out of Malaysia, and such registration number shall not be assigned to any other motor vehicle:

Provided always that a person who is registered as the owner of a motor vehicle may, subject to any terms and conditions which may be prescribed, and on payment of the prescribed fee, have the number assigned to such motor vehicle assigned to another motor vehicle of which he applies to be registered as owner and which has not previously been registered, and the Director shall thereupon assign a new registration number to the first mentioned motor vehicle and make all necessary and consequential amendments to the register and registration certificate;

(b) register the person by whom the application for registration was made as the owner of the motor vehicle; and

(d) issue to that person a registration certificate in the prescribed form.

(1A) Notwithstanding paragraph (1)*(a)*, the Director may, subject to any terms and conditions as may be prescribed by the Director General, and on payment of the prescribed fee, re-assign to the registered owner the registration number of any motor vehicle which has been reported to be lost, stolen, broken up, destroyed, or sent permanently out of Malaysia:

Provided that the registration number shall be re-assigned to a motor vehicle which has not been previously registered.

(2) Notwithstanding paragraph (1)*(a)*, the Director may change the registration number of any registered motor vehicle in respect of which fees under this Act are not payable (excluding motor vehicles belonging to the Government) and may assign the registration number of such motor vehicle to any other motor vehicle.

(3) Where two or more persons have or claim possession and use of a motor vehicle, the Director shall register as the owner of the motor vehicle—

(a) such one of those persons as may be nominated by them in the prescribed manner for the purpose of such registration; or

(b) in the event of any dispute between those persons, such one of them as may be selected for the purpose by the Director, after such inquiry as he may consider necessary.

(4) In any case referred to in paragraph (3)*(a)*, the Director may also enter in the register and in the registration certificate the names of the other claimants to the ownership of the motor vehicle, but no such entry of the name of any claimant shall be deemed to affect any liability which the person registered as owner may incur under this Act, or to vest in such claimant any of the rights or powers conferred by this Act on the registered owner of a motor vehicle.

(5) The decision of the Director under paragraph (3)*(b)* shall be final and conclusive for the purposes of this Act, but shall not be deemed to prejudice or to affect in any way the right of any other claimant to the ownership of the motor vehicle to cause his rights to be determined by a court, and the Director shall amend the register in accordance with any final order made by such court.

Inspection of motor vehicles and information to Director General

12. (1) The Director General or a Director may at any time before registration of a motor vehicle require the motor vehicle to be brought to any convenient place specified by him and to be inspected and, if necessary, to be weighed and measured and after registration may at any time require a motor vehicle to be brought as aforesaid if he has reason to believe—

(a) that the motor vehicle does not comply with the requirements of this Act;

(b) that any information furnished to him in respect of the motor vehicle is false, incorrect or misleading;

(c) that the motor vehicle is not in a serviceable condition; or

(d) that the weight, dimensions, character, construction, colour, identifying particulars or seating accomodation have been altered after the registration thereof.

(2) The registered owner of a motor vehicle shall forthwith inform the Director of a registration area in writing of any circumstance or event which affects the accuracy of any entry in the register relating to the motor vehicle, and shall at the same time forward or deliver to the Director the registration certificate relating to such motor vehicle.

(2A) The registered owner shall, in the case of a change of chassis of a motor vehicle, obtain the prior approval of the Director General before such change.

(3) The registered owner of a motor vehicle shall, whenever required by a Director so to do—

(a) forthwith furnish to the Director all such information as he may require for the purpose of verifying the entries relating to such motor vehicle in the register; and

(b) forthwith forward or deliver to the Director the registration certificate relating to such motor vehicle.

(4) After a motor vehicle has been inspected, weighed or measured under subsection (1), or upon receipt of any information or proof furnished in respect of a motor vehicle under subsection (2) or (3), the Director may make such amendments in the register and in the registration certificate relating to such motor vehicle as he may consider necessary, and shall return the registration certificate to the registered owner.

(5) Any person who without reasonable excuse fails to comply with any requirement of the Director General or a Director under

subsection (1) or with subsection (2) or (3) shall be guilty of an offence.

Procedure on change of possession of motor vehicles

13. (1) On any change of possession of a motor vehicle upon a voluntary transfer made by the registered owner—

(a) the registered owner shall, within seven days after such change of possession, forward to the Director of a registration area a statement in the prescribed form, and shall deliver to the new possessor or the new owner the registration certificate relating to the motor vehicle and, unless he is surrendering the licence under section 19, the licence;

(b) the new possessor or new owner shall, within seven days after such change of possession, forward to such Director a statement in the prescribed form together with the registration certificate and the prescribed fee; and

(c) the motor vehicle shall not be used for more than seven days after such change of possession unless the new possessor or the new owner is registered as the owner thereof and, if the licence has been surrendered by the registered owner, it shall not be used until the new owner or new possessor has taken out a new licence:

Provided that this subsection shall not apply in any case where the change of possession is consequent on a contract of hiring and the period of hiring does not exceed one month.

(2) On any change of possession of a motor vehicle otherwise than on a voluntary transfer made by the registered owner—

(a) the registered owner of the motor vehicle shall, within seven days after the change of possession, deliver the registration certificate relating to the motor vehicle to the person into whose possession the vehicle has passed, and

shall, in writing, inform the Director of a registration area of the change of possession;

(b) where the registration certificate is so delivered, the person into whose possession the motor vehicle has passed shall, within seven days after the change of possession, forward to the Director the registration certificate relating to the motor vehicle, and shall apply to such Director to be registered as the new owner in place of the registered owner;

(c) where a Director is satisfied that the registration certificate relating to the motor vehicle has not been delivered under paragraph *(a)* to the person into whose possession the motor vehicle has passed, and that such person is entitled to the possession of the motor vehicle, the Director may, upon application made by such person and on payment of the prescribed fee, issue to such person a duplicate of the registration certificate; and

(d) the person into whose possession a motor vehicle has passed shall, upon making the prescribed application and upon payment of the prescribed fee and upon production to the Director of the registration certificate or a duplicate thereof, be entitled to be registered as the new owner of such motor vehicle.

(3) Upon the registration of a new owner of a motor vehicle, the Director shall make the necessary alterations in the register and in the registration certificate relating to such motor vehicle, and shall deliver the altered registration certificate to the new owner:

Provided that the Director may, if he considers it expedient so to do, issue in lieu of the altered registration certificate a new registration certificate.

Display of registration number

14. (1) The registration number assigned to a motor vehicle upon registration or a new registration number assigned under section 11 shall be displayed and illuminated on the number plate in the manner prescribed by rules made under this Act.

(2) (*Deleted by Act A1391*).

(3) Where a trailer is being drawn on a road by a motor vehicle, in addition to the registration number assigned to such trailer on the registration thereof, there shall be displayed in the manner referred to in subsection (1) the registration number of the motor vehicle by which such trailer is drawn, and this section shall apply in relation to the display of such registration number on a trailer as they apply in relation to the display on such motor vehicle.

(4) If a registration number is not displayed in accordance with this section, the driver or person in charge of the vehicle while it is being used shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than three hundred ringgit and not more than three thousand ringgit.

Licensing of Motor Vehicles

Motor vehicle licences

15. (1) No person shall use or cause or permit to be used a motor vehicle in respect of which there is not in force a motor vehicle licence granted under this Act: Provided that a motor vehicle lawfully brought into Malaysia in accordance with section 21 or 25 or in accordance with any rules made thereunder, shall be deemed to be a motor vehicle in respect of which a licence granted under this Act is in force.

(2) Subsection (1) shall not apply to a motor vehicle which has been laid up:

Provided that a declaration has been made to the Director, in the prescribed form, that such vehicle has been laid up.

(3) Where a motor vehicle referred to in subsection (2) is subsequently found to be used or caused or permitted to be used, such vehicle shall not, for the purposes of this section, be deemed to have been laid up.

(4) Any person who uses or causes or permits to be used a motor vehicle after declaring that it has been laid up shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than three hundred ringgit and not more than five thousand ringgit.

(5) For the purposes of this section, "laid up" means to put away and to cease to use on the road.

Requirements for application

16. (1) A motor vehicle licence shall be granted, for such period as may be prescribed, on application being made to a Director of any registration area.

(2) Every applicant for a motor vehicle licence shall furnish such particulars and produce such evidence as may be prescribed and in particular that either—

(a) during the period of validity of the licence applied for there will be in force such policy of insurance or such security, relating to the motor vehicle for which such licence is required, as complies with the requirements of Part IV; or

(b) such motor vehicle is a vehicle to which, by reason of subsection 90(5), section 90 does not apply.

(3) Notwithstanding anything in this section to the contrary, any person who satisfies the Director that he has been authorized in writing for the purpose by a registered owner of a motor vehicle who is absent from Malaysia may make application on behalf of such registered owner for a licence for such motor vehicle, and in any such

case the application shall be deemed to have been made and signed by such registered owner.

Director may refuse to issue motor vehicle licences in certain cases

17. (1) A Director shall not be required to grant any motor vehicle licence for which application is made unless—

(a) the registration certificate relating to the motor vehicle specified in such application is produced and the particulars contained in such application are identical with the corresponding particulars contained in such registration certificate;

(b) the identifying particulars of the motor vehicle, including the engine and chassis number, remain clear, distinct and untampered and are identical with the corresponding particulars contained in such registration certificate;

(bb) in the case of an application through electronic means, the relevant details in the registration certificate of the motor vehicle are duly submitted online;

(bc) in relation to a class or category of motor vehicles required to undergo periodic inspection under Part IIA, the inspection certificate issued under section 66C is produced;

(c) the prescribed fee has been paid; and

(d) he is satisfied that the applicant has no outstanding matter or case with the Road Transport Department or the Police relating to any contravention of or offence against this Act or the Commercial Vehicles Licensing Board Act 1987:

Provided that paragraph (*b*) shall not apply to any electric motor vehicle which has no engine number.

(e) (*Deleted by Act A891*).

(1A) (*Deleted by Act A891*).

(2) A Director may refuse to grant a motor vehicle licence or a motor trade licence or may cancel or suspend for a period not exceeding six months a motor vehicle licence or a motor trade licence already granted if, after giving the owner an opportunity of making any representation he may wish to make, such Director has reason to believe that the motor vehicle referred to in such licence or in respect of which the application is made has been or is intended to be used for an unlawful purpose or in an unlawful manner, and on so doing shall endorse the registration certificate of such motor vehicle accordingly.

(3) For the purposes of subsection (2), the use of any motor vehicle resulting in the breach of any of the conditions attached to such licence under the Commercial Vehicles Licensing Board Act 1987, the Land Public Transport Act 2010 or of any of the statutory conditions specified therein shall be deemed to be a use of such vehicle in an unlawful manner.

(4) Except where the period of suspension of such licence does not exceed one month, any person being the holder of a motor vehicle licence or a motor vehicle trade licence, who is aggrieved by the suspension of such licence by the Director under subsection (2) may, within fourteen days of the suspension by the Director, appeal to the Director General and on such appeal the Director General, after such inquiry, if any, as he considers fit, may make such order as he considers just, and any order so made shall be binding on the Director and on the appellant.

(5) Where the Director has refused to grant a licence or has cancelled a licence under subsection (2), he forthwith shall notify the Director General of such refusal or cancellation and state his grounds therefor; and the Director General shall, within fourteen days of the date of such cancellation or refusal, inform the registered owner of the motor vehicle that he confirms or revokes, as the case may be, such cancellation or refusal.

(6) Any person, being an applicant for or holder of a motor vehicle licence, who is aggrieved by the decision of the Director General to refuse to grant or to cancel such licence may, within twenty-one days of the date of confirmation by the Director General under subsection (5), appeal to the Minister, and on such appeal the Minister after such inquiry, if any, as he thinks necessary may make such order as he considers fit, and any order so made shall be binding on the Director General and on the appellant.

(7) Subsection (6) shall not apply to any person who acquires a motor vehicle after the registration certificate of such vehicle has been endorsed in accordance with subsection (2).

(8) Where a licence in respect of any motor vehicle has been refused or cancelled under subsection (2), the Director may refuse to grant a further licence in respect of such vehicle for any period not exceeding six months from the date of such cancellation, and subsections (5) and (6) shall not apply in the case of such refusal.

Effect on licence of altering vehicle

18. When any motor vehicle in respect of which a motor vehicle licence has been granted is altered, after such licence has been granted, in such a manner as to cause the motor vehicle to become a motor vehicle in respect of which a licence at a higher fee or a licence of a different class is required, the licence shall before the altered vehicle is used become void, but the holder of the licence, on surrendering the same and furnishing the prescribed particulars, shall be entitled to receive a new licence in respect of the motor vehicle, to have effect for the period for which the surrendered licence would, if it had not been surrendered, have remained in force on payment of such amount, if any, as represents the difference between the amount payable on the new licence and the amount of refund, if any, payable under section 19 on the surrendered licence.

Surrender of motor vehicle licence

19. (1) The holder of a motor vehicle licence may at any time surrender such licence to the Director of a registration area and shall, unless otherwise provided, be entitled to be paid by the Director by way of rebate such amount as may be prescribed: Provided that no refund shall be payable in respect of a licence which has been cancelled or suspended by a Director under section 17.

(2) No person shall take proceedings with a view to securing a rebate under this section or a refund in respect of any overpayment of any fee payable for a motor vehicle licence granted under section 16, unless proceedings are brought before the expiration of one year from the date of expiry of such licence.

Display of motor vehicle licence

20. (1) Every motor vehicle licence granted under section 16, other than a motor vehicle licence granted in respect of a motor cycle or an invalid carriage, shall be fixed to and exhibited on the vehicle in respect of which it is issued, in the manner and subject to such conditions as may be prescribed.

(2) No person shall (either by writing, drawing or in any other manner) alter, deface, mutilate or add anything to any motor vehicle licence, nor shall any person exhibit on any motor vehicle any vehicle licence which has already been altered, defaced, mutilated or added to as aforesaid, or upon which the figures or particulars have been illegible or of which the colour has become altered, by fading or otherwise, nor shall any person exhibit any colourable imitation of any such licence.

(3) Any person who contravenes this section shall be guilty of an offence.

Visitors' licence

21. (1) A Director may, subject to any rules which may be made by the Minister under section 66, grant a visitor's licence in respect of any motor vehicle brought into Malaysia from a place outside Malaysia, if the Director is satisfied that such motor vehicle will be exported from Malaysia within a period of ninety days from the date of arrival of such motor vehicle in Malaysia.

(2) A visitor's licence shall—

(a) be expressed to expire not later than ninety days from the date of arrival of such vehicle in Malaysia and shall not be renewable;

(b) not be granted in respect of a tractor heavy, goods vehicle or public service vehicle;

(c) not be granted unless the Director is satisfied that there exists in relation to the use of such motor vehicle such certificate, policy of insurance or certificate of security as complies with the requirements of Part IV;

(d) not be granted in respect of a motor vehicle to which section 25 applies.

(3) A visitor's licence granted under the corresponding provisions of any law in force in the Republic of Singapore shall, so long as such licence remains in force in that country, be deemed to be a visitor's licence granted under this section.

(4) The fee for a licence granted under this section shall be as prescribed.

(5) Any person who drives a motor vehicle into Malaysia without a valid visitor's licence shall be guilty of an offence.

Motor vehicle trade licences

22. (1) If any person, being a manufacturer or repairer of or dealer in motor vehicles, makes an application in the prescribed manner to the Director of the registration area in which his business premises are situated that he may be entitled, in lieu of taking out a licence under this Part in respect of each motor vehicle used by him, to take out a general licence in respect of all motor vehicles used by him, the Director may, subject to any conditions which may be prescribed, grant to such person a licence (in this Act referred to as a "motor trade licence") on payment of the prescribed fee.

(2) The holder of a motor trade licence granted under this section shall not be entitled by virtue of such licence—

(a) to use more than one motor vehicle at any one time, except in the case of a motor vehicle drawing a trailer and used for the prescribed purposes; or

(b) to use any motor vehicle for any purpose other than such purposes as may be prescribed.

(3) Nothing in this section shall operate to prevent a person entitled to take out a motor trade licence from holding two or more such licence.

(4) A motor trade licence shall not be granted until the applicant has produced evidence, to the satisfaction of the Director, that during the period of validity of such licence there will be in force such policy of insurance or such security as complies with the requirements of Part IV in respect of the use of motor vehicles in accordance with such licence.

(5) A motor trade licence shall not be assigned or transferred.

(6) Subsections 17(2) and (5) shall apply to a motor trade licence as they apply in respect of a motor vehicle licence.

(7) The holder of a motor trade licence may at any time surrender such licence to the Director of a registration area and shall on such

surrender be entitled to repayment by way of rebate of such amount as may be prescribed:

Provided that proceedings to secure such rebate or the repayment of any excess payment for such a licence shall be brought before the expiration of one year from the expiry date of such licence.

(8) Any person who contravenes this section shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than three thousand ringgit and not more than ten thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

Other offences in connection with registration and licensing of motor vehicles

23. (1) If any person uses a motor vehicle while there is not in force in respect thereof a motor vehicle licence granted under this Act, or causes or permits a motor vehicle to be so used or, being the holder of a motor trade licence granted under section 22, uses at any time a greater number of motor vehicles than he is authorized to use by virtue of such licence, he shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit.

(2) Where a licence has been granted in respect of a motor vehicle to be used for a certain purpose, and such motor vehicle is at any time during the period for which the licence is in force used for another purpose, the person so using such motor vehicle or causing or permitting the use thereof shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than one thousand ringgit and not more than ten thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding two years or to both.

(3) Any court before which the holder of a motor vehicle licence or a motor trade licence issued under this Part has been convicted of an offence under this Part may suspend such licence for the period of its validity or for any lesser period and such licence, together with, in the case of a motor trade licence, the plates issued in relation thereto, shall be delivered to the court by the holder, and the court shall send

such licence and motor trade plates, if any, to the Director who issued such licence, with a copy of the order made by the court.

(4) No rebate shall be paid by a Director in respect of any period for which a motor vehicle licence or a motor trade licence has been so suspended.

(5) No court shall take cognizance of any proceedings under this section unless such proceedings be commenced within a period of twelve months from the date of the commission of the offence.

Miscellaneous

Recovery of fees

24. (1) If any fee payable under this Part remains unpaid after one month from the date on which such fee should have been paid, or if the fee which has been paid is less than the appropriate amount, the Director shall issue a notice requiring the defaulter to pay the amount due within fourteen days from the date of such notice.

(2) Any person who fails to comply with the requirement of such notice shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit and the court before which such person is convicted may, in addition to such fine, order such person to pay the amount of any fees due and remaining unpaid at the time of conviction, and any such amount so ordered to be paid may be recovered in accordance with the law relating to the recovery of fines; and any amount so recovered shall be remitted by the court to the appropriate Director.

(3) In any prosecution under this section, a certificate purporting to be signed by a Director stating that—

(a) on a date stated in the certificate a notice requiring the accused to pay such amount of fees due from him as stated in the certificate was duly issued in accordance with subsection (1); and

(b) the accused had failed to comply with such requirement,

shall be sufficient evidence of the facts stated therein.

International certificates

25. When any international agreement for facilitating the international circulation of motor vehicles or for relieving them from taxation has been applied to Malaysia, the Minister for the purpose of giving effect to any such agreement may make rules—

(a) for the grant and authentication of any travelling passes, certificates, driving licences or other authorities which may be of use to persons residing in Malaysia when temporarily taking their motor vehicles abroad, or to drivers proceeding abroad and desiring to drive motor vehicles;

(b) for modifying the provisions of this Act relating to the registration and licensing of motor vehicles in the case of motor vehicles brought temporarily into Malaysia by persons resident abroad and intending to make only a temporary stay in Malaysia, and to the licensing of drivers entering Malaysia for the purpose of driving any such vehicles;

(c) for providing that any provisions of this Act shall, in relation to motor vehicles brought into Malaysia by persons making only a temporary stay therein, have effect subject to such modifications and adaptations as may be prescribed;

(d) for providing for the total or partial exemption, for a limited period, from any import duty payable in respect of the import of a motor vehicle, or from any registration or other fee imposed in respect of any specified class or description of motor vehicle brought into Malaysia by persons making only a temporary stay therein; and

(e) generally for giving effect to any such agreement.

Driving licences

26. (1) Except as otherwise provided in this Act, no person shall drive a motor vehicle of any class or description, on a road unless he is the holder of a driving licence authorizing him to drive a motor vehicle of that class or description, and no person shall employ or permit another person to drive a motor vehicle on the road unless the person so employed or permitted to drive is the holder of such a driving licence.

(2) Any person who contravenes subsection (1) shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than three hundred ringgit and not more than two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding three months or to both.

(3) For the purposes of this section, the expression "holder of a driving licence" includes a person in possession of and driving a motor vehicle in accordance with a licence duly issued by or on behalf of the proper authority authorizing such person in the course of his duties as a member of the Forces to drive a motor vehicle of the class or description specified in such licence and being a vehicle which is the property of the Government or of any Government whose forces are lawfully in Malaysia under the provisions of any law for the time being in force regulating visiting forces lawfully present in Malaysia.

Application for driving licence

27. (1) An application for a driving licence shall be made in the prescribed form and manner to the Director of a registration area.

(2) Subject to this Part as to tests of competence to drive and as to the physical fitness of applicants for driving licences, the Director shall, except in the case of an applicant who is disqualified by reason of age or otherwise as hereinafter mentioned, on payment of the prescribed fee, grant a driving licence to any person who applies for it in accordance with this Act.

(3) A driving licence may authorize the holder thereof to drive such class or classes, or such type or types within any class or classes of motor vehicle, as the Director General or Director may specify therein.

(4) Where under this Part the applicant is subject to any restriction with respect to the driving of any class of motor vehicle, the extent of the restriction shall be specified in the prescribed manner on the driving licence.

(5) Subject to this Act with respect to learners' driving licences, a driving licence shall, unless previously revoked or surrendered, remain in force for such period of not less than twelve months from the date on which it is granted.

(6) A person shall, subject to any rules under this Act, be disqualified from obtaining a driving licence—

(a) while another driving licence granted to him in Malaysia or the Republic of Singapore is in force, whether such licence is suspended or not;

(b) if he is, by conviction under this Part or by an order of a court in Malaysia or the Republic of Singapore, disqualified from holding or obtaining a driving licence;

(c) for a period of twelve months from the date of revocation of the driving licence under section 35, 35A, 41, 42, 43, 44, 45, 45A, 45B or 45C.

(7) In any proceedings, the fact that a driving licence has been granted to a person shall be evidence that that person for the purpose of obtaining that driving licence made a declaration that he was not disqualified from holding or obtaining the driving licence.

(8) If any person is aggrieved by the refusal of a Director to grant a driving licence, or by the revocation of a driving licence under subsection 30(4) he may, after giving the Director fourteen days notice of his intention so to do, appeal to the Minister, and on any

such appeal the Minister may make such order as he thinks fit and any order so made shall be binding on the Director.

Register of holders of driving licence

27A. (1) Every Director shall keep and maintain a register of holders of driving licences granted under this Act.

(2) The register shall be in such form and contain such information, details and particulars as the Director General may direct.

Recognition of driving licences of other countries

28. A driving licence issued under the corresponding provisions of any law in force in any country which is a party to a treaty to which Malaysia is also a party and which purports to recognize domestic driving licences issued by the contracting countries shall, so long as such licence remains in force in that country, be deemed to be a driving licence granted under this Part.

Tests of competence to drive

29. (1) A driving licence shall not be granted to any applicant unless he satisfies the Director that he has—

(a) held a probationary driving licence for a period of two years and makes the application within one year after the expiry of that period;

(b) within three years before the date on which he makes the application held a licence issued by a competent authority in Malaysia or the Republic of Singapore authorizing him to drive motor vehicles of the class or description which he would be authorized, by the driving licence for which he is applying, to drive; or

(c) within three years before the date on which he makes the application held a licence issued by a competent authority in any other country authorizing him to drive motor vehicles of the class or description which he would be authorized, by the driving licence for which he is applying, to drive, and that tests of competence to drive comparable with the tests as prescribed under this Act are in force in that country:

Provided that paragraph *(a)*, *(b)* or *(c)* shall not apply to any Malaysian member of the Forces, who is in possession of a valid driving licence duly issued by or on behalf of the proper authority authorizing him in the course of his duties to drive motor vehicles of the class or description which he would be authorized to drive; and such person shall be entitled to a driving licence for that class or description of vehicle on application and upon payment of the prescribed fee.

(1A) Notwithstanding the provision of this section, no driving licence shall be granted to any applicant unless he satisfies the Director that on the date on which he makes the application he has no outstanding matter or case with the Road Transport Department or the Police relating to any contravention of or offence against this Act or the Commercial Vehicle Licensing Board Act 1987.

(2) For the purpose of enabling a person to learn to drive a motor vehicle with a view to passing a test under this section, the Director may, subject to section 27, grant him a learner's driving licence.

(3) A learner's driving licence shall be in the prescribed form, shall be granted subject to the prescribed conditions and shall be valid for such period as may be prescribed.

(4) If any person to whom a learner's driving licence is granted fails to comply with any of the conditions subject to which it is granted, he shall be guilty of an offence.

(4A) Where the person who is holding a learner's driving licence passes the prescribed tests of competence, the Director shall grant him a probationary driving licence and such licence shall be in the

prescribed form and subject to the prescribed conditions and shall be valid for two years.

(4B) Subsection (4A) shall not apply to a person who is a holder of a driving licence, other than a learner's driving licence, of another class or description.

(4C) If any person to whom a probationary driving licence is granted fails to comply with any of the conditions subject to which it is granted, he shall be guilty of an offence.

(5) The court before which a person is convicted of any offence under section 42 or 43 may, whether he has previously passed the prescribed test of competence or not, and whether or not the court makes an order disqualifying him from holding or obtaining a licence to drive a motor vehicle, order him to be disqualified from holding or obtaining a driving licence, other than a learner's driving licence, until he has, since the date of the order, passed a test of competence to drive.

(6) The provisions of this Act which have effect where an order disqualifying a person from holding or obtaining a driving licence is made shall have effect in relation to a disqualification by virtue of an order under this section subject to the following modifications:

(a) notwithstanding subsection 27(6) or subsection 32(3), the person disqualified shall (unless he is disqualified from holding or obtaining a driving licence otherwise than by virtue of an order under this section) be entitled to obtain and to hold a learner's driving licence to be granted (where the person disqualified is the holder of a driving licence, by the Director by whom that driving licence was granted) under subsection (2), and to drive a motor vehicle in accordance with the conditions subject to which the learner's driving licence is granted;

(b) the disqualification shall be deemed to have expired on the Director being satisfied that the person has, since the order was made, passed the prescribed test;

(c) on return to the person disqualified of any driving licence held by him, or on the grant to him of such a licence, there shall be added to the endorsed particulars a statement that the person disqualified has, since the order was made, passed the prescribed test.

Provisions as to physical fitness of applicants for and holders of driving licence

30. (1) On an application for the grant of a driving licence by an applicant mentioned in subsection 27(1), the applicant shall make a declaration in the prescribed form as to whether or not he is suffering from any such disease or physical disability as may be specified in the form, or any other disease or physical disability which would be likely to cause the driving by him of a motor vehicle, being a motor vehicle of such a class or description as he would be authorized by the driving licence to drive, to be a source of danger to the public.

(2) If from the declaration it appears that the applicant is suffering from any such disease or disability as aforesaid, the Director shall refuse to grant him the driving licence:

Provided that—

(a) a driving licence limited to the driving of an invalid carriage may be granted to the applicant if the Director is satisfied that he is fit to drive such a carriage;

(b) the applicant may, except in the case of such diseases and disabilities as may be prescribed, on payment of the prescribed fee, claim to be subjected to a test by a registered medical practitioner as to his fitness or ability to drive a motor vehicle of any such class or description as he would be authorized by the driving licence to drive, and if he passes the prescribed test and is not otherwise disqualified, the driving licence shall not be refused by reason only of the provisions of this subsection, provided that if the test proves his fitness to drive only motor vehicles of a particular construction or design or in

particular circumstances the driving licence shall be limited to the driving of such vehicles or to the driving of motor vehicles of such construction and design or in such circumstances.

(3) If the holder of a driving licence, subsequent to the issue thereof and during the currency thereof, to his knowledge suffers from a disease or disability as may be prescribed or if he to his knowledge suffers from any disease or physical disability as is likely to cause the driving by him of a motor vehicle, being a vehicle of any such class or description as he is authorized by the driving licence to drive, to be a source of danger to the public, such holder shall forthwith surrender his driving licence to the Director for cancellation.

(4) If it appears to a Director that there is reason to believe that any holder of a driving licence is suffering from a disease or physical disability likely to cause the driving by him of a motor vehicle, being a vehicle of any such class or description as he is authorized by the driving licence to drive, to be a source of danger to the public and, after making such enquiry as he considers necessary, the Director is satisfied that the licence holder is suffering from such a disease or disability as aforesaid then, whether or not the licence holder so suffering as aforesaid has previously passed a test under this section, the Director may, after giving to the licence holder notice of his intention so to do, revoke the driving licence, and the licence holder shall, on receipt of such notice, deliver the driving licence to the Director for cancellation:

Provided that the licence holder may, except in the case of such diseases and disabilities as may be prescribed, claim to be subjected to a test as to his fitness or disability to drive a motor vehicle, and if he passes such test the driving licence shall not be revoked or, if it has already been revoked, shall be returned to the licence holder and the revocation thereof shall be rescinded.

Disqualification for offences

31. (1) Any court before which a person is convicted of any criminal offence in connection with the driving of a motor vehicle—

(a) may in any case, except where otherwise expressly provided by this Part, and shall where so required by this Part, order him to be disqualified from holding or obtaining a driving licence for life or for such period as the court thinks fit; and

(b) may in any case, and shall where a person is by virtue of a conviction disqualified from holding or obtaining a driving licence or where an order so disqualifying a person is made, or where so required by this Part, order that particulars of the conviction and of any disqualification to which the convicted person has become subject shall be endorsed on any driving licence held by the offender:

Provided that, if the court thinks fit, any disqualification imposed under this section may be limited to the driving of a motor vehicle of the same class or description as the motor vehicle in respect of which the offence was committed.

(2) A person who by virtue of an order of a court under this Part is disqualified from holding or obtaining a driving licence may appeal against the order in the same manner as against a conviction, and the court may, if it thinks fit, pending the appeal, suspend the operation of the order.

Suspension of driving licence upon disqualification

32. (1) Where a person who is disqualified by virtue of a conviction or order is the holder of a driving licence, such driving licence shall be suspended as long as the disqualification continues in force.

(2) A driving licence suspended by virtue of this Part shall during the time of suspension be of no effect.

(3) If any person who under this Part is disqualified from holding or obtaining a driving licence applies for or obtains a driving licence while he is so disqualified, or if any such person while he is so disqualified drives a motor vehicle or, if the disqualification is limited to the driving of a motor vehicle of a particular class or description, drives a motor vehicle of that class or description, that person shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable—

(a) to imprisonment for a term not exceeding one year; or

(b) to a fine not exceeding five thousand ringgit if the court thinks that having regard to the special circumstances of the case it is not necessary to impose a sentence of imprisonment for the offence.

(4) A driving licence obtained by such person disqualified as aforesaid shall be of no effect.

(5) For the purposes of this section, reference to a conviction or order shall include a reference to a conviction or order under this Part and to any conviction or order under the provisions of any corresponding written law in the Republic of Singapore.

Application to remove disqualification

33. (1) Any person who by virtue of a conviction or order under this Part is disqualified from holding or obtaining a licence may, at any time after the expiration of one year from the date of the conviction or order or, if there has been an appeal from the said conviction or order, from the date of the decision of such appeal, and from time to time (not less than three months from the date of his last application made under this section) apply to the court before which he was convicted or by which the order was made to remove the disqualification.

(2) On an application being made, the court may, having regard to the character of the applicant, his conduct subsequent to the conviction or order, the nature of the offence and any other

circumstances, either by order remove the disqualification from such date as the court may specify in the order or reject the application.

Endorsements on driving licence

34. (1) An order that the particulars of any conviction or of any disqualification to which the convicted person has become subject are to be endorsed on any driving licence held by the offender shall, whether the offender is at the time the holder of a driving licence or not, operate as an order that any driving licence he may then hold or may subsequently obtain shall be so endorsed until he becomes entitled under this section to have a driving licence issued to him free from endorsement.

(2) Where a court orders the particulars of any conviction or of any disqualification to which the convicted person has become subject to be endorsed—

(a) in the case of the convicted person being at the particular time the holder of a driving licence, the endorsement shall be deemed to have been made if the particulars required to be endorsed in the driving licence have been entered into the database maintained by or on behalf of the Director General of the driving licences granted under this Act and holders of such driving licences; and

(b) in the case of the convicted person not being then the holder of a driving licence, the Director General shall endorse the disqualification to obtain a driving licence under section 38.

(3) (*Deleted by Act A1391*).

(4) (*Deleted by Act A1391*).

(5) Where an order has been made in respect of any person under this Part requiring the endorsement of any driving licence held by him, such person shall be entitled, either on applying for the grant of a driving licence under this Part or, subject to the payment of the

prescribed fee, on application at any time, to have issued to him a new driving licence free from endorsements—

(a) if he has, during a continuous period of three years or upwards since the order was made, had no such further order made against him, or no such order other than an order made more than one year before the date of his application and by reason only of a conviction for the offence of driving a motor vehicle at a speed exceeding a speed limit; or

(b) where the order was made by reason only of such conviction as aforesaid and, immediately before the order was made he was the holder of, or was entitled to have issued to him, a driving licence free from any endorsements except of particulars in relation to such a conviction as aforesaid, and if he has, during a continuous period of one year or upwards since the order was made, had no order requiring endorsement made against him:

Provided that in reckoning the said continuous periods of three years and one year, respectively, any period during which the applicant was by virtue of the order disqualified from holding or obtaining a licence shall be excluded.

(6) (*Deleted by Act A1391*).

(7) (*Deleted by Act A1391*).

(8) Where on an appeal against any such order the appeal is allowed or where any such conviction is quashed, the court by which the appeal is allowed or the conviction is quashed shall send notice to the Director who granted the licence, and the Director or other officer of the court shall, as may be necessary, cancel or amend any endorsement on the driving licence concerned.

Endorsement where driving licence is incorporated in a multipurpose electronic card or device

34A. (1) Notwithstanding section 34, where a court orders the particulars of any conviction or of any disqualification to which the convicted person has become subject to be endorsed on any driving licence held by that person and such driving licence is incorporated in a multipurpose electronic card or device, such endorsement shall be deemed to have been effected if the particulars to be endorsed on the licence are included in the database maintained by or on behalf of the Director General of driving licences granted under this Act and holders of such driving licences.

(2) Notwithstanding subsection (1), the Director may direct the convicted person referred to in subsection (1) to surrender, within such period as the Director may specify, the multipurpose electronic card or device in which the driving licence is incorporated to the Director, or to a road transport officer authorized in writing in that behalf by the Director General, for the inclusion in the data stored in the card or device of the particulars of the conviction or disqualification of that person and the Director or such authorized officer shall, after such inclusion, immediately return the card or device to the person.

Power of Director General to suspend or revoke a driving licence

35. (1) Notwithstanding anything contained in this Act, the Director General shall suspend every driving licence of a person for a period not exceeding twelve months or revoke a driving licence of a person if such person's record, as kept by the Director General, as a driver of a motor vehicle, or his conduct or habits as such driver, establishes that it would not be in the interests of public safety for him to hold a valid driving licence or that such person is not competent to drive a motor vehicle.

(2) For the purpose of establishing that it would not be in the interests of public safety for a person to hold a driving licence or that such person is not competent to drive a motor vehicle, the Minister

may make rules establishing a system of awarding points against a person for the commission of an offence under this Act:

Provided that such rules may make provision, where points have been awarded against any person, for a scheme for such points to be reduced on the ground of the good conduct and habits over a specified period of that person as a driver of a motor vehicle and for requiring any such person to undergo such course as the Director General may prescribe.

(3) The rules made under subsection (2) shall specify the maximum number of points to be awarded against a person before it may be established that it would not be in the interests of public safety for him to hold a driving licence or that such person is not competent to drive a motor vehicle.

(4) The power conferred upon the Director General by this section to suspend the driving licence of a person shall be exercised at such time after the maximum number of points referred to in subsection (3) has been awarded against such person as the Director General considers fit.

(4A) The powers conferred upon the Director General to revoke the driving licence of a person under this section shall be exercised at such time after the driving licence of such person has been suspended under subsection (4) for the third time in a period of five years.

(5) (*Deleted by Act A973*).

(6) Where the person is disqualified by an order of a court from holding or obtaining a driving licence for such period of time as may be specified in such order, every point awarded against him under the rules made under subsection (2) shall thereupon be cancelled.

(7) (*Deleted by Act A973*).

(8) For the purpose of this section, a person shall be deemed to have committed an offence under this Act if he fails to settle the penalty prescribed for that offence within three months from the issuance of the notice under section 53, 53A, 115A or 119, as the case

may be, unless criminal proceedings have been instituted for that offence.

(8A) Nothing in this section shall affect the liability of the person who is deemed to have committed an offence if the penalty prescribed for the offence has been settled within the period of three months from the issuance of the notice mentioned under subsection (8).

(9) For the purposes of this section, "driving licence" shall not include a probationary driving licence.

Power of Director General to revoke a probationary driving licence

35A. (1) Notwithstanding anything contained in this Act, the Director General shall revoke a probationary driving licence of a person if within a period of twenty-four months from the date of the grant of the probationary driving licence such person's record, as kept by the Director General, as a driver of a motor vehicle, or his conduct or habits as such driver, establishes that it would not be in the interests of public safety for him to hold a valid driving licence or that such person is not competent to drive a motor vehicle.

(2) For the purpose of establishing that it would not be in the interests of public safety for a person to hold a driving licence or that such person is not competent to drive a motor vehicle, the Minister may make rules establishing a system of awarding points against a person for the commission of an offence under this Act or any rules made thereunder:

Provided that such rules may make provision for requiring any such person to undergo such course as the Director General may prescribe.

(3) The rules made under subsection (2) shall specify the maximum number of points to be awarded against a person before it may be established that it would not be in the interests of public safety for him to hold a driving licence or that such person is not competent to drive a motor vehicle.

(4) The power conferred upon the Director General by this section to revoke the driving licence of a person shall be exercised at such time after the maximum number of points referred to in subsection (3) has been awarded against such person as the Director General considers fit.

(5) Where the person whose probationary driving licence has been revoked is disqualified by an order of a court from holding or obtaining a driving licence for such period of time as may be specified in such order, every point awarded against him under the rules made under subsection (2) shall thereupon be cancelled.

(6) For the purpose of this section, a person shall be deemed to have committed an offence under this Act if he fails to settle the penalty prescribed for that offence within three months from the issuance of the notice under section 53, 53A, 115A or 119, as the case may be, unless criminal proceedings have been instituted for that offence.

(7) Nothing in this section shall affect the liability of the person who is deemed to have committed an offence if the penalty prescribed for the offence has been settled within the period of three months from the issuance of the notice mentioned under subsection (6).

Power to suspend driving licence of drug dependant

36. (1) Notwithstanding anything contained in this Act or any other written law, the Director General may suspend the driving licence of a person for a period of not less than two years if he has reason to believe that such person is a drug dependant.

(2) Where the Director General has reason to believe that a person whose licence has at any time been suspended under subsection (1) continues or has not ceased to be a drug dependant at any time after the period of suspension, the Director General shall disqualify such person from holding or obtaining a driving licence.

(3) For the purposes of this section, a police officer, road transport officer or Rehabilitation Officer shall, upon the arrest or voluntary surrender of any person suspected to be a drug dependant, detain any driving licence belonging to such person until such person is certified as a drug dependant.

(4) Upon a government medical practitioner certifying that such person is a drug dependant, the police officer, road transport officer or Rehabilitation Officer shall, within a period of two weeks, so notify and deliver the driving licence to the Director General who shall inform the drug dependant in writing of the intention to suspend or disqualify.

(4A) Subsection (3) and the provisions of subsection (4) in relation to the delivery of a driving licence detained under subsection (3) shall not apply to a driving licence incorporated in a multipurpose electronic card or device.

(5) The suspension or disqualification shall take effect on the date such person is certified as a drug dependant.

(6) If a person satisfies the Director General that he is no longer a drug dependant, the Director General shall remove the suspension or disqualification, as the case may be, and return to such person any driving licence detained under this section.

(7) In this section, "drug dependant" and "Rehabilitation Officer" shall have the same meaning as in the Drug Dependants (Treatment and Rehabilitation) Act 1983 [*Act 283*].

Licensee may show cause why driving licence should not be suspended or revoked

37. (1) The Director General shall, before suspending or revoking a driving licence of a person under section 35 or 35A, give the person concerned notice in writing of his intention so to do, specifying a date, not less than fourteen days after the date of the notice, upon which such suspension or revocation shall be made and calling upon

the person to show cause to the Director General why such driving licence should not be suspended or revoked.

(2) Upon the person failing to show cause within the period referred to in subsection (1) and if the Director General decides to suspend or revoke the driving licence of such person pursuant to section 35 or 35A, the Director General shall forthwith inform the person by notice in writing of such suspension or revocation.

(3) (*Deleted by Act A1391*).

(4) (*Deleted by Act A1391*).

(5) (*Deleted by Act A1391*).

.

Endorsement of suspension, revocation or disqualification

38. (1) The Director General shall, upon suspending or revoking a driving licence or disqualifying any person from holding or obtaining a driving licence under this Act, order that the particulars relating to such suspension, revocation or disqualification be entered into the database maintained by or on behalf of the Director General.

(2) The Director General shall, upon the expiry of the period of suspension, revocation or disqualification, immediately remove the information on the suspension, revocation or disqualification from the database.

(3) Any person whose driving licence has been suspended or revoked or who has been disqualified from holding or obtaining a driving licence shall not, during the period of suspension or upon the revocation or disqualification, drive a motor vehicle on a road under any other driving licence issued by any authority or obtain a driving licence.

(4) Any person who drives a motor vehicle on a road in contravention of subsection (3) shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than three thousand

ringgit and not more than ten thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding three years.

Driving and Offences in Connection Therewith

Restriction on driving by young persons

39. (1) No person under sixteen years of age shall drive a motor vehicle on a road.

(2) No person under seventeen years of age shall drive a motor vehicle other than a motor cycle or an invalid carriage on a road.

(3) No person under twenty-one years of age shall drive a tractor heavy, tractor light, mobile machinery heavy, mobile machinery light, motor car heavy or public service vehicle on a road:

Provided that where a tractor is used solely as a prime mover for machinery or implements used in the cultivation of land, a person over eighteen years of age, who is licensed to drive motor cars, may drive such tractor on a road for the purpose of moving it from one cultivation area to another.

(4) A person prohibited by this section by reason of his age from driving a motor vehicle or a motor vehicle of any class shall for the purposes of this Part be disqualified from holding or obtaining any driving licence other than a licence to drive such motor vehicle, if any, as he is not by this section forbidden to drive.

(5) Any person who drives, or causes or permits any person to drive, a motor vehicle in contravention of this section shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

Exceeding speed limit

40. (1) If any person drives a motor vehicle at a speed exceeding any speed limit imposed for such motor vehicle under the powers conferred by this Act he shall be guilty of an offence and shall on

conviction be liable to a fine of not less than three hundred ringgit and not more than two thousand ringgit.

(2) The court shall, unless for any special reasons it thinks fit to order otherwise, order particulars of any finding of guilt under this section to be endorsed on any driving licence held by the person convicted.

(3) A first or second conviction for an offence under this section shall not render the offender liable to be disqualified from holding or obtaining a driving licence for a longer period than in the first conviction, one month or, in the case of a second conviction, six months.

Causing death by reckless or dangerous driving

41. (1) Any person who, by the driving of a motor vehicle on a road recklessly or at a speed or in a manner which having regard to all the circumstances (including the nature, condition and size of the road, and the amount of traffic which is or might be expected to be on the road) is dangerous to the public, causes the death of any person shall be guilty of an offence and shall on conviction be punished with imprisonment for a term of *not less than two years and not more than ten years and to a fine not less than five thousand ringgit and not more than twenty thousand ringgit.

(2) The court shall order particulars of any conviction under this section to be endorsed on any driving licence held by the person convicted.

(3) A person convicted under this section shall be disqualified from holding or obtaining a driving license for a period of **not less than three years from the date of the conviction and, in the case of a second or subsequent conviction, be disqualified for a period of ten years from the date of conviction.

**NOTE*—previously "liable to a fine not exceeding ten thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding five years or to both"–*see* Act A1065
***NOTE*—previously "twelve months"–*see* Act A1065

(3A) Notwithstanding subsection (1), where a person who is a holder of a probationary driving licence is convicted under this section, the court shall revoke his driving licence.

(4) The court may upon the trial of a person for an offence under this section convict such person of an offence under section 42 or 43.

(5) Notwithstanding anything in any written law for the time being in force, the court before which a person is charged with an offence under this section shall order the immediate confiscation of the driving licence of that person and shall order the suspension of the license commencing from the date the charge is first read to that person and such suspension shall have effect—

(a) until the court makes a final decision on the charge; and

(b) as if the suspension is the suspension referred to in section 32.

(5A) If the driving licence of the person referred to in subsection (5) is incorporated in a multipurpose electronic card or device, the order of the court under that subsection shall be deemed to have been complied with if the particulars of the order are included in the database maintained by or on behalf of the Director General of driving licences granted under this Act and holders of such driving licences.

(5B) Notwithstanding subsection (5A), the Director may direct the person referred to in subsection (5) to surrender, within such period as the Director may specify, the multipurpose electronic card or device in which the driving licence is incorporated to him, or to a road transport officer authorized in writing in that behalf by the Director General, for the inclusion in the data stored in the card or device the particulars of the order of the court made under subsection (5) and the Director or such authorized officer shall, after such inclusion, immediately return the card or device to the person.

Reckless and dangerous driving

42. (1) Any person who drives a motor vehicle on a road recklessly or at a speed or in a manner which having regard to all the

circumstances (including the nature, condition and size of the road and the amount of traffic which is or might be expected to be on the road) is dangerous to the public shall be guilty of an offence and shall on conviction be punished with imprisonment for a term *not exceeding five years and to a fine of not less than five thousand ringgit and not more than fifteen thousand ringgit and, in the case of a second or subsequent conviction, to imprisonment for a term not exceeding ten years and to a fine of not less than ten thousand ringgit and not more than twenty thousand ringgit.

.

(2) The court shall order particulars of any conviction under this section to be endorsed on any driving licence held by the person convicted.

(3) A person convicted under this section shall be disqualified from holding or obtaining a driving licence for a period of not less than **two years from the date of the conviction and, in the case of a second or subsequent conviction, be disqualified for a period of ten years from the date of the conviction.

(4) Notwithstanding subsection (1), where a person who is a holder of a probationary driving licence is convicted under this section, the court shall revoke his driving licence.

Careless and inconsiderate driving

43. (1) A person who drives a motor vehicle on a road without due care and attention or without reasonable consideration for another persons using the road shall be guilty of an offence and ***shall on conviction be punished with a fine of not less than four thousand ringgit and not more than ten thousand ringgit and shall also be liable to imprisonment for a term not exceeding twelve months.

**NOTE*—previously "liable to a fine not exceeding six thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding three years or to both and, in the case of a second or subsequent conviction, to a fine not exceeding ten thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding five years or to both"–*see* Act A1065

***NOTE*—previously "twelve months"–*see* Act A1065

****NOTE*—previously "liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months"–*see* Act A1065

(2) The court shall, (unless for any special reason it thinks fit to order otherwise), order particulars of any conviction under this section to be endorsed on any driving licence held by the person convicted.

(3) On a second or subsequent conviction under this section, the court shall exercise the power conferred by this Part ordering that the offender shall be disqualified from holding or obtaining a driving licence unless the court having regard to the lapse of time since the date of the previous or last previous conviction or for any other reason (which reason shall be stated in the order), thinks fit to order otherwise, but this provision shall not be construed as affecting the right of the court to exercise the power aforesaid on a first conviction.

(4) Notwithstanding subsection (1), where a person who is a holder of a probationary driving licence is convicted under this section, the court shall revoke his driving licence.

Driving while under the influence of intoxicating liquor or drugs

44. (1) Any person who, when driving a motor vehicle on a road or other public place—

(a) is under the influence of intoxicating liquor or drug, to such an extent as to be incapable of having proper control of the vehicle; or

(b) has so much alcohol in his body that the proportion of it in his breath, blood or urine exceeds the prescribed limit, and causes the death of or injury to any person shall be guilty of an offence and *shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term of not less than three years and not more than ten years and to a fine of not less than eight thousand ringgit and not more than twenty thousand ringgit.

**NOTE*—previously "liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months and, in the case of a second or subsequent conviction, to a fine not exceeding four thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both"–*see* Act A1065

(2) The court shall order particulars of any conviction under this section to be endorsed on any driving licence held by the person convicted.

(3) A person convicted under this section shall be disqualified from holding or obtaining a driving licence for a period of *not less than five years from the date of the conviction and, in the case of a second or subsequent conviction, be disqualified for a period of ten years from the date of the conviction.

(4) Notwithstanding subsection (1), where a person who is a holder of a probationary driving licence is convicted under this section, the court shall revoke his driving licence.

(5) Notwithstanding anything in any written law for the time being in force, the court before which a person is charged with an offence under this section shall order the immediate confiscation of the driving licence of that person and shall order the suspension of the licence commencing from the date the charge is first read to that person and such suspension shall have effect—

(a) until the court makes a final decision on the charge; and

(b) as if the suspension is the suspension referred to in section 32.

(5A) If the driving licence of the person referred to in subsection (5) is incorporated in a multipurpose electronic card or device, the order of the court under that subsection shall be deemed to have been complied with if the particulars of the order are included in the database maintained by or on behalf of the Director General of driving licences granted under this Act and holders of such driving licences.

**NOTE*—previously "not less than twelve months"–*see* Act A1065

(5B) Notwithstanding subsection (5A), the Director may direct the person referred to in subsection (5) to surrender, within such period as the Director may specify, the multipurpose electronic card or device in which the driving licence is incorporated to him, or to a road transport officer authorized in writing in that behalf by the Director General, for the inclusion in the data stored in the card or device the particulars of the order of the court made under subsection (5) and the Director or such authorized officer shall, after such inclusion, immediately return the card or device to the person.

Being in charge of motor vehicles when under the influence of intoxicating liquor or drugs

45. (1) Any person who when in charge of a motor vehicle which is on a road or other public place, but not driving the vehicle, is unfit to drive in that he is under the influence of intoxicating liquor or of a drug to such an extent as to be incapable of having proper control of a motor vehicle, shall be guilty of an offence and shall on conviction be punished with a fine not exceeding *one thousand ringgit and shall also be liable to imprisonment for a term not exceeding three months and, in the case of a second or subsequent conviction, a fine of not less than two thousand ringgit and not more than six thousand ringgit and shall also be liable to imprisonment for a term not exceeding twelve months:

Provided that a person shall be deemed for the purpose of this section not to have been in charge of a motor vehicle if he proves—

(a) that at the material time the circumstances were such that there was no likelihood of his driving the vehicle so long as he remained so unfit to drive; and

(b) that between his becoming so unfit to drive and the material time he had not driven the vehicle on a road or other public place.

**NOTE*—previously "liable to a fine not exceeding five hundred ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one month, and in the case of a second or subsequent conviction, to a fine not exceeding one thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding three months or to both"–*see* Act A1065

(2) On a second or subsequent conviction of an offence under this section, the offender shall, unless the court for special reasons thinks fit to order otherwise and without prejudice to the power of the court to order a longer period of disqualification, be disqualified for a period of twelve months from the date of conviction from holding or obtaining a driving licence.

(3) Where a person convicted of an offence under this section has been previously convicted of an offence under section 44, he shall be treated for the purpose of this section as having been previously convicted under this section.

(4) Notwithstanding subsection (1), where a person who is a holder of a probationary driving licence is convicted under this section, the court shall thereupon revoke his driving licence.

Driving or being in charge of a motor vehicle with alcohol concentration above prescribed limit

45A. (1) Any person who, when driving or attempting to drive a motor vehicle or when in charge of a motor vehicle on a road or other public place, has so much alcohol in his body that the proportion of it in his breath, blood or urine exceeds the prescribed limit, shall be guilty of an offence and shall on conviction be punished with a fine of *not less than one thousand ringgit and not more than six thousand ringgit and shall also be liable to imprisonment for a term not exceeding twelve months and, in the case of a second or subsequent conviction, a fine of not less than two thousand ringgit and not more than ten thousand ringgit and shall also be liable to imprisonment for a term not exceeding two years.

(2) It is a defence for a person charged with an offence under subsection (1) to prove that at the material time the circumstances were such that there was no likelihood of his driving the vehicle whilst the proportion of alcohol in his breath, blood or urine remained likely to exceed the prescribed limit.

**NOTE*—*previously "liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both and in the case of a second or subsequent conviction, to a fine not exceeding four thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both"–*see* Act A1065

(3) On a second or subsequent conviction of an offence under this section, the offender shall, unless the court for special reasons thinks fit to order otherwise and without prejudice to the power of the court to order a longer period of disqualification, be disqualified for a period of not less than twelve months from the date of conviction from holding or obtaining a driving licence.

(4) Notwithstanding subsection (1), where a person who is a holder of a probationary driving licence is convicted under this section, the court shall thereupon revoke his driving licence.

Breath test

45B. (1) Where a police officer in uniform has reasonable cause to suspect—

(a) that a person has committed an offence under section 44 or 45 involving intoxicating liquor or under section 45A; or

(b) that a person was the driver of or attempted to drive or was in charge of a motor vehicle in an accident involving one or more vehicles on a road or other public place, he may, subject to section 45D, require that person to provide a specimen of breath for a breath test.

(2) A person may be required under subsection (1) to provide a specimen either at or near the place where the requirement is made or, if the requirement is made under paragraph (1)*(b)* and the police officer making the requirement thinks fit, at a police station specified by the police officer.

(3) A breath test required under subsection (1) shall be conducted by the police officer making the requirement or any other police officer.

(4) A person who, without reasonable excuse, fails to provide a specimen of breath when required to do so in pursuance of this section shall be guilty of an offence and shall on conviction be

punished with a fine of *not less than one thousand ringgit and not more than six thousand ringgit and shall also be liable to imprisonment for a term not exceeding twelve months and, in the case of a second or subsequent conviction, a fine of not less than two thousand ringgit and not more than ten thousand ringgit and shall also be liable to imprisonment for a term not exceeding two years.

(4A) On a second or subsequent conviction of an offence under this section, the offender shall, unless the court for special reasons thinks fit to order otherwise and without prejudice to the power of the court to order a longer period of disqualification, be disqualified for a period of not less than twelve months from the date of conviction from holding or obtaining a driving licence.

(4B) Notwithstanding subsections (4) and (4A), where a person who is a holder of a probationary driving licence is convicted under this section, the court shall revoke his driving licence.

(5) A police officer in uniform may arrest a person without warrant if—

(a) as a result of a breath test he has reasonable cause to suspect that the proportion of alcohol in that person's breath, blood or urine exceeds the prescribed limit; or

(b) that person has failed to provide a specimen of breath for a breath test when required to do so in pursuance of this section and the police officer has reasonable cause to suspect that he has alcohol in his body, but a person shall not be arrested by virtue of this subsection when he is at a hospital as a patient.

**NOTE*—previously "liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both and, in the case of a second or subsequent conviction offence, to a fine not exceeding four thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both" *see* Act A1065

Provision of specimen for analysis

45C. (1) In the course of an investigation whether a person has committed an offence under section 44 or 45 involving intoxicating liquor or under section 45A a police officer may, subject to the provisions of this section and to section 45D, require him—

(a) to provide two specimens of breath for analysis by means of a prescribed breathanalyser; or

(b) to provide a specimen of blood or urine for a laboratory test, notwithstanding that he has been required to provide a specimen of breath for a breath test under subsection 45B(1).

(2) A requirement under this section to provide a specimen of breath can only be made at a police station.

(3) A breath test under this section shall only be conducted by a police officer not below the rank of sergeant or by an officer in charge of a police station and shall only be conducted at a police station.

(4) A requirement under this section to provide a specimen of blood or urine can only be made at a police station or at a hospital, but it cannot be made at a police station unless—

(a) the police officer making the requirement has reasonable cause to believe that for medical reasons a specimen of breath cannot be provided or should not be required;

(b) at the time the requirement is made, the prescribed breathanalyser is not available at the police station or it is for any other reason not practicable to use the breathanalyser, and may be made notwithstanding that the person required to provide the specimen has already provided or been required to provide two specimens of breath.

(5) Where a specimen other than a specimen of breath is required, the police officer making the requirement shall, subject to medical advice, decide whether it is to be a specimen of blood or urine.

(6) A person who, without reasonable excuse, fails to provide a specimen when required to do so in pursuance of this section shall be guilty of an offence and shall on conviction be punished with a fine of *not less than one thousand ringgit and not more than six thousand ringgit and shall also be liable to imprisonment for a term not exceeding twelve months and, in the case of a second or subsequent conviction, a fine of not less than two thousand ringgit and not more than ten thousand ringgit and shall also be liable to imprisonment for a term not exceeding two years.

(6A) On a second or subsequent conviction of an offence under this section, the offender shall, unless the court for special reasons thinks fit to order otherwise and without prejudice to the power of the court to order a longer period of disqualification, be disqualified for a period of not less than twelve months from the date of conviction from holding or obtaining a driving licence.

(6B) Notwithstanding subsections (6) and (6A), where a person who is a holder of a probationary driving licence is convicted under this section, the court shall revoke his driving licence.

Protection of hospital patient

45D. (1) A person who is at a hospital as a patient shall not be required to provide a specimen for a breath test or to provide a specimen of blood or urine for a laboratory test unless the registered medical practitioner in immediate charge of his case authorizes it and the specimen is to be provided at the hospital.

**NOTE*—previously "liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both and, in the case of a second or subsequent offence, to a fine not exceeding four thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both"–*see* Act A1065

(2) The registered medical practitioner referred to in subsection (1) shall not authorize a specimen to be taken where it would be prejudicial to the proper care and treatment of the patient.

Detention

45E. (1) A person required to provide a specimen of breath, blood or urine may be detained at a police station until it appears to a police officer that were that person then driving or attempting to drive a motor vehicle on a road, he would not be committing an offence under section 44 or 45 involving intoxicating liquor or under section 45A, but such period of detention shall not exceed twenty-four hours.

(2) A person shall not be detained in pursuance of this section if it appears to a police officer that by reason of his condition there is no likelihood of his driving or attempting to drive a motor vehicle.

Evidence in proceedings for an offence under sections 44 and 45 involving intoxicating liquor and section 45A

45F. (1) In proceedings for an offence under section 44 or 45 involving intoxicating liquor or in proceedings for an offence under section 45A, evidence of the proportion of alcohol in a specimen of breath, blood or urine provided by the accused shall be taken into account and it shall be assumed that the proportion of alcohol in the accused's breath, blood or urine at the time of the alleged offence was not less than in the specimen; but the assumption shall not be made if the accused proves—

(a) that he consumed alcohol after he had ceased to drive, attempt to drive or be in charge of a motor vehicle on a road or other public place and before he provided the specimen; and

(b) that had he not done so the proportion of alcohol in his breath, blood or urine would not have exceeded the prescribed limit and, if the proceedings are for an offence under section 44 or 45 involving intoxicating liquor,

would not have been such as to make him incapable of having proper control of the vehicle.

(2) Evidence of the proportion of alcohol in a specimen of breath, blood or urine may, subject to subsections (4) and (5), be given by the production of a document or documents purporting to be either—

(a) a statement automatically produced by a prescribed breathanalyser and a certificate signed by a police officer (which may but need not be contained in the same document as the statement) that the statement relates to a specimen provided by the accused at the date and time shown in the statement; or

(b) a certificate signed by a government medical practitioner or government chemist as to the proportion of alcohol found in a specimen of blood or urine identified in the certificate.

(3) A specimen of blood shall be disregarded unless it was taken from the accused by a government medical officer; and evidence that a specimen of blood was so taken may be given by the production of a document purporting to certify that fact and signed by a government medical officer.

(4) A document purporting to be such a statement or such a certificate, or both, as is mentioned in subsection (2) is admissible in evidence on behalf of the prosecution in pursuance of this section only if a copy of it either has been handed to the accused when the document was produced or has been served on him not later than seven days before the hearing, and any other document is so admissible only if a copy of it has been served on the accused not later than seven days before the hearing; but a document purporting to be a certificate (or so much of a document as purports to be a certificate) is not so admissible if the accused, not later than three days before the hearing or within such further time as the court may in special circumstances allow, has served notice on the prosecution requiring the attendance at the hearing of the person by whom the document purports to be signed.

(5) Where, at the time a specimen of blood or urine was provided by the accused, he asked to be supplied with such a specimen, evidence of the proportion of alcohol in the specimen is not admissible on behalf of the prosecution unless—

(a) the specimen in which the alcohol was found is one of two parts into which the specimen provided by the accused was divided at the time it was provided; and

(b) the other part was supplied to the accused.

(6) A copy of a certificate required by this section to be served on the accused or a notice required by this section to be served on the prosecution may be served personally or sent by registered post.

Interpretation of sections 44 and 45B to 45F

45G. (1) For the purposes of sections 44 and 45B to 45F—

"breath test" includes a preliminary test for the purpose of obtaining, by means of a prescribed breathanalyser, an indication whether the proportion of alcohol in a person's breath, blood or urine equals or exceeds the prescribed limit; "fail" includes refuse;

"police station" includes any place or conveyance authorized or appointed by the Inspector General of Police to be used as a police station;

"prescribed limit" means—

(a) 35 microgrammes of alcohol in 100 millilitres of breath;

(b) 80 milligrammes of alcohol in 100 millilitres of blood;or

(c) 107 milligrammes of alcohol in 100 millilitres of urine.

(2) A person does not provide a specimen of breath for a breath test or for analysis unless the specimen is sufficient to enable the test or

the analysis to be carried out and provided in such a way as to enable the objective of the test or analysis to be satisfactorily achieved.

Driving when suffering from disease or disability

46. If any person drives a motor vehicle when he is to his knowledge suffering from any disease or disability calculated to cause his driving of such motor vehicle to be a source of danger to the public, he shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding one thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding three months or to both.

Riding on running boards and obstruction of driver

47. If any person driving or in charge of a motor vehicle causes or permits any person to be carried on the running board, or otherwise than within the body of the vehicle, or causes or permits any person to stand or to sit, or anything to be placed or to be carried, in a motor vehicle in such a manner or in such a position as to hamper the driver in his control of the vehicle, or as to cause danger to other persons using the road, he shall be guilty of an offence.

Obstruction by vehicle on road

48. (1) If any driver of a motor vehicle causes or permits such motor vehicle to remain at rest on any road in such a position or in such a condition or in such circumstances as to be likely to cause danger, obstruction or undue inconvenience to other users of the road or to traffic, he shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than one thousand ringgit and not more than five thousand ringgit or to imprisonment for a term of not less than one year or to both.

(2) If any driver of a motor vehicle causes or permits such motor vehicle to remain at rest on any road in such a position or in such a condition or in such circumstances as to be likely to cause danger, obstruction or undue inconvenience to other users of the road or to

traffic, a police officer, road transport officer or any appropriate authority may clamp the wheel of the motor vehicle or remove or cause to be removed the motor vehicle to any other road or some other location or place as may be stated in a notice and remain there at the risk of the owner.

(3) Where the wheel of a motor vehicle has been clamped under subsection (2), the relevant officer shall immediately give notice in writing to the owner of the motor vehicle informing him of the clamping of the wheel and requiring him or any person who may have a claim over the motor vehicle, within four hours from the time of the notice, to appear and request for the release of the vehicle, and if no claim is received within such period, the motor vehicle may be removed to an appropriate location.

(4) Where any motor vehicle is removed under subsection (2) or (3), the relevant officer shall within twenty-four hours, give notice in writing to the owner of the vehicle informing him of the removal and requiring him or any person who may have a claim over it, within a period of one month from the date of the notice, to appear and claim the vehicle.

(5) Upon receipt of a claim under subsection (3) or (4), the motor vehicle may be released upon payment of a fee for the clamping, removal and detention as may be prescribed by the Minister under this Act.

(6) If within twelve months from the date of removal the motor vehicle is not claimed, the motor vehicle shall be forfeited and the ownership of the motor vehicle shall be vested in the Director General.

(7) A police officer, road transport officer, any appropriate authority or any other person acting under his or its directions, as the case may be, shall not incur any liability in respect of any loss or damage caused to any motor vehicle or the fittings or contents thereof in the course of it being clamped or removed or while it is being detained, unless such damage was caused negligently or wilfully.

(8) For the purpose of this section, "appropriate authority" has the meaning assigned to it in section 67.

Pillion riding

49. (1) It shall not be lawful for more than one person in addition to the driver to be carried on any two wheeled motorcycle nor shall it be lawful for any such one person to be so carried otherwise than sitting astride the motorcycle behind the driver on a properly designed seat securely fixed to the motorcycle.

(2) If any person uses a motorcycle in contravention of this section, he and any person so carried on the motorcycle shall be guilty of an offence.

Unlawful interference and importuning

50. (1) If any person, otherwise than with lawful authority or reasonable cause, takes or retains hold of, or gets into a motor vehicle while it is in motion on any road, for the purpose of being drawn or carried, he shall be guilty of an offence.

(2) If, while a motor vehicle is on a road or in a parking place, any person otherwise than with lawful authority or reasonable cause gets onto or moves the motor vehicle, or releases or tampers with any brake or other part of its mechanism, he shall be guilty of an offence.

(3) If any person, otherwise than with lawful authority, remains on any road or at any parking place for the purpose of importuning any other person in respect of the watching or cleaning of a motor vehicle, or for the purpose of directing any driver of a motor vehicle in respect of parking on such road or at such place, he shall be guilty of an offence.

Taking motor vehicle without consent of registered owner

51. (1) Any person who takes and drives away any motor vehicle without having either the consent of the owner or other lawful authority shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both:

Provided that no person shall be convicted under this section if he satisfies the court either that he acted in the reasonable belief that he had lawful authority or that the owner would in the circumstances of the case have given his consent if he had been asked.

(2) If, on the trial of any person for the theft of a motor vehicle, the court is of the opinion that the accused was not guilty of such offence but was guilty of an offence under this section, the court may convict the accused under this section.

Duty to stop in case of accidents

52. (1) If in any case, owing to the presence of a motor vehicle on a road, an accident occurs, the driver of the motor vehicle shall stop and, if required so to do by any person having reasonable grounds for so requiring, give his name and address and also the name and address of the owner and the registration number of the motor vehicle.

(2) In the case of any such accident as aforesaid the driver of such motor vehicle and, if there is more than one motor vehicle, the driver of each such motor vehicle, shall report the accident at the nearest police station as soon as reasonably practicable and in any case within twenty-four hours of such occurrence, and shall produce to the officer in charge of such police station his driving licence and if so required, the certificate of insurance issued under section 90 of this Act.

(3) In the case of any such accident as aforesaid the driver of any such motor vehicle shall render such assistance as may be reasonably required by any police officer or traffic warden or, in the absence of

any police officer or traffic warden, such assistance as it may reasonably be in the power of such driver to render.

(4) Where a police officer or traffic warden has reasonable cause to believe that any person—

(a) was the driver of a motor vehicle at a time when an accident occurred owing to the presence of such motor vehicle on a road;

(b) has committed an offence in relation to the use of a motor vehicle on a road; or

(c) was accompanying the holder of a learner's driving licence granted under this Act whilst such holder was driving a motor vehicle and that an accident occurred whereby damage or injury was caused to any person, property or animal owing to the presence of such motor vehicle on a road, such police officer or traffic warden may require such person to produce for examination his driving licence and the certificate of insurance relating to the user of such vehicle at such time.

(5) If any person fails to comply with this section he shall be guilty of an offence:

Provided that a person shall not be convicted of an offence against subsection (2) or (4) by reason only of the failure to produce his driving licence or certificate of insurance if within five days after the accident or the requirement under subsection (4), he produces such licence or certificate in person at such police office or police station in Malaysia as may be specified by him at the time the accident was reported or the requirement under subsection (4) was made.

Power to order appearance in court

53. (1) Where a police officer, a traffic warden or a road transport officer has reasonable grounds for believing that any person committed an offence against this Act, he may, in lieu of applying to

the court for a summons, forthwith serve upon that person a notice in the prescribed form ordering that person to appear before the nearest court of a Magistrate having jurisdiction to try the offence, at a time and date to be stated in such notice.

(1A) If a person who has been served a notice under subsection (1) refuses to accept or denies receipt of the notice, the notice shall be considered to have been served to that person on the date of service of the notice.

(2) If any person who is served with a notice as provided by subsection (1) fails to appear in person or by counsel, then, unless it appears that it was not reasonably possible for that person so to appear, the court may, if satisfied that the notice was served, issue a warrant for the arrest of that person unless in the case of a compoundable offence, that person has within the period specified in the notice, been permitted to compound the offence.

Notice of camera-recorded offences

53A. (1) Notwithstanding anything contained in this Act, where a registered owner of a motor vehicle is alleged or is suspected to be guilty of a camera-recorded offence, a police officer or road transport officer shall in lieu of applying to the court for a summons, as soon as reasonably practicable serve a notice upon the registered owner of the motor vehicle ordering him to appear before the nearest Magistrate court having jurisdiction to try the offence, at a time and date to be stated in such notice.

(2) If a registered owner of a motor vehicle who is served with a notice under subsection (1) fails to appear in person or by counsel, then, unless it appears that it was not reasonably possible for that register owner so to appear, the court may, if satisfied that the notice was served, issue a warrant for the arrest of the registered owner unless in the case of a compoundable offence, the registered owner has within the period specified in the notice, been permitted to compound the offence.

(3) The notice issued under subsection (1) shall—

(a) contain the following particulars:

(i) the date, time and location of the offence;

(ii) the offence committed;

(iii) a recorded image of the motor vehicle's registration number plate;

(iv) a recorded image of the motor vehicle; and

(v) an offer to compound or a request to appear in court; and

(b) be digitally signed by the issuing authority.

(4) The Minister may make rules for giving full effect to this section and such rules may include rules–

(a) to regulate the procedures relating to the implementation of this section;

(b) to prescribe the type of equipment and system to be used, and the repair, maintenance, calibration and testing of apparatus or equipment thereof; and

(c) to prescribe the types of signage and their locations.

Duty to produce name and address of driver

53B. (1) A registered owner of a motor vehicle who—

(a) is served with a notice under section 53A in respect of a camera-recorded offence; and

(b) was not a driver of the vehicle to which the camera-recorded offence relates at the time the offence was committed,

shall, within thirty days from the date of the service of the notice, supported by letter to the authority issuing the notice, produce the name and address of the driver of the motor vehicle at the time the offence was committed.

(2) A registered owner of a motor vehicle who is served with a notice in respect of a camera-recorded offence shall be deemed to be not guilty if—

(a) that registered owner complies with subsection (1) relating to the offence; and

(b) the authority issuing the notice is satisfied that the registered owner did not know and could not with reasonable diligence have ascertained the name and address of the person who was a driver of the vehicle at the time the offence was committed.

(3) Any registered owner of a motor vehicle who falsely nominates another person as a driver of the motor vehicle at the time the camera-recorded offence occurred, shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than three thousand ringgit and not more than ten thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding three years or to both.

Duty not to give, publish or disclose information on camera-recorded offence

53C. (1) Any person who, for any reason, has by any means access to any information on camera-recorded offence shall not give, publish or otherwise disclose to any other person such information unless the disclosure is required or authorized—

(a) under this Act or rules made under this Act;

(b) under any other written law;

(c) by any court; or

(d) for the performance of his functions or the exercise of his powers under this Act or rules made under this Act.

(2) For the purpose of this section, "information on camera-recorded offence" means any recorded image, data, record, correspondence or any document whatsoever or material or information relating to a camera-recorded offence.

(3) Any person who contravenes subsection (1) shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not more than fifty thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding five years or to both.

Application to pedal and electric bicycle cyclists of provisions relating to certain driving offences

54. (1) Subsections 42(1), 43(1), 44(1), 45A(1), 45B(4), 45B(5) and 45C(6) with the omission of the reference to attempting to drive shall, subject to this section, apply to persons riding bicycles, electric bicycles and tricycles not being motor vehicles, as they apply to drivers of motor vehicles, and references in those provisions to motor vehicles, drivers and driving shall be construed accordingly.

(2) The maximum penalties which may be imposed on a conviction by virtue of this section shall be as follows:

(a) in the case of a conviction under section 42, 44, 45A, 45B or 45C, a fine of three hundred ringgit or, if the conviction is a second or subsequent conviction, a fine of one thousand ringgit or imprisonment for a term of three months;

(b) in the case of a conviction under section 43, a fine of three hundred ringgit or, if the conviction is a second or subsequent conviction, a fine of one thousand ringgit.

(3) In determining whether a conviction under section 42, 43, 44 or 45A is a second or subsequent conviction—

(a) where it is a conviction in connection with the driving of a motor vehicle, any previous conviction by virtue of this section shall be disregarded;

(b) where it is a conviction by virtue of this section, any previous conviction in connection with the driving of a motor vehicle shall be disregarded.

Duty to stop vehicles on demand

55. Any person driving a motor vehicle on a road shall stop the motor vehicle on being so required by a police officer in uniform, a traffic warden in uniform or a road transport officer in uniform, and if he fails so to do he shall be guilty of an offence.

Licensing of Drivers and Conductors of Public Service Vehicles, Employees Vehicles and Goods Vehicles

Vocational licences

56. (1) No person shall drive or act as a conductor of a public service vehicle on a road unless he holds a vocational licence granted under this Part for those purposes, and no registered owner of a public service vehicle or other person shall employ or permit any person who is not licensed to drive or act as a conductor of a public service vehicle while it is being used for the carriage of passengers for hire or reward on a road.

(2) The Director shall not issue a vocational licence unless he is satisfied that the applicant for such licence is in the case of a licence to drive, over the age of twenty-one and, in the case of a licence to act as a conductor, over the age of eighteen, and fulfils such other conditions as may be prescribed.

(2A) A vocational licence issued under this Part shall be valid for the period specified in the vocational licence unless it is sooner revoked under subsection (4) or (4A).

(3) A licence to drive a public service vehicle may be limited to such type or types of vehicles as may be specified in the licence.

(4) A vocational licence may, at any time, be suspended or revoked by the Director if—

(a) due to any disease, conduct as may be prescribed or physical disability—

(i) the holder of the vocational licence is incapable of holding; or

(ii) it is not suitable for the holder of the vocational licence to hold,

such licence; or

(b) the holder of the vocational licence has any outstanding matter or case with the Road Transport Department or the police relating to any contravention of this Act.

(4A) Without prejudice to subsection (4), a vocational licence issued under this Part shall—

(a) be suspended if the driving licence issued under section 27 is suspended under section 32, 35 or 36;

(b) be revoked if the driving licence issued under section 27 is revoked under section 35.

(5) If the Director suspends or revokes the vocational licence under paragraph (4)*(a)*, the holder of the vocational licence may appeal to the Director General and based on the appeal, the Director General may, after investigation, if any, make any order as he deems fair and any such order shall bind the Director and appellant.

(6) If any person acts in contravention of subsection (1), he shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

(7) A vocational licence granted under any law repealed by this Act and in force on the appointed day shall be deemed to be granted under this Act.

(8) Any reference in this Part to a licence granted under this Part shall not be deemed to include a reference to a vocational licence issued under this section.

(9) Notwithstanding anything to the contrary in this section, a Director may limit the validity period of a vocational licence to a period not exceeding three months if he is satisfied that the holder of the vocational licence has any outstanding matter or case regarding any scheduled offence or any other contravention of this Act.

Vocational licence of goods vehicles and employees vehicles

57. Section 56 shall apply to such goods vehicles or employees vehicles as the Minister may prescribe, as they apply to public service vehicles; and for that purpose references in that section to "public service vehicle" shall be construed as references to the said goods vehicles or employees vehicles and there shall also be disregarded the words "for the carriage of passengers for hire or reward" appearing in subsection (1) of that section.

Miscellaneous

Duty to produce driving licence and certificate of insurance

58. (1) Any person in charge of a motor vehicle on a road shall, on being so required by any police officer, any traffic warden or any road transport officer, produce the certificate of insurance issued in respect of the vehicle under section 90:

Provided that no person shall be convicted of an offence against this section by reason only of his failure to produce the certificate of insurance if, within five days after being so required, he produces it at such police station as may be specified by him at the time of such requirement.

(2) Any person in charge of a motor vehicle on a road shall, on being so required by any police officer, any traffic warden or any

road transport officer, produce his driving licence for inspection by such officer:

Provided that no person shall be convicted of an offence against this section by reason of his failure to produce his driving licence which is incorporated in a multipurpose electronic card or device due to its retention by any person authorized to retain it under any written law.

(3) If any person fails to comply with this section, he shall be guilty of an offence.

Change of address

58A. (1) Every registered owner of a motor vehicle or holder of a driving licence who changes his address in Malaysia shall, within two months of such change, serve on the Director a written notice of the change of address.

(2) If the registered owner of a motor vehicle or holder of a driving licence fails to serve the notice of a change of address within the period as required under subsection (1), he shall be deemed to have not informed the Director of the said change of address.

(3) A notice of the change of address under subsection (1) shall be deemed to have been served and received by the Director if—

(a) served personally, by an acknowledgement of receipt of the notice;

(b) sent through prepaid registered post, by a written acknowledgement of receipt given under the Post Office Rules 1947 [*MUGN 843*6*/1947*]; and

(c) sent by facsimile, by an acknowledgement of receipt stating that the notice has been sent entirely to the receiver's facsimile number.

(4) The Director shall, upon receipt of a notice under subsection (1), update the register of motor vehicles under section 8 and the register of driving licence holders under section 27A.

(5) Any person who contravenes subsection (1) or provides an incomplete or inaccurate address shall be guilty of an offence.

Power to test and prohibit use of vehicles

59. (1) Any road transport officer, authorized by the Director General in writing in that behalf, may enter and inspect any motor vehicle in use and for that purpose may require any motor vehicle to be stopped, and may detain any motor vehicle during such time as is required for the inspection, and may require the driver of such motor vehicle to drive it to another place for the purpose of such inspection and may carry out or cause to be carried out, at the expense of the owner, all such tests and examinations as he considers desirable or necessary to ensure that the requirements as to construction, equipment and use prescribed by this Act have been complied with in respect of the motor vehicle:

Provided that no motor vehicle shall be detained under this section for a period exceeding forty-eight hours or such longer period as the Director General may by writing authorize in any particular case.

(2) If, on such inspection, it appears to such road transport officer that, by reason of any defects, being defects which are prescribed by rules as serious defects, such motor vehicle is or is likely to become unfit for use, or its use is or is likely to become dangerous unless the defects are remedied, he may prohibit the use of such motor vehicle:

Provided that where in the opinion of such road transport officer the defects are such as can be remedied within any period not exceeding ten days and are not defects which involve immediate risk to persons using the motor vehicle or to persons using a road, the prohibition shall not operate before the expiration of that period.

(3) Where, under subsection (2), such road transport officer prohibits the use of a motor vehicle as aforesaid, he shall give written notice of such prohibition to the registered owner of the motor vehicle, to the person in charge and to the Director of the registration area in which the motor vehicle is registered.

(4) In the case of a prohibition on the grounds of such defects as are specified in the proviso to subsection (2), the notice given under subsection (3) shall specify the period within which the defects can in the opinion of such officer be remedied.

(5) A prohibition order made under subsection (2) which has become effective may be removed by any road transport officer authorized by the Director General in writing in that behalf if he is satisfied that the motor vehicle is fit for use and for this purpose he may require an inspection to be carried out.

(6) Where an officer withdraws or removes a prohibition he shall give notice of that withdrawal or removal to the registered owner of the motor vehicle and to the Director of the registration area in which the motor vehicle is registered.

(7) Where a prohibition order made under subsection (2) has become effective, any such officer making such order may cause to be detached and removed from the motor vehicle to which the prohibition order relates the registration number plates and any other identifying plate or any licence issued under this Act, and retain the same. On the withdrawal or removal of the prohibition such number plates and licence shall be returned to the holder of the licence or to the person in charge of the vehicle.

(8) Any person aggrieved by the refusal of any road transport officer to withdraw or remove a prohibition order made under subsection (2), may appeal to the Director General, who shall consider such appeal and, if so required, hear the appellant in relation thereto, or, at the discretion of the Director General, any other person, authorized by the appellant to represent him. The Director General may make such order on such appeal as he thinks fit.

(9) If any person contravenes or fails to comply with subsection (1), or uses or permits to be used a motor vehicle at any time, whilst a prohibition order under subsection (2) is in force in relation to such motor vehicle, he shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding of not less than three hundred ringgit and not more than two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both and, on

a second or subsequent conviction, to a fine not exceeding five thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

Power to detain vehicles for inspection

60. (1) If any police officer in uniform has reason to believe that the provisions as to construction, equipment and use prescribed by this Act have not been complied with in respect of any motor vehicle, he may require such vehicle to be stopped and may require the driver of such vehicle to drive it to some other place, and the vehicle may, if necessary, be detained by any police officer not below the rank of sergeant or any police officer in charge of a police station for the purpose of inspection by a police officer or a road transport officer or a person licensed to carry out inspection under this Act for the purpose of ensuring that such provisions have been complied with:

Provided that no motor vehicle shall be detained under this section for a period exceeding five working days.

(2) If, on such inspection, it appears to a road transport officer that, by reason of any defects, being defects which are prescribed by rules as serious defects, such motor vehicle is or is likely to become unfit for use, or its use is or is likely to become dangerous unless the defects are remedied, he may prohibit the use of such motor vehicle:

Provided that where in the opinion of such road transport officer the defects are such as can be remedied within any period not exceeding ten days and are not defects which involve immediate risk to persons using the motor vehicle or to persons using a road, the prohibition shall not operate before the expiration of that period.

(3) Subsections 59(3) to (9) shall apply to this section in the case where a prohibition order has been issued under subsection (2).

Power to order production of motor vehicle and licence

61. (1) A Chief Police Officer or a road transport officer authorized in that behalf by the Director General, may by notice in writing, require the registered owner of a motor vehicle to produce for inspection, at the expense of the registered owner, at such convenient time and place as may be specified in such notice, such motor vehicle and the licence and registration certificate relating thereto, and such registered owner shall produce such vehicle, licence and registration certificate in accordance with the terms of such notice.

(2) Such notice may be served upon the registered owner or to his servant or agent or may be sent by registered post to the address contained in the register of motor vehicles kept under this Part.

(3) If any registered owner who is required under this section to produce any motor vehicle or licence or registration certificate fails so to do, he shall be guilty of an offence, unless he proves that, owing to a mechanical breakdown of such vehicle or other sufficient reason, the motor vehicle or licence or registration certificate could not be produced.

Power to enter and search premises

62. (1) Any police officer not below the rank of sergeant or any officer in charge of a police station or any road transport officer authorized in writing by the Director General may, for the purpose of examining such motor vehicle, at any time enter any place in which he suspects that a motor vehicle is kept in respect of which he has reason to believe that an offence against this Act has been committed.

(2) Any police officer not below the rank of sergeant or any officer in charge of a police station may, in conducting an investigation into any accident or occurrence whereby death or grievous hurt is caused to any person, in connection with which a motor vehicle is suspected to be concerned, enter any place to search for and examine such motor vehicle.

(3) In this section, "grievous hurt" shall have the same meaning as assigned to it in section 320 of the Penal Code.

Weighing of vehicles

63. (1) It shall be lawful for any police officer authorized in writing in that behalf by a Chief Police Officer or a Commissioner of Police, any traffic warden authorized in writing in that behalf by the Dato Bandar or the Perbadanan Putrajaya, any road transport officer authorized in writing in that behalf by the Director General, any officer of the Public Works Department authorized in writing in that behalf by the Director General of Public Works or the State Director of Public Works, or any officer of the Highway Authority Malaysia authorized in writing in that behalf by the Director General of Highway Authority Malaysia, to require the person in charge of any motor vehicle to allow the motor vehicle to be weighed by such officer or any other person authorized to conduct weighing, either laden or unladen, and the weight transmitted to the road by any part of the motor vehicle in contact with the road to be tested and, for that purpose, to proceed to a weighing machine, and if any person in charge of any motor vehicle refuses or neglects to comply with any such requirement, or removes its load or any part thereof before such motor vehicle is duly weighed, he shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than two thousand ringgit and not more than ten thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

(2) If so required by the person in charge of the motor vehicle, the authorized officer or person shall, upon the completion of the weighing of such vehicle, issue to that person a duplicate or copy of the weight certificate in respect of such weighing:

Provided that it shall not be lawful for any such officer or person to require the person in charge of the motor vehicle to unload the motor vehicle for the purpose of being weighed unladen.

Power to seize motor vehicle

64. (1) When any person is found or is reasonably believed to be using a motor vehicle in contravention of this Act or any order or prohibition made, or in contravention of the terms of the licence for such motor vehicle, any police officer, any road transport officer authorized in writing in that behalf by the Director General, or the Dato Bandar may, whenever it appears that such motor vehicle or its driver cannot be sufficiently identified or that such action is necessary to cause a discontinuance of the offence, take or cause to be taken or require the person in charge of a motor vehicle to take such motor vehicle to a place of safety, thereto be kept until released by order of a Magistrate, Chief Police Officer, a Director or the Dato Bandar, provided and subject to subsection (3), such motor vehicle shall not be detained longer than is necessary to ascertain the identity of the driver or to secure the discontinuance of the offence, and if any person refuses or neglects to comply with any such requirement, he shall be guilty of an offence.

(2) Any unauthorized person removing or causing to be removed such motor vehicle from the place of safety shall be guilty of an offence.

(3) Any vehicle which has been removed in accordance with subsection (1), may be detained in some suitable place and there to remain at the risk of the owner until any fees as may be prescribed under this Act for such removal and detention are paid.

(4) When any motor vehicle is detained under this section, the police officer or road transport officer detaining the same shall as soon as reasonably practicable, give notice in writing of such detention to the owner of the motor vehicle if the name and address of such owner is known to him and if within three months from the date of its detention the motor vehicle is not claimed by its owner, that officer shall refer the matter to a Magistrate, who shall make such order as he thinks fit in respect of the forfeiture or disposal of the motor vehicle and its load (if any).

(5) If a motor vehicle detained has perishable loads and the storage of such loads pending final forfeiture or disposal order under

subsection (4) involves unreasonable expense and inconvenience, the Director may direct that such loads be sold or disposed of at any time and the proceeds of sale held to abide by the result of any prosecution or claim under this section.

Removal of broken down and abandoned vehicles

65. (1) A police officer, a road transport officer, the Dato Bandar, the Perbadanan Putrajaya or the Director General of Highway Authority Malaysia or the concession company duly authorized in writing by the Director General of Highway Authority Malaysia may require the owner, driver or other person in control or in charge of any motor vehicle which has, as a result of an accident or any other cause, broken down or has been permitted to remain at rest on a road in such position or in such condition as is likely to cause obstruction, danger or inconvenience to other persons using the road, to move or cause to be moved such motor vehicle from such road to any other road or any such position or place as may be specified.

(2) Any person who fails to comply when required to move such motor vehicle under this section shall be guilty of an offence.

(3) Where any vehicle which has, as a result of an accident or any other cause, broken down or has been permitted to remain at rest on a road in such position or in such condition as is likely to cause obstruction, danger or inconvenience to other persons using the road, a police officer, a road transport officer, the Dato Bandar, the Perbadanan Putrajaya or the Director General of Highway Authority Malaysia or the concession company duly authorized in writing by the Director General of Highway Authority Malaysia may cause the said motor vehicle to be removed to some suitable place and thereto remain at the risk of the owner, and may detain the same until any fees as may be prescribed under this Act for such removal and detention are paid.

(4) The fees under subsection (3) shall be paid to—

(a) the Chief Police Officer, if the motor vehicle was caused to be removed by a police officer;

(aa) a road transport officer, if the motor vehicle was caused to be removed by a road transport officer;

(b) the Dato Bandar, if the motor vehicle was caused to be removed by a traffic warden or any officer in the service of the City of Kuala Lumpur authorized in writing by the Dato Bandar;

(c) the Perbadanan Putrajaya if the motor vehicle was caused to be removed by a traffic warden or any officer in the service of the Perbadanan Putrajaya;

(d) the Director General of Highway Authority Malaysia, if the motor vehicle was caused to be removed by an officer of the Highway Authority Malaysia authorized in writing by the Director General of Highway Authority Malaysia; or

(e) the concession company, if the motor vehicle was caused to be removed by an officer of the concession company authorized in writing by the Director General of Highway Authority Malaysia.

(5) A police officer, a road transport officer, the Dato Bandar, the Director General of Highway Authority Malaysia, the Perbadanan Putrajaya or any other person acting under his or its directions, as the case may be, shall not incur any liability in respect of any loss or damage caused to any motor vehicle or the fittings or contents thereof in the course of its removal or while it is being detained, unless such damage was caused negligently or wilfully.

(6) When any motor vehicle is detained under this section, the officer detaining the same shall with all reasonable despatch give notice in writing of such detention to the owner of the motor vehicle if the name and address of such owner is known to him, and if such motor vehicle is not claimed by its owner within three months of the date of its detention, that officer may, after giving one month's notice in the *Gazette* of his intention so to do, sell by public auction or otherwise dispose of such motor vehicle and its load (if any);

provided that no such notice need be given in the case of any load of a perishable nature. The proceeds, if any, from such sale or disposal shall be applied in payment of any fees imposed under this Act and the surplus, if any, shall be paid to the owner of the motor vehicle or if not claimed by such person within twelve months after the date of such sale or disposal, shall be forfeited to the Federal Government, the Dato Bandar or the Perbadanan Putrajaya, or the Director General of Highway Authority Malaysia, as the case may be.

(7) Without prejudice to the powers of the Minister under paragraph 66(1)*(f)*, the Dato Bandar or the Perbadanan Putrajaya, or the Director General of Highway Authority Malaysia may, after consultation with the Minister, by rules impose fees for the removal of any vehicle from any road within the Federal Territory of Kuala Lumpur or the Federal Territory of Putrajaya, and the detention thereof in pursuance of this section.

(8) For the purposes of this section, "concession company" means any company that is authorized to demand, collect and retain tolls under an order made under section 2 of the Federal Roads (Private Management) Act 1984 [*Act 306*].

Rules

66. (1) The Minister may make rules for any purpose for which rules may be made under this Part and for prescribing anything which may be prescribed under this Part and generally as to the construction, maintenance, use, age and equipment of motor vehicles and the conditions under which they may be used, and otherwise for the purpose of carrying this Part into effect and in particular, but without prejudice to the generality of the foregoing provisions, may make rules—

(a) to regulate the width, height, wheel base, length, overhang and axle weight of motor vehicles and the load carried; the diameter of wheels and their width; the nature and conditions of tyres; and to prohibit the use of any wheels, tracks or tyres likely to cause damage to roads;

(b) to control, in connection with the use of motor vehicles, the emission of smoke, oily substance, ashes, water, steam, visible vapour, noxious fumes, sparks, cinders, gas or grit;

(c) to prohibit excessive noise due to the design or condition of motor vehicles, or to the use or loading thereof;

(d) to regulate the maximum unladen weight of tractors heavy and motor cars heavy, and the maximum laden weight of motor vehicles and the maximum weight to be transmitted to the road or any specified road or any specified area of a road by a motor vehicle of any class or description, or by any part of such a vehicle in contact with the road, and the conditions under which the weights may be required to be tested;

(e) to prescribe the particulars to be marked on motor vehicles;

(f) (*Deleted by Act A1391*);

(g) to specify the number and nature of springs and brakes with which motor vehicles shall be equipped, and to ensure that springs, brakes, silencers and steering gear shall be efficient and kept in proper working order;

(h) to regulate the appliances to be fitted for signalling the approach of motor vehicles or enabling the drivers of vehicles to become aware of the approach of other vehicles from the rear, or for intimating any intended change of speed or direction of motor vehicle, to regulate or to prohibit the use of any such appliances and to secure that they shall be efficient and kept in proper working order;

(i) to prohibit, in connection with the use of motor vehicles, the use of any appliances, accessories or machines, or the

commission of any acts, which are likely to cause annoyance or danger;

(j) to regulate the lights to be carried by motor vehicle whether in respect of the nature of such lights, the positions in which they shall be fixed, and the periods during which they shall be lighted, or otherwise;

(k) to regulate the number of trailers which may be attached in train to any motor vehicle, the manner of attachment, the manner in which the same shall be kept under control and the maximum weight thereof;

(l) to prescribe the number of persons to be employed in driving or attending motor vehicles, and to regulate the duties and conduct of such persons;

(m) (*Deleted by Act A1391*);

(n) to prescribe a maximum speed for motor vehicles of any class or description and to provide for exemptions in special cases;

(o) to regulate the registration and licensing of motor vehicles, to prescribe registration areas and to assign identification marks to each such area, to prescribe the forms of application and declaration for, and the contents of, motor vehicles and motor trade licences, to prescribe the fees to be charged thereof and the manner of payment thereof, and to provide special facilities for the licensing of motor vehicles brought into Malaysia;

(p) to provide for the supply of registration particulars and the fees to be paid for such particulars;

(q) to provide for the surrender of licences that become void otherwise than by the effluxion of time;

(r) to provide for the issue of a registration certificate in respect of the registration of any motor vehicle and for the

surrender, transfer, production and inspection by the prescribed persons of any registration certificate so issued, and for the issue of new registration certificates and new motor vehicle licences in the place of any such registration certificates or licences which may be lost, defaced or destroyed, and for the fee to be paid on the issue thereof;

(s) to prescribe the size, shape and character of the registration number and signs to be displayed on any motor vehicle and the manner in which those registration numbers or signs are to be fixed, displayed, illuminated and rendered easily distinguishable, whether by night or day, and to provide for a distinctive registration number or other sign to be carried by public service vehicles or goods vehicles, or by public service vehicles or goods vehicles licensed for a particular purpose;

(t) to require any person to whom any motor vehicle is sold or disposed of to furnish the prescribed particulars in the prescribed manner;

(u) to prescribe the form of, and the particulars to be included in, an application for a motor trade licence and the identification marks to be carried by any motor vehicle used under such licence and to define the purposes for which the holder of a motor trade licence may use a motor vehicle under such licence;

(v) to extend any provisions as to registration, and provisions incidental to any such provisions, to any motor vehicles in respect of which fees under this Act are not payable (including motor vehicles belonging to the Government), and to provide for the identification of any such motor vehicles;

(w) to require Directors to make the prescribed returns with respect to motor vehicles registered with them, and to make any particulars contained in the register available for use by the prescribed persons;

(x) to exempt with or without conditions any person or class of persons or any motor vehicle or type of motor vehicle from the operation of all or any of the provisions of this Part or from the fees payable thereunder, or to reduce such fees;

(y) to regulate the grant of driving licences, to prescribe the form of application for, and the form and contents of, such licences, to prescribe the conditions to be attached thereto, to prescribe the fees to be charged therefor and the manner of payment thereof;

(z) with respect to—

(i) the nature of tests of competence to drive;

(ii) the evidence of the results of such tests;

(iii) the diseases and disabilities in the case of which an applicant for a driving licence shall not be entitled to claim to be subjected to a test as to his fitness and ability to drive;

(iv) the fee to be charged for such tests and the manner of payment thereof;

(aa) to require a person submitting himself for a test of competence to drive to provide a motor vehicle for the purposes thereof;

(bb) to ensure that the person submitting himself for a test of competence to drive and failing to pass that test shall not be eligible to submit himself for another test before the expiration of such period as may be prescribed, except under an order made by the court by virtue of the powers conferred by subsection 29(5);

(cc) to provide special facilities for granting driving licences to persons who are not permanently resident in Malaysia or

in the Republic of Singapore and to dispense in the case of any such persons with the requirements of section 29;

(dd) to provide for the communication by Directors to one another, and to Directors or persons exercising similar functions in the Republic of Singapore of particulars of driving licences; to provide that at any time particulars in respect of any persons who are disqualified from holding or obtaining licences or whose licences are suspended or endorsed are available for use by the police, to prevent a person holding more than one driving licence, to facilitate the identification of holders of driving licences, to provide for the grant of a new licence in place of a licence lost or defaced and to provide for payment of such fees as may be prescribed and generally in connection with driving licences;

(ee) to provide for the control of schools or establishments for the instruction of drivers of motor vehicles;

(ff) to require safety seatbelts to be fitted to such class or description of motor vehicles as may be specified, to prescribe the minimum standards of quality of material and construction with respect to road safety seatbelts and the position in which such safety seatbelts shall be fixed, to require the use of such safety seatbelts and to prohibit the sale or supply of such safety seatbelts;

(gg) without prejudice to this Act, to introduce a system whereby any specified offences under this Act, committed (including offences which are compounded) by any person holding any class of driving licence be recorded by endorsement in his driving licence or otherwise and to provide for the suspension of such person from driving any or all classes of motor vehicle thereof for any period;

(hh) to impose charges for the removal of a motor vehicle from any road and for the detention of such motor vehicles;

(ii) to prescribe the number of persons to be carried on any motor vehicle (other than commercial vehicles);

(jj) to prescribe the procedures relating to tender of registration numbers;

(kk) to regulate the use of any type of fuel used for the purpose of propelling motor vehicles;

(ll) to prescribe the procedures relating to the weighing of motor vehicles and the type of weighing machines to be used after consultation with the Chief Inspector of Weights and Measures;

(mm) to prescribe the procedures relating to the use and testing of breath analyzers and the procedures relating to the blood and urine tests of drivers of motor vehicles and the types of breath analyzers to be used;

(nn) to regulate the deregistration of motor vehicles that are not worthy of repair due to serious accidents, old age or other causes or where the chassis number thereof has been tampered with;

(oo) to regulate the alterations and modifications of registered motor vehicles;

(pp) to prescribe the type approval of any new model of motor vehicle that is introduced and to regulate the quality of manufacturing or assembling of motor vehicles and the recall mechanism;

(qq) to regulate the exercise of any functions of the Director by any person authorized to do so under this Act;

(rr) to provide for the use of wheel clamps or other equipment in respect of certain parking offences, the types of wheel clamps or other equipment to be used, the manner of use thereof and the fees to be charged in respect of the

detention of a motor vehicle pursuant to the use of wheel clamps;

(ss) to prescribe any substance as a drug within the meaning and for the purposes of this Act.

(2) *(a)* The Minister in prescribing the fees to be charged for the licensing of motor vehicles under paragraph (1)*(o)* may prescribe—

(i) different rates of fees for different classes of vehicles;

(ii) that the payment of the aforesaid fees in respect of motor vehicles other than stage buses, express buses and charter buses may be related to the engine capacity of such vehicles; and

(iii) that the payment of the aforesaid fees in respect of stage buses, express buses and charter buses may be related firstly to the engine capacity of such buses and secondly to the seating capacity of such buses or the gross collection of receipts during a prescribed period in connection with fares charged on passengers of such buses.

(b) The fees prescribed under subparagraph *(a)*(iii) of this subsection which are related to gross collection of receipts shall be due and payable within a period to be prescribed and shall for the purposes of paragraph 17(1)*(c)* not to be treated as prescribed fee.

(3) *(a)* For the purpose of ascertaining the fees payable in accordance with subparagraph (2)*(a)*(iii), which are related to gross collection of receipts, the Director may accept the records of the holder of a licence that are required to be maintained and furnished under the Commercial Vehicles Licensing Board Act 1987 as sufficient proof of the matters contained therein and the fees payable may be assessed by the Director accordingly.

(b) If it is subsequently found that the records hereinbefore referred to in paragraph *(a)* of this subsection contain any incorrect

information in relation to any matter affecting the whole or any part of the fees payable by the holder of a licence in accordance with subparagraph (2)*(a)*(iii), it shall be lawful for the Director where the whole or any part of such fees has been underpaid to require that such holder shall pay the deficiency without prejudice to any other remedy for the recovery of the fees payable.

(c) It shall be lawful for the Director if it is proved to his satisfaction that any fee payable in accordance with subparagraph (2)*(a)*(iii) has been overpaid, to refund the fees so overpaid:

Provided that no such refund shall be allowed unless a claim in respect thereof is made within two years after such payments are made.

(d) Without prejudice to any other remedy, any fee payable in accordance with subparagraph (2)*(a)*(iii) may be recovered by the Minister as a debt due to the Federal Government.

PART IIA

PERIODIC INSPECTION OF MOTOR VEHICLES

Inspection certificates required for certain motor vehicles

66A. (1) No person shall use or cause or permit to be used a motor vehicle belonging to the class or category of motor vehicles required to undergo periodic inspection under this Part unless there is in force an inspection certificate issued under this Part in respect of the motor vehicle.

(2) Any person who contravenes subsection (1) shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than three hundred ringgit and not more than five thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding five years or to both.

Vehicles required to undergo periodic inspection

66B. (1) The Minister may by rules specify the class or category of vehicles which is required to undergo periodic inspection under this Part for the purpose of determining that the vehicles comply with the requirements as to construction, equipment and use and the frequency of such inspection in respect of a particular class or category of vehicles.

(2) This section shall not apply to a motor vehicle which has been laid up under section 15.

Issuance and refusal of inspection certificate

66C. (1) If, upon inspection, a motor vehicle is found to comply with the requirements as to construction, equipment and use of a motor vehicle, the person licensed to carry out inspection under this Act shall issue an inspection certificate in respect of that motor vehicle specifying that the motor vehicle has passed the inspection on the date of the inspection.

(2) Where an inspection certificate is refused, the person licensed to carry out inspection under this Act shall specify the grounds for the refusal.

(3) A person aggrieved by the refusal may appeal to the Director General, and on such appeal, the Director General shall cause a reinspection to be carried out at the expense of the aggrieved person and thereafter may cause to be issued or refuse to issue an inspection certificate.

(4) The decision of the Director General under subsection (3) shall be final.

Display of inspection certificate

66D. (1) Every inspection certificate issued under section 66C shall be fixed to and exhibited on the motor vehicle in respect of which it is

issued in such manner and subject to such conditions as may be prescribed.

(2) No person shall (either by writing, drawing or in any other manner) alter, deface, mutilate or add anything to any inspection certificate, nor shall any person exhibit on any motor vehicle any inspection certificate which has already been altered, defaced, mutilated or added to as aforesaid, or upon which the figures or particulars have been illegible or of which the colour has become altered, by fading or otherwise, nor shall any person exhibit any colourable imitation of any such certificate.

(3) Any person who contravenes this section shall be guilty of an offence.

Recognition of inspection certificates of other countries

66DA. An inspection certificate issued under the corresponding provisions of any law in force in any country which is a party to a treaty to which Malaysia is also a party and which purports to recognize domestic inspection certificates issued by the contracting countries shall, so long as such certificate remains in force in that country, be deemed to be an inspection certificate granted under this Part.

Only person licensed may inspect

66E. (1) No person other than a person licensed to carry out inspection under this Act may inspect a motor vehicle.

(2) Any person who contravenes this section shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding ten thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding two years or to both.

Employment of examiners

66F. (1) A person licensed to carry out inspection under this Act shall employ persons with the necessary qualification and competency as prescribed in rules as examiners to carry out inspection and to issue inspection certificates.

(2) Any person who contravenes this section shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding five thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

Rules

66G. The Minister may make rules for any purpose for which rules may be made under this Part and for prescribing anything which may be prescribed under this Part, and generally for the purpose of carrying this Part into effect, and in particular, but without prejudice to the generality of the foregoing provisions, may make rules with respect to any of the following matters:

(a) to prescribe the nature of and procedure for inspection of motor vehicles;

(b) to prescribe the type of equipment and system to be used for inspection, and the repair, maintenance, calibration and testing of apparatus or equipment for inspection;

(c) to prescribe the form of inspection certificates and to regulate the manner of issuance thereof;

(d) to prescribe the manner in which motor vehicles are to be submitted for inspection;

(e) to regulate the use of a vehicle inspection centre and the apparatus and equipment therein by a road transport officer authorized by the Director General to conduct random checking of the inspection carried out at the centre;

(f) to prescribe the types of signboards at vehicle inspection centres; and

(g) to prescribe the manner in which appeals may be made by any person and the procedure therefor.

PART IIB

FOREIGN MOTOR VEHICLES

Foreign motor vehicle entry permit

66H. (1) Any person who drives a foreign motor vehicle into Malaysia through any route, landing place, check point, or point of entry, other than an authorized point of entry, shall apply to the Director General for a foreign motor vehicle entry permit in such manner as the Director General may determine.

(2) Any person who drives a foreign motor vehicle through an authorized point of entry shall produce, upon demand by any road transport officer, any registration certificate, licence, permit or any other similar document issued in respect of such motor vehicle by the proper authority in the country in which it is registered.

(3) If the road transport officer is satisfied that the person who drives a foreign motor vehicle is only making a temporary stay in Malaysia, the officer may, upon payment by the driver of the foreign motor vehicle of a fee as the Director General may determine, grant a foreign motor vehicle entry permit in respect of that vehicle for such period as the Director General may determine.

(4) Upon issuing the foreign motor vehicle entry permit, the road traffic officer shall cause to be recorded—

(a) the driver's particulars such as name and driving licence number;

(b) the registration number of the foreign motor vehicle;

(c) the type of the foreign motor vehicle;

(d) the date, time and place of arrival of the foreign motor vehicle;

(e) the period of validity and other conditions of the foreign motor vehicle entry permit; and

(f) such other information as the Director General may determine.

(5) The Director shall keep and maintain records of motor vehicles and drivers in respect of which vehicle entry permits have been issued in such form as the Director General may direct.

(6) The Director General or a road transport officer may refuse to grant a foreign motor vehicle entry permit or cancel a foreign motor vehicle entry permit already granted if—

(a) a foreign motor vehicle contravenes or fails to comply with any provision of this Act or rules made under this Act; or

(b) the Director General or the road transport officer has reason to believe that the foreign motor vehicle to which the application or permit relates has been or is intended to be used for any unlawful purpose.

(7) Any person who drives a foreign motor vehicle without an entry permit issued under this section shall be guilty of an offence.

Exemption

66I. The Minister may, by order published in the *Gazette*, exempt any motor vehicle or types or classes of motor vehicles from any of the provisions of section 66H, subject to such conditions as he deems fit.

Outstanding matters relating to foreign motor vehicle

66J. The Director General or any road transport officer may prohibit the entry or exit from Malaysia of any foreign motor vehicle where in respect of that vehicle there is any outstanding matter relating to any contravention of or offence against this Act, the Commercial Vehicles Licensing Board Act 1987 or the Land Public Transport Act 2010.

Interpretation of sections 66H, 66I and 66J

66K. For the purposes of sections 66H, 66I and 66J—

"authorized point of entry" means a point of entry declared as an authorized point of entry under subsection 5(1) of the Immigration Act 1959/63 [*Act 155*];

"foreign driving licence" means a driving licence issued by the proper authority of a foreign country;

"foreign motor vehicle" means a motor vehicle which is registered by the proper authority of a foreign country.

PART III

ROADS

Interpretation

67. For the purposes of this Part, unless the context otherwise requires—

"appropriate authority"—

(a) in relation to any road other than a Federal road situated within the area of any local authority, means a local authority declared for the said purpose to be an

appropriate authority by the Minister charged with the responsibility for local government after consultation with the appropriate State Government and the Minister charged with the responsibility for works;

(b) in relation to any road, other than a designated Federal Territory road, situated within the Federal Territory of Kuala Lumpur, means the Dato Bandar, and in relation to any other road, other than a designated Federal Territory road, situated within any other Federal Territory, means the President of the Municipality of the Federal Territory;

(c) in relation to any road other than a Federal road situated in a State but not in any area described in paragraph *(a)* or *(b)*, means the Government of the State;

(d) in relation to any road under the jurisdiction of the Highway Authority Malaysia, means the Director General of Highway Authority;

(e) in relation to any road situated within the Federal Territory of Putrajaya, means the Perbadanan Putrajaya;

"designated Federal Territory road" means a road in a Federal Territory declared to be a designated Federal Territory road by the Minister charged with the responsibility for works after consultation with the Dato Bandar where the road is in the Federal Territory of Kuala Lumpur, or the President of the Municipality of any other Federal Territory where the road is in such other Federal Territory;

"Federal road" means a designated Federal Territory road and a road declared to be Federal under Federal law.

Highway code

68. (1) The Minister shall prepare a code (in this Act referred to as the "highway code") comprising such directions as appear to him to be proper for the guidance of persons using roads and may from time

to time revise the code by revoking, varying, amending, or adding to the provisions in such manner as he thinks fit.

(2) The highway code and any alterations proposed to be made in the provisions of the code on any revision thereof shall, as soon as prepared by the Minister, be published in the *Gazette*.

(3) Failure on the part of any person to observe any provisions of the highway code shall not of itself render that person liable to criminal proceedings of any kind, but any such failure may in any proceedings, whether civil or criminal, be relied on by any party to the proceedings as tending to establish or to negative any liability which is in question in those proceedings.

Speed limits

69. (1) The Minister may, by order published in the *Gazette*, prescribe a national speed limit for all roads in Malaysia.

(1A) Notwithstanding subsection (1), the Minister charged with the responsibility for works may, by order published in the *Gazette*, prescribe for any highways or any part thereof a speed limit which is lower, or with the concurrence of the Minister, higher than the national speed limit.

(1B) Any person who fails to observe the national speed limit prescribed under subsection (1) or the speed limit prescribed in subsection (1A) shall be guilty of an offence.

(2) Notwithstanding subsection (1), the Minister charged with the responsibility for works in relation to a Federal road, including highways, and the appropriate authority in relation to a road other than a Federal road, within the area of such authority, may by order published in the *Gazette*, prohibit the driving of motor vehicles, or of any specified class or description of motor vehicles, at a speed greater than the speed specified in such order, over any road or part thereof specified in the order, and either generally or at a specified time or times:

Provided that the speed specified in such order shall not exceed that of the national speed limit or in relation to highways or part thereof, the speed limit prescribed under subsection (1A) for that highway or part thereof.

(3) The following persons shall erect and maintain in such positions in any place as shall give adequate notice of the speed limit prescribed under subsections (1) and (1A) and the prohibition under subsection (2), such traffic signs as shall be prescribed, indicating the nature of the prohibition:

(a) in relation to a Federal road which is also a highway, the Director General of Highway Authority or any person with proper authority from the Director General of Highway Authority, who is a person authorized under the Federal Roads (Private Management) Act 1984 [*Act 306*];

(b) in relation to a Federal road which is not a highway, the Director General of Public Works; and

(c) in relation to any other road within the area of any local authority, the relevant local authority.

(4) In this section, "highway" means—

(a) a Federal road where the traffic for both directions is separated by median and where its intersections are connected to public roads by interchanges without any direct connection to any private roads; or

(b) a Federal road declared to be a highway by the Minister charged with the responsibility for works by an order published in the *Gazette*, which is a road where the traffic for both directions is separated by median and where its intersections are connected to public or private roads.

Power to restrict use of vehicles on specified roads

70. (1) The Minister charged with the responsibility for works in relation to a Federal road, and the appropriate authority after consultation with the Director General in relation to a road other than

a Federal road, within the area of such authority, may by order published in the *Gazette*, prohibit or restrict, the driving or use of vehicles or of any specified class or description of vehicles on any road or any part specified in the order, in any case in which it appears to such Minister or the appropriate authority, as the case may be, that such vehicles cannot be used, or cannot without restriction be used on that road without endangering the safety of the vehicles, or of the persons therein, or of other persons or vehicles using the road, or that the road is unsuitable for use, or for unrestricted use, by any such vehicles, or is a road on which the prohibition or restriction is necessary or desirable to facilitate repair or reconstruction of such road.

(1A) An order made under subsection (1) may provide that certain types or categories of motor vehicles identified therein may be exempted from complying with the order by any person specified therein.

(2) Subject to any rules made by the Minister under section 75, or otherwise in relation to the regulation of traffic, an order may be made under this section for any or all of the following purposes:

(a) the specification of the routes to be followed by vehicles;

(b) the prohibition or restriction of the use of specified roads by vehicles of any specified class or description either generally or during particular hours;

(c) the prohibition of the driving of vehicles on any specified road otherwise than in a specified direction:

Provided that—

(aa) no order shall be made under this subsection with respect to any road, which would have the effect of preventing such access as may reasonably be required for vehicles of any class or description to any premises situated on or adjacent to that road, or to which access is gained from that road;

(bb) no such order shall be made unless notice, in the prescribed form, of the intention to make the same shall be published in the *Gazette* at least fourteen days before the date on which it is intended to make such order, and before making such order there shall be taken into consideration—

(i) any objections which may have been made to the making thereof;

(ii) the existence of alternative routes suitable for the traffic which would or might be affected by the order.

(3) An appropriate authority, or an engineer of the Public Works Department in relation to a Federal road, on being satisfied that owing to the state of a road or the execution of works or repairs on a road, it is necessary in order to avoid serious danger to the public or serious damage to that road to restrict or prohibit temporarily the use of that road by vehicles or by vehicles of any particular class or description, may by notice displayed by him on that road restrict or prohibit the use of the same:

Provided that—

(a) such restriction or prohibition shall not be effective for more than thirty days from the date on which it was imposed;

(b) so long as such restriction or prohibition remains in force, a notice stating the effect of such restriction or prohibition and describing the alternative routes available for traffic shall be kept posted in a conspicuous manner at each end of the part of the road to which the notice relates, and at the points at which it will be necessary for traffic to diverge from such road; and

(c) notice of such restriction or prohibition shall be given at the nearest police station, to the Chief Police Officer and to the Director General as soon as reasonably practicable,

and in any case, within twenty-four hours of the imposition thereof.

(4) Any person who uses a vehicle or causes or permits a vehicle to be used in contravention of any restriction or prohibition made or imposed under this section shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding one thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding three months or to both.

Power to restrict vehicles

71. (1) Without prejudice to section 70, any appropriate authority approved by the Minister may, by order published in the *Gazette*, prohibit or restrict the driving or use of any class or description of vehicles or vehicles with such number of passengers as may be specified along any road or along roads within the area of the authority.

(2) The prohibition or restriction under subsection (1) may be subject to the payment of fees and in such a case the order shall specify the fees payable and the manner of collection therefor.

(3) This section shall not apply to any congestion pricing scheme or the subject matter of any order which may be made under section 13 of the Land Public Transport Act 2010.

Provision of parking places and stands

72. (1) Any appropriate authority or public body may, by order published in the *Gazette*, provide suitable parking places for vehicles or stands for public service vehicles or goods vehicles in accordance with this Act, and for that purpose may—

(a) utilize any lands which may lawfully be acquired or appropriated for the purpose; or

(b) by such order authorize the use as a parking place or stands for public service vehicles or goods vehicles of any part of a road:

Provided that—

(aa) no such order shall authorize the use of any part of a road so as to unreasonably prevent access to any premises adjoining the road, or the use of the road by any person entitled to the use thereof, or so as to be a nuisance;

(bb) an order under this section relating to a Federal road or affecting public service vehicles or goods vehicles shall not be made without the concurrence of the Minister.

(2) The appropriate authority or public body may take all such steps as may be necessary to adapt for use as a parking place or stands for public service vehicles or goods vehicles any land not being part of a road which may be conveniently utilised for that purpose.

(3) An order under subsection (1) may prescribe—

(a) the vehicles or class of vehicles which may use such parking place or stand and the period during which and the conditions subject to which such parking place or stand may be used; and

(b) the charge, if any, to be made for the use of such parking place.

(4) Where any charge for the use of such parking place is to be made or intended to be made pursuant to any order under this section, such order shall specify—

(a) the parking place designated for the leaving of vehicles; and

(b) the times (whether at all times or between such hours) during which vehicles may be parked in a parking place,

and may further make provision in a parking place for any of the following matters:

(aa) the number and dimension of the spaces to be provided;

(bb) the positions in which such vehicles shall be driven in or taken out;

(cc) the manner in which such vehicles shall be driven in or taken out;

(dd) the prohibition or restriction of waiting therein, whether in the positions aforesaid or elsewhere, of other vehicles;

(ee) the positions in which other vehicles permitted by the order to wait or for any purpose specified in the order shall wait;

(ff) the charges to be levied in respect of the use and the manner of its collection;

(gg) the removal thereform and the safe custody of any vehicle in respect of which there has been a contravention of or non-compliance with the provisions of the order or any rules made under this Act;

(hh) the erection and installation of any apparatus of a type or design, either generally or specially approved by the Minister (which shall be described as a "parking meter");

(ii) the prohibition or restriction therein of the carrying on of trades or other activities or the doing of any other thing;

(jj) the indication of such parking place by means of traffic signs in accordance with section 77:

Provided that nothing in this subsection shall be construed as requiring spaces of sufficient size to be provided in any parking place to accommodate any particular vehicle.

(5) A notice stating the substance of the order and the charge prescribed thereby shall be erected and maintained by the appropriate authority at or near such parking place or stand.

(6) It shall not be lawful for the driver of any vehicle or any person employed in connection therewith to ply for hire or accept passengers for hire or reward while any vehicle is within a parking place which has not also been *gazetted* as a stand for public service vehicles and any person who acts in contravention of this subsection shall be guilty of an offence.

(7) If any person, without lawful excuse, contravenes or fails to comply with an order made under this section, he shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding three hundred ringgit.

(8) The appropriate authority or public body shall not incur any liability in respect of any loss or damage to any vehicle or the fittings or contents of any vehicle parked in any parking place authorized or designated under this section.

Reservation of parking place for Diplomatic Missions

73. (1) The Minister in relation to a Federal road, and the appropriate authority in relation to a road other than a Federal road, within the area of such authority, may by order, reserve to any accredited Diplomatic Mission any part of any road as a parking place for the vehicle or vehicles of the said Mission.

(2) Subsection 72(7) shall apply to an order made under this section as they apply to an order made under subsection 72(1).

Parking place for disabled persons

74. The Minister in relation to a Federal road, and the appropriate authority in relation to a road other than a Federal road, within the area of such authority, may by order, reserve any part of any road as a parking place for the vehicles of disabled persons.

Pedestrian crossings

75. (1) Crossings for pedestrians (in this section hereinafter referred to as "crossing") may be established on roads in accordance with this section, and not otherwise.

(2) The Minister, with the concurrence of the Minister charged with the responsibility for works, may make rules with respect to the precedence of vehicles and pedestrians respectively, and generally with respect to the movement of traffic (including pedestrians) at and in the vicinity of a crossing (including rules prohibiting pedestrians on the carriageway within one hundred metres of a crossing), and with respect to the indication of the limits of a crossing by marks on the roadway or otherwise, and to the erection of traffic signs in connection therewith.

(3) Different rules may be made under this section in relation to different traffic conditions and in particular, but without prejudice to the generality of the foregoing, different rules may be made in relation to crossings in the vicinity of, and at a distance from, a junction of roads, and to traffic which is controlled by the police, by traffic warden and by traffic signals and by different kinds of traffic signals and to traffic which is not so controlled.

(4) An appropriate authority may, with the approval of the Minister charged with the responsibility for works in relation to a Federal road, and in any case after consultation with the Chief Police Officer, establish such crossings as it thinks fit, and shall execute any works (including the placing, erection and maintenance of marks and traffic signs) required in connection with such crossings, or with the indication in accordance with the rules made under this section.

(5) If any person contravenes any rule having effect in relation to a crossing he shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding five hundred ringgit.

Duty of pedestrians to comply with traffic directions

76. Where a police officer in uniform or a traffic warden in uniform is for the time being engaged in regulating vehicular traffic on a road, any pedestrian who proceeds across or along the carriageway in contravention of a direction to stop given by the officer in the execution of his duty, either to pedestrians or to pedestrians and other traffic, shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding five hundred ringgit.

Authorized left turns

76A. (1) Notwithstanding a red signal or other traffic sign indicating a place where traffic must stop at any traffic junction, any person driving a motor vehicle on a road may turn left at the traffic junction in accordance with any traffic sign authorizing such left turn that has been lawfully sited on such road after stopping before the marked stop line on the road to ascertain that it is safe to do so.

(2) For the purpose of subsection (1), the Minister may, after consultation with the Minister charged with the responsibility for works, make rules relating to the movement of motor vehicles and pedestrians and the erection of traffic signs at such authorized left turn traffic junctions.

(3) An appropriate authority may, with the approval of the Minister charged with the responsibility for works in relation to a Federal road and designated Federal Territory road, and in any case after consultation with the Chief Police Officer, establish such traffic signs as it considers appropriate, and shall execute any works (including the placing, erection and maintenance of traffic signs) required in connection with such authorized left turn traffic junctions.

(4) Any person who contravenes this section or any rules made under this section in relation to an authorized left turn shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than three hundred ringgit and not more than two thousand ringgit.

Erection of traffic signs

77. (1) The Minister charged with the responsibility for works (in this section hereinafter referred to as the "Minister") in relation to any Federal road, and the appropriate authority in relation to any other road, within the area of such authority, may cause or permit traffic signs to be placed on or near such road and may from time to time repair, alter, change or remove the same.

(2) Any police officer or other public officer acting in the course of his duty may cause or permit to be placed and maintained on or near any road any traffic sign which may be necessary or expedient to give effect to any regulations or orders lawfully given or made under any powers conferred upon any police officer or other person by any written law relating to the prohibition, restriction, regulation or control of traffic or the search of vehicles or persons on such road or which may be necessary or expedient to prevent or mitigate congestion or obstruction of traffic or danger to or from traffic in consequence of extraordinary circumstances:

Provided that no such sign shall be maintained for any period longer than may be necessary for such purpose.

(3) Any person or public authority authorized under any written law to do or cause to be done any work on a road shall place and maintain or cause to be placed and maintained on or near any road such traffic signs as are necessary or expedient to prevent or mitigate danger to persons so working on such road or to or from traffic whilst such work is being carried out.

(4) The owners or workers of any railway, light railway or tramway undertaking or any dock or harbour undertaking may place and maintain or cause to be placed and maintained on or near any road any traffic sign in pursuance of, or which is necessary or

expedient for the exercise of, any powers conferred upon them by any written law.

(5) After the appointed day no traffic sign other than a traffic sign lawfully placed in pursuance of this Part shall be placed on or near any road.

(6) For the purposes of this Act, any traffic sign existing on the appointed day which was lawfully placed on or near a road before the appointed day, and which complies as to size, colour and type with this section or with the provisions of any written law repealed by this Act, shall be deemed to have been lawfully placed in pursuance of this Part.

(7) Traffic signs other than notices in respect of the use of a bridge or traffic signs placed on or near any road in exercise of any powers conferred by subsection (2) or (3) shall be of the prescribed size, colour and type and shall if so prescribed be illuminated by lighting or by the use of reflectors or reflecting material in such manner as is prescribed:

Provided that a traffic sign shall not be deemed to be unlawfully placed on or near a road by reason only of a failure to comply with this subsection if in the opinion of a court the deviation from the prescribed size, colour, type or illumination is of a trivial character.

(8) The Minister in relation to a Federal road, and the appropriate authority in relation to any other road, within the area of such authority, may by notice in writing, require the owner or occupier of any land on which there is any traffic sign or any object which so closely resembles a traffic sign that it might reasonably be taken to be such a sign or any advertisement or other structure which is so placed as to obscure any traffic sign from view or to distract the attention of drivers, to remove it or to cut down any tree or vegetation which is growing on such land in such a manner as to obscure any such sign, and if any person fails or neglects to comply with such notice, may effect such removal or cutting down doing as little damage as may be and may recover as civil debt from the person in default the expense incurred in so doing:

Provided that this subsection shall not apply to any traffic sign placed on such land by the Minister or the appropriate authority or any public officer or authority acting in pursuance of any powers conferred by any written law.

(9) The Minister or the appropriate authority or any person acting under his or its authority may enter any land and exercise such other powers as may be necessary for the purpose of the exercise and performance of his or its powers and duties under this section:

Provided that unless with the consent of the occupier, no such entry shall be made into any dwelling house in actual occupation without twenty-four hours previous notice to such occupier or after sunset and before sunrise.

(10) In this Act, any reference to the placing of traffic signs shall include a reference to the display in any manner whether or not involving fixing or placing.

(11) Any person wilfully damaging, defacing, altering, removing or tampering with any traffic sign which is lawfully placed in pursuance of this Part shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding five hundred ringgit.

(12) Any person other than a person authorized under the provisions of this Part who places on or near any road any traffic sign or object which so closely resembles a traffic sign that it might reasonably be taken to be such a sign, or who places on or near any road any sign or advertisement in such manner as to obscure from view any traffic sign lawfully placed in pursuance of this Part shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding five hundred ringgit.

Power to set up roadblocks

78. (1) Notwithstanding anything contained in any other law, any police officer in uniform authorized in writing by a senior police officer of the rank of Inspector and above, including a probationary Inspector, or any road transport officer in uniform authorized in

writing by the Director, may, if he considers it necessary so to do for the enforcement of this Act, erect or place or cause to be erected or placed any barrier as prescribed on or across any road in such manner as he may think fit; and any such officer may take all reasonable measures to prevent any vehicle from being driven past any such barrier, including any measure to pursue and stop any such vehicle where, having regard to the attendant circumstances at a given moment of time, it is apparent that if such measure is not taken the escape of such vehicle to avoid detection or otherwise is likely to be imminent.

(2) Any person who fails to comply with any reasonable signal of a police officer in uniform or a road transport officer in uniform requiring such person or vehicle to stop before reaching any such barrier or attempts to cross or knock any such barrier, shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

(3) No officer shall be liable for any loss, injury or damage caused to any person or property consequent upon his taking the steps mentioned in subsection (1).

Penalties for neglect of traffic directions and signs

79. (1) Where a police officer in uniform, a road transport officer in uniform or a traffic warden in uniform, is for the time being engaged in regulating traffic on a road, notwithstanding that any traffic sign has been lawfully placed on or near that road, any person driving or propelling any vehicle who fails or neglects to stop the vehicle or to make it proceed in or keep to a particular line of traffic when directed so to do by such police officer, road transport officer or traffic warden, shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than three hundred ringgit and not more than two thousand ringgit.

(2) Subject to subsection (1) and section 76A, where any traffic sign has been lawfully placed on or near any road, any pedestrian or any person driving or propelling any vehicle, who fails or neglects to

conform to the indication given by the sign, shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than three hundred ringgit and not more than two thousand ringgit.

(3) In any proceedings for an offence against this section, in so far as it is necessary in order to establish the offence charged, it shall be presumed until the contrary is proved that such sign was lawfully placed under the provisions of section 77.

Ropes, *etc.*, across road

80. Any person who for any purpose places or causes to be placed any road hump or any rope, wire, chain, tackle or similar apparatus across a road or any part thereof in such a manner as to be likely to cause danger to persons or damage to vehicles using the road shall, unless he proves that he had a lawful right so to do and that he had taken all necessary means to give adequate warning of the danger, be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

Restriction on competitions and speed trials

81. (1) No competition or trial of speed involving the use of vehicles shall take place on a road without the previous written authority of the Minister in relation to a Federal road, or the appropriate authority in relation to a road other than a Federal road, within the area of such authority.

(2) Any person who promotes, advertises or assists in the management or supervision of any competition or trial of speed which has not been so approved, shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

(3) Any person who takes part in, or any driver or person in charge of any vehicle used in any competition or trial of speed which has not been so approved, shall be guilty of an offence, and shall—

(a) in the case of a first conviction, be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both and if the court thinks fit to order, shall be disqualified from holding or obtaining a driving licence for a period of time not exceeding one year;

(b) in the case of a second or subsequent conviction, be liable to a fine not exceeding five thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both, and if the court thinks fit to order, shall be disqualified from holding or obtaining a driving licence for a period of time not exceeding three years.

(4) Any police officer may arrest without warrant any person committing an offence under subsection (3) and may seize and detain for the purposes of proceedings under this Act, any vehicle used in any competition or trial of speed which has not been so approved.

Forfeiture of vehicles used in competitions and speed trials

82. (1) Where a motor vehicle has been seized by the police under subsection 81(4), and it is proved to the satisfaction of a court that such vehicle has been used in the commission of a second or subsequent offence under subsection 81(3), the court may, on the written application of the Public Prosecutor, make an order for the forfeiture of the vehicle, notwithstanding that no person has been convicted of that offence:

Provided that a copy of the written application of the Public Prosecutor shall be served on the registered owner or any other claimant whose name is endorsed in the registration certificate of such motor vehicle.

(2) An order for the forfeiture or for the release of a vehicle liable to forfeiture under this section, may be made by the court before which the prosecution in respect of a second or subsequent offence under subsection 81(3), has been or will be held.

(3) If there is no prosecution in respect of a second or subsequent offence under subsection 81(3), a notice in writing shall be given to the owner of the vehicle seized under subsection 81(4), if known, that he or his agent authorized in writing may, within one month from the date of the notice, establish his claim to the vehicle and if no claim is made within that period, the vehicle seized shall be forfeited.

(4) Where the owner of the vehicle seized under subsection 81(4) is not known, a notice in the *Gazette* shall be given specifying that such vehicle has been seized and calling upon any person who may have a claim thereto, within one month from the date of such notice, to appear and establish his claim and that if the vehicle is not claimed within the specified period, the vehicle shall be forfeited.

(5) Upon receipt of a claim under subsection (3) or (4) the Chief Police Officer may direct that such vehicle be released.

(6) Any person aggrieved by the decision of a Chief Police Officer under subsection (5) may appeal to the Minister whose decision shall be final.

(7) No person shall in any proceedings in any court, in respect of the seizure of any vehicle under subsection 81(4), be entitled to the costs of such proceedings or to any damages or other relief, other than an order for the return of such vehicle, unless such seizure was made without reasonable or probable cause.

Power to erect refuges, subways and footbridges

83. The appropriate authority, with the approval of the Minister charged with the responsibility for works, in relation to a Federal road, may—

(a) for the purposes of protecting traffic along a road from danger, or of making the crossing of any road less dangerous to pedestrians, erect, light, maintain, alter and remove places of refuge in the road, construct, maintain, alter and remove road humps on the road and construct, light, maintain, alter, remove and temporarily close subways under the road or footbridges for the use of pedestrians;

(b) whenever it considers necessary or desirable for the safety or accommodation of pedestrians, provide proper and sufficient footpaths by the side of roads under its control; and

(c) whenever it considers necessary or desirable for the safety or accommodation of ridden horses and driven livestock, provide adequate grass or other margins by the side of the roads under its control.

Power to remove structures from roads

84. (1) Where any structure has been erected or set up on or over a road or on or over a road reserve otherwise than under any written law, the Minister charged with the responsibility for works (in this section hereinafter referred to as "Minister") in relation to a Federal road or of any road reserve bordering on a Federal road, and the appropriate authority in relation to any other road or road reserve, within the area of such authority, may by notice in writing, require the person having control or possession of the structure to remove it within such period as may be specified in the notice or within such extended period as the Minister or appropriate authority, as the case may be, issuing the notice may allow.

(2) If any structure in respect of which a notice has been served under this section is not removed within the time specified in the notice, the Minister or the appropriate authority may remove the structure:

Provided that the power of the Minister or the appropriate authority under this subsection shall not be exercised until the expiration of one month after the date of the service of the notice.

(3) Notwithstanding subsections (1) and (2), where there is a likelihood of immediate danger to traffic arising from any structure referred to in subsection (1), the Minister or the appropriate authority, as the case may be, may take such action as is necessary to remove such structure without giving notice to any person.

(4) Where any structure has been removed by the Minister or the appropriate authority under this section, and the expenses of the removal and detention of the structure have not been paid within one week after the date of such removal, the Minister or the appropriate authority may, after giving one month's notice in writing to the person having control or possession of the structure immediately before such removal, sell by public auction or otherwise dispose of such structure; and any proceeds from such sale or disposal shall be applied in payment of the expenses of such removal and detention and any surplus shall be paid to the person having the control or possession of the structure immediately before such removal or shall, if not claimed by such person within three months after the date of the sale or disposal, be forfeited to the revenue of the Federal Government or the appropriate authority, as the case may be.

(5) Nothing in subsection (4) shall prohibit—

(a) the disposal as the Minister or the appropriate authority may think fit of any fish, meat, fruit, vegetable or other perishable goods, if any, removed together with the structure, and any proceeds from such disposal shall be applied in the same manner as hereinbefore provided in respect of proceeds from the sale or disposal of the structure; or

(b) the recovery as a civil debt of the whole or part of the expenses of removal or detention from the person having the control or possession of the structure immediately before such removal.

(6) Notice under subsection (1) may be served either personally or by post or by affixing it to the structure to which the notice relates.

(7) In this section, the expression "structure" includes any machines, pumps, posts and such other objects as are capable of causing obstruction or of endangering traffic.

Construction of access and drains and laying of public utility installations to existing roads

85. (1) No person shall—

(a) construct any access road (including paths, driveways or other means of access, whether public or private) to join any road;

(b) construct a drain to join a drain constructed alongside a road;

(c) carry out any works of any description in, upon, over or under any road,

unless plans containing details of the layout (including such particulars as may be prescribed) have been submitted to and approved by the Minister charged with the responsibility for works in relation to a Federal road, or the appropriate authority in relation to a road other than a Federal road, and the Minister or the appropriate authority, as the case may be, may refuse such application or allow it on such conditions as he or it may impose.

(2) Where in the opinion of the Minister or the appropriate authority there is—

(a) a likelihood of danger to traffic;

(b) any flooding, interference or obstruction; or

(c) any failure to comply with any conditions imposed under subsection (1),

in the course of, or arising from any works referred to in subsection (1), the Minister or the appropriate authority may, by notice in writing, require the person to whom approval was granted or the occupier of the premises or land, as the case may be, to take such appropriate action as is necessary to remove the danger or to remove any interference, obstruction or to stop up any drain or to comply with the conditions imposed within the time specified in the notice, failing which the Minister or the appropriate authority may take such actions as are necessary to discontinue the danger or flooding, interference or obstruction or to ensure compliance with the conditions imposed.

(3) Subject to subsection (6), it shall be lawful for the Minister or the appropriate authority, as the case may be, by notice in the *Gazette*, to require the closure or diversion of or alterations to be made to any access road (whether constructed before or after the commencement of this Act).

(4) Where any action has been taken by the Minister or the appropriate authority under subsection (2) or (3), the expenses incurred and certified in writing by the Minister or the appropriate authority in taking such action shall be a debt due to the Government, or the appropriate authority, as the case may be, by the person to whom approval was granted or the occupier of the premises or land and may be deducted from such security deposit paid to the Minister or the appropriate authority as a condition for carrying out the works referred to in subsection (1).

(5) Where any works under subsection (1) has been executed and it is found that the works were executed for the purpose of making any direct connection of any public utility to any premises or for joining a drain to one constructed alongside a road for the purpose of drainage of the land on which the first mentioned drain was constructed the occupier of the premises or land shall be deemed to be the person carrying out such works for the purpose of this section.

(6) Where as a result of a notice issued by the Minister or the appropriate authority under subsection (3) an access road existing at the time of the issuance of the notice will be totally closed and there will be no alternative access road, the Minister or the appropriate

authority, as the case may be, shall, prior to the closure, provide an alternative access road:

Provided that where an alternative access road cannot be provided or cannot be provided without incurring unreasonable amount of expenditure, the land so affected shall be acquired in accordance with any existing law relating to compulsory acquisition and such acquisition shall be deemed to be for a public purpose.

(7) Any person who contravenes subsection (1) or fails to comply with such conditions as may be imposed in a permit issued under that subsection shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding ten thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year:

Provided that any punishment imposed under this subsection shall not affect any civil liability of the person to whom approval was granted or the occupier of the premises or land.

(8) The Minister or the appropriate authority, as the case may be, may make rules to regulate and control the carrying out or construction of any of the works referred to in subsection (1).

Construction of structures for advertisement, *etc*.

85A. (1) The Minister charged with the responsibility for works (in this section hereinafter referred to as "Minister") in relation to any road reserve bordering on a Federal road or the appropriate authority in relation to any other road reserve, within the area of such authority, may, subject to subsection (2), if the road reserve is for the time being not being used for the purpose for which it is reserved, grant a right of occupation of the whole or any part of the road reserve to any person for the purpose of erecting structures for advertisement or other public announcement for such duration and on such terms and conditions, including occupancy charges, as the Minister or the appropriate authority may determine.

(2) No such right of occupation may be granted unless plans containing details of the layout of the structure (including such

particulars as may be prescribed) have been submitted to and approved by the Minister or the appropriate authority, as the case may be, who may require the payment of security deposit and the purchase of public liability insurance, of such sum as the Minister or the appropriate authority thinks fit, by the applicant as part of the condition for the approval.

(3) The Minister or the appropriate authority, as the case may be, may make rules to regulate and control the construction of the structures.

Restriction of vehicles on bridges

86. (1) Where the Minister charged with the responsibility for works in relation to a bridge on a Federal road, or the appropriate authority in relation to any other bridge, within the area of such authority, is satisfied that the bridge is insufficient—

(a) to carry a vehicle the weight of which exceeds a certain maximum weight;

(b) to carry a vehicle the axle weight of which exceeds a certain maximum axle weight; or

(c) to carry a vehicle the weight or the axle weight respectively of which exceeds a certain maximum weight when traveling at more than a certain maximum speed, he or it may, by a conspicuous notice placed in a proper position at each end of the bridge, prohibit the use of the bridge, as the case may be, by a vehicle weighing more than the weight specified in such notice, or by a vehicle the axle weights of which are more than the axle weight specified in such notice when travelling at more than a speed specified in the notice.

(2) For the purposes of this section—

(a) "axle weight" means the weight transmitted to any strip of the surface upon which the vehicle rests contained

between any two parallel lines drawn 0.6 metre apart on that surface at right angles to the longitudinal axis of the vehicle;

(b) "placed in a proper position" means placed in such a position either at or near the bridge or on or near the road leading to the bridge so as to be visible at a reasonable distance to the drivers of vehicles approaching the bridges;

(c) "weight" means the actual weight of the vehicle at the time, including the weight of every person and thing carried on it or by it, and for the purposes of this paragraph, a vehicle and any trailer drawn thereby shall be deemed to be a single vehicle.

(3) If a vehicle is driven on or across a bridge in contravention of this section, any person who so drives it, or causes or permits it to be so driven shall, without prejudice to any civil liability incurred by him in the case of damage being caused to the bridge or otherwise, be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

(4) If in any proceedings under this section the prosecutor satisfies the court that there are reasonable grounds for believing that the weight of the vehicle exceeded the maximum weight specified in the notice, or that any axle weight of the vehicle exceeded the maximum axle weight so specified, the burden shall lie on the defendant to prove that the weight of the vehicle, or every axle weight of the vehicle, as the case may be, did not exceed such maximum weight or maximum axle weight.

(5) Where the maximum permissible laden weight of any vehicle is indicated by marks placed thereon in accordance with any written law for the time being in force, the weight of that vehicle shall be taken to be not less than the weight so indicated, unless the person charged with an offence under this section proves, to the satisfaction of the court, that at the time of passing over the bridge the weight of that vehicle was some lesser weight.

Provisions as to extraordinary traffic

87. Where as respects any road it appears that, having regard to the average expense of repairing that road or other similar roads in the neighbourhood, extraordinary expenses have been incurred in repairing that road by reason of the damage caused by excessive weight passing along that road or by other extraordinary traffic thereon, the Government or the appropriate authority which has incurred such expenses may recover from any person by or in consequence of whose order or act the traffic has been carried on or conducted, or from the owner of the vehicles constituting the traffic, the amount of such expenses as may be proved to the satisfaction of the court having cognizance of the case to have been incurred by reason of damage arising from such extraordinary weight or traffic.

Rules

88. (1) The Minister may make rules for any purpose for which rules may be made under this Part and for prescribing anything which may be prescribed under this Part, and generally for the purpose of carrying this Part into effect and for regulating traffic on roads and relieving congestion and facilitating the providing for the safety of road users and, without prejudice to the generality of the foregoing provisions, may make rules—

(a) for regulating the number and nature of brakes, including skid pans and locking chains in the case of vehicles drawn by horses or cattle, of any class or description of vehicles when used on roads and for securing that such brakes shall be efficient and kept in proper working order and for empowering persons authorized under the rules to test and inspect any such brakes, whether on a road or elsewhere;

(b) to prohibit the use on roads or on any particular class of roads or on any particular road of any wheels, tracks or tyres of a kind likely to cause damage to such roads;

(c) to prohibit any class or description of vehicles, or any pedestrians to be on or to travel along any part of any road;

(d) for prescribing the appliances to be fitted to bicycles, electric bicycles, tricycles or trishaws (not being motor vehicles) for signalling their presence when used on roads, and for securing that the riders of such vehicles shall by means of such appliances give sufficient warning of their presence;

(e) for prescribing the conditions subject to which, and the times at which, articles of exceptionally heavy weight or exceptionally large dimensions may be carried on roads;

(f) for prescribing the manner in which vehicles used on roads shall be loaded and the precautions to be taken for ensuring the safety of the public in connection therewith;

(g) for prescribing the conditions subject to which, and the times at which, goods may be loaded onto or unloaded from vehicles or vehicles of any particular class or description on roads;

(h) for prescribing rules as to the precedence to be observed as between traffic proceeding in the same direction, or in opposite directions, or when crossing;

(i) for prescribing the conditions subject to which, and the times at which, animals may be led or driven on roads;

(j) for prohibiting or prescribing the conditions subject to which vehicles, or vehicles of any particular class or description, may remain stationary or left unattended on any road, any particular class of roads or on any particular road;

(k) for prohibiting animals from being on or being left unattended or not under due control on roads or any particular class of roads or on any particular road;

(l) for restricting the use of vehicles, animals and persons on public roads for the purpose of advertisement of such a nature, or in such a manner, as to be likely to be a source of danger or to cause obstruction to traffic;

(m) for restricting and regulating the use on roads of vehicles engaged in the erection, placing, removal, alteration or repair of lamps, overhead cables and road or street works;

(n) for restricting or prohibiting the washing of vehicles and animals on roads;

(o) for prescribing the lights and reflectors to be carried on vehicles, or on vehicles of any particular class or description when such vehicles are being used on roads, and prescribing the nature of such lights and reflectors, the position in which, and the colour of the background on which, they shall be fixed and the period during which any lights so carried shall be lit;

(p) for prescribing the number of persons who may be carried upon pedal bicycles, electric bicycles, pedal tricycles or trishaws on roads and the manner in which they may be carried;

(q) for prescribing the size, colour and type of traffic signs to be placed on or near roads;

(r) for requiring drivers and persons in charge of motor vehicles and vehicles to drive and use such vehicles, and persons using roads to use such roads, in accordance with rules made under this Part, and to comply with all directions given to them by any police officer or traffic warden for the time being engaged in the regulation of traffic;

(s) to require persons driving or being carried on motorcycles to wear protective helmets, and to specify the class or description of such motorcycles; to prescribe such protective helmets with reference to shape, construction,

labelling, marking or any other quality, and to prohibit the sale, offer for sale, letting on hire, offer to let on hire or supply of helmets when they are not so prescribed:

Provided that no rules shall be made in respect of the matter specified in paragraphs *(b), (c), (e), (i), (j), (k), (m), (n)* and *(q)* without the consultation of the Minister charged with the responsibility for works.

Provided further that no rules shall be made in respect of the matter specified in paragraphs *(e), (g)* and *(h)* in relation to operators of public service vehicles service, tourism vehicles services and goods vehicles service licensed under the Land Public Transport Act 2010.

(2) The Minister charged with the responsibility for works in relation to a Federal road, may make rules to prohibit any person from using a road in such a manner as to be likely to affect its cleanliness.

(3) Rules under this section may provide for the revocation of any rules or by-laws dealing with the same subject matter as the rules and for suspending, whilst the rules remain in force, any power of making any such rules or by-laws.

(4) Rules under this section may exempt or may confer upon any officer or authority, including any local authority, power to exempt from the provision of any rule made under this section any person or class or description of persons or any vehicles or class or description of vehicles.

PART IV

PROVISIONS AGAINST THIRD PARTY RISKS ARISING OUT OF THE USE OF MOTOR VEHICLES

Interpretation

89. In this Part, unless the context otherwise requires—

"authorized insurer" means a person lawfully carrying on motor vehicle insurance business in Malaysia who is a member of the Motor Insurers' Bureau;

"Motor Insurers" Bureau" means the Motor Insurers' Bureau which has executed an agreement with the Minister of Transport to secure compensation to third party victims of road accidents in cases where such victims are denied compensation by the absence of insurance or of effective insurance;

"policy of insurance" includes a cover note.

Motor vehicle users to be insured against third party risks

90. (1) Subject to this Part, it shall not be lawful for any person to use or to cause or permit any other person to use, a motor vehicle unless there is in force in relation to the user of the motor vehicle by that person or that other person, as the case may be, such a policy of insurance or such a security in respect of third party risks as complies with the requirements of this Part.

(2) If a person acts in contravention of this section he shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding one thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding three months or to both and a person convicted of an offence under this section shall, unless the court for special reasons to be specified in the order thinks fit to order otherwise and without prejudice to the power of the court to order a longer period of disqualification, be disqualified from holding or obtaining a driving licence under Part II for a period of twelve months from the date of the conviction.

(3) A person disqualified by virtue of a conviction under this section or of an order made thereunder from holding or obtaining a driving licence shall, for the purposes of Part II, be deemed to be disqualified by virtue of a conviction under the provisions of that Part:

Provided that a person shall not be convicted of an offence against this section if he proves—

(a) that the vehicle did not belong to him and was not in his possession under a contract of hiring or loan;

(b) that he was using such vehicle in the course of his employment; and

(c) that he neither knew, nor had reason to believe, that there was not in force in relation to such user a policy of insurance or such security as complies with the provisions of this Part.

(4) Notwithstanding any written law prescribing a time within which proceedings may be brought before a court, proceedings for an offence under this section may be brought—

(a) within a period of six months from the date of the commission of the alleged offence; or

(b) within a period which exceeds neither three months from the date on which it came to the knowledge of the prosecutor that the offence had been committed nor one year from the date of the commission of the offence, whichever period is the longer.

(5) This section shall not apply—

(a) to a vehicle owned by—

(i) any Government in Malaysia;

(ii) the Government of the Republic of Singapore;

(iii) a Municipality or other local authority approved by the Minister charged with the responsibility for local government except to a public service vehicle, other than an employees vehicle; or

(iv) a public body,

whilst the vehicle is being used for the purpose of any such Government, Municipality or other local authority or public body owning the same;

(b) to any motor vehicle at any time when it is being driven for police purposes by or under the direction of a police officer; or on a journey to or from any place undertaken for salvage purposes pursuant to Part X of the Merchant Shipping Ordinance 1952 [*Ord. No. 70 of 1952*];

(c) to any motor vehicle at any time when it is being driven by or under the direction of a road transport officer for the purpose of examining or testing the mechanism of the motor vehicle or of testing the ability of a person to control or to drive a motor vehicle in connection with an application for a licence to drive a motor vehicle; or

(d) to a motor vehicle in respect of which the registered owner has deposited with the Accountant General the sum of one hundred and twenty-five thousand ringgit at any time when such motor vehicle is being driven by the registered owner or by his servant in the course of his employment, or is otherwise subject to the control of the registered owner.

Requirements in respect of policies

91. (1) In order to comply with the requirements of this Part, a policy of insurance must be a policy which—

(a) is issued by a person who is an authorized insurer within the meaning of this Part; and

(b) insures such person, or class of persons as may be specified in the policy in respect of any liability which may be incurred by him or them in respect of the death of or bodily injury to any person caused by or arising out of the use of the motor vehicle or land implement drawn thereby on a road:

Provided that such policy shall not be required to cover—

(aa) liability in respect of the death arising out of and in the course of his employment of a person in the employment of a person insured by the policy or of bodily injury sustained by such a person arising out of and in the course of his employment; or

(bb) except in the case of a motor vehicle in which passengers are carried for hire or reward or by reason of or in pursuance of a contract of employment, liability in respect of the death of or bodily injury to persons being carried in or upon or entering or getting onto or alighting from the motor vehicle at the time of the occurrence of the event out of which the claims arise; or

(cc) any contractual liability.

(2) *(a)* Where any payment is made (whether or not with any admission of liability) by—

(i) an authorized insurer under or in consequence of a policy issued under this Act;

(ii) the owner of a motor vehicle in relation to the user of which a security under section 93 is in force; or

(iii) the owner of a motor vehicle who has made a deposit under paragraph 90(5)*(d)*,

in respect of the death of or bodily injury to any person arising out of the use of a motor vehicle on a road, and the person who has so died or been bodily injured has to the knowledge of the authorized insurer or such owner, as the case may be, received treatment at a hospital, whether as an inpatient or as an outpatient, in respect of the injury so arising, there shall also be paid by the authorized insurer or such owner to such hospital the expenses reasonably incurred by the hospital in affording such treatment, after deducting from such expenses any moneys actually received by the hospital in payment of a specific charge for such treatment:

Provided that the amount to be paid by the authorized insurer or such owner shall not exceed four hundred ringgit for each person so treated as an inpatient or forty ringgit for each person so treated as an outpatient.

(b) For the purposes of this subsection, the expression "hospital" means an institution (not being an institution carried on for profit) which provides medical or surgical treatment for inpatients and the expression "expenses reasonably incurred" means—

(i) in relation to a person who receives treatment at a hospital as an inpatient, an amount for each day such person is maintained in such hospital representing the average daily cost for each inpatient of the maintenance of the hospital and the staff thereof and the maintenance and treatment of the inpatients; provided that in respect of a Government hospital which admits paying patients, "expenses reasonably incurred" means the amount chargeable to a member of the general public, in a ward of the class occupied by the person who received treatment, in accordance with the scale of fees from time to time in force at such hospital; and

(ii) in relation to a person who receives treatment at a hospital as an outpatient, reasonable expenses actually incurred.

(3) Notwithstanding anything in any written law, a person issuing a policy of insurance under this section shall be liable to indemnify the person or class of persons specified in the policy in respect of any liability which the policy purports to cover in the case of that person or class of persons.

(4) A policy shall be of no effect for the purposes of this Part unless and until there is delivered by the insurer to the person by whom the policy is effected a certificate (in this Act referred to as a "certificate of insurance") in the prescribed form and containing such particulars of any conditions subject to which the policy is issued and of any other matters as may be prescribed, and different forms and different particulars may be prescribed in relation to different cases or circumstances.

Furnishing of returns and information by insurers

92. The Minister may require any authorized insurer to furnish such returns and information relating to the motor vehicle insurance business carried on by the insurer as the Minister may require.

Requirements in respect of securities

93. (1) In order to comply with the requirements of this Part, a security must—

(a) be given either by an authorized insurer or by some body of persons approved by the Minister after consultation with the Minister of Finance, which carries on in Malaysia the business of giving securities of a like kind; and

(b) consist of an undertaking by the giver of the security to make good, subject to any conditions specified therein and up to an amount, in the case of an undertaking relating to the use of public service vehicles, of not less than two hundred and twenty-five thousand ringgit, and in any other case, of not less than forty thousand ringgit, any failure by the owner of the vehicle or such other person or class of persons as may be specified in the security to discharge any such liability as is required to be covered by a policy of insurance under section 91 which may be incurred by him or by them.

(2) A security shall be of no effect for the purpose of this Part unless there is issued by the person giving the security to the person to whom it is given a certificate (in this Act referred to as a "certificate of security") in the prescribed form and containing such particulars of any conditions subject to which the security is issued and of any other matters as may be prescribed, and different forms and different particulars may be prescribed in relation to different cases or circumstances.

Certain conditions in policies or securities to be of no effect

94. Any condition in a policy or security issued or given for the purposes of this Part providing that no liability shall arise under the policy or security or that any liability so arising shall cease in the event of some specified thing being done or omitted to be done after the happening of the event giving rise to a claim under the policy or security shall be of no effect in connection with such claims as are mentioned in paragraph 91(1)*(b)*:

Provided that nothing in this section shall be taken to render void any provision in a policy or security requiring the person insured or secured to repay to the insurer or the giver of the security any sums which the latter may have become liable to pay under the policy or security and which have been applied to the satisfaction of the claims of third parties.

Avoidance of restrictions on scope of third party risks policies

95. Where a certificate of insurance has been delivered under subsection 91(4) to the person by whom a policy has been effected, so much of the policy as purports to restrict the insurance of the persons insured by reference to any of the following matters:

(a) the age or physical or mental condition of persons driving the motor vehicle;

(b) the condition of the motor vehicle;

(c) the number of persons that the motor vehicle carries;

(d) the weight or physical characteristics of the goods that the motor vehicle carries;

(e) the times at which or the areas within which the motor vehicle is used;

(f) the horsepower or value of the motor vehicle;

(g) the carriage on the motor vehicle of any particular apparatus;

(h) the carriage on the motor vehicle of any particular means of identification other than any means of identification required to be carried under Part II;

(i) the driver of the motor vehicle at the time of the accident being under the influence of intoxicating liquor or of a drug;

(j) the driver of the motor vehicle at the time of the accident not holding a licence to drive or not holding a licence to drive the particular motor vehicle;

(k) the motor vehicle being used for a purpose other than the purpose stated in the policy,

shall, as respects such liabilities as are required to be covered by a policy under paragraph 91(1)*(b)*, be of no effect:

Provided that nothing in this section shall require an insurer to pay any sum in respect of the liability of any person otherwise than in or towards the discharge of that liability, and any sum paid by an insurer in or towards the discharge of any liability of any person which is covered by the policy by virtue only of this section shall be recoverable by the insurer from that person.

Duty of insurers to satisfy judgements against persons insured in respect of third party risks

96. (1) If, after a certificate of insurance has been delivered under subsection 91(4) to the person by whom a policy has been effected, judgement in respect of any such liability as is required to be covered by a policy under paragraph 91(1)*(b)* (being a liability covered by the terms of the policy) is given against any person insured by the policy, then notwithstanding that the insurer may be entitled to avoid or cancel, or may have avoided or cancelled the policy, the insurer shall, subject to this section, pay to the persons entitled to the benefit of the

judgement any sum payable in respect of the liability, including any amount payable in respect of costs and any sum payable in respect of interest on that sum by virtue of any written law relating to interest on judgements.

(2) No sum shall be payable by an insurer under subsection (1)—

(a) in respect of any judgement, unless before or within seven days after the commencement of the proceedings in which the judgement was given, the insurer had notice of the proceedings;

(b) in respect of any judgement, so long as execution is stayed pending an appeal; or

(c) in connection with any liability, if before the happening of the event which was the cause of the death or bodily injury giving rise to the liability the policy was cancelled by mutual consent or by virtue of any provision contained therein and either—

(i) before the happening of the said event the certificate was surrendered to the insurer or the person to whom the certificate was delivered made a statutory declaration stating that the certificate had been lost or destroyed;

(ii) after the happening of the said event, but before the expiration of a period of fourteen days from the taking effect of the cancellation of the policy, the certificate was surrendered to the insurer or the person to whom the certificate was delivered made such a statutory declaration as aforesaid; or

(iii) either before or after the happening of the said event, but within the said period of fourteen days, the insurer has commenced proceedings under this Part in respect of the failure to surrender the certificate.

(3) No sum shall be payable by an insurer under subsection (1) if before the date the liability was incurred, the insurer had obtained a declaration from a court that the insurance was void or unenforceable:

Provided that an insurer who has obtained such a declaration as aforesaid in an action shall not become entitled to the benefit of this subsection as respects any judgement obtained in proceedings commenced before the commencement of that action unless, before or within seven days after the commencement of that action, he has given notice to the person who is the plaintiff in the said proceedings specifying the grounds on which he proposes to rely, and any person to whom notice of such an action is so given shall be entitled if he thinks fit to be made a party thereto.

(4) If the amount which an insurer becomes liable under this section to pay in respect of a liability of a person insured by a policy exceeds the amount for which he would, apart from this section, be liable under the policy in respect of that liability, he shall be entitled to recover the excess from that person.

(5) In this section, the expression "material" means of such a nature as to influence the judgement of a prudent insurer in determining whether he will take the risks, and if so at what premium and on what conditions, and the expression "liability covered by the terms of the policy" means a liability but for the fact that the insurer is entitled to avoid or cancel or has avoided or cancelled the policy.

(6) In this Part, reference to a certificate of insurance in any provision relating to the surrender or the loss or destruction of a certificate of insurance shall, in relation to policies under which more than one certificate is issued, be construed as references to all the certificates and shall, where any copy has been issued of any certificate, be construed as including a reference to that copy.

Rights of third parties against insurers

97. (1) Where under any policy issued for the purposes of this Part, a person (hereinafter referred to as "the insured") is insured against liabilities to third parties which he may incur then—

(a) in the event of the insured becoming bankrupt or making a composition or arrangement with his creditors; or

(b) in the case of the insured being a company, in the event of a winding-up order being made or a resolution for a voluntary winding-up being passed with respect to the company or of a receiver or manager of the company's business or undertaking being appointed or of possession being taken by or on behalf of the holders of any debentures secured by a floating charge on any property comprised in or subject to the charge,

if either before or after that event any such liability as aforesaid is incurred by the insured, his rights against the insurer under the policy in respect of the liability shall, notwithstanding anything in any written law to the contrary, be transferred to and vest in the third party to whom the liability was so incurred.

(2) Where an order is made under any written law relating to bankruptcy for the administration in bankruptcy of the estate of a deceased debtor then if any debt provable in bankruptcy is owing by the deceased in respect of a liability against which he was insured under a policy issued for the purposes of this Part as being a liability to a third party, the deceased debtor's rights against the insurer under the policy in respect of that liability shall, notwithstanding anything in any such law expressed, be transferred to and vest in the person to whom the debt is owing.

(3) Any condition in a policy issued for the purposes of this Part purporting directly or indirectly to avoid the policy or to alter the rights of the party thereunder upon the happening to the insured of any of the events specified in paragraph (1)*(a)* or *(b)* or upon the making of an order under any written law relating to bankruptcy in respect of his estate, shall be of no effect.

(4) Upon a transfer of rights under subsection (1) or (2), the insurer shall, subject to the provisions of section 99, be under the same liability to the third party as he would have been under to the insured but—

(a) if the liability of the insurer to the insured exceeds the liability of the insured to the third party, nothing in this Act shall affect the rights of the insured against the insurer in respect of the excess; and

(b) if the liability of the insurer to the insured is less than the liability of the insured to the third party, nothing in this Act shall affect the rights of the third party against the insured in respect of the balance.

(5) For the purposes of this section and sections 98 and 99, the expression "liabilities to third parties" in relation to a person insured under any policy of insurance shall not include any liability of that person in the capacity of insurer under some other policy of insurance.

(6) This section and sections 98 and 99 shall not apply—

(a) where a company is wound up voluntarily merely for the purposes of reconstruction or of amalgamation with another company; or

(b) to any case to which subsections 21(1) and (2) of the Workmen's Compensation Act 1952 [*Act 273*], apply.

Duty to give necessary information to third parties

98. (1) Any person against whom a claim is made in respect of any such liability as is required to be covered by a policy under paragraph 91(1)*(b)* shall, on demand by or on behalf of the person making the claim, state whether or not he was insured in respect of that liability by any policy having effect for the purposes of this Part or would have been so insured if the insurer had not avoided or cancelled the policy and, if he was or would have been so insured, give such

particulars with respect to that policy as were specified in the certificate of insurance delivered in respect thereof under subsection 91(4).

(2) In the event of any person becoming bankrupt or making a composition or arrangement with his creditors or in the event of an order being made under any law relating to bankruptcy in respect of the estate of any person or in the event of a winding up order being made or a resolution for a voluntary winding-up being passed with respect to any company or of a receiver or manager of the company's business or undertaking being appointed or of possession being taken by or on behalf of the holders of any debentures secured by a floating charge, on any property comprised in or subject to the charge it shall be the duty of the bankrupt debtor, personal representative of the deceased debtor or company and, as the case may be, of the Director General of Insolvency, trustee, liquidator, receiver or manager or person in possession of the property to give, at the request of any person claiming that the bankrupt debtor, deceased debtor or company is under a liability to him, such information as may reasonably be required by him for the purpose of ascertaining whether any rights have been transferred to and vested in him under this Act and for the purpose of enforcing such rights, if any, and any contract of insurance in so far as it purports whether directly or indirectly to avoid the contract or to alter the rights of the parties thereunder upon the giving of any such information in the events aforesaid or otherwise to prohibit or prevent the giving thereof in the said events shall be of no effect.

(3) If the information given to any person in pursuance of subsection (2) discloses reasonable ground for supposing that there have or may have been transferred to him under this Act rights against any particular insurer that insurer shall be subject to the same duty as is imposed by the said subsection on the persons therein mentioned.

(4) The duty to give information imposed by this section shall include a duty to allow all contracts of insurance, receipts for premiums and other relevant documents in the possession or power of the person on whom the duty is so imposed to be inspected and copies thereof to be taken.

(5) If without reasonable excuse any person fails to comply with this section or wilfully makes any false or misleading statement in reply to any such demand as aforesaid he shall be guilty of an offence.

Settlement between insurers and insured persons

99. Where a person who is insured under a policy issued for the purposes of this Part has become bankrupt or where, in the case of such insured person being a company, a winding-up order has been made or a resolution for a voluntary winding-up has been passed with respect to the company, no agreement made between the insurer and the insured after liability has been incurred to a third party and after the commencement of the bankruptcy or winding-up, as the case may be, nor any waiver, assignment or other disposition made by, or payment made to, the insurer after the commencement aforesaid, shall be effective to defeat or affect the rights transferred to the third party under this Act, but those rights shall be the same as if no such agreement, waiver, assignment, disposition or payment had been made.

Bankruptcy, *etc*., not to affect third party claims

100. Where a certificate of insurance has been delivered under subsection 91(4) to the person by whom a policy has been effected, the happening in relation to any person insured by the policy, of any such event as is mentioned in subsection 97(1) or (2) shall, notwithstanding anything contained in this Act, not affect any such liability of that person as is required to be covered by a policy under paragraph 91(1)*(b)* of this Act, but nothing in this section shall affect any rights against the insurer conferred under sections 97, 98 and 99 on the person to whom the liability was incurred.

Further rights of third parties against insurer

101. (1) No settlement by an insurer in respect of any claim which might be made by a third party in respect of any such liability as is

required to be covered by a policy under paragraph 91(1)*(b)* shall be valid unless such third party is a party to such settlement.

(2) A policy issued under this Part shall remain in force and available for third parties, notwithstanding the death of any person insured under paragraph 91(1)*(b)* as if such insured person were still alive.

Surrender of certificate on cancellation of policy

102. (1) Where a certificate of insurance has been delivered under subsection 91(4) to the person by whom a policy has been effected and the policy is cancelled by mutual consent or by virtue of any provision in the policy, the person to whom the certificate was delivered shall, within seven days from taking effect of the cancellation, surrender the certificate to the insurer or, if it has been lost or destroyed, make a statutory declaration to that effect, and if he fails so to do he shall be guilty of an offence.

(2) Where a policy has not been issued following the issue of a cover note, or a policy has been cancelled, transferred to another person or altered to cover the insured vehicle for use for a purpose other than that for which it was originally issued, it shall be the duty of the insurer to inform the Director by whom the vehicle insured by such policy or cover note was registered, and if he fails so to do he shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding three hundred ringgit.

Production of certificates

103. (1) It shall be the duty of the owner of a motor vehicle to give such information as he may be required by or on behalf of a Chief Police Officer or a Director to give the purpose of determining whether the motor vehicle was or was not being driven in contravention of section 90 on any occasion when the driver was required under section 58 to produce his certificate within five days, and if the owner fails so to do he shall be guilty of an offence.

(2) In this section, the expression "produce his certificate" means produce for examination the relevant certificate of insurance or certificate of security or such other evidence that the motor vehicle is not or was not being driven in contravention of section 90 as may be prescribed.

Insurer to be notified of any occurrence

104. It shall be the duty of the insured to notify the insurer as soon as possible of the occurrence of any event which may give rise to a claim under a policy.

Deposits

105. If any sum is deposited by any person under or as a condition of approval by the Minister under section 91 or 93, no part of such sum shall, so long as any liabilities being such liabilities as are required to be covered by a policy of insurance under this Part which have been incurred by him have not been discharged or otherwise provided for, be applicable in discharge of any other liabilities incurred by him.

Application of this Part to securities

106. This Part shall apply, in relation to securities having effect for the purposes of this Part, as they apply in relation to policies of insurance, and in relation to any such security as aforesaid, references in the said provisions to being insured, to a certificate of insurance, to an insurer and to persons insured shall be construed respectively as references to the having in force of the security, to the certificate of security, to the giver of the security and to the persons whose liability is covered by the security.

Rules

107. The Minister may make rules for prescribing anything which may be prescribed under this Part and generally for the purpose of

carrying this Part into effect, and in particular but without prejudice to the generality of the foregoing provisions may make rules—

(a) to prescribe the forms to be used for the purposes of this Part;

(b) as to applications for and the issue of certificates of insurance and any other documents which may be prescribed, and as to the keeping of records of documents and the furnishing of particulars thereof, or the giving of information with respect thereto, to the Minister, a Chief Police Officer or the Director General;

(c) as to the issue of copies of any such certificates or other documents which are lost or destroyed;

(d) as to the custody, production, cancellation and surrender of any such certificates or other documents; and

(e) for providing that any provisions of this Part shall, in relation to motor vehicles brought into Malaysia from a place outside Malaysia by persons making only a temporary stay in Malaysia, have effect subject to such modifications and adaptations as may be prescribed.

PART V

OFFENCES AND MISCELLANEOUS PROVISIONS

False statement

108. (1) If any person—

(a) for the purpose of obtaining, under the provisions of any Part, the grant of any type or description of licence to himself or to any other person, or the variation of any such licence, or for the purpose of preventing the grant of or variation of any such licence, or of procuring the

imposition of any conditions or limitation in relation to any such licence, makes any statement or declaration which to his knowledge is false or incorrect, either in whole or in part, or in any material respect misleading;

(b) for the purpose of obtaining the issue of a certificate of insurance or certificate of security under Part IV, makes any statement which is false or misleading, or withholds any material information, unless he establishes, to the satisfaction of the court, that he acted without any intent to deceive;

(c) furnishes any particulars or documents in connection with the registration or licensing of a motor vehicle or of a change in possession thereof, or in relation to a motor trade licence, which to his knowledge are false or in any material respect misleading;

(d) in the course of giving evidence at any enquiry held under this Act, makes any statement which is false and which he either knows or believes to be false, or does not believe to be true;

(e) makes any false entry in any book or record or makes any document containing a false statement, intending that such entry, or document or statement may appear or be given in evidence at an enquiry held under this Act; or

(f) makes any entry in a record, register, certificate, or other document required to be issued, kept, maintained or furnished under this Act which is false or in any material respect misleading,

he shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding five thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

(2) In any prosecution under this section, when it has been proved that any application, particulars, returns, account, document or written statement is false or incorrect in whole or in part or

misleading in any material particular, it shall be presumed, until the contrary is proved, that such application, particulars, returns, account, document or written statement was false or incorrect or misleading in a material particular, as the case may require, to the knowledge of the person signing, delivering or supplying the same.

(3) If any person—

(a) forges, alters, tampers with, defaces, mutilates, uses or lends to or allows to be used by any other person any mark, plate or document which is required by this Act to be carried or exhibited on a motor vehicle, or any registration certificate, licence, certificate of insurance or certificate of security under Part IV;

(b) makes or has in his possession any mark, plate or document so closely resembling any such mark, plate or document as aforesaid as to be calculated to deceive;

(c) alters any entry made in a certificate of insurance, certificate of security, registration certificate, register, licence or other document issued or kept under this Act;

(d) issues a certificate of insurance or certificate of security which is false or incorrect, either in whole or in part, or in any material respect misleading;

(e) exhibits on any motor vehicle any licence or identification mark, plate or document which has been altered, tampered with, defaced, mutilated or added to, or any imitation of a licence, mark, plate or document which is required under this Act to be carried or exhibited on a motor vehicle;

(f) exhibits on any motor vehicle any licence or identification mark, plate or document which does not belong to such vehicle;

(g) uses any forged, altered, defaced or mutilated driving licence, or licence to act as a driver or conductor of a public service vehicle, or any badge prescribed to be

carried by such persons, or any licence to which an addition not authorized by this Act has been made;

(h) alters, defaces, conceals or obliterates any endorsement on a driving licence or a licence to act as a driver or conductor of a public service vehicle;

(i) prepares or maintains or authorizes the preparation or maintenance of false records that are required to be maintained under this Act; or

(j) falsifies or authorizes the falsification of records that are required to be furnished under this Act,

he shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine of not less than five thousand ringgit and not more than twenty thousand ringgit or to imprisonment for a term of not less than one year and not exceeding five years or to both.

(4) Subsection (3) shall, with all necessary modifications, apply in relation to a document evidencing the appointment of a road transport officer as they apply in relation to a licence.

(5) *(a)* If any police officer or road transport officer has reasonable cause to believe that a document carried on a motor vehicle, or any licence or certificate of insurance or certificate of security or registration certificate or record or other document produced to him in pursuance of the provisions of this Act by the driver of person in charge of a motor vehicle, is a document in relation to which an offence under this section has been committed, he may seize the document.

(b) For the purposes of this subsection, the expression "document" shall include a plate or badge, and the expression "seize" shall include power to detach from the motor vehicle.

(6) In this section, the expressions "certificate of insurance" and "certificate of security" include any document issued under rules made by the Minister in pursuance of his power under Part IV to prescribe evidence which may be produced in lieu of a certificate of

insurance or a certificate of security and the expression "mark" includes the engine or chassis number of a motor vehicle.

Liability of registered owner and others

109. (1) For the purpose of any prosecution or proceedings under this Act, the registered owner of a motor vehicle shall be deemed to be the owner of that motor vehicle.

(2) Except where otherwise required by this Act, any act or omission by whoever was the driver of a motor vehicle at the material time, shall for the purpose of any prosecution or proceedings under this Act, be deemed to be the act or omission of the registered owner unless he satisfies the court that he took all reasonable steps and precautions to prevent such act or omission:

Provided that this subsection shall not apply to an act or omission of a person in driving a motor vehicle in contravention of sections 41 to 49.

(3) In the event of any act or omission by whoever was the driver of a motor vehicle at the material time, which would have been an offence against this Act if committed by the registered owner, such driver shall also be guilty of that offence.

(3A) Where a licence holder is the registered owner of a motor vehicle used by any employee in the commission of an offence under section 41, 42, 43, 44, 45, or 45A and three or more offences under those sections or any combination of those sections have been committed within a period of three years in the course of such employment by the same employee, whether involving the same motor vehicle or otherwise, the licence holder shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine of not less than fifty thousand ringgit and not more than one hundred and fifty thousand ringgit.

(3B) Where a second or subsequent offence under subsection (3A) is committed within three years of a conviction under subsection (3A), the licence holder shall be liable to a fine of not less than one

hundred thousand ringgit and not more than five hundred thousand ringgit.

(4) Where the registered owner is a body corporate, any person who at the time of the commission of such offence was a director, general manager, manager, secretary or other similar officer of the body corporate, or who was purporting to act in any such capacity, shall be deemed to be guilty of the offence unless he proves that the offence was committed without his consent or connivance, and that he exercised such diligence to prevent the commission of the offence as he ought to have exercised having regard to the nature of his functions in that capacity and to all the circumstances.

(5) For the purposes of this section, "licence holder" means—

(a) in respect of Peninsular Malaysia—

(i) a person licensed as an operator of a public service vehicle service;

(ii) a person issued with a tourism vehicles licence; or

(iii) a person licensed as an operator of a goods vehicles service,

under the Land Public Transport Act 2010; and

(b) in respect of Sabah and Sarawak—

(i) a person issued with a public service vehicle licence for stage buses, charter buses, express buses, mini buses, employees' buses, feeder buses or school buses; or

(ii) a person issued with a goods vehicle licence for carrier's licence 'A' or carrier's licence 'B',

under the Commercial Vehicles Licensing Board Act 1987.

Penalty for obstruction and interference

110. Any person who without lawful authority, by the placing of any vehicle, material or matter of any description on or near a road or by interfering with any drainage constructed alongside any road, obstructs or endangers traffic on the road shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding one thousand ringgit.

110A. (*Deleted by Act A1391*).

Abetment of offences

111. (1) Whoever abets the commission of an offence against this Act shall be punishable with the punishment provided for the offence.

(2) Where a person is convicted of abetting the commission of an offence under subsection (1) (being an offence on conviction of which a driving licence granted under Part II might be suspended or endorsed or the defendant be disqualified from holding or obtaining such a licence) and it is proved that he was present in the motor vehicle at the time of the commission of the offence, the offence of which he is convicted shall, for the purposes of that Part relating to endorsements and suspension of licences and disqualifications from holding or obtaining licences, be deemed to be an offence in connection with the driving of a motor vehicle.

Powers of arrest, stopping and detention

112. (1) A police officer, road transport officer or traffic warden may arrest without a warrant—

(a) any person who has committed or is suspected of having committed an offence against section 41, 42, 44, 45, 45A or 50;

(b) any person, not being the driver of a motor vehicle, who within his view commits an offence against this Act other than an offence against any of the sections mentioned in paragraph *(a)*:

Provided that such person shall not be arrested if he satisfies such officer as to his name and residence in Malaysia, and that he does not intend to abscond;

(c) any person in charge of or driving a motor vehicle who has committed or is suspected of having committed an offence against this Act other than an offence against any of the sections mentioned in paragraph *(a)*:

Provided that such person shall not be arrested if—

(i) on the demand of such officer he produces his driving licence so as to enable the officer to ascertain the name and address of the holder of the licence, the date of issue and the authority by which it was issued; or

(ii) not being the driver of a motor vehicle used for the carriage of passengers for hire or reward or for the carriage of goods, he gives the officer his name and a place of residence within Malaysia,

unless such officer has reason to suspect that the name or address so ascertained or given is false.

(2) A police officer, road transport officer or traffic warden may require any person who appears to him to be or to have been a passenger in the motor vehicle in relation to which such officer is exercising any of the powers conferred on him by this section to give him his name and address; and if such person refuses to give such name and address he may (subject to subsection 123(2)) be arrested by such officer without a warrant in order that his name and address may be ascertained.

(3) A police officer, road transport officer or traffic warden may detain any bicycle, electric bicycle or tricycle in respect of which an offence has been committed within his view.

Powers of the police in investigation

113. (1) Every police officer making an investigation under this Act may exercise any or all of the special powers in relation to police investigation in seizable cases conferred on such police officer by Chapter XIII of the Criminal Procedure Code [*Act 593*], and sections 112 to 114 of that Code shall apply to statements made by persons examined in the course of such investigation.

(2) Where any offence against this is committed or suspected to have been committed within the Federal Territory of Kuala Lumpur or the Federal Territory of Putrajaya, a traffic warden shall have power to require, whether orally or in writing, any person to supply him any information and any person who fails to supply such information or supplies any information which he has reason to believe to be false shall be guilty of an offence.

Powers of road transport officers in investigation

114. (1) Every road transport officer making an investigation under this Act shall have the power to require information, whether orally or in writing, from any person supposed to be acquainted with the facts and circumstances of the case under investigation.

(2) Whoever, on being required by a road transport officer to give information under this section, refuses to comply with such request by the officer or furnishes as true, information which he knows or has reason to believe to be false, shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding five thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

(3) When any such information is proved to be untrue or incorrect in whole or in part, it shall be no defence to allege that such

information or any part thereof was misinterpreted, or furnished inadvertently or without criminal or fraudulent intent.

Duty to give information and use of statements as evidence

115. (1) Where the driver of a motor vehicle is alleged or is suspected to be guilty of an offence in connection with the driving of the motor vehicle—

(a) the owner of the motor vehicle shall give such information as he may be required by a police officer, traffic warden or road transport officer to give as to the identity and address of the person who was driving the said motor vehicle at or about the time of the alleged offence, and as to the licence or licences held by that person, and if he fails so to do within seven days of the date on which the information was required from him, he shall be guilty of an offence unless he proves, to the satisfaction of the court, that he did not know and could not with reasonable diligence have ascertained the information required; and

(b) any other person who was or should have been in charge of the motor vehicle shall, if so required as aforesaid, give any information which it is in his power to give, and which may lead to the identification of the driver, and if, within seven days of the date on which the information was required from him, he fails so to do, he shall be guilty of an offence.

(2) Notwithstanding anything contained in any written law, any information given under this section by any person charged with any offence in connection with the driving of a motor vehicle may be used as evidence at the hearing of the charge.

(3) Notwithstanding anything contained in any written law, any statement made by any person to any police officer that a particular motor vehicle was being driven by or belonged to that person or that it belonged to a partnership in which such person also stated that he was a partner or to a corporation of which such person stated that he

was a director, officer or employee on a particular occasion shall be admissible in evidence for the purpose of determining by whom the vehicle was being driven or to whom it belonged.

Duty to give information and power to order appearance in court

115A. (1) Notwithstanding section 115, if an owner of a motor vehicle is alleged to have committed or is suspected of committing an offence in relation to the driving of a motor vehicle, a police officer, a traffic warden or a road transport officer may, in lieu of applying to the court for a summons, as soon as reasonably practicable serve upon that owner a notice in the prescribed form to his last-known address ordering him to give such information as to the identity and address of the person who was driving the said motor vehicle at or about the time of the alleged offence, and as to the licence held by that person.

(2) If an owner of a motor vehicle who is served with a notice as provided under subsection (1) fails to comply with the notice within fourteen days on which the information was required from, he shall be deemed to be the driver of the motor vehicle at or around the time the offence was committed and shall appear before the nearest court of a Magistrate having jurisdiction to try the offence, at a time and date to be stated in such notice.

(3) Notwithstanding anything contained in any written law, any information given under this section by any person who is later charged with any offence in connection with the driving of a motor vehicle may be used as evidence at the hearing of the charge.

116. (*Deleted by Act A1065*).

Jurisdiction of court of First Class Magistrate

116A. Notwithstanding anything contained in any written law to the contrary, a court of a First Class Magistrate shall have the jurisdiction

to try any offence under this Act and to award the full punishment for any such offence.

Provisions as to evidence

117. (1) A registration certificate shall be *prima facie* evidence of the registration of the motor vehicle referred to therein, and of the particulars appearing in the register relating to such motor vehicle and the registered owner thereof.

(2) A copy of any entry in any register required to be kept under this Act, purporting to be signed by or on behalf of the person who, under this Act, is required to keep such register, and certified by or on behalf of such person to be a true copy thereof, shall be evidence of the matters stated in that entry without proof of the signature or authority of the person signing the said entry or the said certificate.

(3) When in any proceedings for an offence against this Act it is necessary to prove—

(a) that a motor vehicle was, or was not, registered in the name of any person;

(b) that any person was, or was not, the registered owner of a motor vehicle; or

(c) that any person was, or was not, the holder of a licence granted under Part II,

a certificate purporting to be signed by a Director or a Deputy Director and certifying the matters aforesaid shall be admissible as evidence, and shall constitute *prima facie* proof of the facts certified in such certificate, without proof of the signature of the Director or Deputy Director to such certificate.

(4) When in any proceedings for an offence against this Act it is necessary to prove—

(a) that a motor vehicle was, or was not, an authorized vehicle; or

(b) that any person is a road transport officer,

a certificate purporting to be signed by the Director General, and certifying as to the matters aforesaid, shall be admissible as evidence, and shall constitute *prima facie* proof of the facts certified in such certificate, without proof of the signature of the Director General to such certificate.

(5) When in any proceedings for an offence against this Act, any question arises as to the damage or extent of damage caused to a motor vehicle as a result of an accident or whether a motor vehicle does, or does not, comply with any provision of this Act relating to the construction, equipment or conditions of use of such motor vehicle, the certificate of a road transport officer or any person licensed under this Act that he has examined the motor vehicle and the result of such examination shall be admissible in evidence, and shall be sufficient *prima facie* evidence of any fact or opinion stated therein relating to the construction, equipment or conditions of use of such motor vehicle, and the officer or the person licensed under this Act may not be called for cross-examination on the certificate unless contrary evidence is given which appears to the court to be credible, or unless for any reason the court considers cross examination to be necessary or desirable in the interest of justice:

Provided that in any case in which the prosecution intends to give in evidence of any such certificate there shall be delivered to the defendant a copy thereof not less than ten clear days before the commencement of the trial.

(6) When in any proceedings it is necessary to prove the weight unladen or laden of any vehicle, or the weight of any load carried on any vehicle, or the weight carried on any axle of the vehicle, a certificate purporting to be signed by—

(a) any police officer authorized in writing in that behalf by a Chief Police Officer or Commissioner of Police;

(b) any road transport officer authorized in writing in that behalf by the Director General;

(c) any officer of the Public Works Department authorized in writing in that behalf by the Director General of Public Works or the State Director of Public Works, or any officer of the Highway Authority Malaysia authorized in writing in that behalf by the Director General of Highway Authority Malaysia;

(d) any traffic warden authorized in writing in that behalf by the Dato Bandar or the Perbadanan Putrajaya;

(e) any officer of a port authority authorized in writing in that behalf by the General Manager of the port authority;

(f) any person licensed under this Act,

to operate the weighbridge or weighing machine on which the said vehicle or load was weighed, and certifying—

(aa) that such weighbridge or weighing machine had been examined within the previous six months and found to be accurate by the Inspector of Weights and Measures; and

(bb) the weight of such vehicle or load, shall be accepted by any court as *prima facie* proof of the facts certified in such certificate.

(7) When in any proceedings before any court it is necessary to prove that any police officer, the Director General, any Director, any road transport officer, any public servant, any person licensed under this Act or any traffic warden has sent or served, or has received or has not received, any badge, document, licence, notice, plate or other thing, a certificate purporting to be signed by or on behalf of such police officer, Director General, Director, road transport officer, public servant, any person licensed under this Act or traffic warden and certifying the sending, service, reception or non-reception of such badge, document, licence, notice, plate or thing, shall be admissible

as evidence, and shall constitute *prima facie* proof of the facts certified in such certificate, without proof of the signature to such certificate.

(8) In any proceedings in any court, particulars of a conviction endorsed on a driving licence granted under Part II may be produced as *prima facie* evidence of the conviction.

(9) Where in any proceedings for an offence against this Act it is necessary to prove that a helmet is or is not a protective helmet, or a seat-belt is or is not a safety seat belt, prescribed under the rules made under this Act, a certificate purporting to be signed by the Director or any officer of the Standards and Industrial Research Institute of Malaysia shall be admissible as evidence, and shall constitute *prima facie* proof of any fact or opinion stated therein, without proof of the signature of the said Director or officer to such certificate, and neither the Director nor any officer of the Standards and Industrial Research Institute of Malaysia shall be called for cross-examination on the certificate unless for any reason the court considers the cross-examination to be necessary or desirable in the interest of justice.

(10) When in any proceedings it is necessary to prove the speed of any vehicle, a certificate purporting to be signed by any public servant who is an electrical engineer or a mechanical engineer and certifying that any equipment used for determining the speed of vehicles had been examined within the previous eight months and found to be accurate shall be accepted by any court as *prima facie* proof of the facts certified in such certificate and such public servant shall not be called for cross-examination on the certificate unless for any reason the court considers the cross-examination to be necessary or desirable in the interest of justice.

(11) In any proceedings in any court, any recorded image tendered by the prosecution for any offence under this Act shall be admissible as evidence, and shall constitute *prima facie* proof of any fact stated therein.

Evidence and records of previous conviction

117A. (1) For the purposes of sentencing under this Act, when it is necessary to prove in any court that the offence for which a person is being convicted is a second or subsequent offence, a certificate purporting to be a record of his previous conviction, signed by—

(a) any road transport officer authorized in writing in that behalf by the Director General; or

(b) any police officer authorized in writing in that behalf by the Chief Police Officer or Commissioner of Police, having custody of the records in which such conviction is kept, shall be admissible as evidence and shall constitute a *prima facie* proof of any fact stated therein.

(2) The certificate under subsection (1) shall only be admissible if it is a record in respect of the same offence and the conviction is obtained within five years from the date of the present conviction.

Service of notices

118. (1) Any notice required to be given or served under this Act, may, unless some other form of service is prescribed, be served on the person affected thereby as follows:

(a) by giving the original copy of the notice personally to such person;

(b) by affixing a copy of the notice on any conspicuous part of the house or any other place such person usually resides;

(c) by affixing a copy of the notice on any conspicuous part of such person's motor vehicle; or

(d) by sending the notice through registered post.

(2) Where a notice is served by registered post, it shall be deemed to have been served on the day succeeding the day on which the

notice would have been received, in the ordinary course of post, if the notice is addressed—

(a) in the case of a company incorporated in Malaysia, to the registered office of the company;

(b) in the case of a company incorporated outside Malaysia, either to the individual authorized to accept service of process under the Companies Act 1965, at the address filed with the Registrar of Companies or to the registered office of the company, wherever it may be situated;

(c) in the case of an individual or a body of persons, to the personal address kept in the Director's register under sections 8 and 27A.

(3) Where the person to whom there has been addressed a registered letter containing any notice which may be given under this Act is informed of the fact that there is a registered letter awaiting him at a post office, and such person refuses or neglects to take delivery of such registered letter, such notice shall be deemed to have been served upon him on the date on which he was so informed.

(4) (*Deleted by Act A1391*).

General offences and penalties

119. (1) Any person who—

(a) without lawful excuse, proof of which shall lie on him, refuses or neglects to do anything he is by this Act required to do;

(b) without lawful excuse, proof of which shall lie on him, fails to comply with the requirements of any notice served on him under this Act; or

(c) without lawful excuse, proof of which shall lie on him, contravenes or fails to comply with any provisions of this Act,

shall be guilty of an offence.

(2) Any person who is guilty of an offence under this Act shall, where no special penalty is provided, be liable in the case of a first conviction, to a fine not exceeding *two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months and, in the case of a second or subsequent conviction, to a fine not exceeding four thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding twelve months or to both.

(3) Any person summoned to answer a charge in respect of any offence which under the next following section might be compounded, may appear in answer to such charge either personally or by advocate and solicitor, and may in any such case, by letter sent to the court by registered post, plead guilty to the charge and submit to the order of the court provided that the provision of this subsection shall not apply to any person who has been served with a notice under section 53.

(4) Any summons issued in respect of a charge included in subsection (3) shall contain a notice informing the person charged of his rights under that subsection and the amount of the fine to be imposed on him which sum shall accompany the letter pleading guilty to the offence.

(5) If any person having appeared by an advocate and solicitor, or having pleaded guilty by letter as provided in subsection (3) is sentenced to imprisonment, the court shall issue a warrant for his apprehension, and the sentence of imprisonment imposed shall commence to run only after the apprehension of such person under the warrant.

**NOTE*—previously "one thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding three months and, in the case of a second or subsequent conviction, to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both"–*see* Act A1065

(6) The Minister may make rules for the purpose of prescribing the form of any summons or warrant to be issued in pursuance of this section, and generally to enable the provisions of this section to be carried into effect.

Offence committed by body corporate

119A. Where an offence under this Act is committed by a body corporate (whether or not the body corporate has been prosecuted), every director, secretary or manager of the body corporate shall be deemed to be guilty of the offence unless he proves that the offence was committed without his consent or connivance and that he had exercised all due diligence to prevent the commission of the offence as he ought to have exercised having regard to the nature of his functions in that capacity and to all the circumstances of the case.

Power of Director to refuse or suspend dealing or transactions

119B. (1) Notwithstanding paragraph 17(1)*(d)* and subsection 29(1A), the Director may refuse or suspend any dealing or transaction or part of it under this Act where there is any outstanding matter or case relating to any contravention of this Act or any contravention of the written law prescribed in the Third Schedule:

Provided that—

(a) in the case of a motor vehicle licence, such outstanding matter or case in relation to a particular motor vehicle of a person shall not affect any other motor vehicle registered under his name; and

(b) in the case of a driving licence, such outstanding matter or case in relation to a particular class of driving licence of a person shall not affect his other class of driving licence.

Powers to compound

120. (1) Any of the following officers, that is to say—

(a) a Chief Police Officer, a Commissioner of Police or any police officer not below the rank of Inspector specially authorized in writing by name or by office in that behalf by the Minister charged with the responsibility for the police;

(b) the Director General or Director or any road transport officer specially authorized in writing by name or by office in that behalf by the Director General;

(c) the Dato Bandar;

(cc) the President or any officer of the Perbadanan Putrajaya specially authorized in writing by name or by office in that behalf by the President;

(d) the Director General of Highway Authority Malaysia or any officer specially authorized in writing by name or office in that behalf by the Director General of Highway Authority Malaysia;

(e) an officer of the appropriate authority specially authorized in writing by name or by office in that behalf by the Minister charged with the responsibility for local government,

may in his discretion compound any such offence against this Act as may be prescribed as an offence which may be compounded by such officer or in the case of an officer mentioned in paragraph (*d)* or *(e)* any offence against any order or rules made by the appropriate authority under Part III, by collecting from the person reasonably suspected of having committed the same a sum of money not exceeding three hundred ringgit.

(2) The Minister may make rules to prescribe the offences which may be compounded and the method and procedure therefor.

(3) In this section, "appropriate authority" has the same meaning as in section 67.

Plea of guilty by letter and compounding shall not affect provision of policy of insurance

121. Where any person has compounded an offence or pleaded guilty by letter to an offence under this Act, no evidence of any such act shall be admissible in any civil proceedings arising out of the same transaction as the said offence and he shall be deemed not to have committed, by reason only of so doing, a breach of any condition of any policy of insurance relating to admission of liability without the consent of the insurers.

Director General to be informed of convictions and compounds

122. (1) When, during any proceedings leading to the conviction, or upon the conviction, of any person for any criminal offence whatsoever, it comes to the knowledge of the court recording such conviction that such person (whether or not such person is in possession of a licence issued under this Act) is, or has been, or has acted as, the driver or conductor or owner of a public service vehicle, tourism vehicle, goods vehicle or employees vehicle, the court shall forthwith send particulars of such conviction, and of any sentence passed thereon, to the Director General.

(2) Where any court convicts a person of an offence against sections 41 to 49, and the person so convicted is the holder of a licence to drive a motor vehicle, or a licence to act as driver or conductor of a public service vehicle, tourism vehicle, goods vehicle or employees vehicle, the court shall forthwith send particulars of such conviction, and of any such licence (if such particulars can be ascertained), to the Director who granted such licence or to the Director of the registration area in which the person so convicted resides.

(3) Where any officer has compounded an offence pursuant to subsection 120(1), such offence being an offence prescribed as an offence particulars of which are to be sent to the Director General, such officer shall forthwith send particulars of such offence to the Director General.

Officers not in uniform to produce identification cards

123. (1) Every police officer or traffic warden when acting against any person under this Act shall, if not in uniform, and every road transport officer when so acting shall, on demand, declare his office and produce to the person against whom he is acting such document establishing his identity as the Commissioner of Police may direct in the case of a police officer, such identification document as the Dato Bandar or the Perbadanan Putrajaya may direct in the case of a traffic warden, and such identification document as the Director General may direct in the case of a road transport officer, to be carried by a police officer, traffic warden and road transport officer respectively.

(2) It shall not be an offence for any person to refuse to comply with any request, demand or order made by any police officer not in uniform, any traffic warden not in uniform or any road transport officer if such police officer, traffic warden or road transport officer refuses to declare his office and produce his identification document on demand being made by such person.

Payment of licence fees

124. (1) The Director General or a Director may, if he thinks fit and subject to this Act, grant any licence upon receipt of a cheque for the amount of the fee payable or upon any other mode of payment as may be prescribed by the Minister.

(2) Where any cheque issued or other mode of payment made in respect of a licence fee is subsequently dishonoured, the licence shall be void as from the date when it was granted, and the Director General or a Director, as the case may be, shall send to the person to whom the licence was issued, by a registered letter addressed to him to the address given by him, a notice requiring him to deliver up the licence to the Director General or Director, as the case may be, within a period of seven days from the date on which the notice was posted, and if that person fails to comply with such notice within that period he shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

Declaration of public body

124A. The Minister may declare any body to be a public body for the purposes of this Act.

Minister may authorize any person to carry out functions of Director

125. Notwithstanding anything in this Act, the Minister may by rules authorize any person, on such conditions as he deems fit, to carry out any functions of the Director under this Act in respect of the licensing of motor vehicles, the licensing of motor vehicle drivers and the collecting of payments or charges.

Power of Minister to authorize or grant licence

126. (1) Notwithstanding anything in this Act, the Minister shall have the power to authorize or grant a licence on such conditions as he may think fit to any person to undertake any function of a road transport officer under this Act as it appears to him to be necessary.

(2) The Minister may make rules for the purposes of subsection (1), and in particular, but without prejudice to the generality of the foregoing provisions, may make rules with respect to any of the following matters:

(a) to prescribe the charges, fees or levy which shall be paid to any person authorized or licensed under subsection (1) in respect of services provided;

(b) to prescribe the qualifications of persons to be employed by the person authorized or licensed under subsection (1) and to regulate their competency;

(c) to prescribe the type of records to be kept by the person authorized or licensed under subsection (1);

(d) to prescribe the type of returns to be submitted by the person authorized or licensed under subsection (1) to the Director General at certain intervals; and

(e) to regulate the inspection by the Director General of the premises of the person authorized or licensed under subsection (1) and the records kept thereat.

(3) The Minister may, by order published in the *Gazette*, authorize a person authorized or licensed under subsection (1) to demand, collect and retain charges, fees or levy prescribed under subsection (2) in respect of the services provided by him.

(4) An order made under subsection (3) shall specify—

(a) the type of services in respect of which charges, fees or levy may be demanded, collected and retained;

(b) the person authorized to demand, collect and retain the charges, fees or levy; and

(c) the duration of the authorization to demand, collect and retain the charges, fees or levy.

(5) Any person authorized under subsection (3) shall—

(a) maintain such accounts, books and records in respect of the payment and collection of charges, fees or levy as the Director General may require;

(b) furnish to the Director General such information, returns and accounts in respect of the payment and collection of charges, fees or levy as the Director General may require; and

(b) permit the Director General or any officer authorized in writing by the Director General to have access to or examine or inspect any document, machinery or equipment maintained or used for the payment or collection of charges, fees or levy.

(6) The authorization of any person under subsection (3) shall not render the Federal Government liable to any person in respect of any injury, damage or loss occasioned by the failure of the person authorized or licensed to carry out his obligations under the Act in respect of which charges, fees or levy are demanded, collected and retained.

(7) If a person authorized or licensed under subsection (1) contravenes or fails to comply with any condition of the authorization or licence or any of the provisions of this section or rules made thereunder for which no penalty is expressly provided the person shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding ten thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding two years or to both.

(8) Notwithstanding that any person has been authorized or granted a licence under this section to undertake any function of a road transport officer, the Minister may give directions to the Director General or a Director to exercise any of such functions.

Revocation

126A. (1) An authorization or licence issued under section 126 shall, unless sooner revoked, continue in force for such period as the Minister may determine.

(2) The Minister may revoke any authorization or licence issued under section 126.

Rules

127. (1) The Minister may make rules for any purpose for which rules may be made under this Act and for prescribing anything which may be prescribed under this Act, and generally for the purpose of carrying this Act into effect, and in particular, but without prejudice to the generality of the foregoing provisions, may make rules with respect to any of the following matters:

(a) the language and script in which any traffic sign, notice, record, application, return or other document shall be written;

(b) the exemption, with or without conditions, of any persons, or classes of persons, or vehicles or classes of vehicles, from the necessity of complying with any of the requirements of this Act;

(c) the documents, plates and marks to be carried by authorized vehicles or any class of authorized vehicles and the manner in which they are to be carried;

(d) the determination of the number of passengers a public service vehicle or a hire and drive vehicle is constructed or adapted to carry and the number that may be carried;

(e) the carriage of passenger's luggage and goods (including parcels) on public service vehicles;

(f) the equipment to be carried by a public service vehicle;

(g) the types of taximeters that may be authorized, limitations on their use, and the control of the testing, repair and maintenance of taximeters;

(h) the carriage of passengers on goods vehicles;

(i) the granting of vocational licences to drivers and conductors of public service vehicles, employees vehicles and goods vehicles, the procedure of application for such licences, the conditions to be attached thereto, the fees to be charged and the manner of payment therefore;

(j) the testing of applicants for public services vehicles driver licences;

(k) the conduct of persons holding vocational licences and the means of identification to be worn by them;

(l) the conduct of persons employed on or in connection with public service vehicles, of passengers boarding, travelling in or alighting from a public service vehicle and of intending passengers waiting to board a public service vehicle;

(m) the removal from a public service vehicle of any person infringing rules made under paragraph *(l)*;

(n) requiring a passenger on a public service vehicle who is reasonably suspected by the driver or conductor thereof of contravening rules made under paragraph *(l)* to give his name and address to a police officer or to the driver, conductor or ticket inspector on demand;

(o) requiring a passenger in a public service vehicle to declare, if so requested by the driver, conductor or ticket inspector thereof, the journey he intends to take or has taken in the vehicle, to pay the fare for the whole of such journey and to accept any ticket provided thereof;

(p) requiring, on demand being made for the purpose by the driver, conductor or other person authorized by the licensee of a public service vehicle, production during the journey and surrender at the end of the journey, by the holder thereof, of any ticket issued to him;

(q) requiring a passenger on a public service vehicle, if so requested by the driver or conductor thereof, to leave the vehicle on the completion of the journey for which he has paid the fare;

(r) requiring the surrender by the holder thereof, on expiry of the period or the end of the journey for which it is issued, of a ticket issued to him.

(2) Any rules made by the Minister under this Act shall be published in the *Gazette*.

Power of the Minister to amend schedules

127A. The Minister may, by order published in the *Gazette*, amend any of the schedules.

Repeal, transitional and saving

***128.** (1) The Road Traffic Ordinance 1958 [*Ord. No. 49 of 1958*] and the Modification of Laws (Road Traffic Ordinance) (Extension and Modification) Order 1984 [*P.U. (A) 136/1984*] in so far as they do not relate to the licensing of commercial vehicles are hereby repealed:

Provided that all subsidiary legislations made under the repealed Ordinance in so far as they do not relate to the licensing of commercial vehicles shall be deemed to have been made under this Act and shall continue to remain in force until amended or revoked:

Provided further that any certificate, licence, permit, plate, mark, registration certificate or any other document in respect of a motor vehicle, or any reduction of fees or any exemption, issued or granted under the repealed Ordinance and in force immediately before the commencement of this Act shall, in so far as its issue or grant is not inconsistent with this Act, be deemed to have been issued or granted under this Act and shall continue in force until it expires, or is varied, amended or revoked thereunder.

(2) Where any appeal in respect of a decision made under the repealed Ordinance is pending before any authority or court or where any right to appeal in respect of such decision has accrued, the proceedings in respect of the appeal or in respect of any appeal under the accrued right to appeal, shall be continued or had, as the case may be, under this Act as if in respect of a decision under this Act, subject to all such directions as the authority or the court, as the case may be, may deem fit or expedient to give in the matter.

**NOTE—See* section 37 of Act A878—This amendment shall be deemed to have been an integral part of section 128 as from 1 January 1988 and any act done or proceedings instituted in respect of commercial vehicles during the period between the said date and the commencement of Act A878 and its continuation thereafter, if any, is hereby declared lawful and valid, and shall be deemed to be and to have always and at all times been lawful and valid.

Power of Minister to make additional transitional provisions, *etc*.

129. The Minister may by rules make such provision as he considers necessary or expedient for the purpose of removing any difficulties occasioned by the coming into force of this Act, any such rule may be made so as to have effect as from the commencement of this Act.

FIRST SCHEDULE

[Section 2]

SCHEDULED OFFENCE

Item	Types of offence (1)	Provision of the law (2)
(i)	Driving above the speed limit	Rule 3, Motor Vehicles (Speed Limit) Rules 1989 [*P.U. (A) 25/1989*]
(ii)	Failure to comply with traffic sign	Subsection 79(2) of this Act
(iii)	Overtaking at double lines	Subsection 79(2) of this Act
(iv)	Driving in emergency lanes	Rule 53, Road Traffic Rules 1959 [*L.N. 166/1959*]
(v)	Overtaking and preventing another from overtaking	Rule 6, Road Traffic Rules 1959 [*L.N. 166/1959*]
(vi)	Queue-jumping	Rule 3(2)*(b)*, Road Traffic Rules 1959 [*L.N. 166/1959*]
(vii)	Using mobile phones while driving	Rule 17A, Road Traffic Rules 1959 [*L.N. 166/1959*]

SECOND SCHEDULE

[Section 2]

CAMERA-RECORDED OFFENCE

(i) Driving vehicle other than buses in a bus lane

(ii) Driving above the prescribed speed limit

(iii) Subject to section 76A, failing to obey a red signal at the traffic sign

---

THIRD SCHEDULE

[Section 119B]

(i) The Environmental Quality Act 1974 [*Act 127*].

LAWS OF MALAYSIA

Act 333

ROAD TRANSPORT ACT 1987

LIST OF AMENDMENTS

Amending law	Short title	In force from
Act A709	Road Transport (Amendment) Act 1988	15-01-1989
Act A878	Road Transport (Amendment) Act 1994	04-03-1994
Act A891	Road Transport (Amendment) Act 1994	08-07-1994
Act A973	Road Transport (Amendment) Act 1996	01-01-1997 for paragraphs 2*(a)*, 2*(b)*, 2*(c)*, 12*(b)*, section 18 until 33, paragraphs 35*(b)*, sections 38 and 40
Act A1065	Road Transport (Amendment) Act 1999	01-10-1999 for paragraphs 2*(c)* to 2*(e)*; sections 3, 4 and 18; subparagraphs 19*(a)*(i), 19*(b)*(i), paragraph 19*(c)* except in so far as it relates to the introduction of paragraph 65(4)*(e)* into the Road Transport Act 1987, 19*(d)*, 19*(e)* and 19*(f)*; sections 21, 23, 26, 28 and 29 .

Amending law	Short title	In force from
		(*see* P.U. (B) 382/ 1999) 18-4-2000 for paragraphs 2*(a)* and 2*(b)*; sections 5 to 17; subparagraphs 19*(a)*(ii), 19*(b)*(ii), paragraph 19*(c)* in so far as it relates to the introduction of paragraph 65(4)*(e)* into the Road Transport Act 1987, and paragraph 19*(g)*; sections 20, 22, 24, 25 and 27. (*see* P.U. (B) 94/ 2000)
Act A1101	Road Transport (Amendment) Act 2001	28-04-2005 for sections 10 to 15 and sections 17 to 19 (*see* P.U. (B) 156/ 2005) Others sections - not yet in force
Act A1262	Road Transport (Amendment) Act 2006	06-03-2006
Act A1356	Road Transport (Amendment) Act 2009	01-10-2009
Act A1391	Road Transport (Amendment) Act 2011	31-01-2011
Act A1440	Road Transport (Amendment) Act 2012	15-09-2012

LAWS OF MALAYSIA

Act 333

ROAD TRANSPORT ACT 1987

LIST OF SECTIONS AMENDED

Section	Amending authority	In force from
2	Act A709	15-01-1989
	Act A878	04-03-1994
	Act A973	01-01-1997
	Act A1065	01-10-1999; 18-04-2000
	Act A1262	06-03-2006
	Act A1356	01-10-2009
	Act A1391	31-01-2011
	Act A1440	15-09-2012
3	Act A1065	01-10-1999
	Act A878	04-03-1994
	Act A891	08-07-1994
4	Act A1065	01-10-1999
	Act A1356	01-10-2009
4A	Act A1391	31-01-2011
4B	Act A1391	31-01-2011
5	Act A878	04-03-1994
	Act A1391	31-01-2011
	Act A1440	15-09-2012
7	Act A709	15-01-1989
	Act A1391	31-01-2011
9	Act A1065	18-04-2000
10	Act A878	04-03-1994
	Act A1391	31-01-2011
11	Act A1391	31-01-2011

Section	Amending authority	In force from
12	Act A878	04-03-1994
13	Act A878	04-03-1994
14	Act A878	04-03-1994
	Act A1391	31-01-2011
	Act A1440	15-09-2012
15	Act A1440	15-09-2012
16	Act A891	08-07-1994
17	Act A709	15-01-1989
	Act A878	04-03-1994
	Act A891	08-07-1994
	Act A973	01-01-1997 (for para. 12*(b)*)
	Act A1391	31-01-2011
	Act A1440	15-09-2012
19	Act A878	04-03-1994
20	Act A878	04-03-1994
	Act A891	08-07-1994
21	Act A1391	31-01-2011
22	Act A878	04-03-1994
	Act A1391	31-01-2011
23	Act A1391	31-01-2011
26	ActA1440	15-09-2012
27	Act A878	04-03-1994
	Act A973	01-01-1997
27A	Act A1391	31-01-2011
29	Act A973	01-01-1997
	Act A1065	18-04-2000
34	Act A1391	31-01-2011

Section	Amending authority	In force from
34A	Act A1101	28-04-2005
35	Act A709	15-01-1989
	Act A973	01-01-1997
	Act A1391	31-01-2011
	Act A1440	15-09-2012
35A	Act A973	01-01-1997
	Act A1101	28-04-2005
	Act A1391	31-01-2011
	Act A1440	15-09-2012
36	Act A878	04-03-1994
	Act A1101	28-04-2005
	Act A1391	31-01-2011
37	Act A878	04-03-1994
	Act A973	01-01-1997
	Act A1391	31-01-2011
38	Act A878	04-03-1994
	Act A973	01-01-1997
	Act A1101	28-04-2005
	Act A1391	31-01-2011
40	Act A1440	15-09-2012
41	Act A973	01-01-1997
	Act A1065	18-04-2000
	Act A1101	28-04-2005
42	Act A973	01-01-1997
	Act A1065	18-04-2000
43	Act A973	01-01-1997
	Act A1065	18-04-2000
44	Act A973	01-01-1997
	Act A1065	18-04-2000
	Act A1101	28-04-2005
45	Act A973	01-10-1997
	Act A1065	18-04-2005
45A	Act A878	04-03-1994
	Act A973	01-01-1997
	Act A1065	18-04-2000

Section	Amending authority	In force from
45B	Act A878	04-03-1994
	Act A973	01-01-1997
	Act A1065	18-04-2000
45C	Act A878	04-03-1994
	Act A973	01-01-1997
	Act A1065	18-04-2000
45D	Act A878	04-03-1994
	Act A1065	18-04-2000
45E	Act A878	04-03-1994
45F	Act A878	04-03-1994
	Act A1065	18-04-2000
45G	Act A878	04-03-1994
	Act A973	01-01-1997
	Act A1065	18-04-2000
48	Act A878	04-03-1994
	Act A1391	31-01-2011
50	Act A878	04-03-1994
53	Act A878	04-03-1994
	Act A1391	31-01-2011
53A	Act A1391	31-01-2011
	Act A1440	15-09-2012
53B	Act A1391	31-01-2011
53C	Act A1391	31-01-2011
54	Act A973	01-01-1997
	Act A1440	15-09-2012
56	Act A1391	31-01-2011
	Act A1440	15-09-2012
58	Act A878	04-03-1994
	Act A1101	28-04-2005
58A	Act A1391	31-01-2011
59	Act A891	08-07-1994

Section	Amending authority	In force from
	Act A1440	15-09-2012
60	Act A891	08-07-1994
	Act A1391	31-01-2011
61	Act A891	08-07-1994
62	Act A1391	31-01-2011
63	Act A891	08-07-1994
	Act A1065	01-10-1999
	Act A1391	31-01-2011
64	Act A1391	31-01-2011
65	Act A878	04-03-1994
	Act A1065	01-10-1999; 18-04-2000
	Act A1356	01-10-2009
	Act A1391	31-01-2011
66	Act A709	15-01-1989
	Act A878	04-03-1994
	Act A973	01-01-1997 (for para. 35*(b)*)
	Act A1065	18-04-2000
	Act A1391	31-01-2011
66A	Act A891	08-07-1994
	Act A1440	15-09-2012
66B	Act A891	08-07-1994
66C	Act A891	08-07-1994
66D	Act A891	08-07-1994
66DA	Act A1101	28-04-2005
66E	Act A891	08-07-1994
66F	Act A891	08-07-1994
66G	Act A891	08-07-1994
PART IIB	Act A1391	31-01-2011

Section	Amending authority	In force from
66H	Act A1391	31-01-2011
66I	Act A1391	31-01-2011
66J	Act A1391	31-01-2011
66K	Act A1391	31-01-2011
67	Act A1065	01-10-1999
	Act A1356	01-10-2009
69	Act A709	15-01-1989
	Act A878	04-03-1994
	Act A1391	31-01-2011
70	Act A878	04-03-1994
	Act A1391	31-01-2011
71	Act A878	04-03-1994
72	Act A878	04-03-1994
76A	Act A1440	15-09-2012
79	Act A1440	15-09-2012
88	Act A1391	31-01-2011
	Act A1440	15-09-2012
85A	Act A878	04-03-1994
90	Act A878	04-03-1994
108	Act A709	15-01-1989
	Act A878	04-03-1994
	Act A1391	31-01-2011
109	Act A1065	18-04-2000
	Act A1391	31-01-2011
110A	Act A1262	06-03-2006
	Act A1391	31-01-2011
112	Act A878	04-03-1994
	Act A1391	31-01-2011
	Act A1440	15-09-2012
113	Act A1065	01-10-1999

Section	Amending authority	In force from
	Act A1356	01-10-2009
115A	Act A1391	31-01-2011
	Act A1440	15-09-2012
116	Act A1065	18-04-2000
116A	Act A1065	18-04-2000
117	Act A709	15-01-1989
	Act A878	04-03-1994
	Act A891	08-07-1994
	Act A1065	01-10-1999
	Act A1391	31-01-2011
117A	Act A973	01-01-1997
118	Act A878	04-03-1994
	Act A1391	31-01-2011
	Act A1440	15-09-2012
119	Act A709	15-01-1989
	Act A1065	18-04-2000
119A	Act A891	08-07-1994
119B	Act A1391	31-01-2011
120	Act A878	04-03-1994
	Act A1065	01-10-1999
	Act A1101	28-04-2005
	Act A1356	01-10-2009
122	Act A1391	31-01-2011
123	Act A1065	01-10-1999
124A	Act A878	04-03-1994
125	Act A709	15-01-1989
	Act A1391	31-01-2011
126	Act A891	08-07-1994
	Act A973	01-01-1997
126A	Act A891	08-07-1994

Section	Amending authority	In force from
127A	Act A1391	31-01-2011
128	Act A878	04-03-1994
First Schedule	Act A1391	31-01-2011
Second Schedule	Act A1391 Act A1440	31-01-2011 15-09-2012
Third Schedule	Act A1391	31-01-2011